

การพัฒนารูปแบบการสอนกลวิธีการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้หลักการเรียนรู้แบบร่วมงานเพื่อส่งเสริม
ผลการเรียนรู้การอ่านสำหรับนิสิตนักศึกษา

นางอารีรักษ์ มีแจ้ง

สถาบันวิทยบริการ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต
สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน ภาควิชาหลักสูตร การสอนและเทคโนโลยีการศึกษา

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปีการศึกษา 2547

ISBN 974-17-6495-2

ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

THE DEVELOPMENT OF AN ENGLISH READING STRATEGY INSTRUCTION MODEL BASED ON
COLLABORATIVE LEARNING PRINCIPLES FOR ENHANCING READING LEARNING OUTCOMES
OF UNIVERSITY STUDENTS

Mrs. Areerug Mejang

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

A Dissertation Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Doctor of Philosophy in Curriculum and Instruction

Program in Curriculum and Instruction

Department of Curriculum, Instruction, and Educational Technology

Faculty of Education

Chulalongkorn University

Academic year 2004

หัวข้อวิทยานิพนธ์ การพัฒนารูปแบบการสอนกลวิธี การอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้หลักการ
เรียนรู้แบบร่วมมือ เพื่อส่งเสริมผลการเรียนรู้ การอ่านสำหรับนิสิตนักศึกษา
โดย นางอารีรักษ์ มีแจ่ม
สาขาวิชา หลักสูตรและการสอน
อาจารย์ที่ปรึกษา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อภัสรา ชินวรรณโณ
อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุภาณี ชินวงศ์

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้บัณฑิตวิทยาลัยนี้เป็นส่วนหนึ่ง
ของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาคุษฎีบัณฑิต

..... คณบดีคณะครุศาสตร์
(รองศาสตราจารย์ ดร. พุทธิ ศิริบรรณพิทักษ์)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร. จันทร์เพ็ญ เชื้อพานิช)

..... อาจารย์ที่ปรึกษา
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อภัสรา ชินวรรณโณ)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุภาณี ชินวงศ์)

..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร. น้อมศรี เคท)

..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร. สุมิตรา อังวัฒนกุล)

นางอารีรักษ์ มีแจ้ง : การพัฒนารูปแบบการสอนกลวิธีการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้หลักการเรียนรู้แบบร่วมงาน เพื่อส่งเสริมผลการเรียนรู้การอ่านสำหรับนิสิตนักศึกษา (THE DEVELOPMENT OF AN ENGLISH READING STRATEGY INSTRUCTION MODEL BASED ON COLLABORATIVE LEARNING PRINCIPLES FOR ENHANCING READING LEARNING OUTCOMES OF UNIVERSITY STUDENTS) อาจารย์ที่ปรึกษา: ผศ.ดร. อาภัสรา ชินวรรณ, อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม: ผศ.ดร. สุภาณี ชินวงศ์, 229 หน้า. ISBN 974-17-6495-2.

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนารูปแบบการสอนกลวิธีการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้หลักการเรียนรู้แบบร่วมงานเพื่อส่งเสริมผลการเรียนรู้การอ่านสำหรับนิสิตนักศึกษา 2) ศึกษาผลการเรียนรู้การอ่านของกลุ่มตัวอย่างที่เรียนโดยใช้รูปแบบที่พัฒนาขึ้นใน 3 ด้าน คือ ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ พฤติกรรมการใช้กลวิธีการอ่าน และพฤติกรรมการทำงานร่วมกัน

ผลการวิจัยพบว่า

1. รูปแบบการสอนกลวิธีการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้หลักการเรียนรู้แบบร่วมงานเป็นรูปแบบที่เน้นการสอนกลวิธีการอ่าน 5 กลวิธี ได้แก่ การเชื่อมโยงความรู้ การทำนายความ การทำความเข้าใจให้กระจ่าง การตั้งคำถาม และการสรุปย่อ กระบวนการเรียนการสอนของรูปแบบมี 4 ขั้นตอน คือ ขั้นกระตุ้น เป็นการสร้างความสนใจเกี่ยวกับกลวิธี ขั้นสร้างความเข้าใจ เป็นการให้ผู้เรียนทำความเข้าใจความคุ้นเคยกับกลวิธี ขั้นประยุกต์ใช้ เป็นการให้ผู้เรียนฝึกใช้กลวิธีการอ่านด้วยตนเอง และขั้นสรุป เป็นการสรุปความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับสิ่งที่อ่านและเกี่ยวกับกลวิธีการอ่าน ตลอดจนการเรียนการสอน ผู้เรียนทำงานเป็นกลุ่มย่อย มีการแลกเปลี่ยนความรู้ ความคิดเกี่ยวกับบทอ่าน และกลวิธีที่ใช้ในการอ่าน ผู้สอนทำหน้าที่เป็นผู้อำนวยความสะดวก และคอยให้ความช่วยเหลือ

2. เมื่อนำรูปแบบการสอนกลวิธีการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้หลักการเรียนรู้แบบร่วมงานที่พัฒนาขึ้นไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างสองกลุ่มพบว่า

2.1 นิสิตคณะมนุษยศาสตร์และนิสิตคณะเภสัชศาสตร์มีคะแนนเฉลี่ยของความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2.2 นิสิตคณะเภสัชศาสตร์มีคะแนนเฉลี่ยของความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจหลังการทดลองสูงกว่านิสิตคณะมนุษยศาสตร์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2.3 นิสิตคณะมนุษยศาสตร์และนิสิตคณะเภสัชศาสตร์มีค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมการใช้กลวิธีการอ่านหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2.4 นิสิตคณะมนุษยศาสตร์มีค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมการใช้กลวิธีการอ่านหลังการทดลองไม่แตกต่างจากนิสิตคณะเภสัชศาสตร์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2.5 นิสิตคณะมนุษยศาสตร์และนิสิตคณะเภสัชศาสตร์มีพฤติกรรมการทำงานร่วมกันแตกต่างกันในประเด็นเกี่ยวกับการจัดการภายในกลุ่ม และบรรยากาศในการทำงาน แต่นิสิตทั้งสองกลุ่มใช้โครงสร้างของพฤติกรรมทางวาจาที่คล้ายคลึงกัน

ภาควิชา หลักสูตร การสอนและเทคโนโลยีการศึกษา	ลายมือชื่อนิสิต
สาขาวิชา หลักสูตรและการสอน	ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา.....
ปีการศึกษา 2547	ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาร่วม.....

4384679427 : MAJOR CURRICULUM AND INSTRUCTION

KEY WORD : INSTRUCTION MODEL / READING STRATEGY INSTRUCTION / COLLABORATIVE
LEARNING / READING LEARNING OUTCOMES

AREERUG MEJANG : THE DEVELOPMENT OF AN ENGLISH READING STRATEGY INSTRUCTION
MODEL BASED ON COLLABORATIVE LEARNING PRINCIPLES FOR ENHANCING READING
LEARNING OUTCOMES OF UNIVERSITY STUDENTS. THESIS ADVISOR : ASST.PROF. APASARA
CHINWANNO, Ph.D., THESIS CO-ADVISOR : ASST.PROF. SUPANEE CHINNAWONGS, Ph.D. 229 pp.
ISBN 974-17-6495-2.

The purposes of this research were; 1) to develop an English reading strategy instruction model based on collaborative learning principles for enhancing reading learning outcomes of university students 2) to study reading learning outcomes of the students after learning through the developed model in 3 main aspects: English reading ability, reading behaviors, and collaborative work processes.

The results of the research were as follows:

1. The instruction model focused on teaching 5 reading strategies namely, making connection, predicting, clarifying, questioning, and summarizing . The instructional processes involved 4 steps: introducing the strategy - to activate students' interest about the strategy; building an understanding - to familiarize students with the strategy; applying the strategy - to practice the strategy in a new context; and wrapping up - to assess students' comprehension of the text and their understanding about the strategy. Throughout the processes students worked collaboratively in group discussions in which they expressed their ideas about the text and the strategies while the teacher acted as a facilitator who provided guidance and support.

2. When the developed model was implemented, it was found that:

2.1 The average scores of the English reading ability after learning through the developed model of the humanities students and the pharmaceutical sciences students were higher than before learning through the developed model at .01 level of significance.

2.2 The average scores of the English reading ability after learning through the developed model of the pharmaceutical sciences students were higher than those of the humanities students at .01 level of significance.

2.3 The average scores of reading behaviors concerning the strategies used after learning through the developed model of the humanities students and the pharmaceutical sciences students were higher than before learning through the developed model at .01 level of significance.

2.4 The average scores of reading behaviors concerning the strategies used after learning through the developed model of the humanities students and the pharmaceutical sciences students were not statistically different at .01 level of significance.

2.5 The humanities students and the pharmaceutical sciences students had different collaborative work processes in terms of group management, and working atmosphere, but they employed the same types of verbal patterns.

Department Curriculum, Instruction, and Educational Technology Student's signature

Field of study Curriculum and Instruction Advisor's signature

Academic year 2004 Co-advisor's signature

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความกรุณาอย่างยิ่งของบุคคลหลายฝ่ายที่
ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งและขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงดังนี้

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อาภัสรา ชินวรรณ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุภาณี
ชินวงศ์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ที่ได้กรุณาให้คำปรึกษาและดูแลจนกระทั่งวิทยานิพนธ์
ฉบับนี้เสร็จสมบูรณ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อลิศรา ชูชาติ อาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการ ที่นอก
จากจะให้คำแนะนำ และชี้แนะแนวทางอันเป็นประโยชน์ยิ่งต่อการพัฒนาหัวข้อวิทยานิพนธ์แล้ว
ยังได้กรุณาดูแลจนกระทั่งการสอบหัวข้อวิทยานิพนธ์ผ่านพ้นไปด้วยดี รองศาสตราจารย์
ดร.สุมิตรา อังวัฒนกุล รองศาสตราจารย์ ดร.จันทร์เพ็ญ เชื้อพานิช รองศาสตราจารย์
ดร.น้อมศรี เคท คณะกรรมการสอบที่กรุณาให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุง
วิทยานิพนธ์เล่มนี้ให้มีคุณค่ามากยิ่งขึ้น ผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่านที่ได้กรุณาใช้เวลาอันมีค่าให้
ข้อแนะนำที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนารูปแบบและการพัฒนาเครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูล
คณาจารย์สาขาวิชาหลักสูตรและการสอนทุกท่านที่ได้ให้ความรู้และประสบการณ์อันมีค่า
แก่ผู้วิจัยตลอดเวลาที่ได้ศึกษา ทบวงมหาวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยนเรศวรที่ได้ให้ทุน
สนับสนุนการศึกษาต่อครั้งนี้

ขอขอบคุณนิสิตกลุ่มตัวอย่างที่ให้ความร่วมมือในการทดลองใช้รูปแบบเป็นอย่างดี
เพื่อน ๆ ร่วมชั้นเรียน รุ่นพี่รุ่นน้องสาขาหลักสูตรและการสอนทุกท่านที่ได้ช่วยเป็นกำลังใจ โดยเฉพาะอย่างยิ่งอาจารย์จุไรรัตน์ สูดรุ่ง และอาจารย์สุรางค์ ณรงค์ดีสกุล ที่ได้ดูแลช่วยเหลือ
ผู้วิจัยด้วยความปรารถนาดีตลอดมา

สุดท้ายขอกราบขอบพระคุณครอบครัว คุณพ่อสำเร็จ สืบถิ่น ที่ช่วยดูแลหลานเป็นอย่างดีเพื่อให้ผู้วิจัยมีเวลาในการลาศึกษาต่ออย่างเต็มที่ รองศาสตราจารย์ ดร.ลำราญ มีแจ้ง
และเด็กหญิงอิสริยาภรณ์ มีแจ้ง ที่ได้สนับสนุนและเป็นกำลังใจอันสำคัญยิ่งของผู้วิจัย

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ	ฉ
สารบัญตาราง	ณ
สารบัญแผนภูมิ	ฏ
บทที่	
1 บทนำ	
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	7
สมมุติฐานของการวิจัย	7
ขอบเขตของการวิจัย	8
นิยามศัพท์เฉพาะ	9
ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย	12
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	
การอ่านภาษาอังกฤษในฐานะภาษาที่สอง/ภาษาต่างประเทศ	14
การสอนกลวิธีการอ่าน	20
การเรียนรู้แบบร่วมมือ	29
รูปแบบการสอน	40
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	45
3 วิธีดำเนินการวิจัย	
การพัฒนาแบบแผนการสอนกลวิธีการอ่านภาษาอังกฤษ	56
การพัฒนาเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล	67
การทดลองใช้รูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้น	77
4 ผลการวิจัย	
ตอนที่ 1 ผลการพัฒนาแบบแผนการเรียนการสอนกลวิธีการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้ หลักการเรียนรู้แบบร่วมมือ	85
ตอนที่ 2 ผลการทดลองใช้รูปแบบการสอนกลวิธีการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้หลักการ เรียนรู้แบบร่วมมือ	96

สารบัญ(ต่อ)

หน้า

5	สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	
	ผลการวิจัย	123
	อภิปรายผลการวิจัย	126
	ข้อเสนอแนะ	135
	รายการอ้างอิง	137
	ภาคผนวก	
	ภาคผนวก ก รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ	149
	ภาคผนวก ข เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	152
	ภาคผนวก ค รูปแบบและคู่มือการใช้รูปแบบการสอนกลวิธีการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้หลักการเรียนรู้แบบร่วมงาน และตัวอย่างแผนการสอน	169
	ภาคผนวก ง ผลการประเมินรูปแบบและเอกสารประกอบรูปแบบ ผลการประเมินการ ใช้กลวิธีการอ่าน	212
	ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์	229

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 1	เปรียบเทียบลักษณะของการเรียนรู้แบบร่วมมือกับการเรียนรู้แบบร่วมงานตามแนวคิดของ Oxford 33
ตารางที่ 2	ที่มาของหลักการของแนวคิดที่นำมาเป็นแนวคิดพื้นฐานในการพัฒนารูปแบบ 60
ตารางที่ 3	ระดับคะแนนวิชาภาษาอังกฤษ (03) ของกลุ่มตัวอย่างคณะมนุษยศาสตร์และคณะเภสัชศาสตร์..... 79
ตารางที่ 4	แบบแผนการทดลอง 79
ตารางที่ 5	ระดับคะแนนความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจก่อนการทดลองของนิสิตคณะมนุษยศาสตร์และคณะเภสัชศาสตร์ 80
ตารางที่ 6	เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจก่อนการทดลองของนิสิตคณะมนุษยศาสตร์กับคณะเภสัชศาสตร์ 80
ตารางที่ 7	เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยพฤติกรรมการใช้กลวิธีการอ่านก่อนการทดลองของนิสิตคณะมนุษยศาสตร์กับคณะเภสัชศาสตร์ 81
ตารางที่ 8	ลำดับที่ กลวิธีการอ่านในแผนการสอนที่จัดทำขึ้นตามรูปแบบการเรียนการสอน 96
ตารางที่ 9	เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจก่อนกับหลังการทดลองของนิสิตคณะมนุษยศาสตร์และคณะเภสัชศาสตร์ที่เรียนโดยใช้รูปแบบการสอนกลวิธีการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้หลักการเรียนรู้แบบร่วมงาน 97
ตารางที่ 10	เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจก่อนกับหลังการทดลองของนิสิตคณะมนุษยศาสตร์ที่เรียนโดยใช้รูปแบบการสอนกลวิธีการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้หลักการเรียนรู้แบบร่วมงานแยกตามระดับความสามารถในการอ่าน 98
ตารางที่ 11	เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจก่อนกับหลังการทดลองของนิสิตคณะเภสัชศาสตร์ที่เรียนโดยใช้รูปแบบการสอนกลวิธีการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้หลักการเรียนรู้แบบร่วมงานแยกตามระดับความสามารถในการอ่าน 98
ตารางที่ 12	เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจหลังการทดลองของนิสิตคณะมนุษยศาสตร์กับคณะเภสัชศาสตร์ที่เรียนโดยใช้รูปแบบการสอนกลวิธีการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้หลักการเรียนรู้แบบร่วมงาน. 99

ตารางที่ 13	สารบัญตาราง (ต่อ)	
	ค่าเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละของคะแนนความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจหลังการทดลองของนิสิตคณะมนุษยศาสตร์กับคณะเภสัชศาสตร์ที่เรียนโดยใช้รูปแบบการสอนกลวิธีการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้หลักการเรียนรู้แบบร่วมงาน	99
ตารางที่ 14	เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยพฤติกรรมการใช้กลวิธีการอ่านก่อนกับหลังการทดลองของนิสิตคณะมนุษยศาสตร์ที่เรียนโดยใช้รูปแบบการสอนกลวิธีการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้หลักการเรียนรู้แบบร่วมงาน	100
ตารางที่ 15	เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยพฤติกรรมการใช้กลวิธีการอ่านก่อนกับหลังการทดลองของนิสิตคณะเภสัชศาสตร์ที่เรียนโดยใช้รูปแบบการสอนกลวิธีการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้หลักการเรียนรู้แบบร่วมงาน	101
ตารางที่ 16	เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยพฤติกรรมการใช้กลวิธีการอ่านก่อนกับหลังการทดลองของนิสิตคณะมนุษยศาสตร์ที่เรียนโดยใช้รูปแบบการสอนกลวิธีการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้หลักการเรียนรู้แบบร่วมงานแยกตามระดับความสามารถในการอ่าน	102
ตารางที่ 17	เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยพฤติกรรมการใช้กลวิธีการอ่านก่อนกับหลังการทดลองของนิสิตคณะเภสัชศาสตร์ที่เรียนโดยใช้รูปแบบการสอนกลวิธีการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้หลักการเรียนรู้แบบร่วมงานแยกตามระดับความสามารถในการอ่าน	103
ตารางที่ 18	เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยพฤติกรรมการใช้กลวิธีการอ่านหลังการทดลองของนิสิตคณะมนุษยศาสตร์กับคณะเภสัชศาสตร์ที่เรียนโดยใช้รูปแบบการสอนกลวิธีการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้หลักการเรียนรู้แบบร่วมงาน	104
ตารางที่ 19	ค่าเฉลี่ยจากการประเมินการทำงานร่วมกันของนิสิตคณะมนุษยศาสตร์ที่เรียนโดยใช้รูปแบบการสอนกลวิธีการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้หลักการเรียนรู้แบบร่วมงาน	105
ตารางที่ 20	ค่าเฉลี่ยจากการประเมินการทำงานร่วมกันของนิสิตคณะเภสัชศาสตร์ที่เรียนโดยใช้รูปแบบการสอนกลวิธีการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้หลักการเรียนรู้แบบร่วมงาน	106
ตารางที่ 21	ค่าความถี่และร้อยละของพฤติกรรมทางวาจาของนิสิตคณะมนุษยศาสตร์	110
ตารางที่ 22	ค่าความถี่และร้อยละของพฤติกรรมทางวาจาของนิสิตคณะเภสัชศาสตร์.....	112
ตารางที่ 23	ค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นเกี่ยวกับรูปแบบการสอนกลวิธีการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้หลักการเรียนรู้แบบร่วมงานของนิสิตคณะมนุษยศาสตร์	113
ตารางที่ 24	ค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นเกี่ยวกับรูปแบบการสอนกลวิธีการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้หลักการเรียนรู้แบบร่วมงานของนิสิตคณะเภสัชศาสตร์	115

สารบัญแผนภูมิ

	หน้า
แผนภูมิที่ 1	
ขั้นตอนการวิจัยเพื่อพัฒนารูปแบบการเรียนการสอน	54
แผนภูมิที่ 2	
กรอบแนวคิดพื้นฐานของการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอน	62
แผนภูมิที่ 3	
รูปแบบการสอนกลวิธีการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้หลักการเรียนรู้แบบร่วมงาน เพื่อส่งเสริมผลการเรียนรู้การอ่านสำหรับนิสิตนักศึกษา	86

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเป็นทักษะที่มีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง โดยเฉพาะในสังคมยุคใหม่ ซึ่งถือเป็นยุคของข้อมูลข่าวสารและยุคของความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยี ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษจะช่วยเสริมให้บุคคลเกิดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ทำให้สามารถแสวงหาความรู้เพิ่มเติมจากสื่อในรูปแบบต่างๆ ทั้งในรูปแบบของตำราเรียน หนังสือ วารสาร และจากการสืบค้นข้อมูลผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต

สำหรับสังคมไทยนั้น ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษถือว่าเป็นทักษะที่มีผู้ต้องการใช้มากที่สุด ดังผลจากการวิจัยของอัจฉรา วงศ์โสธร และคณะ (2545) ที่ได้สำรวจความคิดเห็นของบุคคลสี่กลุ่มคือ กลุ่มผู้จ้างงานภาครัฐ กลุ่มผู้จ้างงานภาคเอกชน กลุ่มอาจารย์ในระดับอุดมศึกษา และกลุ่มผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีเกี่ยวกับทักษะภาษาอังกฤษที่บุคลากรที่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรีในหน่วยงานมีความจำเป็นต้องใช้ พบว่า โดยรวมกลุ่มตัวอย่างทั้งสี่กลุ่มมีความเห็นว่าทักษะที่ผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีต้องใช้เวลาใช้มากที่สุดคือ ทักษะการอ่าน

นอกจากนี้แล้วความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษยังมีความสำคัญและจำเป็นต้องใช้มากในการศึกษา โดยเฉพาะในระดับอุดมศึกษา ทั้งนี้เพราะผู้เรียนจะต้องใช้ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้จากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ ที่ส่วนใหญ่มักจะตีพิมพ์หรือบันทึกไว้เป็นภาษาอังกฤษ แต่จากผลการประเมินความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของผู้เรียนในระดับนี้ยังไม่เป็นที่น่าพอใจ จากการศึกษาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนิสิตชั้นปีที่ 1 ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์และมหาวิทยาลัยศิลปากร โดยสุพัฒน์ สุกมลสันต์ ในปี พ.ศ.2535 พบว่า โดยเฉลี่ยนิสิตมีความสามารถในการอ่านอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของอัจฉรา วงศ์โสธร ในปีถัดมาที่พบว่า นักศึกษาระดับอุดมศึกษาไทยมีความสามารถในการอ่าน – การเขียนอยู่ในระดับปานกลาง และหากพิจารณาจากผลการสอบวัดความรู้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ที่ทบวงมหาวิทยาลัยจัดสอบปีละสองครั้ง ในรายวิชาภาษาอังกฤษ (03) ซึ่งประมาณกว่าครึ่งหนึ่งของข้อสอบจะเป็นการวัดความสามารถในการอ่าน ผลการวิเคราะห์สถิติการสอบจากข้อมูลของสำนักทดสอบกลาง (2547) พบว่า ระหว่างปี 2543 - 2546 มีการจัดสอบรวมทั้งสิ้น 8 ครั้ง โดยคะแนนเฉลี่ยของวิชานี้

อยู่ระหว่าง 32.40 – 39.87 คะแนน จากคะแนนเต็ม 100 คะแนน และเมื่อศึกษาโดยละเอียด ยังพบอีกว่า จากจำนวนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายเกือบสองแสนหรือสองแสนกว่าคนที่เข้าสอบในแต่ละครั้งนั้น มีนักเรียนประมาณสองถึงสี่หมื่นกว่าคนเท่านั้นที่ได้คะแนนสูงกว่าครึ่งหนึ่งของคะแนนเต็ม ข้อมูลเหล่านี้แสดงให้เห็นเป็นอย่างดีว่านักเรียนที่กำลังจะเข้าสู่การเรียนในระดับอุดมศึกษามีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษไม่ค่อยดีนัก ดังนั้น เมื่อเข้าเรียนเขาจึงไม่สามารถใช้ทักษะการอ่านเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

สาเหตุหลักของการที่ผู้เรียนไม่ประสบความสำเร็จในการอ่านดังกล่าว นอกจากจะมาจาก การที่ผู้เรียนมีความรู้ ความสามารถในตัวภาษาจำกัดแล้ว อีกส่วนหนึ่งน่าจะมาจากผู้สอน และการจัดกระบวนการเรียนการสอน โดยเฉพาะอย่างยิ่งวิธีวิทยาการสอนของครูเป็นส่วนสำคัญที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้ของผู้เรียนโดยตรง โดยจะพบว่าในห้องเรียนการสอนอ่านภาษาที่สองส่วนใหญ่มักเน้นการสอนคำศัพท์ อธิบายไวยากรณ์ โครงสร้างทางภาษาที่คาดว่าจะจะเป็นปัญหาสำหรับผู้อ่าน ทั้งนี้เพราะผู้สอนเข้าใจว่าการที่ผู้อ่านจะเกิดความเข้าใจในการอ่านได้ ผู้อ่านจะต้องเข้าใจตัวภาษาทั้งหมดที่ปรากฏในบทอ่าน และบางครั้งก็อาจสอนอ่านโดยการแปล ในการอ่านผู้อ่านจะถูกกำหนดให้อ่านบทอ่านซึ่งอาจเป็นการอ่านออกเสียงหรืออ่านในใจ จากนั้นจะเป็นการตอบคำถามเพื่อวัดความเข้าใจในการอ่าน ซึ่งส่วนใหญ่มักเป็นคำถามเกี่ยวกับคำศัพท์และรายละเอียดของบทอ่าน การสอนอ่านแบบนี้มีข้อจำกัดเนื่องจากไม่สอดคล้องกับแนวคิดของกระบวนการอ่าน ทำให้ผู้อ่านอ่านได้ช้า ไม่พัฒนาความสามารถในการวิเคราะห์ความหมายของบทอ่าน ไม่สามารถควบคุมกระบวนการอ่านของตนเอง หรือแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในการอ่านของตนเองได้ (Bernhardt, 1991 อ้างถึงใน Urquhart and Weir, 1998; Block, 1992)

ในการพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาที่สองนั้น ประเด็นหนึ่งที่นักการศึกษาให้ความสนใจนับตั้งแต่ปลายปี ค.ศ. 1970 เป็นต้นมา คือการนำกลวิธีการอ่านของผู้ที่ประสบความสำเร็จในการอ่านมาใช้ในการสอน กลวิธีการอ่านในที่นี้ หมายถึง การกระทำ หรือกระบวนการใด ๆ ที่ผู้อ่านกระทำเพื่อให้เกิดความเข้าใจในการอ่าน การกระทำเหล่านี้อาจใช้ทั้งที่รู้ตัวหรือไม่รู้ตัวก็ได้ ผู้อ่านแต่ละคนจะมีความแตกต่างในเรื่องของแบบการอ่าน และกลวิธีที่ใช้ในการทำความเข้าใจบทอ่าน (Kern, 1989; Barnett, 1989; Anderson, 1991) นักการศึกษาเชื่อว่า ความสามารถในการอ่านภาษาที่สองไม่ได้ขึ้นอยู่กับความสามารถในตัวภาษาเท่านั้น แต่ยังขึ้นอยู่กับกลวิธีการอ่าน ผู้อ่านที่มีความสามารถในภาษาที่สองจำกัด สามารถใช้กลวิธีการอ่านมาช่วยในการทำความเข้าใจบทอ่านได้ (Auerbach and Paxton, 1997) นอกจากนี้แล้วกลวิธีการอ่านยังช่วยให้ผู้อ่านมีความเป็นอิสระสามารถควบคุมกระบวนการอ่านของตนเองได้ (Dowhower, 1999)

กลวิธีการอ่านมีอยู่หลากหลายกลวิธี อาทิเช่น การสำรวจบทอ่าน การทำนาย เนื้อหาของบทอ่าน การตรวจสอบการทำนาย การตั้งคำถามเกี่ยวกับบทอ่าน การหาคำตอบให้กับคำถามที่ตั้งไว้ การเชื่อมโยงบทอ่านกับความรู้เดิม การสรุปเนื้อหาบทอ่าน การเชื่อมโยงส่วนต่างๆของบทอ่าน การย้อนกลับมาอ่านซ้ำ การเดาความหมายของคำศัพท์จากบริบท เป็นต้น ผู้ที่อ่านได้ดีจะมีความตื่นตัวในกระบวนการอ่าน โดยจะเลือกและใช้กลวิธีที่เหมาะสม ควบคุมความเข้าใจของตนเองในขณะที่อ่าน เพื่อให้เกิดความเข้าใจและจดจำเนื้อหาของบทอ่านได้ นอกจากนี้ยังมีความรู้เกี่ยวกับกลวิธีหลาย ๆ กลวิธี และเลือกกลวิธีที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ในการอ่านได้ (Schmitt, 1990; Nunan, 1999)

กลวิธีการอ่านดังที่กล่าวมาข้างต้นมีความซับซ้อน สัมพันธ์ซึ่งกันและกัน และมีบางส่วนที่คาบเกี่ยวกันอยู่ ดังจะเห็นได้จากพฤติกรรมการใช้กลวิธีการอ่านของผู้ที่ประสบความสำเร็จในการอ่านดังนี้ “ ก่อนการอ่านผู้อ่านจะสำรวจบทอ่านอย่างคร่าว ๆ ศึกษาลักษณะของบทอ่าน ดูหัวเรื่องที่อ่าน เพื่อกระตุ้นความรู้เดิมและทำนายเนื้อหาของสิ่งที่อ่าน ในขณะที่อ่านผู้อ่านจะตรวจสอบความเข้าใจโดยประเมินและตรวจสอบเนื้อหาที่ทำนายไว้ ตั้งคำถามถามตนเอง เชื่อมโยงสิ่งต่างๆ ค้นหาใจความสำคัญ และแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในการอ่านอยู่ตลอดเวลา ถ้ามีส่วนไหนไม่แน่ใจ ผู้อ่านจะหากวิธีมาแก้ไข เช่น หยุดอ่าน ย้อนกลับไปอ่านซ้ำ หรือขอความช่วยเหลือจากเพื่อนหรือครู เมื่ออ่านจบผู้อ่านจะสามารถสรุปเนื้อหาและประเมินสิ่งที่ตนอ่านได้” (Reading Instructional Handbook, n.d.: 1)

จากพฤติกรรมดังกล่าว จึงพอสรุปกลวิธีหลักที่ผู้ที่ประสบความสำเร็จในการอ่าน ใ้ใช้ว่าประกอบไปด้วย 1) การเชื่อมโยงความรู้เดิมกับบทอ่าน ความรู้เดิมนี้อาจเป็นความรู้เดิมเกี่ยวกับตัวภาษา ความรู้เดิมเกี่ยวกับเนื้อหาที่อ่าน หรือความรู้เดิมเกี่ยวกับโครงสร้างของงานเขียนก็ได้ 2) การทำนายเนื้อหาของบทอ่าน โดยก่อนอ่าน ผู้อ่านจะทำนายเนื้อหาของบทอ่านว่าจะเกี่ยวกับสิ่งใด และหลังการอ่านก็จะตรวจสอบสิ่งที่ทำนายกับเนื้อหาของบทอ่านว่าตรงกันหรือไม่ 3) การตั้งคำถาม ผู้อ่านจะตั้งคำถามถามตนเองเกี่ยวกับเนื้อหาของบทอ่านตลอดเวลา ซึ่งคำถามในที่นี้จะเป็นคำถามที่จะตรวจสอบความเข้าใจในการอ่านทุกระดับทั้งในระดับคำ ระดับประโยค และระดับบทอ่าน เช่น ความหมายของคำศัพท์ ความหมายของประโยค การตีความสิ่งที่อ่าน เป็นต้น 4) การหาวิธีมาแก้ไข หากไม่เข้าใจเนื้อหาในตอนใดของบทอ่าน ผู้อ่านจะใช้วิธีการต่างๆมาช่วยในการทำความเข้าใจ เช่น อาจจะหยุดอ่าน อ่านซ้ำ ถามเพื่อนหรือครู เป็นต้น และ 5) การสรุปเนื้อหาของสิ่งที่อ่าน เมื่ออ่านจบ ผู้อ่านจะสรุปเนื้อหาเฉพาะที่เป็นใจความสำคัญของสิ่งที่อ่านอย่างสั้นๆ

ผู้เชี่ยวชาญทางด้าน การอ่านได้เสนอแนะว่าควรนำกลวิธีการอ่านมาใช้ในการสอนอ่าน โดยเชื่อว่าจะช่วยพัฒนาประสิทธิภาพในการอ่านได้ และช่วยพัฒนาผู้เรียนให้เป็นผู้ที่มียุทธศาสตร์ในการอ่าน (Strategic Reader) กลวิธีการอ่านจึงเป็นสิ่งที่ครูสามารถนำมาฝึกฝนให้

กับผู้เรียนได้ และในการสอนนั้นสิ่งที่สำคัญคือ จะต้องให้ผู้เรียนตระหนักในความสำคัญของ กลวิธีการอ่าน เข้าใจหลักการ และรู้ว่าจะใช้กลวิธีการอ่านเมื่อไรและที่ไหน ขณะเดียวกันก็ควร สอนให้ผู้เรียนรู้จักประเมินความสำเร็จในการใช้กลวิธีของตนเองด้วย (Carrell, 1989)

นอกจากนี้แล้ว กลวิธีการอ่านที่นำมาสอนจะต้องมีความหลากหลาย ซึ่งจะช่วยให้สามารถใช้ กลวิธีการอ่านได้อย่างอิสระ เมื่อต้องทำความเข้าใจกับบทอ่านใหม่ ผู้เรียนจะสามารถนำความรู้ เกี่ยวกับกลวิธีมาใช้ และตัดสินใจได้ว่าจะใช้กลวิธีใดจึงจะเหมาะสมกับบทอ่านนั้น (Swanson and De La Paz, 1998)

ดังนั้นการนำกลวิธีของผู้ที่ประสบความสำเร็จในการอ่าน ซึ่งเป็นกลวิธีหลัก ดังกล่าวข้างต้น และเป็นกลวิธีที่ผู้เรียนยังไม่สามารถใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพมาสอนให้กับ ผู้เรียน จึงเป็นแนวคิดที่น่าสนใจซึ่งเชื่อว่าจะเป็นวิธีที่ช่วยพัฒนาความสามารถในการอ่านของนิสิต นักศึกษาไทยได้เช่นเดียวกัน

นอกจากนี้แล้วการเรียนการสอนภาษาที่สองในช่วงไม่กี่ปีที่ผ่านมาให้ความสนใจ กับแนวคิดของการเรียนรู้แบบร่วมงาน (Collaborative Learning) ซึ่งพัฒนามาจากปรัชญาของ การสร้างความรู้โดยกระบวนการทางสังคม (Social Constructivist) โดยมีแนวคิดว่าการเรียนรู้ คือการสร้างความรู้ภายในบริบทของสังคม ซึ่งกระตุ้นให้ผู้เรียนสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ (Oxford, 1997) โดยลักษณะของปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอน และผู้เรียนภายในสังคมนี้จะแตกต่างไปจาก ความสัมพันธ์ระหว่างผู้สอน และผู้เรียนโดยทั่วไปที่มีลักษณะของชนชั้น ซึ่งผู้สอนจะมีบทบาท สำคัญที่สุดในห้องเรียน (Brown, 2001) การเรียนรู้แบบร่วมงานนี้ Wiersema (2000:1) กล่าวว่า “ เป็นปรัชญาของการทำงานร่วมกัน การสร้างชิ้นร่วมกัน การเรียนรู้ร่วมกัน การเปลี่ยนแปลงร่วมกัน และการพัฒนาร่วมกัน” Panitz (1996:1) กล่าวว่า “ เป็นปรัชญาส่วนบุคคล เป็นสถานการณ์ที่ทำให้ บุคคลมาอยู่ร่วมกันเป็นกลุ่ม มีการจัดการภายในกลุ่มโดยเคารพในความสามารถและบทบาทของ สมาชิกแต่ละคน มีการร่วมกันวางแผนบทบาท หน้าที่ และความรับผิดชอบร่วมกันในการดำเนินงานของกลุ่ม”

Peters and Armstrong (1998) ได้สรุปว่า การเรียนรู้แบบร่วมงานจะเน้นที่การสร้างความรู้ร่วมกัน บทบาทของผู้สอนในฐานะที่เป็นสมาชิกคนหนึ่งในกลุ่มของผู้เรียน และบทบาท ของกลุ่มในการสร้างประสบการณ์การเรียนรู้ โดยที่ผู้สอนอาจจะเป็นผู้ที่มีความรู้เกี่ยวกับเนื้อหา นั้นเป็นพิเศษ แต่ก็ไม่จำเป็นเสมอไปว่าผู้สอนจะรู้มากกว่าผู้เรียนคนอื่น ๆ ซึ่งสถาบันการศึกษาส่วนใหญ่ จะจัดการเรียนการสอนตามแนวคิดนี้น้อยมาก ในการเรียนรู้แบบนี้ผู้สอนไม่ได้เป็นแหล่งความรู้เพียง แหล่งเดียว เพราะไม่มีทางเป็นไปได้ที่คน ๆ เดียวจะรู้ทุกสิ่งทุกอย่าง สิ่งที่ไม่รู้หรือรู้น้อยคือสิ่งที่ต้อง สร้างขึ้นเป็นความรู้ใหม่ที่ทุกคนจะต้องร่วมกันสร้างขึ้น (ซึ่งในการเรียนรู้แบบเดิมผู้สอนจะเป็นผู้เลือก ว่าจะให้ผู้เรียนเรียนอะไร และจะเรียนอย่างไร) ความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นภายในห้องเรียนจะเป็นลักษณะ

ของผู้เรียนต่อผู้เรียน ผู้เรียนต่อกลุ่ม และกลุ่มต่อผู้เรียน การสนทนา (Dialogue) ถือเป็นหัวใจสำคัญของการเรียนรู้

แนวคิดดังกล่าวนำเสนอวิธีการที่จะพัฒนาห้องเรียนที่ผู้เรียนมีความกระตือรือร้น และมีปฏิสัมพันธ์กันมากขึ้น ให้ผู้เรียนใช้ความคิด และรู้จักไตร่ตรองการคิดของตน ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนรู้แทนที่จะเป็นฝ่ายรับข้อมูลจากผู้สอนแต่เพียงฝ่ายเดียว นักการศึกษาหลายท่านได้นำแนวคิดนี้ไปประยุกต์ก่อให้เกิดการสอนในหลายรูปแบบ เช่น การสอนแบบโครงการ (Project Method) การสอนแบบแลกเปลี่ยนบทบาท (Reciprocal Teaching) นอกจากนี้ยังมีการนำแนวคิดของการเรียนรู้แบบร่วมงานไปใช้ในการเรียนการสอนรายวิชาต่างๆ ในส่วนของการเรียนการสอนภาษาพบว่า มีการนำความคิดนี้ไปสอนทักษะต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการสอนการอ่านและการเขียน

จากการศึกษาข้อมูลพื้นฐานที่ผู้วิจัยได้จากการสัมภาษณ์นิสิต นักศึกษาระดับอุดมศึกษาจำนวน 20 คน จากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร และมหาวิทยาลัยนเรศวร ในด้านการใช้กลวิธีการอ่าน ความรู้เกี่ยวกับกลวิธีการอ่าน กิจกรรมการเรียนการสอนอ่าน ได้ข้อค้นพบว่า กลวิธีที่นิสิตนักศึกษาใช้มากที่สุดในการอ่านคือ การแปลจากภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทย การอ่านแบบกวาดตาเพื่อความเข้าใจคร่าว ๆ (Scan) และการอ่านอย่างรวดเร็วเพื่อหาเฉพาะจุดที่สำคัญ (Skim) การใช้ความรู้เดิม การเดาความหมายของคำศัพท์ การจับใจความสำคัญ มีนิสิตจำนวนน้อยที่ใช้กลวิธีที่แตกต่างออกไป เช่น การสร้างจินตภาพ การดูลักษณะของบทอ่าน การขีดเส้นใต้ใจความสำคัญ การคาดคะเนเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นต่อไป และเมื่อถามความรู้เกี่ยวกับกลวิธีการอ่านอื่น ๆ ที่จะช่วยให้เข้าใจบทอ่านและจดจำบทอ่านได้มากขึ้น นิสิตแทบทุกคนจะเน้นที่ความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์ และโครงสร้างทางภาษา ส่วนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนนั้น นิสิตทุกคนกล่าวว่าส่วนใหญ่เป็นลักษณะของงานเดี่ยว คือให้อ่านและตอบคำถามโดยผู้สอนเป็นผู้เฉลย หรืออาจมีบางครั้งที่จะมีการอภิปรายร่วมกัน แต่ก็ยังเป็นลักษณะในห้องใหญ่ และเมื่อถามเกี่ยวกับทัศนคติในการทำงานกลุ่ม นิสิตส่วนใหญ่มีความเห็นที่ไม่น่าสนใจ เพราะจะมีการเกี่ยงงานกันทำ เช่นจะให้คนเก่งทำไปคนเดียว เพราะไม่ไว้ใจคนอื่นและกลัวจะได้คะแนนน้อย ซึ่งหากสามารถแก้ไขจุดนี้ได้ก็จะทำให้การทำงานกลุ่มน่าสนใจขึ้น ข้อมูลที่พบนี้สอดคล้องกับที่ Langer et al.(2002) ได้กล่าวถึงห้องเรียนทั่วไปว่าจะเน้นการให้ผู้เรียนทำงานเดี่ยวมากกว่างานกลุ่ม และถึงแม้ว่าจะให้ผู้เรียนทำงานกลุ่มก็มักเป็นไปในลักษณะของต่างคนต่างทำ โดยผู้เรียนมุ่งที่จะทำงานของตนให้สำเร็จ เมื่อเสร็จแล้วก็อาจมีการแลกเปลี่ยนคำตอบกันมากกว่าที่จะร่วมกันทำงานและร่วมกันคิด

ข้อมูลดังกล่าวสะท้อนให้เห็นสภาพปัจจุบัน/ปัญหาในการสอนอ่านระดับอุดมศึกษาดังนี้

1. ผู้เรียนยังมีความรู้เกี่ยวกับกลวิธีการอ่านที่จำกัด และไม่ตระหนักถึงความสำคัญ
ของกลวิธีการอ่าน เพราะผู้อ่านไม่รู้จักกลวิธีอื่นๆที่มีประสิทธิภาพนอกเหนือจากกลวิธีทั่วไป เช่น
การอ่านแบบกวาดตาเพื่อความเข้าใจคร่าว ๆ การอ่านอย่างรวดเร็วเพื่อหาเฉพาะจุดที่สำคัญ การใช้
ความรู้เดิม การเดาความหมายของคำศัพท์ และการจับใจความสำคัญ ทั้งที่มีกลวิธีการอ่านอื่น ๆ
อีกที่จะช่วยให้การอ่านมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

2. ผู้เรียนขาดความเอาใจใส่ ไม่คิดไตร่ตรองกระบวนการอ่านของตนเองให้รอบคอบ
ซึ่งอาจเป็นผลมาจากการขาดความรู้และไม่ตระหนักในความสำคัญของกลวิธีการอ่าน โดยสังเกตได้
จากพฤติกรรมการอ่าน เมื่อได้รับบทอ่าน ผู้เรียนจะเริ่มอ่านทันที โดยจะแปลไปที่ละประโยคเรื่อย ๆ
ไม่มีการหยุดระหว่างย่อหน้าเพื่อรวบรวมความคิด หรือเมื่อพบอุปสรรคก็จะไม่เสียเวลาในการ
พิจารณาแก้ไขปัญหาย่างรอบคอบ ส่วนใหญ่จะอ่านข้าม ทั้งที่ผู้อ่านมีเวลาเพียงพอในการทำ
ความเข้าใจกับบทอ่าน ดังนั้นเมื่อให้สรุปใจความสำคัญผู้อ่านส่วนใหญ่จึงไม่สามารถตอบได้อย่างถูกต้อง
ชัดเจน

3. กิจกรรมการสอนอ่านยังคงเป็นลักษณะของงานเดี่ยว ผู้เรียนมีทัศนคติในทาง
ลบต่อการทำงานกลุ่ม ขาดแรงจูงใจในการทำงานร่วมกันและไม่ตระหนักถึงความสำคัญของการ
ช่วยเหลือกันในการเรียนรู้

ด้วยเหตุดังกล่าวผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะนำแนวคิดของการเรียนรู้แบบร่วมงาน
มาใช้ในการสอนกลวิธีการอ่านสำหรับผู้เรียนในระดับอุดมศึกษา ทั้งนี้เพราะผู้เรียนในระดับนี้
จำเป็นต้องใช้ทักษะในการอ่านมากและต้องอ่านบทอ่านในลักษณะต่าง ๆ กัน การสะสมความรู้
เกี่ยวกับกลวิธีการอ่านน่าจะเป็นประโยชน์ต่อการที่ผู้เรียนจะนำไปประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับบทอ่าน
และตามจุดประสงค์ในการอ่านของตนเองได้ นอกจากนี้แล้วการเรียนรู้แบบร่วมงานที่เน้นการสร้าง
ปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนและผู้เรียน และระหว่างกลุ่มผู้เรียนด้วยกันในการที่จะสรรค์สร้างความรู้
น่าจะเป็นวิธีที่สอดคล้องกับกระบวนการอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ (Interactive Approach) ที่ใช้อยู่ใน
ปัจจุบัน ซึ่งมองว่าการอ่านเป็นกิจกรรมทางสังคม และถือว่าการเรียนรู้จากเพื่อนเป็นการเรียนรู้ที่มี
ประสิทธิภาพ (Wood, 1997) การร่วมกิจกรรมการอ่านกับกลุ่มเพื่อนจะช่วยสร้างแรงจูงใจ ทำให้
ผู้เรียนเข้าร่วมกิจกรรมอย่างกระตือรือร้น ผู้เรียนจะได้แลกเปลี่ยนและให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกัน
ทำให้ตระหนักว่าผู้เรียนคนอื่นมีวิธีการอ่านอย่างไร และจะช่วยกระตุ้นให้มีการใช้ความคิดในการ
อภิปรายเกี่ยวกับกลวิธีการอ่าน และทักษะการอ่านต่าง ๆ (Nuttal, 1996) และสอดคล้องกับแนวการ
เรียนการสอนภาษาในอนาคตที่จะหันมาให้ความสำคัญกับผู้เรียนมากขึ้น เน้นความเป็นอันหนึ่งอัน
เดียวกันของผู้สอนและผู้เรียน และให้คุณค่ากับการทำงานร่วมกัน (Mitchell and Vidal, 2001) ยิ่งไป
กว่านั้นการที่ผู้เรียนได้ทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม โดยที่สมาชิกมีความแตกต่างกัน ทุกคนทำงานร่วมกัน
ช่วยเหลือกัน และต่างก็มีส่วนในการตัดสินใจเกี่ยวกับการเรียนรู้ของตนเองน่าจะเป็นวิธีที่เหมาะสม

กับการศึกษาในปัจจุบัน ที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางและเหมาะกับวัยของผู้เรียนที่ต้องการอิสระที่จะสามารถตัดสินใจในการเรียนรู้ต่าง ๆ ได้ด้วยตนเอง นอกจากนี้แล้วจากการสำรวจงานวิจัยในประเทศไทยยังไม่พบว่ามีการศึกษาเรื่องนี้โดยตรง ดังนั้นการศึกษาวิจัยในเรื่องนี้น่าจะเป็นแนวทางหนึ่งที่จะได้ข้อค้นพบที่จะนำไปสู่แนวทางในการจัดการเรียนการสอนอ่านที่จะช่วยพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของผู้เรียนในระดับอุดมศึกษาได้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนารูปแบบการสอนกลวิธีการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้หลักการเรียนรู้แบบร่วมงานเพื่อส่งเสริมผลการเรียนรู้การอ่านสำหรับนิสิตนักศึกษา
2. เพื่อศึกษาผลการใช้รูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้น โดย
 - 2.1 เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจก่อนกับหลังการทดลองของนิสิตคณะมนุษยศาสตร์และนิสิตคณะเภสัชศาสตร์
 - 2.2 เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจหลังการทดลองของนิสิตคณะมนุษยศาสตร์ กับนิสิตคณะเภสัชศาสตร์
 - 2.3 เปรียบเทียบพฤติกรรมการใช้กลวิธีการอ่านก่อนกับหลังการทดลองของนิสิตคณะมนุษยศาสตร์ และนิสิตคณะเภสัชศาสตร์
 - 2.4 เปรียบเทียบพฤติกรรมการใช้กลวิธีการอ่านหลังการทดลองของนิสิตคณะมนุษยศาสตร์กับนิสิตคณะเภสัชศาสตร์
 - 2.5 ศึกษาพฤติกรรมการทำงานร่วมกันของนิสิตคณะมนุษยศาสตร์ และนิสิตคณะเภสัชศาสตร์

สมมติฐานของการวิจัย

จากแนวความคิดของการสอนกลวิธีการอ่านที่เชื่อว่า ความสามารถในการอ่านภาษาที่สองไม่ได้ขึ้นอยู่กับความสามารถในตัวภาษาเท่านั้น แต่ยังขึ้นอยู่กับกลวิธีการอ่าน ผู้อ่านที่มีความสามารถในภาษาที่สองอยู่จำกัด สามารถใช้กลวิธีการอ่านมาช่วยในการทำ ความเข้าใจบทอ่าน (Auerbach and Paxton, 1997) และยังช่วยให้ผู้อ่านมีความเป็นอิสระ สามารถควบคุมกระบวนการอ่านของตนเองได้ (Dowhower, 1999) รวมทั้งผลการวิจัยจำนวนมากที่พบว่า การสอนกลวิธีการอ่านช่วยพัฒนาความสามารถในการอ่านของผู้เรียน อาทิเช่น งานวิจัยของ Mcquire

(1999) Vadasy (1999) Lubliner (2000) Hutton (2002) และจากแนวคิดของการเรียนรู้แบบ
 ร่วมงานที่เชื่อว่า การจัดการเรียนการสอนที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มกับเพื่อน
 ที่มีความรู้ ความสามารถแตกต่างกัน โดยผู้เรียนมีอิสระในการจัดการเรียนรู้ของตนเองจะทำให้
 ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้จากการได้แลกเปลี่ยนความรู้ ความคิดซึ่งกันและกัน (Bruffee, 1995, 1999;
 Matthews et al, 1995; Oxford, 1997; LeJune, 1999) ตลอดจนผลงานวิจัยที่พบว่า การเรียนรู้
 แบบร่วมงาน และการประยุกต์ใช้แนวคิดของการเรียนรู้แบบร่วมงานส่งผลต่อความสามารถใน
 การเรียน อาทิเช่น งานวิจัยของ Wu (1991) Donahue (1992) และ Klingner and Vaughn
 (1996) ผู้วิจัยจึงตั้งสมมติฐานของการวิจัยดังนี้

1. ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจหลังการทดลองของนิสิต
 คณะมนุษยศาสตร์ และนิสิตคณะเภสัชศาสตร์ที่ได้รับการสอนโดยใช้รูปแบบการสอนกลวิธีการอ่าน
 ภาษาอังกฤษโดยใช้หลักการเรียนรู้แบบร่วมงานสูงกว่าก่อนการทดลอง
2. ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจหลังการทดลองของนิสิต
 คณะมนุษยศาสตร์ กับนิสิตคณะเภสัชศาสตร์ ที่ได้รับการสอนโดยใช้รูปแบบการสอนกลวิธีการอ่าน
 ภาษาอังกฤษโดยใช้หลักการเรียนรู้แบบร่วมงานไม่แตกต่างกัน
3. พฤติกรรมการใช้กลวิธีการอ่านหลังการทดลองของนิสิตคณะมนุษยศาสตร์ และ
 นิสิตคณะเภสัชศาสตร์ที่ได้รับการสอนกลวิธีการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้หลักการเรียนรู้แบบร่วมงาน
 สูงกว่าก่อนการทดลอง
4. พฤติกรรมการใช้กลวิธีการอ่านหลังการทดลองของนิสิตคณะมนุษยศาสตร์ กับ
 นิสิตคณะเภสัชศาสตร์ ที่ได้รับการสอนโดยใช้รูปแบบการสอนกลวิธีการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้
 หลักการเรียนรู้แบบร่วมงานไม่แตกต่างกัน

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือนิสิตระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 สังกัด
 มหาวิทยาลัยปิดของรัฐในสวนภูมิภาค การที่ผู้วิจัยเลือกนิสิตกลุ่มนี้เพราะนิสิตทุกคนจะต้องเรียน
 วิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน ซึ่งนิสิตจะได้รับการศึกษาที่จำเป็นทั้งทักษะการอ่านเพื่อที่จะได้นำไปเป็นเครื่องมือ
 ในการเรียนรายวิชาอื่นๆ ที่ต้องใช้ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษในการศึกษา หรือค้นคว้าหาความรู้
 เพิ่มเติมด้วยตนเอง การฝึกกลวิธีการอ่านจึงเป็นวิธีการที่น่าจะช่วยพัฒนาความสามารถในการอ่าน
 ของนิสิตให้ดียิ่งขึ้นได้

2. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

2.1 ตัวแปรจัดกระทำ ได้แก่ การสอนกลวิธีการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้หลักการเรียนรู้แบบร่วมงาน

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่

2.2.1 ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ

2.2.2 พฤติกรรมการใช้กลวิธีการอ่าน

2.2.3 พฤติกรรมการทำงานร่วมกัน

นิยามศัพท์เฉพาะ

รูปแบบการสอน หมายถึง แบบแผนของการสอนที่แสดงความสัมพันธ์และส่งเสริมซึ่งกันและกันระหว่างองค์ประกอบต่าง ๆ ในการสอน ได้แก่ หลักการ จุดมุ่งหมาย เนื้อหา กระบวนการเรียนการสอน การวัดและการประเมินผล รวมถึงกิจกรรมสนับสนุนอื่น ๆ โดยที่ได้ผ่านขั้นตอนการสร้างอย่างเป็นระบบ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ

กลวิธีการอ่าน หมายถึง วิธีการ พฤติกรรม หรือกระบวนการที่ผู้อ่านนำมาใช้ในการกำกับกระบวนการอ่าน เพื่อให้การอ่านนั้นเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ เกิดการเรียนรู้ได้ง่าย รวดเร็ว และเข้าใจมากขึ้น ซึ่งในที่นี้ประกอบด้วยกลวิธีการอ่าน 5 กลวิธี คือ

1. การเชื่อมโยงความรู้ คือ กลวิธีที่ผู้อ่านใช้ในการนำพื้นความรู้ที่มีอยู่ในตนเอง ก่อนการอ่านมาสัมพันธ์กับสิ่งที่อ่าน โดยผู้อ่านจะคิดว่าตนเองรู้อะไรมาบ้างแล้วเกี่ยวกับบทอ่านและจะนำความรู้ที่ช่วยในการอ่านอย่างไร และเมื่อใด
2. การทำนายความ คือ กลวิธีที่ผู้อ่านนำความรู้ ซึ่งอาจเป็นความรู้จากประสบการณ์เดิมของตนเอง ความรู้จากเนื้อหาภายในบทอ่านเอง หรือความรู้เกี่ยวกับโครงสร้างของงานเขียนมาใช้ในการคาดเดาเนื้อหาของบทอ่านว่าจะเกี่ยวกับอะไร หรือจะเกิดอะไรขึ้นต่อไป
3. การทำความเข้าใจให้กระจ่าง คือ กลวิธีที่ผู้อ่านใช้เมื่อประสบปัญหาในการอ่าน โดยที่ผู้อ่านจะหาวิธีการต่าง ๆ มาแก้ปัญหาที่เกิดขึ้น
4. การตั้งคำถาม คือ กลวิธีที่ผู้อ่านใช้ในการตรวจสอบความเข้าใจในการอ่านของตนเอง โดยผู้อ่านจะตั้งคำถามเกี่ยวกับบทอ่าน ซึ่งจะเป็นคำถามที่วัดความเข้าใจในระดับต่าง ๆ
5. การสรุปย่อ คือ กลวิธีที่ผู้อ่านใช้ในการเขียนสรุปใจความสำคัญของบทอ่าน ซึ่งอาจมีความยาวเพียงหนึ่งหรือสองประโยค

การเรียนรู้แบบร่วมงาน หมายถึง การจัดกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นปฏิสัมพันธ์ในกลุ่มของผู้เรียน ซึ่งเป็นการให้ผู้เรียนสร้างความรู้ผ่านกระบวนการทางสังคม โดยใช้วิธีการร่วมงานระหว่างผู้สอนและภายในกลุ่มของผู้เรียน ทั้งนี้ผู้เรียนมีอิสระในการที่จะกำหนดบทบาท หน้าที่ ความรับผิดชอบให้แก่สมาชิก มีการพึ่งพากันภายในกลุ่ม โดยผู้สอนมีบทบาทเป็นผู้ให้ความช่วยเหลือ และลดความช่วยเหลือลงเมื่อผู้เรียนสามารถปฏิบัติได้ด้วยตนเอง แต่ในบางกรณีผู้สอนอาจเข้าไปมีบทบาทได้หากสังเกตพบว่า ผู้เรียนมีปัญหาในการดำเนินกิจกรรมภายในกลุ่ม

รูปแบบการสอนกลวิธีการอ่านโดยใช้หลักการเรียนรู้แบบร่วมงาน หมายถึง แบบแผนของการจัดการเรียนการสอนที่กำหนดไว้อย่างเป็นระบบระเบียบ ภายใต้แนวทางการจัดการเรียนการสอนที่อิงแนวคิดของการจัดการเรียนการสอนแบบร่วมงานของปรัชญาการศึกษากลุ่มการสร้างความรู้ ซึ่งเน้นการสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ร่วมกัน (Social Constructivist) แบบแผนการจัดการเรียนการสอน ประกอบด้วยองค์ประกอบต่าง ๆ ในการเรียนการสอน ได้แก่ หลักการ จุดมุ่งหมาย กระบวนการเรียนการสอน การวัดและการประเมินผล โดยจุดมุ่งหมายของรูปแบบ คือ การฝึกกลวิธีการอ่าน เพื่อให้ผู้อ่านสามารถนำความรู้ไปพัฒนาความสามารถในการอ่าน และให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากการทำงานร่วมกัน โดยมีขั้นตอนของการเรียนการสอนดังนี้

1. ขั้นกระตุ้น มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างความสนใจในการเรียน ตรวจสอบความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการใช้กลวิธีของผู้เรียน โดยมีองค์ประกอบดังนี้
 - 1.1 ตรวจสอบพื้นฐานความรู้เดิม และความเข้าใจเกี่ยวกับกลวิธี
 - 1.2 ขยายขอบเขตของความรู้เกี่ยวกับกลวิธี
2. ขั้นสร้างความเข้าใจ มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้เรียนได้ศึกษาและทำความเข้าใจเกี่ยวกับการใช้กลวิธี โดยมีกิจกรรมดังนี้
 - 2.1 การให้ความรู้เกี่ยวกับกลวิธี
 - 2.2 การทดลองใช้กลวิธี
3. ขั้นประยุกต์ใช้ มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้เรียนได้นำกลวิธีที่ได้ฝึกในตอนต้นไปประยุกต์ใช้ในการอ่านบทอ่านใหม่กับเพื่อนในกลุ่มย่อย เพื่อให้ผู้เรียนได้ช่วยเหลือ เรียนรู้ แลกเปลี่ยนความรู้ ความคิดเกี่ยวกับการใช้กลวิธีในการทำความเข้าใจบทอ่าน
4. ขั้นสรุปและประเมินผล มีวัตถุประสงค์เพื่อตรวจสอบความเข้าใจในการอ่าน และตรวจสอบความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการใช้กลวิธีของผู้เรียน

ในการเรียนการสอนจะเน้นการทำงานกลุ่ม ซึ่งจะก่อให้เกิดปฏิสัมพันธ์ทางสังคม และการสร้างความรู้ภายในกลุ่มผู้เรียน ผู้สอนมีบทบาทเป็นผู้ให้ความช่วยเหลือ และลดความช่วยเหลือลงเมื่อผู้เรียนสามารถปฏิบัติได้ด้วยตนเอง

ผลการเรียนรู้การอ่าน หมายถึง สิ่งที่เกิดขึ้นกับผู้เรียนในด้านที่เกี่ยวกับการอ่าน ซึ่งเป็นผลมาจากการเรียนตามรูปแบบการสอนกลวิธีการอ่านโดยใช้หลักการเรียนรู้แบบร่วมงาน โดยจากกรอบแนวคิดในการวิจัย สามารถวัดผลการเรียนรู้การอ่านได้จาก ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ พฤติกรรมการใช้กลวิธีการอ่าน และพฤติกรรมการทำงานร่วมกัน

ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ หมายถึง ความสามารถในการอ่านบทอ่านภาษาอังกฤษและจับประเด็นได้ ซึ่งวัดได้จากคะแนนในส่วนที่เป็น การอ่านของแบบทดสอบมาตรฐานวัดสมรรถภาพทางภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ (TOEFL) ของ Educational Testing Service ประเทศสหรัฐอเมริกา ข้อสอบประกอบด้วยบทอ่าน จำนวน 5 บท และข้อคำถามจำนวน 50 ข้อ ซึ่งวัดความเข้าใจในการอ่านในระดับต่างๆดังนี้คือ

1. ความเข้าใจระดับตัวอักษร หมายถึง ความสามารถในการบอกความหมายของ คำ การอ้างอิงคำ/ข้อความ การหาใจความสำคัญ และการหารายละเอียด จากข้อมูลที่ปรากฏ โดยตรงในบทอ่าน
2. ความเข้าใจระดับตีความ หมายถึง ความสามารถในการหาใจความสำคัญ การสรุปอ้างอิงและลงความเห็น ซึ่งคำตอบไม่ได้ปรากฏโดยตรงในบทอ่าน แต่ต้องอาศัยการตีความ จากข้อมูลภายในบทอ่าน
3. ความเข้าใจระดับวิเคราะห์วิจารณ์ หมายถึง ความสามารถในการระบุลักษณะ ของการเขียน การบอกวัตถุประสงค์ของผู้เขียน การตัดสินและประเมินสิ่งที่อ่าน ซึ่งต้องอาศัยเกณฑ์ เฉพาะที่กำหนดขึ้น ผสมผสานกับความรู้และประสบการณ์เดิมของผู้อ่าน

พฤติกรรมการใช้กลวิธีการอ่าน หมายถึง การรับรู้พฤติกรรมการใช้กลวิธีการ อ่าน ทั้ง 5 กลวิธี ได้แก่ การเชื่อมโยงความรู้ การทำนายความ การทำความเข้าใจให้กระจ่าง การตั้ง คำถาม และการสรุปย่อของผู้เรียน โดยคำนึงถึงลักษณะการใช้ และความถี่ของการใช้กลวิธี ซึ่งวัด ได้จากแบบประเมินพฤติกรรมการใช้กลวิธีการอ่านที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

พฤติกรรมการทำงานร่วมกัน หมายถึง พฤติกรรมที่ช่วยเหลือกันระหว่าง ผู้เรียนในการทำความเข้าใจบทอ่าน ซึ่งวัดได้จากแบบประเมินการทำงานกลุ่ม และแบบสังเกต การทำงานร่วมกันที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

ผู้ที่มีความสามารถในการอ่านสูง หมายถึง ผู้ที่มีผลคะแนนการสอบวัดความ สามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ จากแบบทดสอบมาตรฐานวัดสมรรถภาพทาง ภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ (TOEFL) เฉพาะส่วนที่เป็นการอ่านอยู่ในลำดับ 5 คนแรก ของกลุ่ม

ผู้ที่มีความสามารถในการอ่านปานกลาง หมายถึง ผู้ที่มีผลคะแนนการสอบ วัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ จากแบบทดสอบมาตรฐานวัดสมรรถภาพ

ทางภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ (TOEFL) เฉพาะส่วนที่เป็นการอ่านอยู่ระหว่างกลุ่มที่ได้คะแนนสูงและกลุ่มที่ได้คะแนนต่ำ

ผู้ที่มีความสามารถในการอ่านต่ำ หมายถึง ผู้ที่มีผลคะแนนการสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ จากแบบทดสอบมาตรฐานวัดสมรรถภาพทางภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ (TOEFL) เฉพาะส่วนที่เป็นการอ่านอยู่ในลำดับ 5 คนสุดท้ายของกลุ่ม

นิสิตนักศึกษา หมายถึง นิสิตชั้นปีที่ 1 ที่ศึกษาอยู่ในหลักสูตรปริญญาตรี ของมหาวิทยาลัยนเรศวร และได้ลงทะเบียนเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน 1 (Foundations of English I)

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้รูปแบบการเรียนการสอนกลวิธีการอ่านภาษาอังกฤษ ซึ่งจะช่วยพัฒนาความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจสำหรับนิสิตนักศึกษา
2. รูปแบบที่พัฒนาขึ้นจะช่วยแก้ปัญหา และพัฒนาความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจของนิสิตนักศึกษา ซึ่งจะเป็นพื้นฐานและเป็นเครื่องมือสำคัญที่จะนำไปใช้ในการศึกษาหรือแสวงหาความรู้อื่น ๆ ที่ต้องใช้ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ
3. รูปแบบที่พัฒนาขึ้นจะเป็นแนวทางในการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่หลากหลายที่จะช่วยกระตุ้นให้ผู้สอนนำทฤษฎี แนวคิดที่สำคัญมาพัฒนารูปแบบอื่น ๆ เพื่อพัฒนาประสิทธิภาพของการเรียนการสอนต่อไป

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการสอนกลวิธีการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้หลักการเรียนรู้แบบร่วมงานเพื่อส่งเสริมผลการเรียนรู้การอ่านสำหรับนิสิตนักศึกษา ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องโดยแยกสาระตามลำดับดังนี้

1. การอ่านภาษาอังกฤษในฐานะภาษาที่สอง/ภาษาต่างประเทศ
 - 1.1 กระบวนการอ่านภาษาที่สอง/ภาษาต่างประเทศ
 - 1.2 ปัญหาในการอ่านภาษาที่สอง/ภาษาต่างประเทศ
 - 1.3 ระดับความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ
2. การสอนกลวิธีการอ่าน
 - 2.1 แนวคิดในการสอนกลวิธีการอ่าน
 - 2.2 กลวิธีการอ่านภาษาที่สอง/ภาษาต่างประเทศ
 - 2.3 องค์ประกอบของการสอนกลวิธีการอ่าน
3. การเรียนรู้แบบร่วมงาน
 - 3.1 ความเป็นมา
 - 3.2 ลักษณะของการเรียนรู้แบบร่วมงาน
 - 3.3 แนวคิดทฤษฎีที่มาสสนับสนุน
 - 3.4 ลักษณะของห้องเรียนแบบร่วมงาน
 - 3.5 ประโยชน์ของการเรียนรู้แบบร่วมงาน
4. รูปแบบการสอน
 - 4.1 ความหมายของรูปแบบการสอน
 - 4.2 การจัดกลุ่มรูปแบบการสอน
 - 4.3 การพัฒนารูปแบบการสอน
 - 4.4 การนำเสนอรูปแบบการสอน
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 5.1 งานวิจัยในประเทศ
 - 5.2 งานวิจัยต่างประเทศ

1. การอ่านภาษาอังกฤษในฐานะภาษาที่สอง/ภาษาต่างประเทศ

1.1 กระบวนการในการอ่านภาษาที่สอง/ภาษาต่างประเทศ

Barnett (1989) ได้อธิบายเกี่ยวกับกระบวนการอ่านภาษาที่สองในปัจจุบันว่ายังไม่มีรูปแบบที่ชัดเจน มีแต่เพียงหลักการซึ่งเป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไป โดยให้ความสนใจไปที่กระบวนการในการทำงานของสมองในขณะที่อ่านมากกว่าที่จะวัดผลการอ่าน ซึ่งแนวคิดนี้มองว่ากระบวนการอ่านภาษาที่สองมีความคล้ายคลึงกับกระบวนการอ่านภาษาที่หนึ่ง คือเป็นกระบวนการปฏิสัมพันธ์ (Interactive Process) โดยเป็นปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้อ่านกับบทอ่านเพื่อสร้างความหมาย กระบวนการนี้ผู้อ่านเป็นจุดสำคัญของกระบวนการ ผู้เชี่ยวชาญทางด้านการสอนภาษาที่สองมองว่ากระบวนการอ่านนี้เป็นกระบวนการที่เน้นผู้อ่าน (Reader-based) หรือเน้นมโนทัศน์ (Conceptually Driven) นั่นคือเชื่อว่าวัตถุประสงค์ ทักษะความรู้ความคิด สมรรถภาพทางภาษา กลวิธี ความรู้เดิม มีส่วนช่วยในการสร้างความเข้าใจในการอ่านมากกว่าตัวอักษร ไวยากรณ์ หรือโครงสร้างทางความหมายที่ปรากฏในบทอ่าน

Irwin (1991) ได้อธิบายกระบวนการปฏิสัมพันธ์ในการอ่านว่าในขณะที่อ่านจะมีกระบวนการ 5 กระบวนการเกิดขึ้นในเวลาเดียวกันคือ

1. กระบวนการในระดับจุลภาค (Micro Processes) เป็นกระบวนการที่ผู้อ่านหาความหมายจากหน่วยความคิดย่อยในแต่ละประโยค และต้องตัดสินใจว่าหน่วยความคิดใดต้องจดจำ
2. กระบวนการบูรณาการ (Integrative Processes) เป็นกระบวนการที่ผู้อ่านทำความเข้าใจและสร้างความสัมพันธ์ระหว่างหน่วยความคิดย่อยต่างๆเข้าด้วยกัน
3. กระบวนการในระดับมหภาค (Macro Processes) เป็นกระบวนการที่ผู้อ่านสรุปความคิดจากบทอ่าน ซึ่งต้องใช้การสังเคราะห์ การจัดเรียงเรียงหน่วยความคิดว่าหน่วยความคิดใดเป็นหน่วยความคิดสำคัญ และหน่วยความคิดใดเป็นรายละเอียด
4. กระบวนการขยายความ (Elaborative Processes) เป็นกระบวนการที่ผู้อ่านใช้ความคิดในการอนุมานความ ขยายความ หรือตีความบทอ่านนอกเหนือไปจากสิ่งที่ปรากฏในบทอ่าน เช่น การทำนายความ การผสมผสานความรู้เดิม การสร้างจินตภาพ การใช้กระบวนการคิดในระดับสูง และการตอบสนองทางอารมณ์ต่อสิ่งที่อ่าน
5. กระบวนการเมตาคอกนิชัน (Metacognition Processes) คือกระบวนการที่ผู้อ่านตระหนักและควบคุมอย่างมีสติต่อกระบวนการเรียนรู้ของตนเอง โดยรู้ว่าตนเองไม่เข้าใจใน ส่วนไหน จะใช้กลวิธีใดหรือปรับเปลี่ยนกลวิธีในการอ่านอย่างไรจึงจะทำให้เข้าใจบทอ่านยิ่งขึ้น

Aebersold and Field (1997) กล่าวถึงปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้อ่านกับบทอ่านว่าประกอบด้วย

1. ปฏิสัมพันธ์ระหว่างวัตถุประสงค์และลักษณะของการอ่าน (Interaction between Purpose and Manner of Reading) โดยที่วัตถุประสงค์จะเป็นตัวกำหนดว่าผู้อ่านจะต้องอ่านอย่างไร เช่น ต้องอ่านช้าหรือเร็ว อ่านเพื่อเข้าใจรายละเอียดทั้งหมด หรือเพื่อเข้าใจความโดยทั่วไป หรือหาข้อมูลเฉพาะจุด ต้องกลับไปอ่านซ้ำหรือไม่ บุคคลจะมีพฤติกรรมการอ่านที่แตกต่างกันตามวัตถุประสงค์ของการอ่าน

2. ปฏิสัมพันธ์ผ่านทางกลวิธีการอ่าน (Interaction through Reading Strategies) โดยที่ในขณะที่อ่านผู้อ่านจะใช้กิจกรรมทางสมองที่เรียกว่า กลวิธี หลายๆกลวิธีในการสร้างความหมายจากบทอ่าน ซึ่งผู้อ่านแต่ละคนจะมีกลวิธีการอ่านเฉพาะของตนเอง

3. ปฏิสัมพันธ์ผ่านทางความรู้เดิม (Interaction through Schema) ซึ่งเป็นความรู้เดิมเกี่ยวกับเนื้อหาของบทอ่าน (Content Schema) ความรู้เดิมเกี่ยวกับแบบแผนและโครงสร้างของงานเขียน (Formal Schema) และความรู้เดิมเกี่ยวกับตัวภาษา (Linguistic Schema)

จากแนวคิดข้างต้น Fielding and Pearson (1994) มีความเห็นว่าการสอนอ่านให้ประสบความสำเร็จนั้นควรมีองค์ประกอบดังต่อไปนี้คือ

1. ผู้เรียนมีเวลาเพียงพอในการอ่าน
2. ผู้สอนควรสอนกลวิธีการอ่านโดยตรงให้แก่ผู้เรียน
3. ผู้สอนควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ทำงานร่วมกัน
4. ผู้สอนควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้อภิปรายและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับ

สิ่งที่อ่าน

Smith (1994 อ้างถึงใน Wood, 1997) ได้สรุปเกี่ยวกับการอ่านและแนวทางในการสอนไว้ดังนี้

1. การอ่านคือ การคิด กล่าวคือ ในขณะที่อ่านความคิดของผู้อ่านจะตื่นตัว ซึ่งหมายความว่าผู้สอนควรจะให้ผู้เรียนแสดงความคิด อาจโดยการพูดหรือเขียนว่าคิดอะไรในขณะที่อ่าน
2. การอ่านเป็นปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวผู้อ่านกับบทอ่าน ซึ่งหมายความว่าผู้อ่านจะต้องเชื่อมโยงบทอ่านกับสิ่งที่อยู่ในความคิด
3. ความรู้เดิมมีบทบาทสำคัญในการอ่าน ผู้สอนควรกระตุ้นให้ผู้อ่านอ่านให้มากขึ้น เพื่อเพิ่มพูนความรู้เดิมและเพื่อที่จะอ่านได้ดีขึ้น ครูควรให้อ่านบทอ่านที่หลากหลาย สอนกลวิธีการอ่าน เพื่อให้ผู้อ่านสะสมความรู้เกี่ยวกับกลวิธีการอ่านเพื่อประยุกต์ใช้ในการอ่านบทอ่านต่างๆ
4. การอ่านเกี่ยวข้องกับการทำนาย ในห้องเรียน ผู้เรียนควรได้รับการสอนให้ตรวจสอบความรู้เดิมของตนเองและใช้ในการทำนายความคิดของผู้เขียน
5. การถามคำถามเป็นสิ่งสำคัญในการสร้างความเข้าใจ ความเข้าใจในที่นี้คือความสามารถในการตอบคำถามได้ ดังนั้นการฝึกให้ผู้เรียนรู้จักการตั้งคำถามจะช่วยสร้างความเข้าใจ

ในการอ่านได้

6. ความรู้เกี่ยวกับโครงสร้างของงานเขียนมีความสำคัญเพราะจะทำให้ผู้อ่านสามารถระบุใจความสำคัญได้ว่าอยู่ส่วนไหนของบทอ่าน

7. ผู้เรียนต้องรู้จักนำความรู้เกี่ยวกับสิ่งที่อ่านไปประยุกต์ใช้ซึ่งจะทำให้บทอ่านนั้นมีความหมายกับผู้เรียน

8. การอ่านเป็นกิจกรรมทางสังคม ผู้สอนและผู้เรียนสามารถทำงานร่วมกัน ซึ่งถือเป็นบริบทหนึ่งของสังคม การเรียนรู้แบบร่วมงานและการเรียนรู้จากเพื่อนถือว่าการเรียนที่มีประสิทธิภาพ

9. การทดสอบความเข้าใจในการอ่านที่แท้จริง ควรเป็นลักษณะของการอภิปรายเป็นคำถามแบบเปิดและการเขียน

10. การอ่านเป็นกิจกรรมที่มีเป้าหมาย ดังนั้นผู้สอนควรสอนให้ผู้อ่านรู้จักตั้งเป้าหมายในการอ่าน

จะเห็นได้ว่ากระบวนการอ่านตามแนวคิดปัจจุบันให้ความสำคัญกับกระบวนการที่เกิดขึ้นภายในสมองของผู้อ่าน โดยมองว่าในการอ่านผู้อ่านจะต้องใช้ความรู้ ความสามารถ และทักษะในหลายๆด้านประกอบกัน และในขณะที่อ่านองค์ประกอบเหล่านี้จะทำงานอย่างสัมพันธ์กันเกิดเป็นกระบวนการปฏิสัมพันธ์ขึ้นภายในสมองของผู้อ่าน แนวคิดดังกล่าวก่อให้เกิดแนวทางในการสอนอ่านที่สำคัญสองประการคือ การสอนกลวิธีการอ่านให้แก่ผู้เรียน และการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ทำงานร่วมกับกลุ่มเพื่อน เพื่อจะได้สนทนา แลกเปลี่ยนความรู้ ความคิด และกลวิธีการอ่านซึ่งกันและกัน

1.2 ปัญหาในการอ่านภาษาที่สอง/ภาษาต่างประเทศ

แม้ว่านักการศึกษาหลายท่านจะได้กล่าวถึงการอ่านโดยทั่วไปว่า มีลักษณะที่เหมือนกันในทุกภาษา แต่ในการอ่านภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศนั้น ผู้อ่านอาจพบปัญหาในการอ่านมากกว่าการอ่านภาษาที่หนึ่ง หรือการอ่านภาษาแม่ของตน ปัญหาดังกล่าวเกิดขึ้นจากสาเหตุหลายประการ ดังมีผู้แสดงความคิดเห็นไว้ดังนี้

Yorio (1971) มีความเห็นว่าปัญหาในการอ่านภาษาที่สองมีสาเหตุมาจาก

1. ความรู้ในภาษาที่สองของผู้อ่านไม่เท่ากับความรู้ของเจ้าของภาษา เช่น ความรู้ด้านคำศัพท์ โครงสร้าง และการตีความ จึงทำให้ผู้อ่านไม่สามารถทำความเข้าใจกับบทอ่านได้ในระดับเดียวกับที่เจ้าของภาษาอ่าน

2. ผู้อ่านไม่สามารถทำนายหรือเลือกใช้ตัวชี้แนะ (Cues) ที่จะมาช่วยสร้างความเข้าใจ

ในการอ่านได้ อันเป็นผลมาจากการที่ผู้อ่านมีข้อจำกัดของความรู้ในตัวภาษานั้น และพัฒนาการทางด้านภาษายังไม่สมบูรณ์ จึงทำให้กลไกในกระบวนการอ่านทำงานอย่างไม่เป็นอัตโนมัติดังเช่นการอ่านภาษาแม่ของตน

3. ผู้อ่านเลือกตัวชี้แนะผิด หรือไม่แน่ใจในการเลือกตัวชี้แนะ จึงไม่สามารถเชื่อมโยงตัวชี้แนะต่างๆเข้าด้วยกัน เพื่อที่จะช่วยสร้างความเข้าใจในการอ่านได้

4. ผู้อ่านไม่สามารถจดจำตัวชี้แนะที่อ่านผ่านมาแล้วได้ เนื่องจากไม่คุ้นเคยกับเนื้อหาที่อ่าน และไม่ได้รับการฝึกมาก่อน

5. มีการแทรกแซงของภาษาแม่ในทุกระดับ ไม่ว่าจะเป็นด้านเสียง ศัพท์ โครงสร้าง อยู่ตลอดเวลาในขณะที่อ่าน จึงทำให้ผู้อ่านตีความหมายของข้อมูลได้ช้า และค่อนข้างยุ่งยากกว่าการอ่านภาษาแม่

Jolly (1978 อ้างถึงใน Alderson, 1984) มีความเห็นว่าการที่ผู้อ่านจะประสบความสำเร็จในการอ่านภาษาต่างประเทศนั้นต้องอาศัยการถ่ายโอนของทักษะการอ่านภาษาแม่ ซึ่งสอดคล้องกับที่ Goodman (1973) มีความคิดเห็นว่าการอ่านมีความเป็นสากลในทุกภาษาดังนั้นการที่จะประสบความสำเร็จในการอ่านภาษาที่สองจึงเป็นผลมาจากการถ่ายโอนกลวิธีการอ่านจากภาษาที่หนึ่ง และในทำนองเดียวกัน ความล้มเหลวในการอ่านภาษาที่สองอาจเป็นตัวชี้ให้เห็นได้เช่นกันว่าผู้อ่านอาจประสบความล้มเหลวในการอ่านภาษาแม่ของตนเช่นเดียวกัน

Grabe (1988) และ Devine (1988) ได้ให้ทัศนะว่าความสามารถทางภาษา (Language Proficiency) มีบทบาทสำคัญต่อความสำเร็จในการอ่านภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศ ผู้ที่อ่านภาษาต่างประเทศจะต้องมีความสามารถทางภาษาพอสมควรก่อนที่จะสามารถอ่านภาษาต่างประเทศนั้นได้อย่างเข้าใจ ความรู้ความสามารถทางภาษาของผู้อ่านจะสามารถช่วยให้คาดคะเนและตัดสินใจข้อมูลเพื่อช่วยในการทำความเข้าใจเนื้อหาที่อ่านได้อย่างชัดเจน และช่วยให้การอ่านนั้นเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

Verhoeven (1990) กล่าวถึงปัญหาที่เกิดขึ้นในการอ่านภาษาที่สองว่ามีสองประการคือ ปัญหาที่เกิดจากการแทรกแซงของภาษาแม่ ซึ่งเกิดจากความเหมือนหรือความแตกต่างบางประการระหว่างภาษาแม่กับภาษาที่สองจึงทำให้มีการแทรกแซงระหว่างภาษา ส่วนอีกประการหนึ่งเป็นปัญหาที่เกิดจากการที่ผู้อ่านภาษาที่สองมีความสามารถในการใช้ภาษาที่สองอยู่ในวงจำกัด จึงทำให้ผู้อ่านไม่สามารถอ่านออกเสียงคำ ไม่สามารถจดจำความหมายของคำศัพท์ ไม่สามารถทำความเข้าใจกับเนื้อหาที่อ่านในระดับสูงได้ นอกจากนี้แล้วยังอาจเกิดขึ้นจากทัศนคติของผู้อ่านที่มีต่อภาษานั้น วัฒนธรรมของชนชาติที่ใช้ภาษานั้น และสภาพการยอมรับภาษานั้นในสังคมทั่วไป

Boyle and Peregoy (1990) มีความคิดเห็นว่าปัญหาที่เกิดขึ้นในการอ่านภาษาที่สอง นั้นนอกจากจะเป็นเพราะผู้อ่านมีความรู้ความสามารถในภาษาที่สองอยู่ในวงจำกัดแล้ว สิ่งสำคัญอีกประการหนึ่งคือ พื้นความรู้ และประสบการณ์เดิมของผู้อ่านไม่สัมพันธ์กับเนื้อหาที่อ่าน ซึ่งสามารถแก้ไขได้โดยการที่ผู้สอนปูพื้นความรู้เกี่ยวกับเรื่องที่อ่านให้แก่ผู้เรียนก่อนการอ่าน และจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้ฝึกใช้โครงสร้างต่างๆ เพื่อเพิ่มความสามารถในภาษาที่สองให้มากขึ้น

ความเห็นของนักการศึกษาและผู้เชี่ยวชาญทางด้านการอ่านข้างต้นสอดคล้องกับที่ Barnett (1989) ได้สรุปปัญหาของการอ่านภาษาที่สองไว้ดังต่อไปนี้

1. ในการอ่านภาษาที่สอง ผู้อ่านยังไม่พัฒนาความสามารถเกี่ยวกับระบบเสียงในภาษานั้นอย่างเต็มที่ ดังนั้นผู้อ่านจึงไม่สามารถอ่านออกเสียงคำต่างๆ ได้อย่างถูกต้องเหมือนดังการอ่านภาษาที่หนึ่งซึ่งเป็นภาษาแม่ของตน

2. การอ่านภาษาที่หนึ่งจะเริ่มตั้งแต่ในวัยเด็ก ดังนั้นความรู้ในภาษาที่หนึ่งของผู้อ่านจึงพัฒนาไปได้ในระดับหนึ่ง ทั้งในด้านคำศัพท์ เสียง โครงสร้าง ประสบการณ์ และการใช้กลวิธีต่างๆ ซึ่งจะต่างจากการอ่านภาษาที่สองที่จะเริ่มในวัยที่สูงกว่า และการพัฒนาความสามารถในด้านต่างๆ ดังกล่าวมีน้อย ผู้อ่านจึงประสบปัญหาในการอ่านภาษาที่สองมาก

3. ความแตกต่างของวัฒนธรรมในแต่ละภาษา และความไม่คุ้นเคยกับบทอ่านก็เป็นปัจจัยประการหนึ่งที่ทำให้ผู้อ่านประสบความยุ่งยากในการอ่านภาษาที่สอง

นอกจากนี้แล้วนักการศึกษาในปัจจุบันยังให้ความสนใจปัญหาการอ่านภาษาที่สอง โดยเน้นประเด็นไปที่สมมติฐานสองสมมติฐานที่เกี่ยวข้องกับการอ่านคือ Linguistic Threshold Hypothesis ซึ่งมีความเชื่อว่าการที่บุคคลจะอ่านภาษาที่สองได้เขาจะต้องมีความรู้ ความสามารถทางภาษาในระดับหนึ่งก่อน และ Linguistic Interdependence Hypothesis ซึ่งเชื่อว่ามี การถ่ายโอน ความสามารถในการอ่านภาษาที่หนึ่งไปยังการอ่านภาษาที่สอง โดยศึกษาว่าสมมติฐานใดมีอิทธิพลต่อความสามารถในการอ่านภาษาที่สองซึ่งจะนำไปสู่แนวคิดในการจัดการเรียนการสอน ผลการศึกษาที่ผ่านมามีพบว่า ไม่มีสมมติฐานใดสะท้อนปัญหาการอ่านภาษาที่สองได้ทั้งหมด อย่างไรก็ตาม ความรู้เกี่ยวกับภาษาเป็นตัวทำนายความสามารถในการอ่านภาษาที่สองได้ดีกว่าความสามารถในการอ่านภาษาที่หนึ่ง (Bernhart and Kamil, 1995; Lee and Schallert, 1997; Alderson, 2000; Grabe and Stoller, 2002)

ข้อมูลข้างต้นสะท้อนให้เห็นว่าปัญหาของการอ่านภาษาที่สอง/ภาษาต่างประเทศนั้น ตัวแปรที่สำคัญที่สุดคือ ความรู้ ความสามารถในตัวภาษา รองลงมาคือความสามารถในการอ่านภาษาที่หนึ่ง ทั้งนี้เพราะมีการถ่ายโอนทักษะและกลวิธีการอ่านจากภาษาที่หนึ่งไปยังภาษาที่สอง นอกจากนี้ก็มีตัวแปรอื่นๆ เช่น ความรู้ ประสบการณ์เดิมในเรื่องที่อ่าน การแทรกแซงของภาษาแม่ ทักษะการที่มีต่อภาษา วัฒนธรรมของชนชาติที่ใช้ภาษานั้น และสภาพการยอมรับภาษานั้นในสังคม

1.3 ระดับของความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ

ความเข้าใจในการอ่านซึ่งถือเป็นหัวใจสำคัญของการอ่านมีอยู่หลายระดับ การที่ผู้อ่านจะมีความรู้ ความสามารถในการอ่านระดับใดก็ขึ้นอยู่กับความรู้ ความสามารถในหลายๆด้านของผู้อ่านดังที่กล่าวมาแล้ว นักการศึกษาหลายท่านได้กล่าวถึงระดับของความสามารถในการอ่านไว้ดังนี้

Raygor and Raygor (1985) แบ่งความสามารถในการอ่านเป็น 3 ระดับดังนี้

1. ความเข้าใจระดับตัวอักษร (Literal Comprehension) คือความสามารถในการเข้าใจความหมายของคำศัพท์ สำนวน และความคิดของผู้เขียนตามตัวอักษรที่ปรากฏ

2. ความเข้าใจระดับตีความ (Interpretative Comprehension) คือ ความสามารถในการเข้าใจความสัมพันธ์ของเนื้อความในบทอ่าน สามารถเปรียบเทียบข้อเท็จจริงกับประสบการณ์ส่วนตัว เข้าใจลำดับเหตุการณ์ต่างๆ มองเห็นความสัมพันธ์ระหว่างเหตุและผล และสามารถตีความข้อความต่างๆไปได้

3. ความเข้าใจระดับการประยุกต์ใช้ (Applied Comprehension) คือ ความสามารถในการประเมินแนวคิดของผู้เขียน และสามารถนำแนวคิดนั้นไปสัมพันธ์กับความรู้เดิมของตนเองและนำไปประยุกต์ใช้กับสถานการณ์ใหม่ได้

Costa (1991) อ้างถึงใน Ryder and Gravers, (1994) ได้แบ่งความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจไว้ดังนี้

1. ความเข้าใจระดับรวบรวมและระลึกข้อมูล (Gathering and Recalling Information) คือความสามารถในการเข้าใจเนื้อหาที่ปรากฏอย่างชัดเจนในบทอ่าน

2. ความเข้าใจระดับการตีความข้อมูลที่รวบรวม (Making Sense of Gathered Information) คือความสามารถในการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างแนวคิดต่างๆที่ได้นำเสนอในบทอ่าน

3. ความเข้าใจระดับการประยุกต์และประเมินการกระทำในสถานการณ์ใหม่ (Applying and Evaluating Actions in Novel Situations) คือความสามารถในการใช้ข้อมูลที่ได้รวบรวมไว้ในการทำนาย วางแผน ตั้งสมมติฐาน และประเมินสถานการณ์ซึ่งจะต้องใช้ความคิดในระดับสูง

Nuttal (1996) แบ่งระดับของความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจไว้ 5 ระดับดังนี้

1. ความเข้าใจระดับตัวอักษร (Literal Comprehension) คือความเข้าใจเกี่ยวกับสิ่งที่ระบุชัดเจนในบทอ่าน

2. ความเข้าใจระดับการตีความซ้ำ (Reorganizing or Reinterpretation) คือความสามารถในการตีความข้อมูลในบทอ่าน ซึ่งผู้อ่านจะต้องใช้ข้อมูลจากส่วนต่างๆของบทอ่าน

รวมกัน มิใช่เพียงจากประโยคใดประโยคหนึ่ง

3. ความเข้าใจระดับอ้างอิง (Inference) คือความสามารถในการระบุสิ่งที่ไม่ได้กล่าวไว้โดยตรงในบทอ่าน ซึ่งจะคล้ายกับประเภทที่สอง แต่มีความซับซ้อนมากกว่า

4. ความเข้าใจระดับประเมินค่า (Evaluation) คือ ความสามารถในการตัดสินบทอ่านว่าผู้เขียนพยายามจะสื่อสารอะไร และทำได้ดีเพียงใด

5. ความเข้าใจระดับการสนองตอบส่วนบุคคล (Personal Response) คือ ความสามารถในการแสดงความคิดเห็น และความรู้สึกต่อสิ่งที่ได้อ่าน ซึ่งเป็นการผสมผสานระหว่างความเข้าใจบทอ่านกับความคิดของผู้อ่าน

Manzo, Manzo and Estes (2001) ได้นำเสนอเครื่องมือที่ช่วยในการประเมินความสามารถในการอ่านที่เรียกว่า ITI (An Informal Textbook Inventory) ซึ่งในส่วนที่เป็นการวัดความเข้าใจในการอ่านได้แบ่งข้อคำถามออกเป็น 2 ระดับดังนี้

1. ความเข้าใจระดับพื้นฐาน (Basic Comprehension) คือความสามารถในการเข้าใจแนวคิดหลัก รายละเอียดสนับสนุน คำศัพท์ในบริบท และความเข้าใจเกี่ยวกับกราฟ ตาราง หรือรูปภาพที่ใช้ในบทอ่าน

2. ความเข้าใจในระดับประยุกต์ใช้ (Applied Comprehension) คือ ความสามารถในการสรุปสิ่งที่อ่าน และคิดวิเคราะห์เพื่อประเมินหรือตัดสินสิ่งที่อ่านโดยใช้ประสบการณ์ ค่านิยม และความรู้ที่ผู้อ่านมีอยู่

สรุปได้ว่าความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจมีอยู่หลายระดับ ตั้งแต่ความเข้าใจในระดับพื้นฐาน เช่น ความเข้าใจเกี่ยวกับคำศัพท์ สำนวน และเนื้อหาที่ปรากฏโดยตรงในบทอ่าน ไปจนถึงความเข้าใจในระดับที่สูงขึ้นที่ต้องอาศัยการตีความข้อมูล การสรุปอ้างอิงจากข้อมูลที่มืออยู่และการประเมินค่าของข้อมูล ซึ่งต้องใช้การคิดที่ซับซ้อนและถือเป็นการคิดในระดับสูง

2. การสอนกลวิธีการอ่าน

2.1 แนวคิดในการสอนกลวิธีการอ่าน

การสอนกลวิธี (Strategy Training) ให้กับผู้เรียนเป็นแนวคิดหนึ่งที่ได้รับ ความสนใจมากในการเรียนการสอนภาษา โดยมีพื้นฐานความคิดที่ว่า การนำกลวิธีที่ผู้ประสบความสำเร็จในการเรียนภาษาใช้และนำมาสอนให้กับผู้เรียนจะช่วยเพิ่มความสามารถในการเรียนรู้ของผู้เรียนให้สูงขึ้น ช่วยให้ผู้เรียนมีความเป็นอิสระ สามารถควบคุมการเรียนรู้ของตนเอง และกระตุ้นให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ด้วยตนเองต่อไปแม้ว่าจะเสร็จสิ้นการเรียนไปแล้วก็ตาม (Williams and Burden, 1997)

การสอนกลวิธีมีหลายลักษณะ เช่น การสอนกลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ การสอนกลวิธี การฟัง การสอนกลวิธี การอ่าน การสอนกลวิธีเมตตาคอกนิชัน การสอนกลวิธี การเรียนรู้ภาษา เป็นต้น การสอนกลวิธี การอ่านนั้นเป็นแนวคิดหนึ่งที่ได้รับ ความสนใจมาเป็นระยะเวลายาวนาน โดยเริ่มจากการศึกษา กลวิธี การอ่านของผู้ที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่ ซึ่งพบความแตกต่างในการใช้กลวิธี การอ่านของผู้ที่มีความสามารถในการอ่านสูงและผู้ที่มีความสามารถในการอ่านต่ำ จากนั้นจึงมีการศึกษา กลวิธี การอ่านของผู้ที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง นับตั้งแต่ ค.ศ.1970 เป็นต้นมา งานวิจัยจำนวนมากได้ศึกษาเกี่ยวกับกลวิธี การอ่าน และความสัมพันธ์ระหว่างกลวิธี การอ่านกับความสามารถในการอ่าน ผลการวิจัยได้ข้อค้นพบที่สอดคล้องกับงานวิจัยที่ได้ศึกษาเกี่ยวกับกลวิธี การอ่านภาษาที่หนึ่ง

ในการสอนกลวิธี การอ่าน นักการศึกษา มีความเชื่อสองประการคือ หนึ่งเชื่อว่า การอ่านภาษาที่สองไม่ได้ขึ้นอยู่กับความสามารถทางภาษา เช่น ศัพท์ หรือโครงสร้างทางภาษาเท่านั้น แต่ยังขึ้นอยู่กับกลวิธี การอ่าน ผู้อ่านที่มีความสามารถในภาษาที่สองอยู่จำกัด สามารถใช้กลวิธี การอ่านมาช่วยในการทำความเข้าใจบทอ่านได้ (Auerbach and Paxton, 1997) และประการที่สองเชื่อว่า กลวิธี การอ่าน จะช่วยให้ผู้อ่านมีความเป็นอิสระ และควบคุมกระบวนการอ่านของตนเองได้ (Dowhower, 1999) การสอนกลวิธี การอ่านจึงมุ่งเน้นที่จะพัฒนาวิธีการในการทำความเข้าใจบทอ่าน (Gersten, 2001) ผู้ที่รู้จักใช้กลวิธี การอ่านจะเป็นผู้ที่มียุทธศาสตร์ในการอ่าน ซึ่ง Grabe and Stoller (2002) มีทัศนะว่าการที่จะพัฒนาผู้เรียนให้เป็นผู้ที่มียุทธศาสตร์ในการอ่านเป็นสิ่งที่ท้าทายทั้งนี้เพราะ

1. การที่จะเป็นผู้อ่านที่มียุทธศาสตร์ในการอ่านได้ ผู้อ่านจะต้องมีความรู้เกี่ยวกับกลวิธี การอ่านจำนวนหนึ่งซึ่งเป็นวิธีที่ใช้กันโดยทั่วไป กลวิธีเหล่านี้จะทำงานประสานกันในการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในการอ่าน การประสานของกลวิธีนี้จะเปลี่ยนไปตามความแตกต่างของงาน บทอ่าน เนื้อหา และวัตถุประสงค์ในการอ่าน

2. การที่จะทำให้ผู้เรียนเป็นผู้ที่มียุทธศาสตร์ในการอ่านจะต้องใช้เวลาในการฝึกค่อนข้างมาก และต้องฝึกกับบทอ่านเป็นจำนวนมาก การสอนกลวิธี การอ่านจะต้องสอนที่ละกลวิธี และเมื่อผู้เรียนได้ฝึกใช้กลวิธี การอ่านบ่อยๆ ก็จะสามารถใช้กลวิธีนั้นได้อย่างอัตโนมัติ ผู้เรียนจะต้องสะสมความรู้เกี่ยวกับกลวิธีที่มีประสิทธิภาพที่จะนำมาแก้ปัญหาในการอ่านที่มีลักษณะคล้ายกันได้ ซึ่งหลักสูตร และสื่อการเรียนการสอนส่วนใหญ่ไม่ได้ให้ความสำคัญกับความจริงในข้อนี้

3. ผู้ที่มียุทธศาสตร์ในการอ่านจะต้องสามารถระบุกลวิธีที่ตนเองใช้ในการอ่านได้ โดยไม่ต้องใช้ความพยายามหรือคัดเลือกกลวิธี ทั้งนี้เพราะเขาได้ฝึกและใช้กลวิธีเหล่านั้นบ่อยๆ แต่หากเขาประสบปัญหาในการอ่านและความรู้เกี่ยวกับกลวิธีที่มีอยู่ไม่สามารถช่วยแก้ปัญหาได้ เขาจะเริ่มให้ความสนใจกับกลวิธีที่ใช้มากขึ้น

จากข้อมูลดังกล่าวข้างต้นพอสรุปได้ว่า การสอนกลวิธี การอ่านเป็นแนวคิดหนึ่งที่มีความสำคัญและได้รับความสนใจ โดยถือเป็นทางเลือกหนึ่งในการสอนอ่าน ซึ่งนอกจากจะช่วยพัฒนา

ความสามารถในการอ่านแล้ว ยังช่วยให้ผู้เรียนเป็นผู้ที่มียุทธศาสตร์ในการอ่าน ช่วยให้มีความเป็นอิสระสามารถอ่านได้ด้วยตนเอง และควบคุมกระบวนการอ่านของตนเองได้

2.2 กลวิธีการอ่านภาษาที่สอง/ภาษาต่างประเทศ

การที่นักการศึกษาและผู้เชี่ยวชาญทางด้าน การอ่านภาษาที่สองมีความเห็นว่าการอ่านเป็นองค์ประกอบหนึ่งที่จะช่วยพัฒนาความสามารถในการอ่านได้ จึงทำให้มีผู้ศึกษาเกี่ยวกับกลวิธีการอ่านเพื่ออธิบายถึงกระบวนการในการอ่านว่าผู้อ่านทำอะไร หรือคิดอย่างไรในขณะที่อ่าน ซึ่งมีผู้รวบรวมกลวิธีต่างๆไว้ดังนี้

Block (1986) แบ่งกลวิธีที่ใช้ในการอ่านภาษาที่สองออกเป็น 2 กลุ่มคือ

1. กลวิธีการอ่านที่ใช้ตีความหมายโดยรวม (General Strategies) หมายถึง วิธีที่ใช้ในการสร้างความเข้าใจ และใช้ในการควบคุมความเข้าใจในการอ่าน ได้แก่ การทำนายเนื้อหาของบทอ่าน การรับรู้โครงสร้างของบทอ่าน การผสมผสานรายละเอียด การตั้งคำถามเกี่ยวกับบทอ่าน การตีความบทอ่าน การเชื่อมโยงความรู้ การระบุพฤติกรรมที่ใช้ในการอ่าน การควบคุมความเข้าใจ การแก้ไข และการสนองตอบต่อเนื้อหาที่อ่าน

2. กลวิธีการอ่านที่ใช้ในการตีความหมายเป็นบางจุด (Local Strategies) หมายถึง วิธีการที่ผู้อ่านใช้ในการทำความเข้าใจกับตัวข้อมูลทางภาษาเป็นบางจุด ได้แก่ การถ่ายความ การอ่านซ้ำ การตั้งคำถามเกี่ยวกับคำศัพท์และประโยคที่อ่าน

Sarig (1987) แบ่งกลวิธีการอ่านภาษาที่สองเป็น 4 กลุ่มดังนี้

1. กลุ่มที่เป็นเทคนิคการอ่าน ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการหาความหมายเฉพาะจุด เช่น การอ่านข้าม การอ่านเฉพาะจุด การจดสิ่งที่สำคัญในบทอ่าน ทำเครื่องหมายในบทอ่าน เขียนสรุป และการใช้อภิธานศัพท์

2. กลุ่มที่ใช้เพื่อทำความเข้าใจ ซึ่งจะทำให้บทอ่านนั้นเข้าใจได้ง่ายขึ้น ได้แก่ การแทนที่ การถ่ายความ การใช้คำที่มีความหมายเหมือนกัน หรือคำที่มีความหมายใกล้เคียง

3. กลุ่มที่แสดงความเชื่อมโยง ซึ่งผู้อ่านจะเชื่อมโยงเนื้อหาของบทอ่านเข้าด้วยกัน กลวิธีในกลุ่มนี้ ได้แก่ การใช้ความรู้เดิมมาทำนายบทอ่าน การตีความความคิดและการกระทำของตัวละคร การถอดความหมายของบทอ่าน การค้นหาจุดสำคัญของบทอ่าน และดูบทสรุปที่ให้ไว้ในบทอ่าน

4. กลุ่มที่ใช้ในการควบคุมกระบวนการอ่าน ได้แก่ การปรับเปลี่ยนแผนการอ่าน การไม่ละความพยายามในการอ่าน การปรับความเร็วในการอ่านและการประเมินการอ่านของตนเองอยู่เสมอ

Barnett (1988) แบ่งกลวิธีการอ่านภาษาที่สองเป็น 2 กลุ่มคือ

1. กลวิธีที่เกี่ยวข้องในระดับคำ (Word-level Strategies) ประกอบด้วย การเดา ความหมายของคำศัพท์จากบริบท การรู้หน้าที่ของคำตามหลักไวยากรณ์ การอ้างอิงคำ การรู้ ความหมายของคำศัพท์โดยดูจากโครงสร้างคำ

2. กลวิธีที่เกี่ยวข้องกับการอ่านในระดับบทอ่าน (Text-level Strategies) ประกอบด้วย การอ่านเพื่อรู้ความหมายโดยรวมของเนื้อหาทั้งหมด การย้อนกลับมาอ่านบทอ่านซ้ำอีกครั้ง การใช้ความรู้เดิมเพื่อช่วยในการทำความเข้าใจบทอ่าน การทำนายเนื้อหาของบทอ่านจากชื่อเรื่อง ภาพประกอบ หรือจากโครงสร้างของบทอ่าน การค้นหาจุดประสงค์ของผู้เขียน การอ่านเอาความโดยข้าม คำบางคำ หรืออ่านอย่างคร่าวๆ

Jimenez, Garcia and Pearson (1996) แบ่งกลวิธีการอ่านภาษาอังกฤษของ ผู้ที่พูดสองภาษา (Bilingual) ไว้ดังนี้

1. กลวิธีที่มาจากบทอ่าน (Text-initiated Strategy) ได้แก่ การใช้โครงสร้างของ บทอ่าน การมุ่งเน้นไปที่คำศัพท์ การสรุป การถ่ายทอดความ การใช้บริบท การย้อนกลับมาอ่าน และการ ถอดรหัส

2. กลวิธีปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้อ่านกับบทอ่าน (Interactive Strategy) ได้แก่ การ อ้างอิง การตั้งคำถาม การทำนายความ การยืนยันหรือไม่ยืนยันความคิด

3. กลวิธีที่มาจากผู้อ่าน (Reader-initiated Strategy) ได้แก่ การใช้ความรู้เดิม การควบคุมความเข้าใจ การสร้างจินตภาพ การประเมิน การสังเกตความแปลกใหม่ ความตระหนักู้ เกี่ยวกับความเข้าใจของตนเอง นอกจากนี้ยังรวมถึงกลวิธีที่ผู้พูดสองภาษาใช้โดยเฉพาะ ได้แก่ การ เปรียบเทียบภาษา การแปล การสลับภาษา และการถ่ายโอนความรู้จากภาษาหนึ่งไปยังอีกภาษาหนึ่ง

Tang (1996) แบ่งกลวิธีที่ใช้ในการอ่านภาษาที่หนึ่งและภาษาที่สองออกเป็น 4 กลุ่ม ดังนี้คือ

1. กลวิธีที่เกี่ยวข้องกับบทอ่าน (Text-based Strategies) เป็นกลวิธีที่ใช้ในการ ทำความเข้าใจความหมายของบทอ่าน ซึ่งประกอบด้วย การให้ความสนใจกับคำศัพท์ การหาความหมาย ของคำ วลี ประโยคโดยดูจากข้อความที่อ่านผ่านมาแล้ว การสรุปย่อ การใช้โครงสร้างทางไวยากรณ์ การอ่านต่อไปเรื่อยๆ การตั้งคำถามและการหาคำตอบจากเนื้อหาภายในบทอ่าน

2. กลวิธีที่เกี่ยวข้องกับโครงสร้างของบทอ่าน (Text Structure-based Strategies) ประกอบด้วย การหาคำสำคัญหรือคำหลัก การหาใจความสำคัญหรือประโยคที่แสดงใจความสำคัญ การรับรู้โครงสร้างการเขียนของบทอ่าน การเชื่อมโยงความสัมพันธ์ของใจความภายในบทอ่าน

3. กลวิธีการเชื่อมโยงบทอ่านกับความรู้เดิม (Text and Prior Knowledge Combined Strategies) ประกอบด้วย การเชื่อมโยงความรู้เดิมกับเนื้อหาของบทอ่าน การประเมิน

เนื้อหาของบทอ่าน การเข้าใจความหมายของประโยคต่างๆ และการตั้งสมมติฐานเกี่ยวกับเนื้อหาของบทอ่าน

4. กลวิธีการแก้ไข (Self-corrective Strategies) ประกอบด้วย การปรับความเร็วในการอ่าน การอ่านข้ามคำที่ไม่รู้ความหมาย การใช้คำในภาษาอื่นหรือการสลับภาษา การอ่านแบบกวาดตาเพื่อความเข้าใจคร่าวๆหรือการอ่านอย่างรวดเร็วเพื่อหาเฉพาะจุดสำคัญ การปรับเปลี่ยนความเข้าใจหรือยืนยันความเข้าใจเกี่ยวกับเนื้อหาที่อ่านผ่านมาแล้ว การควบคุมความเข้าใจในการอ่าน การย้อนกลับมาอ่านซ้ำ การขีดเส้นใต้สิ่งที่อ่าน การควบคุมการใช้กลวิธีการอ่านของตนเอง

Grabe and Stoller (2002) ได้กล่าวถึงกลวิธีต่างๆที่ผู้มีความสามารถในการอ่านภาษาที่สองใช้ว่าประกอบไปด้วย 1) การตั้งวัตถุประสงค์ 2) การวางแผนการอ่าน 3) การสำรวจบทอ่าน 4) การทำนายเนื้อหาของบทอ่าน 5) การตรวจสอบการทำนาย 6) การตั้งคำถามเกี่ยวกับบทอ่าน 7) การหาคำตอบให้กับคำถามที่ตั้งไว้ 8) การเชื่อมโยงบทอ่านกับความรู้เดิม 9) การสรุปเนื้อหาของบทอ่าน 10) การสรุปอ้างอิง 11) การเชื่อมโยงส่วนต่างๆของบทอ่าน 12) การให้ความสนใจกับโครงสร้างของบทอ่าน 13) การย้อนกลับมาอ่าน 14) การเดาความหมายของคำศัพท์จากบริบท 15) การสังเกตคำเชื่อมที่แสดงความสัมพันธ์ของเนื้อความ 16) การตรวจสอบความเข้าใจ 17) การระบุปัญหาในการอ่าน 18) การวิพากษ์ผู้เขียน 19) การวิพากษ์บทอ่าน 20) การตัดสินใจว่าตนเองบรรลุวัตถุประสงค์ในการอ่านหรือไม่ 21) การสะท้อนความคิดเกี่ยวกับสิ่งที่ได้เรียนรู้จากบทอ่าน

Kamhi-Stein (2003) แบ่งกลวิธีการอ่านของผู้ที่พูดสองภาษาออกเป็น 2 กลุ่มใหญ่ ดังนี้

1. กลวิธีเฉพาะของผู้ที่พูดสองภาษา ได้แก่ กลวิธีการแปล โดยผู้อ่านจะแปลคำวลี หรือประโยคในบทอ่านภาษาที่สองเป็นภาษาที่หนึ่ง

2. กลวิธีการอ่านต่างๆไป ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 กลุ่มย่อยคือ

1) กลวิธีที่ใช้ในการควบคุมความเข้าใจในการอ่าน ได้แก่ การที่ผู้อ่านรู้ว่าตนเองไม่เข้าใจบทอ่าน และพยายามหาวิธีมาแก้ไขเพื่อทำความเข้าใจบทอ่าน

2) กลวิธีที่มาจากบทอ่าน ได้แก่ การถ่ายทอดความ การใช้พจนานุกรม การใช้บริบท การสังเกตโครงสร้างของบทอ่าน การย้อนกลับมาอ่านซ้ำ และการสรุปย่อ

3) กลวิธีในระดับสูง ได้แก่ การเชื่อมโยงข้อมูลใหม่ภายในบทอ่านกับข้อมูลที่ได้กล่าวมาแล้วในตอนต้นของบทอ่าน การอ้างอิงความ การตั้งคำถาม การทำนายความ และการแสดงความคิดเห็นของตนเองเกี่ยวกับสิ่งที่อ่าน

แม้ว่ากลวิธีการอ่านจะแบ่งเป็นหลายกลุ่ม และแต่ละกลุ่มมีกลวิธีที่หลากหลายแตกต่างกันไป แต่ในขณะที่อ่าน ผู้อ่านจะเป็นผู้เลือกว่าจะใช้กลวิธีใดบ้าง จะใช้เมื่อไร และจะใช้อย่างไร

ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ในการอ่าน และลักษณะของบทอ่าน กลวิธีการอ่านจะทำงานอย่างประสานสัมพันธ์กัน ดังจะเห็นได้จากพฤติกรรมการอ่านโดยทั่วไปของผู้ที่ประสบความสำเร็จในการอ่านภาษาที่สองดังนี้ “ก่อนการอ่านผู้อ่านจะสำรวจบทอ่านอย่างคร่าวๆ ศึกษาลักษณะของบทอ่าน ดูหัวข้อเรื่อง ที่อ่านเพื่อกระตุ้นความรู้เดิมและใช้ในการทำนายเนื้อหาของสิ่งที่อ่าน ในขณะที่อ่านผู้อ่านจะตรวจสอบความเข้าใจโดยประเมินและตรวจสอบเนื้อหาที่ทำนายไว้ ตั้งคำถามถามตนเอง เชื่อมโยงสิ่งต่างๆ ค้นหาใจความสำคัญ และแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในการอ่านอยู่ตลอดเวลา ถ้ามีส่วนไหนไม่แน่ใจ ผู้อ่านจะหากวิธีมาแก้ไข เช่น หยุดอ่าน ย้อนกลับไปอ่านซ้ำ หรือขอความช่วยเหลือจากเพื่อนหรือครู เมื่ออ่านจบผู้อ่านจะสามารถสรุปเนื้อหาและประเมินสิ่งที่ตนอ่านได้”(Reading Instructional Handbook, n.d.:1)

พฤติกรรมการอ่านข้างต้นนอกจากจะแสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ของกลวิธีการอ่านดังกล่าวมาแล้ว ยังสะท้อนให้เห็นถึงกลวิธีการอ่านหลักที่ผู้ประสบความสำเร็จในการอ่านใช้ว่าประกอบไปด้วย 1) การเชื่อมโยงความรู้เดิมกับบทอ่าน ความรู้เดิมนี้อาจเป็นความรู้เดิมเกี่ยวกับตัวภาษา ความรู้เดิมเกี่ยวกับเนื้อหาที่อ่าน หรือความรู้เดิมเกี่ยวกับโครงสร้างของงานเขียนก็ได้ 2) การทำนายเนื้อหาของบทอ่าน โดยก่อนอ่าน ผู้อ่านจะทำนายเนื้อหาของบทอ่านว่าจะเกี่ยวกับสิ่งใด และหลังการอ่านก็จะตรวจสอบสิ่งที่ทำนายกับเนื้อหาของบทอ่านว่าตรงกันหรือไม่ 3) การตั้งคำถาม ผู้อ่านจะตั้งคำถามถามตนเองเกี่ยวกับเนื้อหาของบทอ่านตลอดเวลา ซึ่งคำถามในที่นี้จะเป็นคำถามที่จะตรวจสอบความเข้าใจในการอ่านทุกระดับทั้งในระดับคำ ระดับประโยค และระดับบทอ่าน เช่น ความหมายของคำศัพท์ ความหมายของประโยค การตีความสิ่งที่อ่าน เป็นต้น 4) การหาวิธีมาแก้ไข หากไม่เข้าใจเนื้อหาในตอนใดของบทอ่าน ผู้อ่านจะใช้วิธีการต่างๆ มาช่วยในการทำความเข้าใจ เช่น อาจหยุดอ่าน อ่านซ้ำถามเพื่อนหรือครู เป็นต้น และ 5) การสรุปเนื้อหาของสิ่งที่อ่าน เมื่ออ่านจบ ผู้อ่านจะสรุปเนื้อหาเฉพาะที่เป็นใจความสำคัญของสิ่งที่อ่านอย่างสั้นๆ

สำหรับรายละเอียดของพฤติกรรมการใช้กลวิธีการอ่านหลักทั้ง 5 กลวิธีดังกล่าวจากการสังเคราะห์หนังสือ บทความ และงานวิจัยที่อธิบายหรือศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมการใช้กลวิธีการอ่านของผู้ที่มีความสามารถในการอ่านภาษาที่สองสูง จำนวน 14 เรื่อง (Hosenfeld, 1981; Block, 1986; Barnett, 1988; Carrell, 1989; Schmitt, 1990; Miholic, 1994; Jimenez et al., 1996; Tang, 1996; Katib, 1997; Cohen, 1998; Soranastaporn and Chuedoung, 1999; Reading Instructional Handbook, n.d.; Grabe and Stoller, 2002; Kamhi-Stein, 2003) สามารถสรุปพฤติกรรมได้ดังนี้

การเชื่อมโยงความรู้ (Making Connection)

การเชื่อมโยงความรู้ หมายถึง กลวิธีที่ผู้อ่านใช้ในการนำพื้นความรู้ที่มีอยู่ในตนเองก่อนการอ่านมาสัมพันธ์กับสิ่งที่อ่าน พื้นความรู้นี้อาจเป็นความรู้เกี่ยวกับตัวภาษา เช่น คำศัพท์ สำนวน โครงสร้างของภาษา ความรู้เกี่ยวกับเนื้อหาของบทอ่าน เช่น เคยได้ฟัง หรืออ่านเรื่องในทำนองเดียวกันมาก่อนหน้านี้แล้ว และความรู้เกี่ยวกับโครงสร้างของงานเขียนแบบต่างๆ เช่น การเขียนแบบบรรยาย การเขียนแบบเปรียบเทียบ การเขียนแบบลำดับเหตุการณ์ เป็นต้น ผู้ที่มีความสามารถในการอ่านสูงจะนำความรู้เกี่ยวกับสิ่งเหล่านี้มาเชื่อมโยงกับเนื้อหาของบทอ่านเพื่อสร้างความเข้าใจในการอ่าน กล่าวคือก่อนอ่าน ผู้อ่านจะดูหัวเรื่อง หรือภาพประกอบแล้วคิดว่าตนเองมีความรู้อะไรบ้างเกี่ยวกับสิ่งที่อ่าน ในขณะที่อ่านผู้อ่านจะเชื่อมโยงความรู้เดิมของตนเองกับบทอ่านตลอดเวลา เช่น เปรียบเทียบเนื้อหาที่อ่านกับความรู้เดิมของตนเองว่าเหมือนหรือแตกต่างกันอย่างไร ใช้ความรู้เดิมเกี่ยวกับโครงสร้างของงานเขียนและคำศัพท์ สำนวนต่างๆมาช่วยในการทำความเข้าใจบทอ่าน หรือภายในตัวบทอ่านเอง ผู้อ่านก็จะเชื่อมโยงข้อมูลในส่วนต่างๆของบทอ่านเข้าด้วยกัน โดยจะเชื่อมโยงข้อมูลใหม่ซึ่งถือเป็นความรู้ใหม่กับข้อมูลที่กล่าวมาแล้วข้างหน้าซึ่งถือเป็นความรู้เดิมเช่นเดียวกัน

การทำนายความ (Predicting)

การทำนายความ คือ กลวิธีที่ผู้อ่านใช้ในการคาดเดาเนื้อหาของบทอ่านว่าจะเกี่ยวกับอะไร หรือจะเกิดอะไรขึ้นต่อไป ในการอ่านผู้อ่านที่มีความสามารถในการอ่านสูงจะดูหัวเรื่อง หรือภาพประกอบ และคาดเดาว่าสิ่งที่จะอ่านเป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไร ในขณะที่อ่านผู้อ่านจะหยุดและรวบรวมความคิดในแต่ละย่อหน้า แล้วคาดเดาว่าย่อหน้าต่อไปผู้เขียนจะกล่าวถึงอะไร ซึ่งผู้อ่านอาจใช้ความรู้เดิมเกี่ยวกับโครงสร้างของงานเขียน เนื้อหาของบทอ่าน ตัวชี้แนะทางภาษา หรือประสบการณ์ตรงของตนเองมาช่วยในการทำนายบทอ่าน และหลังจากที่อ่านจบแล้วผู้อ่านจะตรวจสอบตนเองว่าสิ่งที่คาดเดาไว้นั้นถูกหรือผิด

การทำความเข้าใจให้กระจ่าง (Clarifying)

การทำความเข้าใจให้กระจ่าง คือกลวิธีที่ผู้อ่านใช้เมื่อประสบปัญหาในการอ่าน โดยผู้อ่านจะหาวิธีการต่างๆมาแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น เช่น หากพบปัญหาเกี่ยวกับคำศัพท์ สำนวน ผู้ที่มีความสามารถในการอ่านสูงจะพิจารณาก่อนว่าคำศัพท์ สำนวนนั้นมีผลต่อความเข้าใจในการอ่านหรือไม่ หากไม่มีผลใดๆก็จะอ่านข้ามไป หรือหากมีความสำคัญผู้อ่านก็จะใช้การวิเคราะห์คำ หรือใช้บริบทภายในประโยค หรือข้อความที่อยู่ข้างหน้าหรือข้างหลังมาช่วยในการเดาความหมาย และอาจมีการถ่ายทอดความ (Paraphrase) ศัพท์ สำนวน ประโยคที่เข้าใจยาก หรือแปลข้อความเป็นภาษาของตนเอง เปิดพจนานุกรม เฉพาะคำที่มีความสำคัญต่อความเข้าใจในการอ่าน นอกจากนี้แล้วเมื่อผู้อ่านมีปัญหาในการทำความเข้าใจ

เข้าใจกับบทอ่าน เขาก็จะใช้ความรู้เกี่ยวกับไวยากรณ์ โครงสร้างประโยค และลักษณะของงานเขียนมาช่วยในการอ่าน หรือเมื่อไม่เข้าใจเนื้อหาในบางตอน เขาจะอ่านซ้ำลง ย้อนกลับมาอ่านเนื้อหาส่วนนั้นซ้ำ หรืออ่านล่วงหน้าต่อไปเพื่อดูว่าจะช่วยให้เข้าใจบทอ่านได้ดีขึ้นหรือไม่

การตั้งคำถาม (Questioning)

การตั้งคำถาม คือกลวิธีที่ผู้อ่านใช้เพื่อตรวจสอบความเข้าใจของตนเองเกี่ยวกับสิ่งที่อ่าน โดยการตั้งคำถามถามตนเอง โดยก่อนอ่านผู้อ่านจะอ่านหัวเรื่องแล้วตั้งคำถามเกี่ยวกับสิ่งที่จะอ่านเพื่อเป็นแนวทางในการอ่านของตนเอง ขณะอ่านเนื้อหาในแต่ละช่วง ผู้อ่านจะตรวจสอบว่าเนื้อหาในช่วงนั้นสามารถตอบคำถามใดให้แก่นตนเองได้บ้าง และเมื่อพบสิ่งที่ไม่เข้าใจ ผู้อ่านจะคิดตั้งคำถามไว้ในใจ หลังการอ่านนอกจากจะตรวจสอบว่าพบคำตอบของคำถามที่ตั้งไว้ทั้งหมดหรือไม่แล้ว ผู้อ่านยังคิดตั้งคำถามอื่นๆอีกเกี่ยวกับบทอ่าน ทั้งนี้เพื่อตรวจสอบว่าตนเองเข้าใจสิ่งที่อ่านอย่างชัดเจนหรือไม่

การสรุปย่อ (Summarizing)

การสรุปย่อ คือกลวิธีที่ผู้อ่านใช้ในการเขียนสรุปใจความสำคัญของบทอ่าน ซึ่งจะมีความยาวเพียงหนึ่งหรือสองประโยค โดยก่อนการอ่านผู้อ่านจะอ่านหัวเรื่อง ประโยคแรก ประโยคสุดท้าย ดูรูปภาพประกอบก่อนเพื่อให้ได้แนวคิดคร่าวๆว่าใจความของบทอ่านจะเกี่ยวกับสิ่งใด ขณะอ่านผู้อ่านจะให้ความสำคัญกับประโยคแต่ละประโยคไม่เท่ากัน โดยเขาจะรู้ว่าประโยคใดสำคัญและประโยคใดไม่สำคัญ และหยุดเป็นช่วงๆเพื่อสรุปใจความสำคัญ ทำโน้ตย่อ หรือขีดเส้นใต้ และหลังอ่านผู้อ่านจะเขียนสรุปใจความสำคัญของสิ่งที่อ่านเพื่อแสดงความเข้าใจในสิ่งที่อ่าน

ข้อมูลที่ประมวลและวิเคราะห์มาดังกล่าวข้างต้นได้ชี้ให้เห็นถึงความซับซ้อนของกลวิธีที่ผู้อ่านใช้ในการอ่านภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศ ซึ่งมีการแบ่งทั้งในลักษณะของกลวิธีที่ใช้ในการอ่านโดยทั่วไป และกลวิธีที่การอ่านเฉพาะของผู้ที่พูดสองภาษา เมื่อพิจารณาลงไป ในรายละเอียดของกลวิธีหลัก 5 กลวิธีจะเห็นได้ว่าประกอบไปด้วยพฤติกรรมย่อยจำนวนมาก พฤติกรรมเหล่านี้ล้วนเป็นพฤติกรรมที่ผู้ประสบความสำเร็จในการอ่านกระทำ และช่วยพัฒนาความสามารถในการอ่านให้สูงขึ้นได้

2.3. องค์ประกอบของการสอนกลวิธีที่การอ่าน

Williams and Burden (1997) กล่าวถึงการสอนกลวิธีที่การอ่านว่าควรมีองค์ประกอบดังนี้

1. การประเมินการใช้กลวิธี โดยให้แสดงการคิดออกมาเป็นถ้อยคำ (Think Aloud) การสัมภาษณ์ การใช้แบบสอบถาม

2. การอธิบายเกี่ยวกับกลวิธี โดยระบุชื่อของกลวิธี บอกว่ากลวิธีนั้นใช้อย่างไรที่ละขั้นตอน

3. การแสดงการใช้กลวิธีให้ดู โดยการสาธิต หรือพูดอธิบายว่ามีกระบวนการคิดอย่างไรในขณะอ่าน

4. การสอนเสริมศักยภาพ (Scaffold Instruction) โดยให้ความช่วยเหลือที่ตรงกับความต้องการของผู้เรียน และค่อยๆลดความช่วยเหลือลงเพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนใช้กลวิธีได้ด้วยตนเอง

5. การพัฒนาแรงจูงใจ โดยจัดประสบการณ์ให้ผู้เรียนรู้สึกว่าคุณประสบความสำเร็จในการใช้กลวิธี ให้เห็นว่ากลวิธีที่ใช้สามารถพัฒนาความสามารถในการอ่านได้

Miller and Perkins (1990) และ Duke and Pearson (2002) มีความเห็นสอดคล้องกันว่าการสอนกลวิธีควรมีองค์ประกอบดังนี้

1. มีรายละเอียดที่ชัดเจนของกลวิธีและระบุว่าจะใช้กลวิธีนี้เมื่อใด อาทิเช่น " กลวิธีการทำนายความ คือ การคาดเดาว่าสิ่งที่จะอ่านต่อไปเป็นเรื่องอะไร ผู้อ่านจะต้องใช้มากในขณะอ่าน ผู้อ่านควรจะหยุดเมื่ออ่านจบทุกๆสองหน้า เพื่อทำนายเนื้อหาที่จะอ่านต่อไป"

2. ผู้สอน หรือผู้เรียนแสดงวิธีการใช้กลวิธีให้ดูเป็นตัวอย่าง เช่น " ครูจะแสดงการทำนายความให้ดูขณะที่อ่านหนังสือเล่มนี้ โดยเริ่มจากหน้าปกซึ่งครูเห็นรูปของนกเค้าแมว ดูเหมือนว่าเจ้านกเค้าแมวตัวนี้สวมชุดนอน และถือเทียนไขไว้ในมือ ครูจึงทำนายว่าสิ่งที่จะอ่านน่าจะเป็นนิทานเกี่ยวกับนกเค้าแมว ซึ่งเรื่องนี้เกิดขึ้นในเวลากลางคืน นอกจากนี้ชื่อเรื่องก็บอกบางสิ่งกับครูเช่นกัน (Owl at Home) ทำให้ครูยิ่งแน่ใจว่าหนังสือเล่มนี้ต้องเกี่ยวกับนกเค้าแมว หรือนกเค้าแมวเป็นตัวละครเอกในหนังสือเล่มนี้ และเหตุการณ์ทั้งหมดเกิดขึ้นที่บ้าน"

3. ร่วมแรงร่วมใจในการใช้กลวิธีการอ่าน ตัวอย่างเช่น " ครูได้ทำนายเนื้อหาของหนังสือเล่มนี้ไปแล้ว คราวนี้ครูอยากให้นักเรียนได้ร่วมกันทำนายกับครูด้วย เราควรหยุดตรงนี้และช่วยกันคิดว่าอะไรจะเกิดขึ้นต่อไป บอกครูซิว่าเธอคิดอะไร และทำไม"

4. ผู้สอนให้ผู้เรียนฝึกใช้กลวิธีโดยปล่อยความรับผิดชอบทีละน้อย ครูเป็นผู้คอยแนะนำ

5. ผู้เรียนฝึกใช้กลวิธีโดยอิสระ ซึ่งในขั้นนี้เนื้อหาที่นำมาสอนควรจะสอดคล้องกับกลวิธีที่เรียน และไม่มีองค์ประกอบอื่นที่จะเป็นอุปสรรคต่อการประยุกต์ใช้กลวิธีที่เรียน อาทิเช่น คำศัพท์ โครงสร้างที่ยาก เป็นต้น

6. ควรมีการประเมินผลตลอดเวลา ผู้สอนควรตรวจสอบการใช้กลวิธีและความเข้าใจในการอ่านของผู้เรียน ผลจากการตรวจสอบจะสะท้อนกลับไปยังการสอนของครูว่าอาจจะต้องมีการปรับเปลี่ยน และในขณะเดียวกันผู้เรียนก็ต้องตรวจสอบการใช้กลวิธีการอ่านของตนเอง ตระหนักถึงจุดอ่อนและจุดแข็งของตนเองเพื่อพัฒนาความเข้าใจในการอ่านต่อไป

Winnograd and Hare (1988 อ้างถึงใน Anderson, 1999) มีความเห็นว่าบทบาทของผู้สอนในการอธิบายวิธีการใช้กลวิธีเป็นส่วนสำคัญที่จะทำให้การสอนประสบความสำเร็จ โดยที่ผู้สอนจะต้องคำนึงถึงคำถาม 6 ประการที่จะใช้ประกอบการอธิบาย คือ กลวิธีนี้คือกลวิธีอะไร เหตุใดจึงต้องเรียนรู้กลวิธีนี้ จะใช้กลวิธีนี้ได้อย่างไร เมื่อไรจึงจะใช้กลวิธีนี้ จะนำกลวิธีนี้ไปใช้กับส่วนใดของบทอ่าน และจะประเมินการใช้กลวิธีนี้ได้อย่างไร

นอกจากนี้แล้ว Cohen (1998) ยังได้แสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับบทบาทของผู้สอนในการสอนกลวิธีการอ่านว่า ควรเปลี่ยนบทบาทมาเป็นผู้อำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ซึ่งบทบาทคือ การช่วยเหลือผู้เรียนให้มีความเป็นอิสระ มีความรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ของตนเอง โดยผู้สอนจะเปรียบเสมือนเพื่อนร่วมเรียนคนหนึ่ง

กล่าวโดยสรุปแล้วการสอนกลวิธีการอ่านควรมีลักษณะดังนี้

1. มีการแนะนำรายละเอียดเกี่ยวกับจุดประสงค์และความสำคัญของการใช้กลวิธี เช่น กลวิธีนั้นๆจะใช้เมื่อไร และใช้อย่างไร
2. ให้ผู้เรียนมีกฎเกณฑ์ในการใช้กลวิธีสำหรับตนเอง เช่น ต้องมีการวางแผนว่าจะอ่านอย่างไร โดยวิธีใด และต้องประเมินผลการใช้กลวิธีของตนเองด้วยว่าช่วยให้ตนเองเข้าใจหรือไม่ ถ้าไม่เข้าใจต้องทำอย่างไร
3. ควรสอนกลวิธีหลายๆกลวิธี ทั้งนี้เนื่องจากการอ่านที่มีประสิทธิภาพนั้นผู้อ่านจะต้องสามารถปรับเปลี่ยน พลิกแพลง ยืดหยุ่น เลือกลงใช้กลวิธีให้สอดคล้องกับสถานการณ์และจุดมุ่งหมายในการอ่าน
4. ผู้อ่านต้องได้รับการฝึกอย่างสม่ำเสมอ และฝึกใช้กลวิธีกับบทอ่านที่มีความแตกต่างกัน

3. การเรียนรู้แบบร่วมงาน

3.1 ความเป็นมา

Holt (1988) ได้ทำการศึกษาเชิงประวัติเกี่ยวกับแนวคิดของการเรียนรู้แบบร่วมงาน โดยการวิเคราะห์เอกสารที่ตีพิมพ์ในวารสารในระหว่างปี ค.ศ.1911-ค.ศ.1986 และได้สรุปความเป็นมาของแนวคิดไว้ดังนี้

ศาสตร์ของการเรียนรู้แบบร่วมงานซึ่งเน้นการใช้กลุ่มผู้เรียนนี้มีประวัติที่ถือเป็นนวัตกรรมในภาควิชาภาษาอังกฤษ โดยเริ่มที่ประเทศอังกฤษ ภายหลังจึงแพร่เข้าไปในสหรัฐอเมริกา

แนวคิดนี้แม้ว่าจะไม่เคยโดดเด่น แต่จะเกิดขึ้นเป็นช่วงๆโดยถือเป็นทางเลือกทางหนึ่ง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในช่วงทศวรรษ 1930 และทศวรรษ 1960 เมื่อบรรยากาศทางการเมืองในขณะนั้นมีแนวคิดของ ประชาธิปไตยในเรื่องของการเข้าไปมีส่วนร่วม โดยเน้นที่อำนาจหน้าที่ (Authority) และรูปแบบของการ แสวงหาความรู้ (Epistemology)

การเรียนรู้แบบร่วมงานมีหลายรูปแบบแต่สิ่งที่เป็นปรัชญาร่วมกันคือ การให้ความสำคัญกับความรู้ อำนาจหน้าที่ และความสัมพันธ์ทางสังคม ผลงานของนักปฏิบัตินิยมชาวอเมริกัน เช่น George Herbert Mead , John Dewey และ Richard Rorty ให้แนวคิดของการเรียนการสอนแบบร่วมงาน ต่อมาด้วยอิทธิพลของการศึกษาแนวพิพัฒนาการนิยม (Progressive Education) วิธีการสอนแบบโครงการ (Project Method) และแผนดัลตัน (Dalton Plan) จึงเป็นศาสตร์ของการสอนที่เกิดขึ้นมาจากแนวคิดนี้ในช่วงศตวรรษ 1920 โดยเน้นที่กลุ่มและปัจเจกบุคคล ในช่วงเศรษฐกิจตกต่ำ (Depression Years) การเรียนรู้แบบร่วมงานตามแนวคิดของนักปฏิบัตินิยมมีผู้นำไปใช้อย่างแพร่หลาย ในช่วงทศวรรษ 1940 และทศวรรษ 1950 แนวคิดของการเรียนรู้แบบร่วมงานจะต่อต้านแนวคิดของนักปฏิบัตินิยม โดยการให้อำนาจกับผู้สอนและความรู้ที่ได้กำหนดไว้ ในช่วงปี 1962-1986 มีแนวคิดของการเรียนรู้แบบร่วมงานที่เด่นๆอยู่สองแนวคิด คือแนวคิดของ Peter Elbow และแนวคิดของ Kenneth Bruffee โดยแนวคิดของ Bruffee มีพื้นฐานมาจากแนวคิดของการสร้างความรู้โดยกระบวนการทางสังคม ซึ่งมีหลักการตามแนวคิดของนักปฏิบัตินิยม

3.2 ลักษณะของการเรียนรู้แบบร่วมงาน

การเรียนรู้แบบร่วมงานมีอยู่หลายรูปแบบ แต่ต่างก็อยู่ภายใต้สมมติฐานเดียวกันในเรื่อง ผู้เรียนและกระบวนการเรียนรู้ โดยมองว่า

1. การเรียนรู้เป็นกระบวนการที่ตื่นตัว ในการเรียนรู้ ผู้เรียนจะต้องผสมผสานความรู้ใหม่กับสิ่งที่ตนเองรู้มาแล้ว และการเรียนรู้ไม่ใช่การที่ผู้เรียนรับความรู้ใหม่เข้ามาเท่านั้น เขาจะต้องสร้างความรู้ใหม่ขึ้นมาจากสิ่งที่เรียนรู้นั้นด้วย
2. การเรียนรู้ขึ้นอยู่กับบริบท ผู้เรียนจะเกิดการเรียนรู้ได้ต้องใช้กิจกรรมการเรียนรู้ที่ท้าทาย ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนพัฒนาความคิดการให้เหตุผล และทักษะการแก้ปัญหา
3. ผู้เรียนแต่ละคนมีความแตกต่างกัน ในการจัดการเรียนการสอน ผู้สอนจะต้องคำนึงถึงผู้เรียนว่าผู้เรียนแต่ละคนมีความแตกต่างกันทั้งพื้นฐานความรู้ แบบการเรียนรู้ ความสนใจ
4. การเรียนรู้เป็นกระบวนการทางสังคม ผู้เรียนจะเกิดการเรียนรู้จากการทำงานร่วมกัน โดยการสนทนา การค้นหาความหมาย การให้ข้อมูลป้อนกลับ ซึ่งจะก่อให้เกิดความเข้าใจร่วมกัน (Smith and MacGregor, 1992)

การเรียนรู้แบบร่วมงาน (Collaborative Learning) นี้ นักการศึกษาบางท่านมีแนวคิด ว่า คือการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning) ทั้งนี้เพราะคำทั้งสองต่างก็ใช้ในความหมายของการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มเล็กเช่นเดียวกัน

ผลจากการวิจัยของ Adams(2000) ที่ศึกษาประสิทธิภาพของการเรียนรู้แบบร่วมมือ และการเรียนรู้แบบร่วมงานที่เป็นประสบการณ์สอนของผู้ที่สอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองใน ระดับอุดมศึกษาของสหรัฐอเมริกา พบว่า หากไม่ได้รับการอบรมเกี่ยวกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ ผู้สอน มีแนวโน้มที่จะไม่เห็นความแตกต่างระหว่างการเรียนรู้แบบร่วมมือและการเรียนรู้แบบร่วมงาน อย่างไรก็ตาม นักการศึกษาหลายท่านพยายามที่จะชี้ให้เห็นความแตกต่างระหว่างแนวคิดทั้งสอง อาทิเช่น Davidson (1994) กล่าวถึงคุณลักษณะหรือหลักการที่เหมือนกันว่าประกอบด้วย 1) งาน หรือกิจกรรมการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับการทำงานกลุ่ม 2) มีการเรียนเป็นกลุ่มย่อย 3) มีพฤติกรรม ร่วมมือกัน 4) มีการพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน และ 5) แต่ละคนมีหน้าที่ความรับผิดชอบ ส่วนความแตกต่างอาจเป็นเรื่องของกระบวนการในการจัดกลุ่ม โครงสร้างของการพึ่งพาอาศัยกัน การให้ความสำคัญ กับผู้เรียน ผู้นำกลุ่ม บทบาทของผู้สอน เป็นต้น LeJeune (1999) กล่าวถึงความแตกต่าง ของแนวคิดทั้งสองว่า แตกต่างกันในเรื่องบทบาทของผู้สอน และระดับของการนำการเรียนรู้ด้วยตนเอง ของผู้เรียน โดยที่การเรียนรู้แบบร่วมงานจะเน้นการบริหารจัดการกิจกรรมด้วยตัวของกลุ่มเอง ในขณะที่ การเรียนรู้แบบร่วมมือจะอยู่ภายใต้การแนะนำของผู้สอน Matthews et al.(1995) ได้กล่าวถึงประเด็น ความแตกต่างของแนวคิดทั้งสองพอสรุปได้ดังนี้คือ

1. รูปแบบ หน้าที่ และการเข้าไปมีส่วนร่วมของผู้สอน
2. อำนาจหน้าที่ และความสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน
3. ขอบเขตที่ผู้เรียนจำเป็นต้องได้รับการฝึกการทำงานกลุ่ม
4. วิธีการในการสร้างความรู้
5. เป้าหมายที่ต้องการได้จากการทำงานกลุ่ม เช่น ความรอบรู้เกี่ยวกับข้อมูล การ พัฒนาในด้านการตัดสินใจ หรือการสร้างความรู้
6. การพัฒนาของกลุ่มผู้เรียน เช่น การพัฒนาส่วนบุคคล สังคม และการพัฒนาความรู้ ความคิด
7. ลักษณะอื่นๆ เช่น โครงสร้างกลุ่ม งาน และระดับความรับผิดชอบของบุคคลหรือกลุ่ม ตามแนวคิดของ Bruffee (1995;1999) สามารถสรุปความแตกต่างระหว่างแนวคิดของ การเรียนรู้แบบร่วมมือ และการเรียนรู้แบบร่วมงานได้ดังนี้

1. แต่ละแนวคิดพัฒนาขึ้นสำหรับผู้เรียนที่มีวัย ประสบการณ์ และระดับที่ต้องมีการ พึ่งพาอาศัยกันแตกต่างกัน กล่าวคือการเรียนรู้แบบร่วมมือใช้ในการเรียนการสอนระดับประถมศึกษา

ที่ตัวความรู้เป็นลักษณะของข้อเท็จจริงที่คำตอบส่วนใหญ่เป็นลักษณะถูก-ผิด ผู้เรียนอยู่ในวัยเด็กมีประสบการณ์น้อย จึงต้องมีการพึ่งพาอาศัยกัน และผู้สอนต้องเข้าไปมีส่วนร่วมมาก ส่วนการเรียนรู้แบบร่วมงานอาจเริ่มใช้ที่ระดับประถม ในระดับมัธยม และใช้อย่างเต็มที่ในระดับอุดมศึกษา ตัวของความรู้ในระดับนี้เป็นลักษณะที่ต้องใช้ความคิด และไม่ใช่ลักษณะของถูก-ผิด ผู้เรียนอยู่ในวัยผู้ใหญ่ มีประสบการณ์ มีการพึ่งพาอาศัยกันโดยที่ผู้สอนให้อิสระกับผู้เรียนมากขึ้น

2. แต่ละแนวคิดมีสมมติฐานในเรื่องธรรมชาติของความรู้และอำนาจหน้าที่ในความรู้ นั้นแตกต่างกัน ดังนั้นกระบวนการในการจัดการเรียนการสอนก็จะแตกต่างกันคือ การเรียนรู้แบบร่วมมือ กำหนดให้ผู้เรียนรับผิดชอบการเรียนรู้เป็นกลุ่มมากกว่าการแข่งขันกัน ทั้งนี้เพราะแนวคิดที่ว่าการแข่งขันจะเป็นตัวขัดขวางการเรียนรู้ ดังนั้นการเรียนรู้แบบร่วมมือจึงถูกออกแบบให้แน่ใจว่าผู้เรียนทุกคนมีความพร้อมทางสังคมอย่างเพียงพอในสภาพที่จะต้องทำงานร่วมกัน ผู้เรียนจึงต้องเรียนรู้ทักษะทางสังคมที่จะใช้ในการทำงานร่วมกัน กลุ่มทำงานตามที่กำหนด และเพื่อให้ทุกคนมีส่วนร่วมรับผิดชอบเท่าๆกัน จึงมีการกำหนดบทบาทให้สมาชิกแต่ละคน มีการเข้าไปแทรกแซงการทำงานกลุ่มเพื่อให้งานดำเนินไปตามที่กำหนด มีการสังเกตการณ์มีส่วนร่วมของผู้เรียน ในทางตรงกันข้ามการเรียนรู้แบบร่วมงานมีจุดมุ่งหมายสำคัญคือการเปลี่ยนอำนาจหน้าที่อย่างไม่เป็นทางการจากผู้สอนมาสู่กลุ่มผู้เรียน โดยมีแนวคิดว่าจะระดับชั้นของอำนาจในห้องเรียนแบบเดิมเป็นสิ่งที่ขัดขวางการเรียนรู้ ทำให้ผู้เรียนแยกจากกัน ไม่กล้าพูดแสดงความคิดเห็น การเรียนรู้แบบร่วมงานจะให้ความเชื่อถือในตัวผู้เรียนในการทำงานร่วมกัน ผู้เรียนมีความสัมพันธ์กันภายในกลุ่มย่อยและระหว่างกลุ่มกับผู้สอน โครงสร้างทางสังคมแบบนี้จะช่วยให้ผู้เรียนมีความอิสระ กล้าแสดงความคิดเห็น มีสังคมมากขึ้น มีวุฒิภาวะทางความคิด ทำให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ว่าความรู้นั้นไม่ใช่ความจริงที่สรุปแล้ว แต่เป็นผลจากกระบวนการทางสังคม โดยการสนทนา การสืบสอบ และการโต้แย้ง

นอกจากนี้แล้วสิ่งที่การเรียนรู้แบบร่วมงานแตกต่างกับการเรียนรู้แบบร่วมมือคือ การเรียนรู้แบบร่วมงานไม่เน้นการให้ผู้เรียนมีความรับผิดชอบอย่างเท่าเทียมกันโดยกำหนดบทบาทของสมาชิก การเรียนรู้แบบร่วมงานจะให้ผู้บันทึกข้อมูลที่จะไปรายงานเป็นตัวแทนกลุ่มในห้องเรียนใหญ่เท่านั้น ซึ่งกลุ่มจะเป็นผู้กำหนดว่าใครจะเป็นผู้รับบทบาทนี้ และการจัดการภายในกลุ่มจะอยู่ที่ผู้เรียน นอกจากนี้แล้วผู้สอนจะไม่เข้าไปแทรกแซงการทำงานของกลุ่ม ไม่ประเมินกระบวนการกลุ่ม ผู้สอนจะต้องกระตุ้นให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็นที่แตกต่างซึ่งถือเป็นองค์ประกอบสำคัญของการเรียนรู้ มีการทดสอบความรู้ที่สร้างขึ้นโดยครั้งแรกนำเสนอในห้องเรียนกลุ่มใหญ่ ซึ่งนอกจากจะเป็นสังคมของผู้เรียนที่ใหญ่ขึ้นแล้ว ยังมีผู้สอนซึ่งเป็นตัวแทนของสังคมภายนอกซึ่งเป็นสังคมที่ใหญ่ยิ่งขึ้นไปอีก

Oxford (1997) กล่าวถึงแนวคิดทั้งสองว่ามีการนำมาใช้อย่างแพร่หลาย ในการสอนคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ สังคมศึกษา ภาษา และวิชาอื่นๆ แม้ว่าบางครั้งจะมีการนำไปใช้ราวกับว่า

ทั้งสองแนวคิดเป็นสิ่งเดียวกัน ในการเรียนการสอนภาษา ความแตกต่างและความเหมือนของทั้งสองแนวคิดเป็นสิ่งสำคัญที่ผู้สอนจะต้องทำความเข้าใจ ซึ่งสามารถเปรียบเทียบให้เห็นได้ดังนี้

ตารางที่ 1 เปรียบเทียบลักษณะของการเรียนรู้แบบร่วมมือกับการเรียนรู้แบบร่วมงานตามแนวคิดของ Oxford (1997:444)

คุณลักษณะ (Aspects)	การเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative)	การเรียนรู้แบบร่วมงาน (Collaborative)
1.วัตถุประสงค์	-เสริมสร้างสติปัญญาและทักษะโดยใช้วิธีการที่กำหนด	-หล่อหลอมให้ผู้เรียนสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้
2.ระดับโครงสร้างกลุ่ม	-มีโครงสร้างที่แน่นอน	-มีโครงสร้างยืดหยุ่น หลากหลาย
3.ความสัมพันธ์	-สมาชิกร่วมรับผิดชอบต่อกัน ผู้สอนเป็นผู้อำนวยความสะดวก แต่กลุ่มจะมีบทบาทมาก่อน	-ผู้เรียนได้ร่วมงานกับผู้ที่มีความสามารถมากกว่า (ผู้สอน, เพื่อน) ซึ่งจะให้ความช่วยเหลือ แนะนำ
4.รายละเอียดของกิจกรรมที่กำหนด	- มีรายละเอียดมาก	-มีรายละเอียดน้อย
5. คำสำคัญ	-การพึ่งพาซึ่งกันและกัน -ความรับผิดชอบ -การทำงานกลุ่ม, บทบาท -โครงสร้างความร่วมมือในการเรียนรู้	-ขอบเขตที่สามารถพัฒนาได้ -การฝึกฝนสติปัญญา -การผสมผสานวัฒนธรรม -การเสริมศักยภาพ -การจัดสภาพการเรียนรู้ -การเรียนรู้อย่างได้ตรง -ความรู้เกี่ยวกับการเรียนรู้

จากข้อมูลข้างต้นจึงอาจกล่าวได้ว่า แม้การเรียนรู้แบบร่วมงานจะมีลักษณะบางประการที่คล้ายกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ แต่ก็มีลักษณะบางประการเช่นกันที่มีความแตกต่างออกไป โดยสามารถสรุปลักษณะสำคัญของการเรียนรู้แบบร่วมงานได้ดังนี้

1.เป็นการเรียนรู้กลุ่มย่อยโดยมองว่าการเรียนรู้เป็นกระบวนการทางสังคม ซึ่งผู้เรียนจะเกิดการเรียนรู้จากการทำงานร่วมกับผู้อื่น

2.สมาชิกภายในกลุ่มมีความแตกต่างกัน โดยมีความเชื่อว่าความแตกต่างทาง

วิสัยทัศน์ ประสบการณ์ และพื้นฐานความรู้ของแต่ละบุคคลเป็นส่วนสำคัญในการเรียนรู้ ซึ่งผู้เรียนจะเกิดการเรียนรู้จากการได้ร่วมงานกับผู้ที่มีความรู้และมีความสามารถมากกว่า

3. เน้นความมีอิสระของผู้เรียนในการดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้ทั้งในการกำหนดบทบาทหน้าที่ การร่วมกันแสดงความคิดเห็น ให้ข้อมูลป้อนกลับแก่สมาชิก และการสร้างความรู้ด้วยตนเอง

4. ผู้สอนมีบทบาทเป็นผู้อำนวยความสะดวกในการจัดสภาพการเรียนรู้ และคอยให้ความช่วยเหลือ โดยให้ความสำคัญกับความรู้ ประสบการณ์เดิมของผู้เรียน และพยายามส่งเสริมหรือเพิ่มความรู้อื่นในส่วนที่ยังไม่สมบูรณ์ให้กับผู้เรียน

3.3 แนวคิดของทฤษฎีที่มาสับสนุน

ปัจจุบันนักการศึกษาหลายท่านเริ่มให้ความสนใจว่าการเรียนรู้แบบร่วมงานนั้น มีความเกี่ยวข้องกับปรัชญาของการสร้างความรู้โดยกระบวนการทางสังคม โดยมีทฤษฎีที่มาสับสนุนดังนี้ (Oxford, 1997)

3.3.1 ทฤษฎีการสร้างความรู้ทางสังคมของดิวอี้ (John Dewey)

John Dewey นักปรัชญาและนักการศึกษาชาวอเมริกันจัดว่าเป็นผู้หนึ่งที่อยู่ในกลุ่มแนวคิดนี้ การเรียนรู้ในทัศนะของ Dewey นั้น ผู้เรียนไม่ได้เรียนโดยลำพัง บุคคลเรียนรู้โดยการเป็นส่วนหนึ่งของสังคมที่แวดล้อมอยู่ใกล้ตัวและที่อยู่ไกลออกไปในสังคมโลก Dewey นำเสนอความสัมพันธ์สำหรับการสร้างสังคมแห่งความคิดระหว่างบุคคล สังคมใกล้ตัว และสังคมโลก

Dewey เชื่อว่าความคิดของบุคคลจะมีความหมายถ้าความคิดนั้น 1) เป็นส่วนหนึ่งของทฤษฎีที่ได้รับการยอมรับ 2) เป็นเครื่องมือที่มีประโยชน์สำหรับสร้างสรรค์การกระทำในทางบวก 3) สร้างขึ้นโดยสมาชิกในสังคม และ 4) สัมพันธ์หรือเกี่ยวข้องกับสิ่งที่กำหนดโดยสังคม การค้นหาความหมายอย่างไตร่ตรอง (Reflective Inquiry) และอย่างมีหลักเกณฑ์ ซึ่งเกิดขึ้นจากสังคมของผู้เรียน จะช่วยสร้างความหมายของสิ่งต่างๆให้ชัดเจนขึ้น

3.3.2 ทฤษฎีการสร้างความรู้ของไวโกตสกี (Vygotsky)

Vygotsky นักจิตวิทยาชาวรัสเซียมีความเห็นเช่นเดียวกับ Dewey ที่ว่าความคิดมีแหล่งกำเนิดมาจากสังคม โดยการได้สื่อสารกับบุคคลอื่น ระบบการคิดของบุคคลเป็นผลมาจากการสื่อสารในกลุ่มสังคมและไม่สามารถแยกจากชีวิตจริงได้

สำหรับ Vygotsky ผู้สอนจะทำหน้าที่เป็นผู้อำนวยความสะดวกและผู้ให้ความช่วยเหลือผู้เรียนในทุกรูปแบบ ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาภาษาและทักษะทางวัฒนธรรม ในห้องเรียน

ภาษาที่สอง แนวความคิดในการให้ความช่วยเหลืออาจจะรวมถึงการให้ตัวชี้แนะ คำชม คำแนะนำ กลวิธีการเรียน การทบทวนไวยากรณ์ การทบทวนบทเรียนอย่างสั้นๆ หรือสิ่งใดก็ตามที่ผู้เรียนต้องการ ในช่วงเวลานั้น หากผู้เรียนต้องการความช่วยเหลือมาก ผู้สอนก็ช่วยด้วยการเสริมศักยภาพ (Scaffolding) เพื่อให้แน่ใจว่าการสร้างความรู้ของผู้เรียนจะดำเนินต่อไป และเมื่อผู้เรียนสามารถช่วยเหลือตนเองได้ ผู้สอนก็จะลดความช่วยเหลือลง และผู้เรียนก็จะค่อยๆ นำตนเอง และในที่สุดก็จะสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง

3.3.3 แนวคิดอื่นๆของการสร้างความรู้

แนวคิดของการสร้างความรู้ทางสังคมจะรวมบริบท และสถานการณ์ในการสร้างความรู้เข้าไปเป็นส่วนหนึ่งของการเรียนรู้ โดยมีแนวคิดที่ว่า สถานการณ์หรือกิจกรรมที่เป็นตัวกระตุ้นให้เกิดความรู้ไม่สามารถแยกจากการเรียนรู้ได้ กล่าวคือ การเรียนรู้จะเกิดขึ้นภายในบริบทที่กำหนด การเรียนรู้จะเกิดขึ้นได้เมื่อบุคคลได้เข้าไปมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางสังคมในชุมชนแห่งการเรียนรู้ของตน โดยจะมีการถ่ายทอดความรู้ ความเข้าใจ และต้องมีความรับผิดชอบในขณะที่เข้าไปมีส่วนร่วม ในสังคมของผู้เรียน ทั้งเด็กและผู้ใหญ่จะกระตือรือร้นในการสนทนาแสวงหาความรู้ แม้ว่าบทบาทของแต่ละคนจะไม่เท่าเทียมกัน

ในมุมมองของนักการศึกษาแนวสังคมจะเน้นที่กระบวนการเรียนรู้มากกว่าชิ้นงานหรือการทำงานให้สำเร็จ ผู้เรียนจะได้ผสมผสานวัฒนธรรมของตนเองกับวัฒนธรรมอื่น เรียนรู้วัฒนธรรม และสร้างวัฒนธรรมใหม่ ตัวอย่างเช่น ฝึกฝนตนเองในวัฒนธรรมการเรียนรู้หรือสภาพแวดล้อมใหม่ โดยผ่านกิจกรรมในชั้นเรียน โดยการแสดงให้ดู (Modeling) การชี้แนะ (Coaching) ของผู้สอน และเพื่อน

3.4 ลักษณะของห้องเรียนแบบร่วมงาน

Tinzmann (1990) ได้สรุปว่า การสื่อสารที่มีประสิทธิภาพและการร่วมงานระหว่างผู้สอนและผู้เรียนเป็นส่วนสำคัญที่จะทำให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จ ลักษณะของห้องเรียนแบบร่วมงานมี 4 ประการคือ

1. มีการแบ่งปันความรู้ระหว่างผู้สอนและผู้เรียน ซึ่งในการสอนแบบเก่าผู้สอนจะเป็นผู้ถ่ายทอดความรู้ให้แก่ผู้เรียนเพียงผู้เดียว ในทางตรงกันข้ามห้องเรียนแบบร่วมงานมีลักษณะของการแบ่งปันความรู้ โดยผู้สอนจะให้ความสำคัญกับความรู้ ประสบการณ์ ภาษา กลวิธี วัฒนธรรมที่ผู้เรียนมีและพยายามสร้างเสริมหรือเพิ่มเติมให้
2. มีการแบ่งปันอำนาจระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน ผู้สอนจะให้ผู้เรียนตั้งจุดประสงค์ของสิ่งที่กำลังสอน เปิดโอกาสให้ผู้เรียนออกแบบกิจกรรมให้ตรงกับความสนใจของตนเอง และผู้เรียน

ประเมินการเรียนรู้ของตนเอง เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ใช้ความรู้ของตนเอง ผู้สอนต้องตรวจสอบให้แน่ใจว่าผู้เรียน

ได้แบ่งปันความรู้และกลวิธีการเรียน เคารพซึ่งกันและกัน และเน้นที่การสร้างความเข้าใจที่ต้องใช้ความคิดในระดับสูงซึ่งไม่ใช่เพียงการหาคำตอบว่าถูกหรือผิด ผู้สอนจะต้องแนะนำให้ผู้เรียนรับฟังความคิดเห็นที่แตกต่างกัน สนับสนุนความรู้ การมีส่วนร่วมในการคิดวิเคราะห์และสร้างสรรค์ มีส่วนร่วมในการสนทนาอย่างมีความหมาย

3. ผู้สอนทำหน้าที่เป็นผู้ประสานงาน (Mediator) เมื่อผู้สอนจะต้องแบ่งปันทั้งความรู้และอำนาจกับผู้เรียน บทบาทของผู้สอนจะเพิ่มมากขึ้นในฐานะของผู้ประสานงาน โดยผู้สอนจะต้องช่วยให้ผู้เรียนรู้จักเชื่อมโยงข้อมูลใหม่เข้าสู่ประสบการณ์และเรียนรู้สิ่งอื่นๆ ช่วยให้ผู้เรียนรู้ว่าเมื่อประสบปัญหาเขาจะทำอย่างไร และช่วยให้เขารู้จักวิธีการเรียนรู้ ยิ่งไปกว่านั้น ผู้สอนในฐานะผู้ประสานงานจะต้องปรับระดับของข้อมูล และสนับสนุนเพื่อให้ผู้เรียนรับผิดชอบในการเรียนของตนให้มากที่สุด

4. จัดกลุ่มผู้เรียนให้มีความแตกต่าง วิสัยทัศน์ ประสบการณ์ พื้นฐานของผู้เรียนเป็นส่วนสำคัญในการเรียนรู้ในห้องเรียน ในห้องเรียนแบบร่วมงานผู้เรียนจะไม่ถูกแบ่งแยกด้วยระดับความสามารถ ผลสัมฤทธิ์ในการเรียน และลักษณะอื่นๆ การแบ่งแยกผู้เรียนจะตัดโอกาสของผู้เรียนที่จะเรียนรู้ซึ่งกันและกัน และการฝึกที่จะรับฟังความคิดเห็นที่แตกต่าง

บทบาทของผู้สอน

ในห้องเรียนผู้สอนจะทำหน้าที่เป็นผู้ประสานงาน ซึ่งผู้สอนจะต้องมีลักษณะดังนี้

1. ผู้สอนเป็นผู้อำนวยความสะดวก

ผู้สอนจะต้องสร้างสภาพแวดล้อมและกิจกรรมที่จะเชื่อมโยงความรู้ใหม่กับความรู้เดิม เปิดโอกาสในการทำงานและแก้ปัญหา ให้ผู้เรียนได้ทำกิจกรรมที่ผู้เรียนจะได้พบจริงในชีวิตประจำวัน ตัวอย่างเช่น การจัดห้องเรียนให้ผู้เรียนนั่งหันหน้าเข้าหากันก็ถือเป็นส่วนหนึ่งของการสร้างบรรยากาศให้ผู้เรียนสนทนากัน

นอกจากนี้แล้วผู้สอนอาจจัดแหล่งการเรียนรู้ในห้องเรียน โดยอาจให้ผู้เรียนนำสิ่งของจากบ้าน หรือภายในชุมชนมาจัดแสดง ดังนั้นห้องเรียนลักษณะนี้จึงมักมีโครงการหรือมุมกิจกรรมเพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้หรือทดลองแก้ปัญหาที่เกิดขึ้น

การเป็นผู้อำนวยความสะดวกในที่นี้ยังรวมถึงการจัดผู้เรียนเข้ากลุ่มให้มีความหลากหลายในความสามารถ การกำหนดบทบาทให้กับสมาชิกภายในกลุ่ม เช่น หัวหน้ากลุ่ม คนสรุป คนจดบันทึก โฆษกกลุ่ม เพื่อให้แต่ละคนแสดงพฤติกรรมตามบทบาทที่ได้รับ ซึ่งจะก่อให้เกิดปฏิสัมพันธ์ภายในกลุ่ม เพื่อให้เกิดปฏิสัมพันธ์ดังกล่าวผู้สอนอาจต้องให้ผู้เรียนฝึกบทบาทหน้าที่ดังกล่าวภายใน

กลุ่มก่อน

ท้ายที่สุดผู้สอนจะต้องเป็นผู้จัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่กระตุ้นให้เกิดการใช้กระบวนการคิดในระดับสูง เช่น การตัดสินใจ การแก้ปัญหา ซึ่งจะสามารถกระทำได้ด้วยการทำงานที่ทุกคนได้ร่วมกันคิด กิจกรรมดังกล่าวจะทำให้ผู้เรียนเชื่อมโยงสิ่งที่ได้เรียนรู้กับสภาพจริง เหตุการณ์ หรือสถานการณ์ที่ตนเองเคยพบ และขยายโลกทัศน์ของผู้เรียนที่มีความแตกต่างกันทั้งในแง่ของมุมมองและประสบการณ์ กิจกรรมเหล่านี้จะทำให้ผู้เรียนเกิดความมั่นใจในตนเองและขณะเดียวกันก็ท้าทายความสามารถของผู้เรียน

2. ผู้สอนต้องแสดงให้เห็นตัวอย่าง

การแสดงให้เห็นในที่นี้ไม่ได้หมายความว่าผู้สอนคิดอย่างไรเกี่ยวกับสิ่งที่จะเรียนเท่านั้น แต่ยังรวมถึงกระบวนการสื่อสารและกระบวนการในการเรียนรู้ การแสดงให้เห็นดูอาจใช้วิธีการคิดเป็นถ้อยคำ หรือการสาธิต

ตัวอย่างเช่น ในเรื่องเนื้อหา ผู้สอนอาจพูดถึงกระบวนการคิดว่าตนเองคิดอย่างไรในการทำนายผลของการทดลองวิทยาศาสตร์ สรุปความคิดจากบทอ่าน เดาความหมายของคำศัพท์ที่ไม่คุ้นเคย การแก้ปัญหาที่เกิดขึ้น การจัดเรียงข้อมูลที่ซับซ้อน เป็นต้น นอกจากนี้ผู้สอนจะต้องแสดงการคิดเป็นถ้อยคำให้เห็นถึงข้อสงสัยหรือความไม่แน่ใจด้วย ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนเห็นว่าการเรียนรู้ต้องใช้ความพยายามและเป็นสิ่งที่ยาก

บทบาทของผู้เรียน

บทบาทของผู้เรียนคือจะต้องเป็นผู้เข้าร่วมที่มีความกระตือรือร้น ทั้งก่อนการเรียน ขณะเรียน และหลังการเรียน ตัวอย่างเช่น ก่อนการเรียนผู้เรียนจะต้องตั้งเป้าหมายและวางแผนกิจกรรมการเรียนของตน ระหว่างการเรียนเขาจะต้องทำงานร่วมกัน สืบค้นและตรวจสอบความก้าวหน้าของกลุ่ม และหลังการเรียน จะต้องประเมินผลตนเอง และวางแผนการเรียนต่อไป

1. การตั้งวัตถุประสงค์

เป็นกระบวนการสำคัญที่จะช่วยนำทางทั้งก่อนการเรียน ขณะเรียน และหลังการเรียน แม้ว่าผู้สอนจะยังคงเป็นผู้ตั้งวัตถุประสงค์ให้กับผู้เรียน แต่ผู้เรียนมีทางเลือกหลายทาง ก่อนการทำกิจกรรม ผู้เรียนควรพูดคุยกันเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของบทเรียน ตัวอย่างเช่น ผู้สอนให้ผู้เรียนตั้งวัตถุประสงค์ของบทเรียนเกี่ยวกับเรื่องขยะ ผู้เรียนกลุ่มที่หนึ่งอาจต้องการรู้ว่าขยะเป็นปัญหาหรือไม่ กลุ่มที่สองอาจต้องการรู้ว่าเกิดปัญหาอะไรขึ้นที่สืบเนื่องมาจากขยะ กลุ่มที่สามอาจต้องการรู้ว่าจะทำอย่างไรจึงจะแก้ปัญหาเรื่องขยะได้ กลุ่มที่ 4 อาจคิดไม่ออก แต่เห็นด้วยกับสามกลุ่มแรกว่ามีความสำคัญก็เลยตั้งวัตถุประสงค์ตามนั้น การที่ผู้เรียนตั้งวัตถุประสงค์จะทำให้เขาสามารถประเมินได้ว่าเขาบรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้หรือไม่

2. การออกแบบกิจกรรมและการตรวจสอบ

ผู้สอนจะเป็นผู้วางแผนกิจกรรมการเรียนรู้โดยทั่วไป แต่ผู้เรียนจะต้องวางแผนกิจกรรมการเรียนรู้ของตนเอง ซึ่งมาจากวัตถุประสงค์ที่ผู้เรียนตั้งไว้ การวางแผนอย่างรอบคอบของผู้สอน จะทำให้ผู้เรียนทำงานร่วมกันและบรรลุเป้าหมาย ในขณะที่เดียวกันก็รับรู้ความสามารถ ความรู้ และกลวิธีที่ตนเองใช้ การควบคุมการเรียนรู้ของตนเองเป็นสิ่งสำคัญสำหรับการเรียนรู้แบบร่วมมือ ผู้เรียนจะต้องรู้จักตรวจสอบความก้าวหน้าของตนเองซึ่งจะนำไปสู่การปรับเปลี่ยน ตัวอย่างเช่น เมื่อกลุ่มมีความเห็นว่ามีข้อมูลเกี่ยวกับสงครามกลางเมืองที่นำมาไม่มีประโยชน์ตามที่วางไว้ เขาจึงตัดสินใจที่จะไปหาใหม่ หรืองานที่เขียนไปไม่ตรงกับที่ตั้งไว้ก็เขียนใหม่ เป็นต้น ผู้เรียนสามารถพัฒนาการควบคุมการเรียนรู้ของตนเองได้โดยการแสดงความคิดเห็นร่วมกับผู้เรียนกลุ่มอื่น เพื่อให้ได้ข้อมูลป้อนกลับ ซึ่งเขาจะได้นำมาใช้ต่อไป

3. การประเมินผล

ในอดีตผู้สอนจะเป็นผู้รับผิดชอบการประเมินผลผู้เรียน ห้องเรียนแบบร่วมมือจะมองการประเมินผลในลักษณะกว้าง จุดประสงค์ใหญ่คือให้ผู้เรียนรู้จักประเมินการเรียนรู้ของตนเอง โดยประเมินการทำงานกลุ่ม ซึ่งไม่ใช่เพียงการให้คะแนนผลการเรียน แต่เป็นการประเมินว่าตนเองได้เรียนรู้สิ่งที่ตนเองตั้งไว้หรือไม่ ประเมินประสิทธิภาพของกลวิธีการเรียน คุณภาพของงาน ประโยชน์จากสื่อการเรียน การประเมินโดยกลุ่มจะทำให้ผู้เรียนรู้สึกอิสระในการแสดงความสงสัยตั้งคำถามมากกว่าการที่จะประเมินโดยผู้สอนเพียงฝ่ายเดียว และทำให้การประเมินเป็นสิ่งที่ไม่น่ากลัว

4. ปฏิสัมพันธ์ในห้องเรียน

ปฏิสัมพันธ์ในรูปของการสื่อสารสองทางเป็นสิ่งสำคัญในห้องเรียน ผู้สอนจะต้องกระตุ้นให้ผู้เรียนพูดคุยเมื่อมีการอภิปรายกันภายในห้อง ผู้สอนต้องพยายามหลีกเลี่ยงการตั้งคำถามที่มีคำตอบที่ถูกต้องเพียงคำตอบเดียว ควรเป็นไปในลักษณะของการแสดงความคิดเห็นที่แตกต่าง ซึ่งผู้เรียนและผู้สอนอาจเปลี่ยนความคิดในภายหลังได้

ความท้าทายและความขัดแย้ง

1. ห้องเรียนแบบร่วมมือจะมีเสียงดังกว่าห้องเรียนปกติ ผู้สอนบางคนจะมองว่าห้องเรียนที่เสียงดังแสดงว่าผู้สอนไม่สามารถคุมห้องเรียนได้ และผู้เรียนจะไม่เกิดการเรียนรู้ในสภาพเช่นนี้ได้ ซึ่งจริงๆแล้วการเรียนแบบร่วมมือต้องเปิดโอกาสให้ผู้เรียนเดินไปมาได้ พูดคุย ถามคำถาม การมีเสียงดังแสดงว่าผู้เรียนกำลังเกิดการเรียนรู้อย่างกระตือรือร้น อย่างไรก็ตามควรมีการตั้งกฎของห้องเรียนก่อนที่จะเริ่มการเรียนการสอน

2. ผู้สอนต้องใช้เวลาในการเตรียมตัวสำหรับการจัดการเรียนการสอนลักษณะนี้ เช่น เวลาในการเขียนแผนการสอน

3. ความแตกต่างระหว่างผู้เรียน มีผู้กล่าวว่า การเรียนแบบร่วมงานให้ความสำคัญกับความแตกต่างระหว่างบุคคลมากกว่าการเรียนแบบเก่า บางคนมองว่าวิธีนี้เหมาะสำหรับเด็กเก่ง หรือบางคนมองว่าผู้เรียนที่เก่งจะถอยหลังเข้าคลอง แต่ผู้สอนหลายคนที่ได้จัดการเรียนการสอนตามแนวคิดนี้ พบว่า ผู้เรียนที่อ่อนสามารถสร้างความประหลาดใจให้กับผู้สอนได้ และในขณะเดียวกัน ผู้เรียนที่เก่งก็ได้เรียนรู้จากเพื่อน เพราะเขาอาจเก่งในบางเรื่อง และอ่อนในบางเรื่องนั่นเอง

4. การประเมินผล ปัญหานี้เป็นปัญหาของผู้สอนและเป็นเรื่องยาก การประเมินผลผู้เรียนในแบบเก่าจะแยกประเมินผู้เรียนแต่ละคน แต่การเรียนรู้อย่างร่วมงานจะไม่แยกประเมินผู้เรียนเป็นรายบุคคล อย่างไรก็ตาม นักการศึกษาบางคนได้ให้ข้อเสนอแนะว่าควรมีการกำหนดงานย่อยๆ ให้กับผู้เรียนแต่ละคน เพื่อให้ได้มีการประเมินผู้เรียนทั้งในฐานะที่เป็นกลุ่ม และแต่ละบุคคล

5. ความขัดแย้งกับสิ่งที่เคยปฏิบัติ ผู้สอนมักจะรู้สึกว่ายากในการช่วยให้ผู้เรียนสร้างความรู้ด้วยตนเอง โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเชื่อมโยงความรู้ใหม่กับความรู้เดิม ทั้งนี้เพราะผู้สอนยังยึดติดกับบทบาทเดิมของตนเองว่าเป็นผู้ถ่ายทอดความรู้ สิ่งนี้จึงเป็นความลำบากใจที่ผู้สอนจะต้องปรับเปลี่ยนสิ่งที่ตนเองเคยกระทำ

ข้อมูลดังกล่าวมาข้างต้นนอกจากจะสะท้อนให้เห็นภาพของห้องเรียนอย่างชัดเจนขึ้นทั้งในด้านความสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน บทบาทของผู้สอน บทบาทของผู้เรียนแล้ว ความท้าทายและความขัดแย้งที่จะเกิดขึ้นจากการจัดการเรียนการสอนโดยใช้แนวคิดของการเรียนรู้แบบร่วมงานจะช่วยให้ผู้สอนได้เตรียมตัวที่จะหาวิธีมาแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นได้เป็นอย่างดี

3.5 ประโยชน์ของการเรียนรู้แบบร่วมงาน

Raehsler and Haggerty (1996 อ้างถึงใน Ali, 2002) กล่าวถึงประโยชน์ของการประยุกต์ใช้การเรียนรู้แบบร่วมงานไว้ดังนี้

1. ผู้เรียนกระตือรือร้นในการเรียนรู้และในการพัฒนาตนเอง
2. ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการตัดสินใจที่สำคัญและสร้างสรรค์ว่าตนเองจะเรียนอะไร และจะเรียนอย่างไร
3. ผู้เรียนสนับสนุนการเรียนรู้ของตนเอง และการเรียนรู้ของผู้อื่นเพื่อประโยชน์ของทุกคน
4. ผู้เรียนมีประสบการณ์ในความรับผิดชอบการเรียนรู้ในกลุ่มของตนเอง
5. ผู้เรียนได้เรียนรู้การมีปฏิสัมพันธ์ในทางบวก อย่างมีประโยชน์ มีจุดประสงค์

มีความหมาย และเป็นปฏิสัมพันธ์ที่มีสภาพเหมือนจริงกับสมาชิกภายในกลุ่ม

6. ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการค้นหาความหมายและทิศทางในความพยายามที่จะเรียนรู้ และเติบโตเป็นบุคคลและสมาชิกของสังคม

4. รูปแบบการสอน

การศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบการสอนประกอบด้วยประเด็นดังนี้

4.1 ความหมายของรูปแบบการสอน

Saylor et al.(1981: 271) ให้คำจำกัดความของรูปแบบไว้โดยสรุปว่า หมายถึง แบบหรือแผนของการสอนที่มีการจัดกระทำพฤติกรรมขึ้นจำนวนหนึ่งซึ่งมีความแตกต่างกัน เพื่อจุดหมายหรือนั้นเฉพาะเจาะจงอย่างใดอย่างหนึ่ง

Joyce and Weil (1996: 7) ได้ให้นิยามของรูปแบบการสอนว่า หมายถึง แบบหรือแผนที่นำไปใช้สำหรับช่วยในการจัดการเรียนการสอน หรือเป็นแนวทางในการสอนของครูที่จะช่วยให้ผู้เรียนได้ข้อความรู้ ความคิด ทักษะ ค่านิยม วิธีการคิด และวิธีการแสดงออกในการเรียนรู้ของตนเองให้ง่ายและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ทิตินา แชมมณี (2545: 219-220) กล่าวถึงรูปแบบการสอน/รูปแบบการเรียนการสอนว่า หมายถึง สภาพหรือลักษณะการจัดการเรียนการสอนที่ครอบคลุมองค์ประกอบสำคัญซึ่งได้รับการจัดไว้ อย่างมีระบบระเบียบ มีแบบแผนตามหลักปรัชญา ทฤษฎี หลักการ แนวคิด หรือความเชื่อต่างๆ โดยประกอบด้วยกระบวนการหรือขั้นตอนในการเรียนการสอนโดยอาศัยวิธีสอน และเทคนิคการสอนต่างๆที่สามารถช่วยให้สภาพการเรียนการสอนนั้นเป็นไปตามหลักการหรือแนวคิดที่ยึดถือ ดังนั้นคุณลักษณะที่สำคัญของรูปแบบการสอนจึงต้องประกอบด้วยสิ่งต่างๆดังนี้

1. มีปรัชญา ทฤษฎี หลักการ แนวคิด หรือความเชื่อที่เป็นพื้นฐานหรือเป็นหลักการของรูปแบบการสอนนั้นๆ
2. มีการบรรยาย หรืออธิบายสภาพ หรือลักษณะของการจัดการเรียนการสอน
3. มีการจัดระบบ คือ มีองค์ประกอบและความสัมพันธ์ขององค์ประกอบของระบบให้สามารถนำผู้เรียนไปสู่เป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพโดยมีการพิสูจน์ ทดลองถึงประสิทธิภาพของระบบ
4. มีการอธิบายกระบวนการเรียนการสอน วิธีสอน และเทคนิคการสอนในฐานะที่เป็นองค์ประกอบสำคัญของระบบนั้นๆ

สรุปได้ว่า รูปแบบการเรียนการสอน หมายถึง แบบแผนหรือลักษณะของการจัดการเรียนการสอนที่จัดขึ้นอย่างเป็นระบบระเบียบ มีปรัชญา ทฤษฎี หลักการ แนวคิด หรือความเชื่อต่างๆ โดยอาศัยวิธีสอน และเทคนิคการสอนต่างๆเข้ามาช่วยให้สภาพการเรียนการสอนนั้นเป็นไปตามหลักการที่ยึดถือ สามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการสอนของครูเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้

4.2 การจัดกลุ่มรูปแบบการสอน

Joyce and Weil (1996) ได้จัดกลุ่มของรูปแบบการสอนไว้ 4 กลุ่ม ดังนี้

1. รูปแบบการสอนที่เน้นการพัฒนาทักษะทางสังคม (Social Models) เป็นรูปแบบการสอนที่เน้นการพัฒนาบุคคลในการสร้างความสัมพันธ์กับบุคคลอื่นๆ โดยใช้หลักการประนีประนอมในการแก้ปัญหา และการสร้างสัมพันธ์ไมตรีกับผู้อื่น การมีส่วนร่วมกับผู้อื่นโดยใช้หลักการประชาธิปไตย และการทำงานร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพ รูปแบบการสอนแบบนี้ได้แก่ รูปแบบการสอนแบบสืบสอบจากกลุ่ม (Group Investigation) รูปแบบการสอนแบบซักค้าน (Jurisprudential Inquiry) เป็นต้น

2. รูปแบบการสอนที่เน้นการพัฒนาด้านการประมวลสารสนเทศ (Information-Processing Models) เป็นรูปแบบการสอนที่จัดขึ้นโดยมุ่งเน้นความสำคัญที่สมรรถภาพในการคิด และวิธีการในการพัฒนากระบวนการเก็บรวบรวมข้อมูลของผู้เรียน ได้แก่ รูปแบบการสอนมโนทัศน์ (Concept Attainment) รูปแบบการสอนการคิดเชิงอุปมาน (Inductive Thinking) รูปแบบการสอนการฝึกการคิดสืบสอบ (Inquiry Training) รูปแบบการสอนการจำ (Mnemonics) เป็นต้น

3. รูปแบบการสอนที่เน้นการพัฒนาบุคคล (Personal Models) เป็นรูปแบบการสอนที่เน้นการพัฒนาตัวบุคคลโดยเน้นที่กระบวนการสร้าง และการพัฒนาตัวบุคคลทั้งทางด้านกาย จิตใจและอารมณ์ มุ่งให้ผู้เรียนรู้จักแสดงพฤติกรรมที่เหมาะสมกับสภาพการณ์รอบๆตัว เช่น รูปแบบการสอนโดยอ้อม (Non-directive) รูปแบบการสอนการส่งเสริมการเห็นคุณค่าในตนเอง (Self-esteem)

4. รูปแบบการสอนที่เน้นพฤติกรรมของผู้เรียน (Behavioral Systems Models) รูปแบบการสอนนี้เน้นที่การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้เรียน โดยใช้หลักการของการให้สิ่งเร้าและการตอบสนอง เช่น รูปแบบการสอนแบบรอบรู้ (Mastery Learning) รูปแบบการสอนทางตรง (Direct Instruction) เป็นต้น

ทิสนา แชมมณี (2545) ได้ศึกษา ประมวลรูปแบบการสอนต่างๆที่ได้รับการยอมรับว่ามีประสิทธิภาพ และนำมาจัดแบ่งเป็น 5 กลุ่มดังนี้

1. รูปแบบที่เน้นการพัฒนาด้านพุทธิพิสัย (Cognitive Domain) ซึ่งมุ่งเน้นให้

ผู้เรียนเกิดความรู้ ความเข้าใจเนื้อหาสาระต่างๆที่อาจอยู่ในรูปของข้อมูล ข้อเท็จจริง มโนทัศน์ หรือความคิดรวบยอด เช่น รูปแบบการเรียนการสอนมโนทัศน์ (Concept Attainment Model) รูปแบบการเรียนการสอนเน้นความจำ (Mnemonics) เป็นต้น

2. รูปแบบที่เน้นการพัฒนาด้านจิตพิสัย (Affective Domain) เป็นรูปแบบที่ช่วยพัฒนาผู้เรียนให้เกิดความรู้สึก เจตคติ ค่านิยม คุณธรรม และจริยธรรมที่พึงประสงค์ เช่น รูปแบบการเรียนการสอนโดยการชกค้ำ (Jurisprudential Model) รูปแบบการเรียนการสอนโดยใช้บทบาทสมมติ (Role Playing Model) เป็นต้น

3. รูปแบบที่เน้นการพัฒนาด้านทักษะพิสัย (Psychomotor Domain) เป็นรูปแบบที่มุ่งในการพัฒนาความสามารถของผู้เรียนในด้านการปฏิบัติ การกระทำ หรือการแสดงออกต่างๆ เช่น รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของแฮโรว์ (Harrow's Instructional Model for Psychomotor Development) รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิดส์ (Davies' Instructional Model for Psychomotor Development) เป็นต้น

4. รูปแบบที่เน้นการพัฒนาทักษะกระบวนการ (Process Skills) เป็นรูปแบบที่มุ่งเน้นการพัฒนาทักษะที่เกี่ยวข้องกับวิธีดำเนินการต่างๆซึ่งอาจเป็นกระบวนการทางสติปัญญา กระบวนการทางสังคม หรือกระบวนการทำงานร่วมกัน เช่น รูปแบบการเรียนการสอนกระบวนการสืบสอบและแสวงหาความรู้เป็นกลุ่ม (Group Investigation Instructional Model) รูปแบบการเรียนการสอนกระบวนการคิดอุปนัย (Inductive Thinking Instructional Model) เป็นต้น

5. รูปแบบการสอนที่เน้นการบูรณาการ (Integration) เป็นรูปแบบที่เน้นการพัฒนาการเรียนรู้ด้านต่างๆของผู้เรียนไปพร้อมๆกันโดยใช้การบูรณาการทั้งด้านเนื้อหาสาระ และวิธีการ เช่น รูปแบบการเรียนการสอนทางตรง (Direct Instructional Model) รูปแบบการเรียนการสอนตามวัฏจักรการเรียนรู้ 4 Mat เป็นต้น

จากข้อมูลการจัดกลุ่มรูปแบบการสอนข้างต้น จะเห็นได้ว่านักการศึกษาต่างก็ยึดวัตถุประสงค์เฉพาะในการพัฒนาผู้เรียนเป็นสำคัญ ส่วนความแตกต่างในการจัดเข้าเป็นกลุ่มนั้นขึ้นอยู่กับความละเอียดในการแจกแจงวัตถุประสงค์ของแต่ละกลุ่มรูปแบบ

4.3 การพัฒนารูปแบบการสอน

ในการพัฒนารูปแบบการสอน ทิศนา เขมมณี (2545) ได้ใช้แนวคิดของการจัดระบบซึ่งพอสรุปเป็นขั้นตอนได้ดังนี้

1. กำหนดจุดมุ่งหมายการพัฒนารูปแบบการสอนให้ชัดเจน
2. ศึกษาหลักการ/ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง เพื่อกำหนดองค์ประกอบและเห็นแนวทางใน

การจัดความสัมพันธ์ขององค์ประกอบต่างๆของรูปแบบการสอน

3. ศึกษาสภาพการณ์และปัญหาที่เกี่ยวข้องเพื่อช่วยในการค้นหาองค์ประกอบที่สำคัญที่จะช่วยให้รูปแบบมีประสิทธิภาพเมื่อนำไปใช้จริง ปัญหาและอุปสรรคต่างๆเป็นสิ่งที่ต้องนำมาพิจารณาในการจัดองค์ประกอบต่างๆ และจัดความสัมพันธ์ขององค์ประกอบทั้งหลาย การนำข้อมูลจากความเป็นจริงมาใช้ในการสร้างรูปแบบจะช่วยขจัด หรือป้องกันปัญหาซึ่งจะทำให้รูปแบบนั้นขาดประสิทธิภาพ

4. กำหนดองค์ประกอบของรูปแบบ ได้แก่การพิจารณาว่ามีอะไรบ้างที่สามารถช่วยให้เป้าหมายหรือจุดมุ่งหมายบรรลุผลสำเร็จ ในขั้นตอนนี้ต้องอาศัยประสบการณ์ ความคิดสร้างสรรค์ และความละเอียดรอบคอบจึงจะสามารถกำหนดองค์ประกอบที่จะเอื้อให้รูปแบบนั้นประสบความสำเร็จได้

5. นำองค์ประกอบต่างๆมาจัดเป็นหมวดหมู่เพื่อความสะดวกในการคิดและดำเนินการในขั้นต่อไป

6. จัดความสัมพันธ์ขององค์ประกอบ โดยพิจารณาว่าองค์ประกอบใดเป็นเหตุและเป็นผลขึ้นต่อกันในลักษณะใด สิ่งใดควรมาก่อนมาหลัง สิ่งใดสามารถดำเนินการคู่ขนานไปได้ ขั้นนี้เป็นขั้นที่อาจใช้เวลาในการพิจารณามาก

7. สร้างความสัมพันธ์ขององค์ประกอบต่างๆโดยแสดงให้เห็นถึงผังจำลองขององค์ประกอบต่างๆ

8. ทดลองใช้รูปแบบเพื่อศึกษาผลที่เกิดขึ้น

9. ประเมินผล โดยการศึกษาค่าผลที่เกิดขึ้นจากการทดลองใช้รูปแบบว่าได้ผลตามเป้าหมายหรือไม่ใกล้เคียงกับเป้าหมายมากน้อยเพียงใด

10. ปรับปรุงรูปแบบ โดยนำผลการทดลองมาปรับปรุงรูปแบบให้ดียิ่งขึ้น

จะเห็นได้ว่าการพัฒนารูปแบบโดยใช้แนวคิดของการจัดระบบนี้เป็นแนวคิดที่ชัดเจนเข้าใจง่าย ทำให้สะดวกต่อการที่จะนำไปสู่การปฏิบัติจริง

4.4 การนำเสนอรูปแบบการเรียนการสอน

แนวการนำเสนอรูปแบบการสอนแต่ละรูปแบบที่ Joyce and Weil (1996) ใช้ในการนำเสนอในหนังสือ “Models of Teaching” ประกอบไปด้วยส่วนต่างๆดังนี้

ส่วนที่หนึ่ง การแนะนำรูปแบบการสอน (Orientation to the Model) เป็นการอธิบายความสัมพันธ์ของสิ่งที่เป็นที่มาของรูปแบบการสอน ซึ่งประกอบด้วย เป้าหมายของรูปแบบการสอน ทฤษฎีและสมมติฐานที่ใช้รองรับรูปแบบการสอนนั้น หลักการ และมนทัศน์สำคัญที่เป็นพื้นฐานของรูปแบบ

ส่วนที่สอง ตัวรูปแบบการสอน (The Model of Teaching) ซึ่งจะกล่าวถึงรายละเอียด ดังนี้

1. โครงสร้างของรูปแบบ (Syntax) เป็นการอธิบายถึงการนำรูปแบบไปสู่การปฏิบัติ โดยจะมีลำดับขั้นตอนของกิจกรรม ซึ่งแต่ละรูปแบบจะมีขั้นตอนเฉพาะของตนเอง

2. ระบบทางสังคม (Social System) เป็นการอธิบายบทบาท และความสัมพันธ์ ระหว่างผู้สอนและผู้เรียน บทบาทการเป็นผู้นำของผู้สอนในแต่ละรูปแบบจะแตกต่างกันไป เช่น บางรูปแบบผู้สอนจะเป็นผู้อำนวยการควบคุม เป็นที่ปรึกษา เป็นผู้นำกิจกรรม เป็นศูนย์กลางของกิจกรรม เป็นแหล่งของข้อมูล หรือเป็นผู้จัดสถานการณ์ เป็นต้น

3. หลักการของการตอบสนอง (Principles of Reaction) เป็นการอธิบายถึงการตอบสนองของผู้สอนต่อผู้เรียน การตอบสนองสิ่งที่ผู้เรียนได้กระทำ เช่น ในบางรูปแบบจะมีการให้รางวัลเมื่อผู้เรียนแสดงพฤติกรรมที่ต้องการ หรืออาจไม่ใช้การประเมินเพื่อให้ผู้เรียนเกิดความคิดสร้างสรรค์ เป็นต้น หลักการของการตอบสนองจะมีกฎให้ผู้สอนนำไปใช้และเลือกรูปแบบการตอบสนองที่เหมาะสมกับสิ่งที่ผู้เรียนกระทำ

4. ระบบที่สนับสนุน (Support System) ส่วนนี้จะอธิบายเกี่ยวกับสิ่งที่จำเป็นในการสนับสนุนรูปแบบแต่ละรูปแบบ หรือเงื่อนไขต่างๆที่เอื้อต่อการใช้รูปแบบการสอนนั้นๆ ตัวอย่างเช่น รูปแบบทางสังคมอาจต้องมีการฝึกอบรมผู้นำก่อน เป็นต้น

5. การนำรูปแบบการสอนไปใช้ (Application) ส่วนนี้จะเสนอคำแนะนำ และข้อสังเกตต่างๆที่จะช่วยให้การสอนตามรูปแบบมีประสิทธิภาพ เช่น ประเภทของเนื้อหาวิชาที่เหมาะสมกับการสอนแต่ละรูปแบบ ระดับชั้นและอายุผู้เรียน สถานที่หรือสภาพแวดล้อมที่จะต้องจัดให้เอื้อต่อการใช้รูปแบบการสอนแต่ละรูปแบบ

6. ผลที่จะเกิดขึ้นจากการสอน (Instructional and Nurturant Effects) ซึ่งรวมทั้งผลที่จะเกิดขึ้นทั้งในทางตรงและทางอ้อม ตัวอย่างเช่น การสอนโดยการให้ผู้เรียนอยู่ในบรรยากาศของการแข่งขัน ผลที่ได้ทางตรงอาจช่วยเพิ่มผลสัมฤทธิ์ในการเรียน และผลทางอ้อมอาจทำให้ผู้เรียนแยกจากกัน ดังนั้นในการเลือกรูปแบบการสอน การสร้างหลักสูตร หรือสื่อต่างๆ ผู้สอนจะต้องสร้างความสมดุลระหว่างประสิทธิภาพการสอนหรือผลทางตรง และผลทางอ้อมที่อาจทำนายได้

สรุปได้ว่าแนวทางการนำเสนอรูปแบบการสอนดังกล่าวถือได้ว่าเป็นแนวทางที่มีความชัดเจน และเหมาะสม ทั้งนี้เพราะผู้เขียนได้อธิบายองค์ประกอบแต่ละส่วนอย่างละเอียด ชัดเจน โดยเริ่มตั้งแต่การกล่าวถึงทฤษฎีพื้นฐานที่นำมาเป็นแนวคิดในการพัฒนารูปแบบ ตัวรูปแบบ การนำรูปแบบไปใช้ และผลที่เกิดขึ้นหลังจากการเรียนการสอน จึงมีผู้นิยมนำไปใช้เป็นแบบอย่างในการนำเสนอรูปแบบการสอนเป็นจำนวนมาก

5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

5.1 งานวิจัยในประเทศ

งานวิจัยที่เกี่ยวกับการสอนกลวิธีการอ่าน

จิตรา ชัยอมฤต (2538) เปรียบเทียบผลของการสอนการเขียนย่อเรื่อง กับการสอนให้นักเรียนตั้งคำถามตนเองที่มีต่อความเข้าใจในการอ่าน และการเขียนย่อเรื่องภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ผู้วิจัยแบ่งกลุ่มตัวอย่างเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มละ 38 คน กลุ่มที่หนึ่งได้รับการสอนเขียนย่อเรื่อง ส่วนกลุ่มที่สองได้รับการสอนด้วยการตั้งคำถามตนเอง ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสอนเขียนย่อเรื่องมีความเข้าใจในการอ่านสูงกว่า และเขียนย่อเรื่องได้ดีกว่านักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสอนด้วยการตั้งคำถามตนเองที่ระดับความมีนัยสำคัญ .01

นิตยา ชัยสวัสดิ์ (2538) ศึกษาผลของการสอนอ่านภาษาอังกฤษโดยให้นักเรียนตั้งคำถามเกี่ยวกับบทอ่านด้วยตนเองที่มีต่อความเข้าใจในการอ่านและความคงทนในการจำของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ผู้วิจัยแบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มละ 43 คน โดยกลุ่มทดลองได้รับการสอนด้วยการตั้งคำถามเกี่ยวกับบทอ่านด้วยตนเอง ส่วนกลุ่มควบคุมได้รับการสอนด้วยวิธีการสอนตามปกติ ผลการวิจัยพบว่า ความเข้าใจในการอ่าน และความคงทนในการจำเนื้อเรื่องของนักเรียนกลุ่มทดลองสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05

สรารัตน์ จันทร์กลิน (2544) ทดลองสอนเพื่อเปรียบเทียบผลของการสอนอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้กลวิธีการตั้งคำถามตนเองกับกลวิธีการจดบันทึก กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 แบ่งเป็นกลุ่มที่ได้รับการสอนด้วยกลวิธีการตั้งคำถามตนเอง จำนวน 41 คน และกลุ่มที่ได้รับการสอนด้วยกลวิธีการจดบันทึก จำนวน 46 คน ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสอนด้วยกลวิธีการตั้งคำถามตนเองมีความเข้าใจในการอ่านสูงกว่านักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสอนด้วยกลวิธีการจดบันทึกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การสอนอ่าน/กลวิธีการอ่านโดยใช้แนวคิดกลุ่มย่อย

Sang-on (1993) ศึกษาผลของการใช้แนวคิดการเรียนรู้เป็นกลุ่มในการสอนอ่านภาษาอังกฤษ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 60 คน แบ่งออกเป็นกลุ่มทดลองที่ได้รับการสอนอ่านตามแนวคิดของการเรียนรู้เป็นกลุ่ม จำนวน 30 คน และกลุ่มควบคุมที่

ได้รับการสอนตามปกติ จำนวน 30 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามวัดความเข้าใจในการอ่าน และแบบสอบถามทัศนคติที่มีต่อการเรียนการสอนโดยใช้แนวคิดกลุ่ม ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนกลุ่มเก่ง ปานกลาง และอ่อนในกลุ่มทดลองมีความเข้าใจในการอ่านสูงกว่านักเรียนกลุ่มเก่ง ปานกลาง และอ่อนในกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ นักเรียนในกลุ่มทดลองมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนการสอนโดยใช้แนวคิดกลุ่ม

กัลยา ปาระมีสา (2539) ศึกษาผลของการฝึกกลวิธีการอ่าน 4 กลวิธี คือ การตั้งคำถามตนเอง การสรุปย่อ การทำความเข้าใจให้กระจ่าง และการทำนายความ โดยใช้วิธีการสอนแบบแลกเปลี่ยนบทบาท (Reciprocal Teaching) ให้กับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย Rattanakul (1998) Adulyarittigun (1998) และ Soonthornmanee (2001) ศึกษาผลของการฝึกกลวิธีการอ่านข้างต้นให้กับผู้เรียนในระดับอุดมศึกษา ผู้วิจัยแบ่งกลุ่มตัวอย่างเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ผลการวิจัยพบว่า ผู้เรียนในกลุ่มทดลองที่ได้รับการสอนด้วยวิธีสอนแบบแลกเปลี่ยนบทบาทมีผลสัมฤทธิ์ในการอ่านสูงกว่าผู้เรียนในกลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนด้วยวิธีสอนปกติ นอกจากนี้ผู้เรียนยังมีพัฒนาการของพฤติกรรมในการอ่าน ซึ่งแสดงให้เห็นว่าการสอนกลวิธีการอ่านมีผลในทางบวกต่อความสามารถในการอ่านของผู้เรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ และผู้เรียนกลุ่มทดลองมีทัศนคติในทางบวกต่อวิธีการสอนแบบแลกเปลี่ยนบทบาท

งานวิจัยที่เกี่ยวกับการเรียนรู้แบบร่วมงาน

สำหรับประเทศไทยยังไม่มีผู้ใดนำแนวคิดของการเรียนรู้แบบร่วมงานมาใช้ในการสอนกลวิธีการอ่านภาษาอังกฤษโดยตรง มีเพียงแต่ผู้ที่นำรูปแบบที่มีผู้ได้พัฒนาไว้มาทดลองสอนในวิชาต่างๆ เพื่อเป็นการขยายผลของรูปแบบนั้น อาทิเช่น การสอนอ่านแบบแลกเปลี่ยนบทบาท การสอนวิทยาศาสตร์ โดยใช้กระบวนการสอนแบบสืบสอบ ดังที่กล่าวไว้ข้างต้น

5.2 งานวิจัยต่างประเทศ

งานวิจัยเกี่ยวกับการฝึกกลวิธีการอ่าน

Singhal (1999) ศึกษาผลของการสอนกลวิธีการอ่านโดยใช้ Web-based ที่มีต่อความเข้าใจในการอ่าน กระบวนการอ่าน และการใช้กลวิธีการอ่านของผู้เรียน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง และลงทะเบียนเรียนในรายวิชาเรียงความ จำนวน 22 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แบบสอบถามวัดความเข้าใจในการอ่าน (Nelson

Denny Standardized Reading Test) กิจกรรมเพื่อตรวจสอบความเข้าใจในการอ่าน และแบบสอบถาม กลวิธีการอ่าน ผลการวิจัยพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญระหว่างคะแนนความเข้าใจในการอ่านก่อน และหลังการทดลอง นอกจากนี้ยังพบว่านักศึกษาใช้กลวิธีการอ่านบ่อยขึ้น หลากหลายมากขึ้น และใช้ได้ อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ นักศึกษายังมีทัศนคติที่ดีต่อการฝึกกลวิธีการอ่านโดยใช้ Web-based

Mcquire (1999) ได้ทดลองสอนกลวิธีการอ่าน 3 กลวิธี คือ การอ่านซ้ำ การขีดเส้นใต้ การสรุปย่อให้กับผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง การวิจัยพบว่า กลวิธีการสรุปย่อช่วยพัฒนา ความสามารถในการอ่าน โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับผู้เรียนที่มีความสามารถในการอ่านต่ำ ผู้วิจัยได้ เสนอแนะว่าการสอนที่ผสมผสานกลวิธีต่างๆ เข้าด้วยกัน จะทำให้การอ่านมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

Vadasy (2000) ได้ทดลองสอนกลวิธีการอ่าน 5 กลวิธี คือ การติดตามบทอ่าน การ ทำนายความ การทำความเข้าใจความหมายของคำ การเชื่อมโยง และการตั้งคำถาม ให้กับผู้เรียนใน ระดับประถมศึกษา ผลการวิจัยพบว่า ผู้เรียนมีความสามารถในการอ่านสูงขึ้น

Lublimer (2001) ทดลองสอนกลวิธีการอ่าน 2 กลวิธีคือ การทำความเข้าใจให้ กระจ่าง และการตั้งคำถามให้กับผู้เรียนเกรด 9 ผลการวิจัยพบว่า กลวิธีในการอ่านดังกล่าวมีผลในทาง บวกต่อความเข้าใจในการอ่านของผู้เรียน

Hutton (2002) ทดลองสอนกลวิธีการอ่านให้กับนักเรียนระดับประถมศึกษาตอนปลาย ที่มีปัญหาในการอ่านภาษาอังกฤษ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วยการสัมภาษณ์ การสังเกต การ ประเมินผลงาน และการเขียนบันทึกการเรียนรู้ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีความเข้าใจในการอ่านสูงขึ้น มีความตระหนักเกี่ยวกับกลวิธีมากขึ้นว่ามีกลวิธีอีกหลายกลวิธีที่สามารถใช้ได้เมื่อไม่เข้าใจบทอ่าน นักเรียน

มีความรู้สึกที่ดีต่อการอ่าน นักเรียนมีความเห็นว่ากลวิธีการสรุปย่อและทำความเข้าใจให้กระจ่างเป็นกลวิธี ที่มีประสิทธิภาพมากที่สุด ผู้วิจัยเห็นว่าการฝึกกลวิธีการอ่านเป็นวิธีการที่มีประสิทธิภาพ ช่วยให้ผู้อ่าน ตระหนักเกี่ยวกับการคิดของตนเองซึ่งนำไปสู่การใช้กลวิธีการอ่านที่หลากหลายมากขึ้น

การสอนอ่าน/กลวิธีการอ่านโดยใช้แนวคิดกลุ่มย่อย

การสอนอ่านโดยใช้แนวคิดของการเรียนเป็นกลุ่มย่อยมีการนำไปใช้ในการสอนอ่านอย่าง กว้างขวาง ทั้งการอ่านภาษาแม่ การอ่านภาษาที่สอง/ภาษาต่างประเทศ และแม้กระทั่งการอ่านโดยใช้ เนื้อหาของวิชาต่างๆดังนี้

Klingner and Vaughn (1996) Chapman (1997) Russell (1997) Song (1998) Lindblom (2000) และ McPeak (2002) ได้ศึกษาผลของการฝึกกลวิธีการอ่าน 4 กลวิธีคือ การทำนาย ความ การสรุปย่อ การตั้งคำถาม และการทำความเข้าใจให้กระจ่าง โดยใช้วิธีการสอนแบบแลกเปลี่ยน

บทบาท (Reciprocal Teaching) ซึ่งได้ทำการทดลองกับผู้เรียนในหลายระดับทั้งระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษา นักศึกษาผู้ใหญ่ และนักศึกษาระดับอุดมศึกษา ในสถานการณ์ของการสอนอ่านภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่และสอนเป็นภาษาต่างประเทศ ผลการวิจัยพบว่า การฝึกกลวิธีการอ่านทั้ง 4 กลวิธี ช่วยพัฒนาความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจของผู้เรียน ส่วนประสิทธิภาพในการฝึกนั้นจะแตกต่างกันไปขึ้นอยู่กับระดับความสามารถในการอ่านภาษาที่สองของผู้เรียน นอกจากนี้ยังทำให้ผู้เรียนมีพฤติกรรมการอ่านเปลี่ยนไป และผู้เรียนมีทัศนคติในทางบวกต่อการมีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อน

Ramos (1996) ศึกษาผลของการฝึกกลวิธีการอ่านที่มีต่อทักษะการอ่านของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียนเกรด 3 - 5 จำนวน 15 คน ผู้วิจัยแบ่งผู้เรียนออกเป็น 3 กลุ่ม กลุ่มละ 5 คน โดยแต่ละกลุ่มประกอบด้วยนักเรียนที่มีลักษณะต่างกัน คือ เป็นนักเรียนที่มีปัญหาทางสติปัญญาเล็กน้อย (Mild Mental Retardation) นักเรียนที่มีปัญหาในการอ่าน (Reading Difficulties) และนักเรียนปกติ ผู้วิจัยสอนกลวิธีการอ่านให้กับนักเรียนจำนวน 20 คาบ คาบละ 20-30 นาที ผลการวิจัยพบแนวโน้มของพัฒนาการด้านความรู้เกี่ยวกับกลวิธีการอ่านและผลสัมฤทธิ์ในการอ่าน

Klingner, Vaughn, and Schumm (1998) ได้ทดสอบประสิทธิภาพของการสอนกลวิธีการอ่าน 4 กลวิธี คือ การสำรวจบทอ่าน (Preview) การทำความเข้าใจให้กระจ่าง (Clink and Clunk) การจับใจความสำคัญ (Get the Gist) และการตรวจสอบความเข้าใจ (Wrap-Up) โดยใช้แนวคิดของการเรียนรู้แบบร่วมมือนำไปใช้สอนวิชาสังคมศึกษาให้กับนักเรียนเกรด 4 โดยแบ่งเป็นกลุ่มควบคุม และกลุ่มทดลอง เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลเป็นแบบสอบถามวัดความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ แบบทดสอบเนื้อหาวิชาสังคมศึกษาหลังจบหน่วยการเรียนรู้ และเทปบันทึกเสียงการสนทนากลุ่ม ผลการวิจัยพบว่านักเรียนในกลุ่มทดลองมีความสามารถในการอ่านสูงกว่ากลุ่มควบคุม นักเรียนทั้งสองกลุ่มมีความรู้ในเนื้อหาวิชาสังคมศึกษาเท่ากัน และพบว่า ในกลุ่มทดลองมีการสนทนากันในเชิงวิชาการสูงถึง 65% รองลงไปเป็นการสนทนาเกี่ยวกับกระบวนการทำงาน 25% การให้ข้อมูลป้อนกลับ 8% และการสนทนาอื่นที่ไม่เกี่ยวข้องกับการเรียน 2% นักเรียนสามารถใช้กลวิธีการทำความเข้าใจให้กระจ่าง และการจับใจความสำคัญได้อย่างมีประสิทธิภาพ

Klingner and Vaughn (2000) ได้ศึกษาพฤติกรรมการให้ความช่วยเหลือกันของนักเรียนในการใช้กลวิธีการอ่าน 4 กลวิธี คือ การสำรวจบทอ่าน (Preview) การทำความเข้าใจให้กระจ่าง (Clink and Clunk) การจับใจความสำคัญ (Get the Gist) และการตรวจสอบความเข้าใจ (Wrap-Up) โดยใช้แนวคิดของการเรียนรู้แบบร่วมมือในการสอนวิชาวิทยาศาสตร์ให้กับนักเรียนเกรด 5 ที่พูดสองภาษา เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลประกอบด้วย แถบบันทึกเสียงการสนทนากลุ่มย่อย แบบทดสอบความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์ และบันทึกการสนทนา ผลการวิจัยพบว่า ในภาพรวมนักเรียนใช้เวลาส่วนมากในการสนทนาเชิงวิชาการและช่วยเหลือกันในการทำ ความเข้าใจความหมายของคำ จับใจความสำคัญ ถามและตอบคำถาม เชื่อมโยงความรู้เดิมกับบทอ่าน นอกจากนี้ยังพบว่านักเรียนใช้ภาษาแม่ในการ

อธิบาย นักเรียนมีความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์มากขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ

Lee (2001) ศึกษาผลของการฝึกกลวิธีการอ่านภาษาอังกฤษ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษารูปแบบการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในไต้หวัน นอกจากนี้ยังศึกษาองค์ประกอบทางสังคมวัฒนธรรมที่มีต่อการเรียนภาษา การวิจัยครั้งนี้แบ่งเป็น 2 ระยะ ระยะที่ 1 ผู้วิจัยสังเกตและสำรวจห้องเรียนภาษาสองห้องเรียน จากนั้นจึงคัดเลือกนักเรียนจำนวน 10 คน มาสัมภาษณ์และฝึกการใช้กลวิธีการอ่านในระยะที่ 2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วยแบบสังเกตชั้นเรียน แบบสำรวจ บันทึกภาคสนาม และการสัมภาษณ์ ผลการวิจัยพบว่า ในห้องเรียนแบบเก่า ผู้สอนและหนังสือเรียนจะมีบทบาทสำคัญ ผู้เรียนไม่ค่อยแสดงความคิดเห็น และหลีกเลี่ยงการที่จะตำหนิเพื่อนในกลุ่ม ในระหว่างการฝึกกลวิธีพบว่า นักเรียนกล้าแสดงออกมากขึ้นเมื่อกลุ่มเล็กและเมื่อความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียน ผู้สอนและเพื่อนในกลุ่มมีลักษณะเป็นส่วนตัวมากขึ้น

Salataci and Akyel (2002) ศึกษาผลของการสอนกลวิธีการอ่านสองวิธี คือ การเชื่อมโยงประสบการณ์กับบทอ่าน (Experience-Text-Relationship) และการสอนแบบแลกเปลี่ยนบทบาท (Reciprocal Teaching) ที่มีต่อความสามารถในการอ่านภาษาที่ 1 และภาษาที่ 2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักศึกษาระดับ Pre-intermediate ที่เข้ารับการอบรมภาษาอังกฤษแบบเข้ม (1ปี) ที่มหาวิทยาลัยในตุรกี จำนวน 20 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลประกอบด้วย แบบสอบวัดความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ และการสัมภาษณ์ด้วยการแสดงการคิดออกมาเป็นถ้อยคำ การสังเกต แบบสอบถามความรู้เดิม และการสัมภาษณ์กึ่งมีโครงสร้าง ผลการวิจัยชี้ให้เห็นว่า การสอนกลวิธีการอ่านมีผลในทางบวกต่อการใช้กลวิธีการอ่านภาษาแม่ (ตุรกี) และภาษาอังกฤษ และมีผลต่อความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ

งานวิจัยเกี่ยวกับการเรียนรู้แบบร่วมงาน

Deciccio (1987) ได้ศึกษาเชิงเอกสารโดยศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการเรียนรู้แบบร่วมงานกับแนวคิดของการสร้างความรู้โดยกระบวนการทางสังคมเพื่อที่จะยืนยันแนวความคิดว่าการสอนการเขียนโดยใช้แนวคิดของการเรียนรู้แบบร่วมงานที่มีผู้นำไปใช้สอนในช่วงปลายศตวรรษที่ 19 และในศตวรรษที่ 20 นั้นมีมานานแล้ว จากการศึกษาผู้วิจัยมีความเชื่อว่า การสอนการเขียนควรมีลักษณะที่เป็นการทำงานร่วมกันของผู้สอนและผู้เรียนเพื่อเป้าหมายทางสังคม

Benado (1988) ได้ศึกษาการใช้ภาษา และกลวิธีการเรียนรู้แบบร่วมงานของนักเรียนประถมชาวสเปนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง ในห้องเรียนที่เป็นการเรียนรายวิชาทั่วไป และในห้องเรียนที่สอนการอ่าน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมเกรด 4 ในนิวยอร์ก เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย การสังเกต การจดบันทึก การบันทึกเสียงและการสัมภาษณ์ ผลการวิจัย

พบว่า ในห้องเรียนทั่วไปโครงสร้างของการสนทนาที่ใช้คือ การขอร้อง การอภิปราย และการอธิบาย ส่วนในห้องเรียนการอ่านโครงสร้างการสนทนาที่ใช้มาก คือ การอภิปราย การขอร้อง และการอธิบาย

Wu(1991) ได้ศึกษาประสิทธิภาพของการเรียนรู้แบบร่วมงานที่มีต่อการเรียนทักษะเขียนของนักศึกษาจีนในไต้หวัน ในการศึกษาได้นำกรอบแนวคิดของการสอนและเทคนิคการเขียนแบบร่วมงานมาผสมผสานในช่วงก่อนเขียน ขณะเขียน และหลังการเขียน ประชากรที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักศึกษาวิทยาลัยชั้นปีที่ 2 จำนวน 104 คน โดยแบ่งเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ที่สอนโดยวิธีแบบปกติ ผลการวิจัยพบว่า ผู้เรียนในกลุ่มทดลองมีพัฒนาการในการเขียนดีขึ้น และมีทัศนคติเปลี่ยนไปในทางบวกต่อการเขียนและต่อผู้สอน ในทางตรงกันข้าม ผู้เรียนกลุ่มควบคุมมีพัฒนาการในการเขียนช้ากว่ากลุ่มทดลอง นอกจากนี้ผู้เรียนยังมีปัญหาในการเขียนมาก และไม่พบความเปลี่ยนแปลงด้านทัศนคติของผู้เรียนที่มีต่อผู้สอน

Donahue (1992) ได้ทำการวิจัยเพื่อศึกษาผลของการใช้การเรียนรู้แบบร่วมงานที่มีต่อการสอนเขียน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยชุมชนในแมริแลนด์ ที่ลงเรียนรายวิชาการเขียนซึ่งสอนโดยผู้วิจัย ในการทดลองผู้วิจัยแบ่งผู้เรียนเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 4 คน โดยคละกันระหว่างผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่ (L1) และผู้เรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง (L2) ผู้วิจัยเก็บข้อมูลโดยการบันทึกเทปการสนทนากลุ่ม ตรวจสอบผลงานเขียนของผู้เรียน ให้ผู้เรียนบันทึกการเรียนรู้ และตอบแบบสอบถาม ผลการวิจัยพบว่า ผู้เรียนมีทัศนคติในทางบวกต่อการเรียนรู้แบบร่วมงาน นอกจากนี้แล้วผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ 2 ยังได้ประโยชน์จากการได้เรียนรู้ร่วมกับผู้เรียนที่เป็นเจ้าของภาษา อย่างไรก็ตามผู้วิจัยได้เสนอแนะว่าผู้เรียนภาษาที่สองอาจมีปัญหาทางด้านภาษาที่จะใช้ในการอภิปรายร่วมกับกลุ่ม ดังนั้นอาจต้องมีการสอนกลวิธีที่เหมาะสมที่จะใช้ในการอภิปรายด้วย

Portwood (1999) ได้ศึกษาเชิงคุณลักษณะเกี่ยวกับประสบการณ์ในชั้นเรียนที่ใช้แนวคิดของการเรียนรู้แบบร่วมงาน ของผู้เรียนระดับบัณฑิตศึกษา ในรายวิชาการเขียน ใช้เวลาในการศึกษา 2 ภาคเรียน ประเด็นในการศึกษาครั้งนี้คือ สภาพแวดล้อมของการเรียนรู้แบบร่วมงาน ซึ่งประกอบด้วย การมีส่วนร่วมของผู้สอนและผู้เรียน การเตรียมการ การทำงานร่วมกับเพื่อน แหล่งของความรู้ และการใช้การอภิปราย ผลการวิจัยพบว่า การมีส่วนร่วมของผู้สอน-ผู้เรียน การยอมรับฟังกัน และการเรียนรู้จากผู้เรียนคนอื่น การสร้างสภาพแวดล้อมซึ่งผู้สอนไม่ได้ถูกมองว่าเป็นแหล่งของความรู้เพียงแหล่งเดียว และการใช้การอภิปรายเป็นสิ่งสำคัญ ผู้วิจัยเสนอแนะว่า ผู้สอนสามารถสร้างห้องเรียนแบบร่วมงานแทนห้องเรียนแบบเก่า ซึ่งเป็นการสอนแบบบรรยายด้วยการแสดงให้ผู้เรียนเห็นว่าทุกๆ คนมีส่วนร่วม ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนเกิดความเชื่อถือซึ่งกันและกัน ผู้เรียนเข้าใจว่ามีแหล่งของความรู้

อีกมากมาย ซึ่งผู้เรียนได้ถูกเตรียมเป็นอย่างดีและปรารถนาที่จะทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มย่อยอย่างมีอิสระ

Armstrong (1999) ศึกษาลักษณะการเรียนรู้แบบร่วมงานของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สาขาศึกษาศาสตร์ การศึกษาคั้งนี้เป็นการศึกษาเชิงคุณลักษณะซึ่งใช้การสังเกต การบันทึกภาคสนาม และการสัมภาษณ์ นักศึกษา 2 กลุ่ม จากการวิเคราะห์เนื้อหาของข้อมูล พบกระบวนการของการเรียนรู้แบบร่วมงานดังนี้ 1) กระบวนการกลุ่ม ซึ่งประกอบด้วย ประเด็นของความเป็นเอกภาพ ความเชื่อถือ ความเคารพ ความลับสน ความหงุดหงิด และความขัดแย้ง 2) กระบวนการเรียนรู้ ประกอบด้วย การสนทนา การเข้าไปมีส่วนร่วม และการตั้งคำถาม 3) การอำนวยความสะดวกของกลุ่ม ประกอบด้วยพฤติกรรมทำให้ความช่วยเหลือ และการที่สมาชิกทุกคนเป็นผู้อำนวยความสะดวก ผลจากการวิจัยชี้ให้เห็นว่า การเรียนรู้แบบร่วมงานเป็นกระบวนการที่ซับซ้อน ซึ่งอาจจะทำความเข้าใจได้ด้วยคำหลักต่อไปนี้คือการสร้างความรู้ ความสัมพันธ์ และผู้ที่เข้าร่วม บทบาทในการช่วยเหลือตนเอง และช่วยเหลือการเรียนรู้ของบุคคลอื่น การสร้างความรู้เกี่ยวกับการเรียนรู้ว่าความรู้นั้นคืออะไร รู้ได้อย่างไร และรู้จากการได้สนทนากับบุคคลอื่นๆ ผู้เรียนทุกคนสามารถสังเกตการเรียนรู้ของตนเองได้จากความสัมพันธ์ที่สร้างขึ้นในกลุ่ม ความสามารถในการมองว่าตนเองได้เรียนรู้จากความสัมพันธ์กับเพื่อนเพื่อส่งเสริมประสบการณ์การเรียนรู้และผลสัมฤทธิ์ในการเรียน

Lewin (2000) ได้ศึกษาเพื่อเปรียบเทียบการสอนโดยใช้กระบวนการสืบสอบ และแสวงหาความรู้เป็นกลุ่มซึ่งเป็นแนวคิดหนึ่งของการเรียนรู้แบบร่วมงาน กับการสอนโดยครูเป็นผู้ควบคุมที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาที่สอง ของนักศึกษาระดับวิทยาลัย เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามวัดความสามารถทางภาษา (ทักษะพูดและเขียน) แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนการสอน บันทึกของผู้สอนและของนักศึกษา การสัมภาษณ์ และการประเมินรายวิชา ผลการวิจัยไม่พบความแตกต่างของความสามารถทางภาษาของผู้เรียนทั้งสองกลุ่ม แต่พบว่าผู้เรียนในกลุ่มที่เรียนโดยใช้กระบวนการสืบสอบและแสวงหาความรู้เป็นกลุ่มมีทักษะในการทำงานร่วมกัน ผู้เรียนมีทัศนคติที่ดีต่อเนื้อหาที่เรียน ผู้วิจัยให้ข้อเสนอแนะว่าในการสอนภาษาที่สองควรใช้วิธีสอนทั้งการให้ผู้เรียนแสวงหาความรู้เป็นกลุ่ม และส่วนที่ครูเป็นผู้ควบคุมเพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อผู้เรียน

จากการนำเสนอผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในประเทศและต่างประเทศดังกล่าวมาแล้วข้างต้นพอจะสรุปได้ว่า ในด้านที่เกี่ยวกับการสอนกลวิธีการอ่านนั้น พบว่ามีการนำกลวิธีการอ่านมาสอนให้แก่ผู้เรียนอย่างแพร่หลาย และในวงกว้างโดยเฉพาะอย่างยิ่งในการสอนอ่านภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศ ส่วนกลวิธีที่นำมาสอนก็มีความหลากหลายแตกต่างกันไป นอกจากนี้ยังมีการสอนในทุกระดับการศึกษา ทั้งระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษา และระดับอุดมศึกษา ซึ่งล้วนแต่ให้ผลเป็นที่น่าพอใจว่าสามารถช่วยพัฒนาความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจให้แก่ผู้เรียน และพัฒนา

พฤติกรรมการใช้กลวิธีการอ่าน ทำให้ผู้เรียนมีพฤติกรรมอ่านเปลี่ยนไป แต่จากการศึกษายังไม่พบว่า มีการนำกลวิธีการอ่านที่ถือเป็นกลวิธีหลักที่เกิดจากการวิเคราะห์พฤติกรรมในการอ่านของผู้เรียน มาใช้ในการสอน ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนสามารถอ่านได้อย่างเป็นระบบมากขึ้นทั้งก่อนการอ่าน ในขณะที่อ่าน และหลังการอ่าน ส่วนในด้านที่เกี่ยวกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ พบว่าส่วนใหญ่หากเป็นการนำแนวคิด มาใช้โดยตรงก็จะเป็นการสอนทักษะการเขียน ซึ่งนอกจากส่งผลต่อความสามารถในการเขียนแล้วยังส่งผลต่อทัศนคติในการเรียนของผู้เรียนด้วย นอกจากนี้ก็มีการประยุกต์ใช้แนวคิดของการเรียนรู้แบบ ร่วมมือ เช่น การสอนโดยใช้กระบวนการสืบสอบและแสวงหาความรู้ และการสอนแบบแลกเปลี่ยน บทบาทในการสอนทักษะการอ่าน และในการสอนทักษะการพูด-เขียน ซึ่งต่างก็ให้ผลเป็นที่น่าพอใจ เช่นเดียวกัน แต่ยังไม่พบว่ามี การนำแนวคิดนี้มาใช้ในการสอนทักษะการอ่านโดยตรง ดังนั้นประเด็น ที่นำมาอภิปรายจึงเป็นประเด็นที่น่าสนใจที่น่าจะได้มีการศึกษาต่อไป

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่องการพัฒนา รูปแบบการสอนกลวิธีการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้หลักการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อส่งเสริมผลการเรียนรู้การอ่านสำหรับนิสิตนักศึกษา ผู้วิจัยแบ่งการดำเนินงานเป็น 3 ระยะ ดังนี้

ระยะที่ 1 การพัฒนา รูปแบบการสอนกลวิธีการอ่านภาษาอังกฤษ

1. การศึกษาข้อมูลพื้นฐานและวิเคราะห์แนวคิดที่เกี่ยวข้อง
2. การสร้างรูปแบบการเรียนการสอน
3. การจัดทำเอกสารประกอบรูปแบบการเรียนการสอน
4. การตรวจสอบคุณภาพของรูปแบบการเรียนการสอน และเอกสารประกอบรูปแบบ
5. การทดลองใช้รูปแบบการเรียนการสอน เพื่อพิจารณาความเป็นไปได้
6. การแก้ไขปรับปรุงรูปแบบการเรียนการสอน และเอกสารประกอบรูปแบบ

ระยะที่ 2 การพัฒนาเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล

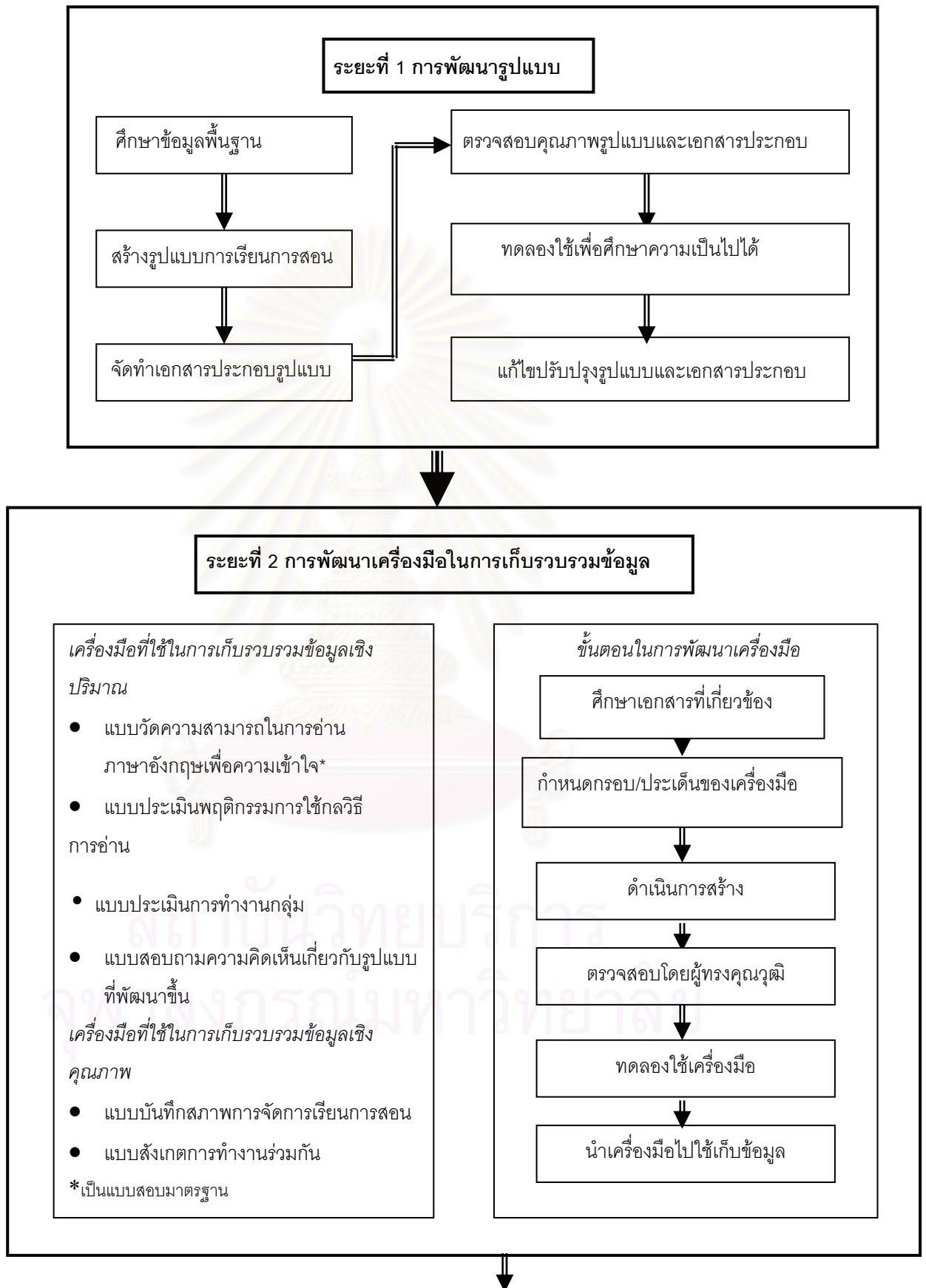
1. เครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงปริมาณ
 - 1.1 แบบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ
 - 1.2 แบบประเมินพฤติกรรมการใช้กลวิธีการอ่าน
 - 1.3 แบบประเมินการทำงานกลุ่ม
 - 1.4 แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับรูปแบบที่พัฒนาขึ้น
2. เครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงคุณภาพ
 - 2.1 แบบบันทึกสภาพการจัดการเรียนการสอน
 - 2.2 แบบสังเกตการทำงานร่วมกัน

ระยะที่ 3 การทดลองใช้รูปแบบที่พัฒนาขึ้น

1. การจัดกลุ่มทดลองและเลือกรายวิชาในการทดลอง
2. การดำเนินการทดลองใช้รูปแบบ
3. การวิเคราะห์ข้อมูล

โดยสรุปขั้นตอนในการดำเนินการวิจัยดังกล่าวข้างต้นตามแผนภูมิที่ 1 ดังนี้

แผนภูมิที่ 1 ขั้นตอนการวิจัยเพื่อพัฒนารูปแบบการเรียนการสอน

ระยะที่ 1 การพัฒนารูปแบบการสอนกลวิธีการอ่านภาษาอังกฤษ

1. การศึกษาข้อมูลพื้นฐานและวิเคราะห์แนวคิดที่เกี่ยวข้อง

1.1 ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับสภาพและปัญหาการสอนอ่านภาษาอังกฤษระดับอุดมศึกษา

ผู้วิจัยได้ศึกษารวบรวมข้อมูลจากเอกสาร ผลงานวิจัย รายงานวิจัยที่เกี่ยวข้องตลอดจนถึงการสัมภาษณ์ผู้สอนทักษะการอ่าน 4 ท่าน จากมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร มหาวิทยาลัยนเรศวร และมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี พร้อมทั้งสัมภาษณ์และสังเกตพฤติกรรมการใช้กลวิธีการอ่านของนิสิตนักศึกษา จำนวน 20 คน จากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร และมหาวิทยาลัยนเรศวร ผลจากการศึกษาได้ข้อสรุปดังนี้

ด้านผู้เรียน

1) ผลจากการศึกษาพบว่าความสามารถในการอ่านของผู้เรียนในระดับอุดมศึกษายังไม่เป็นที่น่าพอใจ โดยพบว่านักศึกษาระดับอุดมศึกษาของไทย มีความสามารถในทักษะการอ่านภาษาอังกฤษอยู่ในระดับปานกลาง (สุพัฒน์ สุขมลสันต์, 2535 ; อัจฉรา วงศ์โสธร, 2536) และหากพิจารณาจากค่าเฉลี่ยของคะแนนสอบเข้ามหาวิทยาลัยในวิชาภาษาอังกฤษ (03) ที่ทบวงมหาวิทยาลัยจัดสอบปีละสองครั้ง จากการวิเคราะห์ข้อมูลของสำนักทดสอบกลาง (2547) ระหว่างปี 2543 – 2546 ซึ่งมีการจัดสอบรวมทั้งสิ้น 8 ครั้ง ผลปรากฏว่า ค่าเฉลี่ยของวิชานี้อยู่ระหว่าง 32.40 – 39.87 คะแนน จากคะแนนเต็ม 100 คะแนน และเมื่อศึกษาโดยละเอียดยังพบอีกว่า จากจำนวนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายเกือบสองแสนหรือสองแสนกว่าคนในการสอบแต่ละครั้งนั้น มีนักเรียนประมาณสองถึงสี่หมื่นกว่าคนเท่านั้นที่ได้คะแนนสูงกว่าครึ่งหนึ่งของคะแนนเต็ม ข้อมูลเหล่านี้แสดงให้เห็นว่านักเรียนที่กำลังจะเข้าสู่การเรียนในระดับอุดมศึกษา มีความสามารถทางภาษาอังกฤษไม่ค่อยดีนัก หรืออาจกล่าวได้ว่านักเรียนเหล่านี้มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษไม่ค่อยดีนักได้เช่นเดียวกัน ทั้งนี้เพราะมากกว่าครึ่งหนึ่งของข้อสอบวัดความรู้วิชาภาษาอังกฤษเป็นการวัดทักษะการอ่าน

2) จากการสัมภาษณ์และสังเกตพฤติกรรมการใช้กลวิธีการอ่านภาษาอังกฤษของผู้เรียนระดับอุดมศึกษา พบว่า ผู้เรียนยังมีความรู้เกี่ยวกับกลวิธีการอ่านที่จำกัด เพราะผู้เรียนไม่รู้จักใช้กลวิธีอื่นๆ นอกเหนือจากกลวิธีที่ๆไป เช่น อ่านแบบกวาดตาเพื่อความเข้าใจคร่าวๆ การอ่านอย่างรวดเร็วเพื่อหาเฉพาะจุดสำคัญ การใช้ความรู้เดิม การเดาความหมายของคำศัพท์ และการจับใจความสำคัญ ทั้งที่มีกลวิธีการอ่านอื่น ๆ อีกที่จะทำให้ผู้เรียนสามารถอ่านได้

อย่างมีความรอบคอบ รู้จักคิดไตร่ตรอง นอกจากนี้ผู้เรียนยังไม่ตระหนักในความสำคัญของกลวิธีการอ่าน โดยสังเกตได้จากพฤติกรรมการอ่านที่เมื่อได้รับบทอ่าน ผู้เรียนจะเริ่มอ่านทันที โดยแปลไปทีละประโยคเรื่อย ๆ ไม่มีการหยุดระหว่างย่อหน้าเพื่อรวบรวมความคิด หรือเมื่อพบอุปสรรคก็จะไม่เสียเวลาในการพิจารณาแก้ไขปัญหา ส่วนใหญ่จะอ่านข้าม ดังนั้นเมื่อให้สรุปใจความสำคัญของบทอ่าน ผู้เรียนจึงไม่สามารถสรุปได้อย่างถูกต้อง

3) จากการสัมภาษณ์ความคิดเห็นเกี่ยวกับการทำงานกลุ่ม พบว่า ผู้เรียนมีทัศนคติในทางลบต่อการทำงานกลุ่ม เพราะผู้เรียนขาดความไว้วางใจในการทำงานซึ่งกันและกัน โดยหากเป็นกิจกรรมกลุ่มก็จะมอบหมายให้ผู้ที่เก่งที่สุดในกลุ่มเป็นผู้รับผิดชอบเพื่อที่จะได้คะแนนสูงๆ หรือไม่ก็เป็นในลักษณะต่างคนต่างทำมากกว่าที่จะร่วมมือกันทำงานอย่างแท้จริง ทั้งนี้เนื่องจากเกรงว่าเพื่อนในกลุ่มที่ไม่เก่งจะดึงให้คะแนนของตัวเองต่ำลง ทำให้ผู้เรียนไม่ชอบการทำงานกลุ่ม และผู้เรียนมีความคิดว่าการเรียนคือการแข่งขัน และผู้เรียนมิได้รับการปลูกฝังให้เกิดความคิดที่จะให้ความช่วยเหลือกันในการเรียน

ด้านผู้สอนและสภาพการจัดการเรียนการสอน

จากการสัมภาษณ์อาจารย์ในระดับอุดมศึกษาเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนอ่าน พบว่า ผู้สอนใช้บทอ่านที่มีความหลากหลาย และจัดกิจกรรมการสอนในรูปแบบต่างๆกัน เช่น นำเข้าสู่บทเรียนด้วยการตั้งคำถามที่สำคัญในบทอ่าน และให้ผู้เรียนระดมความคิดเพื่อหาความหมายของคำศัพท์ การให้ผู้เรียนทำนายบทอ่าน ตั้งคำถามและให้ผู้เรียนหาคำตอบจากบทอ่าน ให้ผู้เรียนออกมาสรุปเนื้อหาที่อ่านเป็นภาษาไทย และให้ผู้เรียนทำแบบฝึกหัดเพื่อตรวจสอบความเข้าใจในการอ่านในลักษณะต่าง ๆ กัน นอกจากนี้ในการทำกิจกรรมยังมีทั้งกลุ่มใหญ่ กลุ่มย่อย และจับคู่ แตกต่างกันไปในแต่ละครั้ง จากข้อมูลดังกล่าวจะเห็นได้ว่า มีการสอนกลวิธีการอ่านให้แก่ผู้เรียน เช่น การเดาความหมายของคำศัพท์ การทำนายความ การสรุปความ เป็นต้น อย่างไรก็ตาม กลวิธีเหล่านั้นเป็นเพียงกิจกรรมหนึ่งของการสอนที่เน้นความเข้าใจในการอ่าน แต่มิได้เน้นให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจเกี่ยวกับกลวิธีแต่ละกลวิธีอย่างชัดเจนว่า จะใช้อย่างไร เมื่อไร และกลวิธีนั้น ๆ มีประโยชน์อย่างไร

1.2 การศึกษาแนวคิดที่เกี่ยวข้อง

ในการพัฒนารูปแบบการสอนกลวิธีการอ่านนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษา รวบรวมข้อมูลจากหนังสือ ตำรา บทความ เอกสารและงานวิจัยต่าง ๆ โดยสามารถสรุปแนวคิดที่เกี่ยวข้องได้ดังนี้

1.2.1 แนวคิดของกระบวนการอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ (Interactive Process)

ตามแนวคิดนี้ การอ่านเป็นกระบวนการปฏิสัมพันธ์ระหว่างบทอ่านกับผู้อ่าน เพื่อสร้างความหมายเป็นกระบวนการที่เน้นผู้อ่านและการทำงานที่ตื่นตัวของสมอง กล่าวคือในการอ่านผู้อ่านจะต้องใช้ทั้งทักษะการคิด (Cognitive Skills) ที่ประกอบด้วย การคาดเดา การทำนาย การยืนยันความคิดเดิม การแก้ไขความคิด การตั้งสมมติฐาน การลงความเห็น การแยกแยะ การสังเคราะห์ และใช้ความรู้เกี่ยวกับกลวิธี (Strategies) มาช่วยในการสร้างความเข้าใจในการอ่าน กลวิธีจะช่วยก่อให้เกิดปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้อ่านกับบทอ่าน โดยจะช่วยให้ผู้อ่านรู้จักเชื่อมโยงเนื้อหาต่าง ๆ ในบทอ่านอย่างมีเหตุผล รู้จักวิเคราะห์บทอ่าน และประมวลเนื้อหาต่าง ๆ เข้าด้วยกัน (Barnett, 1989; Aebersold and Field, 1997; Orme and Masson, 1999) ดังนั้นการสอนอ่านจึงเน้นที่กระบวนการที่เกิดขึ้นภายในสมองในขณะที่อ่าน (Process) มากกว่าการเน้นที่ผลของการอ่าน (Product) คือความสามารถในการจดจำข้อมูล และตอบคำถามต่าง ๆ ได้ถูกต้อง ซึ่งเป็นแนวคิดของการสอนอ่านแบบเดิม (Traditional Approach) การสอนกลวิธีในการอ่านให้แก่ผู้เรียน และการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ทำงานร่วมกับกลุ่มเพื่อนเพื่อจะได้สนทนาแลกเปลี่ยนความรู้ ความคิด และกลวิธีที่ใช้ในการอ่าน จะทำให้ผู้เรียนเห็นถึงวิธีการและปฏิสัมพันธ์ของความรู้ในส่วนต่าง ๆ ที่บุคคลใช้ในการทำความเข้าใจบทอ่าน

1.2.2 แนวคิดของการสอนกลวิธีในการอ่าน (Reading Strategy Instruction)

กลวิธีในการอ่าน คือการกระทำหรือกระบวนการที่ผู้อ่านใช้ในการทำความเข้าใจบทอ่าน (Barnett, 1989; Anderson, 1991) แนวคิดของการสอนกลวิธีในการอ่านเกิดจากการที่นักการศึกษาพบความแตกต่างในการใช้กลวิธีในการอ่านของผู้ที่มีความสามารถในการอ่านสูงและผู้ที่มีความสามารถในการอ่านต่ำ ผู้เชี่ยวชาญทางด้านการอ่านภาษาที่สองจึงมีความเชื่อว่าการอ่านภาษาที่สองไม่ได้ขึ้นอยู่กับความสามารถทางภาษาเท่านั้น แต่ยังขึ้นอยู่กับการใช้กลวิธีในการอ่าน ซึ่งสำหรับผู้เรียนที่มีความสามารถในภาษาที่สองมีอยู่จำกัด กลวิธีในการอ่านจะช่วยให้ผู้อ่านทำความเข้าใจกับบทอ่านได้ (Auerbach and Paxton, 1997) นอกจากนี้ยังเชื่อว่ากลวิธีในการอ่านเป็นความสามารถด้านการเรียนรู้อย่างหนึ่งซึ่งสามารถฝึกและพัฒนาได้ และกลวิธีในการอ่านจะทำให้ผู้อ่านมีความเป็นอิสระ สามารถควบคุมกระบวนการอ่านของตนเองได้ (Dowhower, 1999) การสอนกลวิธีจึงมุ่งเน้นที่จะพัฒนาวิธีการในการทำความเข้าใจบทอ่าน ให้ผู้เรียนมีความคิดไตร่ตรอง มีความรอบคอบ และกระตือรือร้นในการอ่าน ผู้ที่รู้จักใช้กลวิธีในการอ่านจะเป็นผู้ที่มียุทธศาสตร์ในการอ่าน (Strategic Reader) และการที่จะพัฒนาผู้เรียนให้เป็นผู้ที่มียุทธศาสตร์ในการอ่านนั้น จะต้องมีการสอนกลวิธีในการอ่านที่หลากหลายให้กับผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนสามารถปรับเปลี่ยน พลิกแพลง และเลือกใช้ได้

อย่างสอดคล้องกับลักษณะของบทอ่าน และจุดมุ่งหมายในการอ่าน นอกจากนั้นแล้วในการสอน จะต้องสอนกลวิธีที่ละกลวิธีและต้องให้ผู้เรียนฝึกใช้บ่อย ๆ จนเกิดความชำนาญ (Grabe and Stoller, 2002) โดยองค์ประกอบที่สำคัญของการสอนตามแนวคิดของ Miller and Perkins (1990) Williams and Burden (1997) Duke and Pearson (2002) ประกอบด้วย

1. การนำเสนอรายละเอียดของกลวิธีเพื่อให้เกิดมโนทัศน์เกี่ยวกับกลวิธี เช่น กลวิธีนี้มีชื่อว่าอะไร เหตุใดจึงต้องเรียนรู้กลวิธีนี้ จะใช้กลวิธีนี้ได้อย่างไร จะใช้เมื่อไร เป็นต้น
2. การแสดงการใช้กลวิธีให้ดูเป็นตัวอย่าง ซึ่งอาจจะทำโดยใช้เทคนิคต่าง ๆ เช่น แสดงการคิดในการใช้กลวิธีออกมาเป็นถ้อยคำ (Think - aloud Modeling) การใช้ถ้อยคำอธิบายกระบวนการคิดในการใช้กลวิธีที่นำไปสู่ข้อสรุปของตนเอง (Talk - aloud Modeling) การแสดงพฤติกรรมการใช้กลวิธี (Performance Modeling) เป็นต้น
3. การเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกใช้กลวิธีโดยผู้สอนเป็นผู้คอยให้ความช่วยเหลือ และลดความช่วยเหลือลงเมื่อผู้เรียนเข้าใจและสามารถใช้กลวิธีด้วยตนเอง
4. การประเมินผลการใช้กลวิธี

1.2.3 แนวคิดของการเรียนรู้แบบร่วมงาน (Collaborative Learning)

การเรียนรู้แบบร่วมงานเป็นการเรียนรู้ที่เกิดจากการมีปฏิสัมพันธ์และจากการทำงานร่วมกับผู้ที่มีความรู้ความสามารถมากกว่า โดยเน้นที่ความมีอิสระของผู้เรียนในการจัดการเรียนรู้ของตนเอง ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาศักยภาพของตนเองได้ หลักการที่สำคัญของการเรียนรู้แบบร่วมงานตามแนวคิดของ Bruffee (1995; 1999) Matthews et al. (1995) Oxford (1997) และ LeJune (1999) มีดังนี้

1. เป็นการเรียนรู้กลุ่มย่อย โดยมองว่าการเรียนรู้เป็นกระบวนการทางสังคม ซึ่งผู้เรียนจะเกิดการเรียนรู้จากการทำงานร่วมกับผู้อื่น
2. สมาชิกภายในกลุ่มมีความแตกต่างกัน โดยมีความเชื่อที่ว่าความแตกต่างทางวิสัยทัศน์ ประสบการณ์ และพื้นฐานความรู้ของแต่ละบุคคลเป็นส่วนสำคัญในการเรียนรู้ ซึ่งผู้เรียนจะเกิดการเรียนรู้จากการได้ร่วมงานกับผู้ที่มีความรู้ และมีความสามารถมากกว่า
3. เน้นความมีอิสระของผู้เรียนในการดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้ทั้งในการกำหนดบทบาท หน้าที่ การร่วมกันแสดงความคิดเห็น ให้ข้อมูลป้อนกลับแก่สมาชิก และการสร้างความรู้ด้วยตนเอง
4. ผู้สอนมีบทบาทเป็นผู้อำนวยความสะดวกในการจัดสภาพการเรียนรู้ และคอยให้ความช่วยเหลือ โดยให้ความสำคัญกับความรู้ ประสบการณ์เดิมของผู้เรียน และพยายามส่งเสริมหรือเพิ่มเติมความรู้ในส่วนที่ยังไม่สมบูรณ์ให้กับผู้เรียน

จากแนวคิดทั้งสามดังกล่าวข้างต้น สามารถสรุปเป็นหลักการที่จะนำมาใช้เป็นแนวคิดพื้นฐานในการพัฒนารูปแบบได้ดังนี้

ตารางที่ 2 ที่มาของหลักการของแนวคิดที่นำมาเป็นแนวคิดพื้นฐานในการพัฒนารูปแบบ

แนวคิด/นักการศึกษา	ประเด็นสำคัญที่เกี่ยวข้องกับแนวคิด	หลักการของแนวคิด
<p>1. กระบวนการอ่านตามแนวคิดแบบปฏิสัมพันธ์ (Interactive Process)</p> <p>Barnett,1989; Aebersold and Field,1997; Orme and Masson,1999</p>	<p>- การอ่านเป็นกระบวนการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้อ่านกับบทอ่าน ซึ่งเชื่อว่าวัตถุประสงค์ ทักษะ ความรู้ ความคิด ความสามารถทางภาษา กลวิธีการอ่าน และความรู้อื่นๆมีส่วนช่วยในการสร้างความเข้าใจในการอ่าน</p>	<p>- การสอนกลวิธีการอ่านให้แก่ผู้เรียน และการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ทำงาน ร่วมกับกลุ่มเพื่อน เพื่อจะได้สนทนา แลกเปลี่ยนความรู้ ความคิด และกลวิธีที่ใช้ในการอ่านจะทำให้ผู้เรียนเห็นวิธีการและปฏิสัมพันธ์ของความรู้ในส่วนต่าง ๆ ที่ผู้เรียนใช้ในการทำความเข้าใจบทอ่าน</p>
<p>2. การสอนกลวิธีการอ่าน (Reading Strategy Instruction)</p> <p>Dowhower,1999</p> <p>Williams and Burden,1997</p> <p>Miller and Perkins,1990; Williams and Burden,1997; Duke and Pearson , 2002</p>	<p>- กลวิธีการอ่านเป็นความสามารถด้านการเรียนรู้ อย่างหนึ่งซึ่งสามารถฝึกหรือพัฒนาได้</p> <p>- การนำกลวิธีของผู้ที่มีความสามารถในการอ่านสูงมาฝึกให้กับผู้เรียนจะช่วยพัฒนาความสามารถในการอ่านของผู้เรียนได้</p> <p>- การสอนกลวิธีการอ่านที่หลากหลาย โดยใช้การสอนแบบตรง (Direct Instruction) จะช่วยให้ผู้เรียนเห็นวิธีการ และสามารถนำความรู้เกี่ยวกับกลวิธีไปพัฒนาความสามารถในการอ่านของตนเองได้</p> <p>-กลวิธีการอ่านจะช่วยให้ผู้อ่านสามารถควบคุมกระบวนการอ่านของตนเองได้</p>	<p>- กลวิธีการอ่านหลักและถือเป็นกลวิธีที่มีประสิทธิภาพที่สุดที่มีความสามารถในการอ่านภาษาที่สองสูงใช้ ประกอบด้วยกลวิธี 5 กลวิธี คือ การเชื่อมโยงความรู้ การทำนายความ การทำความเข้าใจให้กระจ่าง การตั้งคำถาม และการสรุปย่อ</p> <p>- ในการสอนกลวิธีการอ่านแต่ละกลวิธีจะต้องให้ผู้เรียนเกิดมโนทัศน์เกี่ยวกับกลวิธี โดยมีองค์ประกอบของการสอนที่สำคัญคือ</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. การแนะนำรายละเอียดของกลวิธี 2. แสดงการใช้กลวิธีให้ดูเป็นตัวอย่าง 3. ฝึกจนสามารถใช้ได้โดยอิสระ 4. มีการประเมินการใช้กลวิธี
<p>3. การเรียนรู้แบบร่วมงาน (Collaborative Learning)</p> <p>Bruffee,1995, 1999 ; Matthews et al, 1995; Oxford,1997; LeJune, 1999</p>	<p>- การที่ผู้เรียนได้ทำงานกลุ่มร่วมกับผู้ที่มีความรู้ความสามารถมากกว่า (เพื่อน,ผู้สอน) โดยที่ผู้เรียนมีอิสระในการจัดการเรียนรู้ของตนเองจะทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้จากการได้แลกเปลี่ยนความรู้ ความคิดซึ่งกันและกัน</p>	<p>- องค์ประกอบที่สำคัญของการเรียนรู้แบบร่วมงาน คือ</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. เป็นการเรียนรู้กลุ่มย่อย 2. สมาชิกภายในกลุ่มมีความแตกต่างกัน

ตารางที่ 2 (ต่อ)		
แนวคิด/นักการศึกษา	ประเด็นสำคัญที่เกี่ยวข้องกับแนวคิด	หลักการของแนวคิด
		<p>3. ความมีอิสระของผู้เรียนในการดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้ โดยมีการแบ่งบทบาท หน้าที่ในการทำงาน ร่วมกันแสดงความคิดเห็น ให้ข้อมูลป้อนกลับแก่สมาชิก และสร้างความรู้ด้วยตนเอง</p> <p>4. ผู้สอนมีบทบาทเป็นผู้อำนวยความสะดวกในการจัดการเรียนรู้และคอยให้ความช่วยเหลือ โดยจัดผู้เรียนเข้ากลุ่ม แนะนำการทำกิจกรรม ให้ข้อมูลป้อนกลับ ร่วมสรุปกับผู้เรียน สังเกตและประเมินผู้เรียน</p>

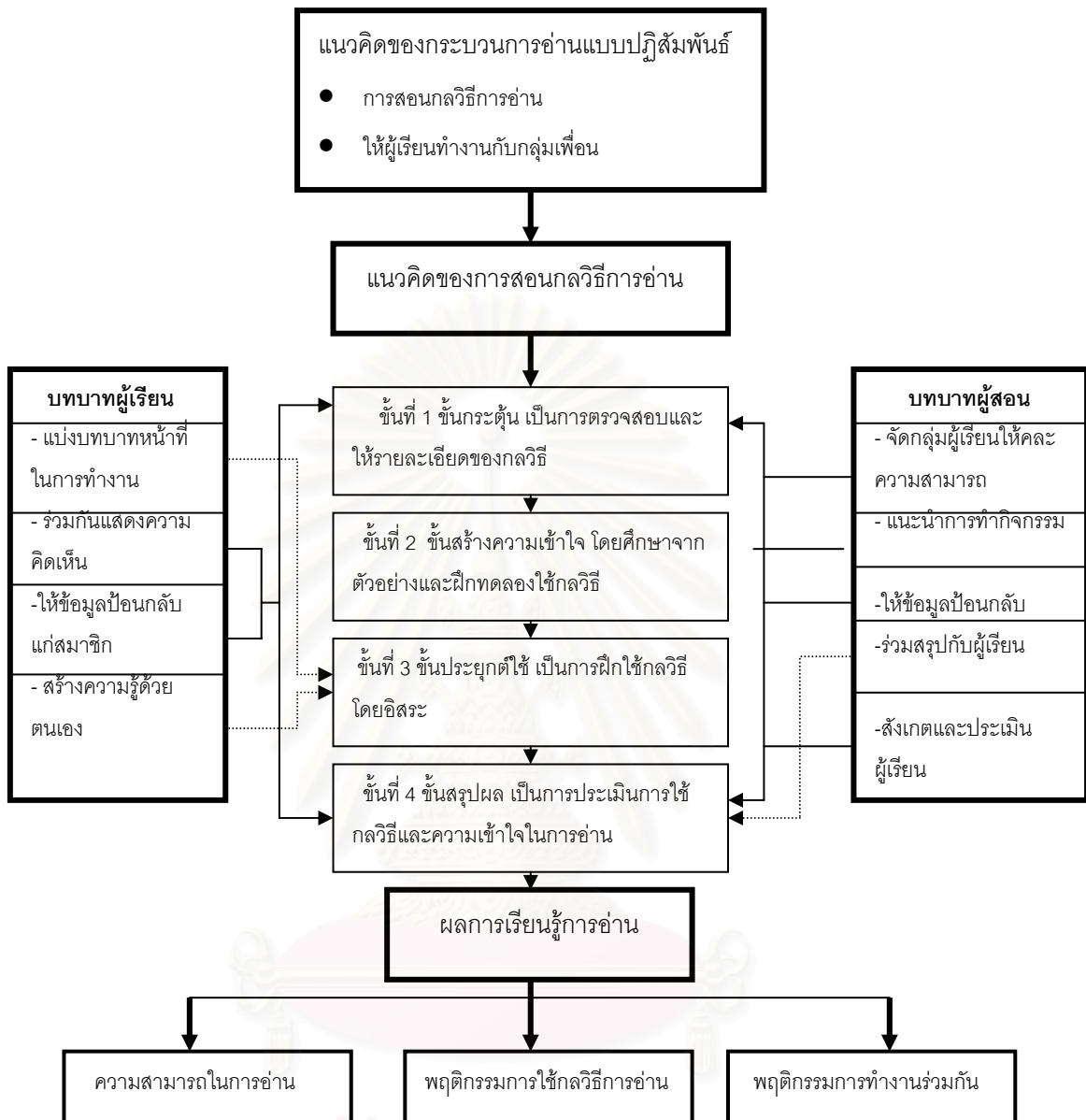
3. การสร้างรูปแบบการเรียนการสอน

รูปแบบการสอนกลวิธีการอ่านภาษาอังกฤษ ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นนี้เป็นรูปแบบการเรียนการสอนที่นำแนวคิดของการเรียนรู้แบบร่วมงานมาใช้ในการสอน โดยมีจุดมุ่งหมายหลักเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ และเพื่อพัฒนาความรู้เกี่ยวกับการใช้กลวิธีการอ่านของนิสิตนักศึกษา ในการสร้างรูปแบบการเรียนการสอนผู้วิจัยดำเนินการดังนี้

1. นำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาข้อมูลพื้นฐาน และวิเคราะห์แนวคิดที่เกี่ยวข้องในขั้นที่ 1 มาเป็นกรอบแนวคิดในการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอน ดังแสดงในแผนภูมิที่ 2

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แผนภูมิที่ 2 กรอบแนวคิดพื้นฐานของการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอน

2. กำหนดองค์ประกอบของรูปแบบการเรียนการสอน ซึ่งผู้วิจัยกำหนดส่วนต่างๆ ขององค์ประกอบของรูปแบบไว้ดังนี้

- 1) ส่วนที่กล่าวถึงหลักการของรูปแบบ
- 2) ส่วนที่กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของรูปแบบ
- 3) ส่วนที่กล่าวถึงกิจกรรมการเรียนการสอน
- 4) ส่วนที่กล่าวถึงการวัดและการประเมินผล

3. นำองค์ประกอบของรูปแบบที่กำหนดไว้ข้างต้นมาจัดเรียงลำดับขององค์ประกอบ และเขียนรายละเอียดในแต่ละองค์ประกอบให้สมบูรณ์ชัดเจน โดยจัดทำเป็นรูปแบบการเรียนการสอน ฉบับร่าง เพื่อนำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบคุณภาพต่อไป

3. การจัดทำเอกสารประกอบรูปแบบการเรียนการสอน

การจัดทำเอกสารประกอบรูปแบบการเรียนการสอนเป็นการสร้างเอกสารต่าง ๆ เพื่อนำมาอธิบายรูปแบบการเรียนการสอนที่สร้างขึ้น เพื่อให้ผู้สอนหรือผู้ที่นำรูปแบบการเรียนการสอนนี้ไปใช้เข้าใจความเป็นมาของรูปแบบ องค์ประกอบแต่ละองค์ประกอบของรูปแบบการเรียนการสอน ตลอดจนรายละเอียดในการจัดการเรียนการสอนตามรูปแบบที่พัฒนาขึ้น เอกสารประกอบรูปแบบการเรียนการสอน ประกอบด้วย

1. คู่มือการใช้รูปแบบการเรียนการสอน เป็นเอกสารที่จัดทำขึ้นเพื่อให้รายละเอียด และแนะนำแนวทางแก่ผู้สอนที่จะนำรูปแบบการเรียนการสอนนี้ไปใช้ เอกสารนี้จะกล่าวถึงสิ่งที่ผู้สอน ต้องศึกษา วิธีการปฏิบัติเพื่อจัดเตรียมสิ่งต่าง ๆ ซึ่งรายละเอียดเหล่านี้จะเป็นส่วนที่กล่าวเพิ่มเติม นอกเหนือจากที่ระบุไว้ในรูปแบบการเรียนการสอนเพื่อให้รูปแบบการเรียนการสอนมีความชัดเจน และสะดวกในการนำไปสู่การปฏิบัติจริง

2. แผนการสอน เป็นเอกสารสำหรับผู้สอนที่จะนำรูปแบบการสอนไปใช้ ได้ทราบถึงแนวการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามรูปแบบ โดยผู้วิจัยกำหนดองค์ประกอบต่าง ๆ ของแผนการสอน ดังนี้คือ ชื่อแผนการสอน จุดประสงค์การเรียนรู้ สื่ออุปกรณ์การเรียนการสอน เวลาที่ใช้สอน กิจกรรมการเรียนการสอน และภาคผนวกซึ่งจะเป็นบทอ่าน ใบงานสำหรับทำกิจกรรม ในห้องเรียน ใบความรู้สำหรับผู้เรียนใช้ในการศึกษาเพิ่มเติม และแบบฝึกหัดสำหรับใช้ทดสอบความ เข้าใจในการอ่านพร้อมเฉลย

4. การตรวจสอบคุณภาพรูปแบบและเอกสารประกอบรูปแบบการเรียนการสอน

ในการตรวจสอบคุณภาพของรูปแบบการเรียนการสอน และเอกสารประกอบรูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้น ผู้วิจัยดำเนินการดังนี้

1. พัฒนาแบบประเมินรูปแบบการเรียนการสอน และแบบประเมินเอกสารประกอบ รูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้น ผู้วิจัยสร้างแบบประเมินโดยแบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 เป็น แบบมาตราส่วนประมาณค่า โดยแบ่งออกเป็น 4 ระดับ ดังนี้

- 4 หมายถึง เหมาะสมดีมาก
- 3 หมายถึง เหมาะสมดี
- 2 หมายถึง เหมาะสมปานกลาง
- 1 หมายถึง ควรปรับปรุงแก้ไข

และส่วนที่ 2 เป็นแบบปลายเปิดสำหรับผู้ประเมินให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม สำหรับประเด็นในการประเมินผู้วิจัยกำหนดให้ครอบคลุมองค์ประกอบต่าง ๆ ดังนี้

4.1 ประเด็นในการประเมินคุณภาพรูปแบบการเรียนการสอน

- 1) ความเป็นมาของรูปแบบ เป็นการประเมินความชัดเจนในการบรรยาย ความเป็นมาของรูปแบบ ความเหมาะสมของเหตุผลในการพัฒนารูปแบบ และการใช้ภาษาในการเขียนบรรยาย
- 2) แนวคิดที่ใช้เป็นพื้นฐานในการพัฒนารูปแบบ ประเมินความชัดเจนในการบรรยายแนวคิดที่ใช้เป็นพื้นฐานในการพัฒนารูปแบบ ความเหมาะสมในการนำแนวคิดมาใช้ และการใช้ภาษาในการเขียนบรรยาย
- 3) การกำหนดองค์ประกอบของรูปแบบการสอน เป็นการประเมินความชัดเจน ความเหมาะสม ความสอดคล้อง และการใช้ภาษาในการเขียนบรรยายเกี่ยวกับองค์ประกอบของรูปแบบการสอน ซึ่งได้แก่ หลักการ จุดมุ่งหมาย เนื้อหา กิจกรรมการเรียนการสอน และการวัดประเมินผล

4.2 ประเด็นในการประเมินคุณภาพคู่มือการใช้รูปแบบการสอน

การประเมินคุณภาพคู่มือการใช้รูปแบบการสอน กระทำโดยประเมินรายละเอียดของคู่มือในแง่ของความชัดเจนในการนำไปใช้ การจัดเตรียมสิ่งที่จะต้องใช้ในการสอน วิธีการวัดและประเมินผล ตลอดจนวิธีการคิดคะแนน การตัดสินผลการเรียนรู้ ข้อเสนอแนะในเรื่องบทบาทผู้สอน บทบาทผู้เรียน และการจัดสภาพการเรียนการสอน

4.3 ประเด็นในการประเมินคุณภาพแผนการสอน

- 1) การกำหนดองค์ประกอบของแผนการสอน (ภาพรวม) โดยพิจารณาจากความสมบูรณ์ขององค์ประกอบ การเรียงลำดับองค์ประกอบและความสัมพันธ์ขององค์ประกอบต่าง ๆ
 - 2) องค์ประกอบของแผนการสอน ได้แก่ ชื่อแผนการสอน จุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหา สื่อการสอน เวลาที่ใช้สอน กิจกรรมการเรียนการสอน และการวัดประเมินผล โดยพิจารณาความชัดเจน เหมาะสม สอดคล้อง และความสะดวกในการนำองค์ประกอบข้างต้นไปปฏิบัติ
2. นำแบบประเมินที่สร้างขึ้นทั้ง 3 ฉบับไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาพิจารณาความครอบคลุมของประเด็นในการประเมินและความเหมาะสมของภาษาที่ใช้

3. ปรับปรุงแก้ไขแบบประเมินตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา
4. นำรูปแบบการสอนและแบบประเมินไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิทางด้านการศึกษาและทางด้านการสอนภาษาอังกฤษ จำนวน 5 ท่าน (ดังปรากฏนามในภาคผนวก ก) ประเมินความเหมาะสม ส่วนเอกสารประกอบรูปแบบซึ่งได้แก่ คู่มือการใช้รูปแบบ และแผนการสอนพร้อมแบบประเมิน นำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิทางด้านการสอนอ่านภาษาอังกฤษจำนวน 5 ท่าน (ดังปรากฏนามในภาคผนวก ก) ประเมินความเหมาะสม
5. นำแบบประเมินที่ได้รับจากผู้ทรงคุณวุฒิมาวิเคราะห์โดยส่วนที่เป็นแบบประเมิน คำนวณหาค่าเฉลี่ยโดยใช้เกณฑ์ดังนี้

3.50 – 4.00	หมายความว่า เหมาะสมดีมาก
2.50 – 3.49	หมายความว่า เหมาะสมดี
1.50 – 2.49	หมายความว่า เหมาะสมปานกลาง
1.00 – 1.49	หมายความว่า ควรปรับปรุงแก้ไข

และส่วนที่เป็นปลายเปิดผู้วิจัยนำมาวิเคราะห์เนื้อหา

2. ผลการประเมินรูปแบบการสอน และเอกสารประกอบรูปแบบการเรียนการสอนสรุปได้ดังนี้

6.1 รูปแบบการเรียนการสอน ในส่วนที่เป็นการประมาณค่า การประเมินคุณภาพของรูปแบบจากจำนวนประเด็นที่ให้ประเมิน 23 ประเด็น ผู้ทรงคุณวุฒิมีความเห็นว่ามีเหมาะสมอยู่ในระดับดีมาก จำนวน 2 ประเด็น มีความเหมาะสมในระดับดี จำนวน 21 ประเด็น ในส่วนปลายเปิด ผู้ทรงคุณวุฒิให้ข้อเสนอแนะว่า การเขียนอธิบายตัวอย่างการใช้กลวิธีควรใช้ภาษาอังกฤษ กิจกรรมการเรียนการสอนควรเสนอเป็นตารางและอธิบายวัตถุประสงค์ของแต่ละขั้นตอนการสอนให้ชัดเจน ปรับกรอบแนวคิดพื้นฐานและเขียนขั้นสรุปของการสอนกลวิธีให้ชัดเจน ปรับผลที่เกิดจากการใช้รูปแบบให้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมาย ในส่วนที่กล่าวถึงการเขียนแผนการสอนให้กล่าวถึงเฉพาะองค์ประกอบของแผนเท่านั้น คือ จุดประสงค์ เนื้อหา กิจกรรมการเรียนการสอน การวัดประเมินผล และให้อธิบายวิธีการสอนที่กล่าวถึงในรูปแบบให้ชัดเจน (ดูในภาคผนวก ง)

6.2 คู่มือการใช้รูปแบบการเรียนการสอน ในส่วนที่เป็นการประมาณค่า จากจำนวนประเด็นที่ให้ประเมิน 7 ประเด็น ผู้ทรงคุณวุฒิมีความเห็นว่ามีเหมาะสมอยู่ในระดับดีมาก 6 ประเด็น มีความเหมาะสมอยู่ในระดับดี 1 ประเด็น ในส่วนปลายเปิด ผู้ทรงคุณวุฒิเสนอแนะว่า ควรเพิ่มเติมรายละเอียดเกี่ยวกับตัวผู้เรียน เช่น ระดับความรู้ ชั้นปีของผู้เรียน และควรเพิ่มทางเลือก/การแก้ปัญหา/คำแนะนำในกรณีที่ผู้สอนนำไปใช้แล้วอาจทำได้ไม่ครบแต่ยังอยู่ภายในกรอบที่วางไว้ (ดูในภาคผนวก ง)

6.3 แผนการสอน ในส่วนที่เป็นการประมาณค่า จากจำนวนประเด็นที่ให้ประเมิน 21 ประเด็น ผู้ทรงคุณวุฒิมีความเห็นว่า มีความเหมาะสมอยู่ในระดับดีมาก 7 ประเด็น มีความเหมาะสมอยู่ในระดับดี 14 ประเด็น ในส่วนปลายเปิดผู้ทรงคุณวุฒิเสนอแนะว่า ในการสอนกลวิธีการทำความเข้าใจให้กระจ่าง ผู้สอนควรสรุปและเพิ่มเติมกลวิธีที่ผู้เรียนอาจไม่ได้ใช้ด้วย ควรมีการปรับกิจกรรมการวัดและประเมินผลให้มีความหลากหลาย และควรมีรายละเอียดของการใช้สื่อในแต่ละขั้นตอน (ดูในภาคผนวก ง)

7. ปรับปรุงแก้ไขรูปแบบและเอกสารประกอบการใช้รูปแบบการสอนตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิ

5. การทดลองใช้รูปแบบการสอนเพื่อพิจารณาความเป็นไปได้

หลังจากปรับปรุงแก้ไขรูปแบบการเรียนการสอนและเอกสารประกอบรูปแบบการเรียนการสอนแล้ว ผู้วิจัยนำแผนการสอนที่สร้างขึ้นไปทดลองใช้สอนผู้เรียนระดับอุดมศึกษาที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 22 คน โดยแผนการสอนที่นำไปใช้คือ การสอนกลวิธีการเชื่อมโยงความรู้เพื่อตรวจสอบความเป็นไปได้ในการนำไปใช้จริง

ในการจัดการเรียนการสอนครั้งนี้ ผู้วิจัยแบ่งผู้เรียนออกเป็น 5 กลุ่ม ประกอบด้วยผู้เรียนที่มีความสามารถทางภาษาแตกต่างกัน จำนวนกลุ่มละ 4 คน แต่จะมีสองกลุ่มที่มีสมาชิกกลุ่มละ 5 คน ทั้งนี้เพราะผู้วิจัยต้องการหาจำนวนสมาชิกกลุ่มที่เหมาะสมในแต่ละกลุ่ม จากการสังเกตชั้นเรียนในขณะที่สอนและจากข้อมูลการบันทึกสภาพการจัดการเรียนการสอนพบว่า ในภาพรวม ผู้เรียนให้ความสนใจกับบทเรียนมาก โดยหลังจากเรียนจบผู้เรียนยังซักถามเกี่ยวกับกลวิธีอื่น ๆ อีก และเมื่อให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับสิ่งที่เรียน และวิธีการเรียน ผู้เรียนมีความคิดเห็นว่าการเรียนการสอนน่าสนใจ ผู้เรียนชอบที่จะทำกิจกรรมการอ่านเป็นกลุ่ม ส่วนบรรยากาศการทำงานกลุ่ม พบว่าผู้เรียนส่วนใหญ่มีความกระตือรือร้น โดยจะพูดคุยและให้ความช่วยเหลือกันในการอ่านเป็นอย่างดี แต่ในกลุ่มที่มีสมาชิก 5 คน จะมีสมาชิกหนึ่งคนที่ไม่ค่อยกล้าแสดงความคิดเห็น โดยมักจะเป็นผู้ฟังมากกว่า ซึ่งอาจเป็นเพราะขนาดของกลุ่มที่ใหญ่เกินไปทำให้บางคนแยกตัวจากกลุ่ม ดังนั้นขนาดของกลุ่มที่เหมาะสมจึงควรมีสมาชิก 4 คน ปัญหาที่พบคือ ผู้เรียนไม่ค่อยคุยกับกิจกรรมการเรียนการสอน ผู้เรียนค่อนข้างจะสับสนในระยะแรก เพราะไม่ค่อยคุยกับวิธีการ Think – aloud และไม่รู้ว่าจะหยุดเพื่อ Think – aloud เมื่อใด และจะกรอกข้อมูลในใบงานอย่างไร ซึ่งผู้สอนแก้ปัญหาโดยเข้าไปอธิบายทีละกลุ่มและลองอ่านนำให้ฟังทีละบรรทัด หรือทีละย่อหน้าแล้วถามคำถามกระตุ้น เช่น พอถึงข้อความนี้แล้วผู้เรียนคิดถึงสิ่งใด หรือมีความรู้อะไรในเรื่องนี้มาก่อน เป็นต้น ซึ่งหลังจากทำไปได้สักระยะหนึ่งผู้เรียนจึงเข้าใจและสามารถดำเนินกิจกรรมต่างๆได้ด้วยตนเองในที่สุด ปัญหานี้สะท้อน

ให้เห็นว่าการทำความเข้าใจเกี่ยวกับวิธีการเรียนการสอนตามรูปแบบเป็นสิ่งสำคัญ ต้องให้แน่ใจว่าผู้เรียนเข้าใจวิธีการเป็นอย่างดี มิฉะนั้นจะทำให้การเรียนการสอนดำเนินไปได้ช้าและไม่เสร็จตามเวลาที่กำหนดไว้ อย่างไรก็ตามผู้สอนต้องพร้อมเสมอที่จะปรับเวลาการสอนให้มีความยืดหยุ่นในกรณีที่ปัญหานี้ยังคงเกิดขึ้นในห้องเรียน กล่าวคืออาจต้องปรับเวลาในการสาธิตการใช้กลวิธีให้มากขึ้น และในทำนองเดียวกัน หากครั้งต่อไปผู้เรียนคุ้นเคยกับวิธีการก็สามารถปรับลดเวลาในช่วงนี้ลงได้ และยังพบว่าในชั้นของการให้ผู้เรียนประยุกต์ใช้กลวิธีการอ่านกับเพื่อนในกลุ่มย่อยในช่วงแรกๆผู้สอนอาจต้องติดตามการทำงานของนักเรียนอย่างใกล้ชิด

6. การแก้ไขปรับปรุงรูปแบบและเอกสารประกอบรูปแบบการเรียนการสอน

ผู้วิจัยแก้ไขปรับปรุงรูปแบบการเรียนการสอน และเอกสารประกอบรูปแบบการเรียนการสอนจากข้อมูลการทดลองใช้รูปแบบการเรียนการสอน เพื่อให้ได้รูปแบบการเรียนการสอนและเอกสารประกอบรูปแบบการเรียนการสอนฉบับสมบูรณ์ (ดูในภาคผนวก ค)

ระยะที่ 2 การพัฒนาเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้มีทั้งหมด 6 ชุด (ดูในภาคผนวก ข) โดยแยกดังนี้

1. เครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงปริมาณ

1.1 แบบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ

ในการวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ผู้วิจัยใช้แบบวัดสมิททิภาพทางภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ (TOEFL) ของ Educational Testing Service ประเทศสหรัฐอเมริกา ซึ่งเป็นแบบสอบมาตรฐานใช้วัดความสามารถทางภาษาอังกฤษของผู้ที่จะไปศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาของสหรัฐอเมริกา ข้อสอบดังกล่าววัดสมิททิภาพทางภาษาใน 4 ทักษะ คือ ฟัง พูด อ่าน และเขียน ข้อสอบที่นำมาใช้เป็นข้อสอบเก่า จำนวน 2 ฉบับ คือฉบับที่ใช้สอบเมื่อวันที่ 11 กรกฎาคม 2540 และฉบับที่ใช้สอบเมื่อวันที่ 2 สิงหาคม 2540 ผู้วิจัยนำมาใช้เฉพาะส่วนที่เป็นการวัดความสามารถในการอ่าน ตัวข้อสอบประกอบด้วยบทอ่าน 5 บทอ่าน และข้อคำถามจำนวน 50 ข้อ โดยวัดความเข้าใจในการอ่านในลักษณะต่าง ๆ คือ การบอกความหมายคำ การตีความสำนวนและประโยค การอ้างอิงคำ/ข้อความ การหาใจความสำคัญ การหารายละเอียด การสรุปอ้างอิง การบอกลักษณะการเขียน การทำนายเนื้อหาของบทอ่าน และการบอกวัตถุประสงค์ของผู้เขียน ข้อสอบนี้ใช้สำหรับทดสอบผู้เรียนก่อนและหลังการทดลอง โดยกำหนดเวลาในการทดสอบ 1

ชั่วโมง ทั้งนี้ ผู้วิจัยได้ติดต่อและได้รับอนุญาตอย่างเป็นทางการให้นำข้อสอบทั้งสองฉบับมาใช้ในการเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยในครั้งนี้ได้

1.2 แบบประเมินพฤติกรรมการใช้กลวิธีการอ่าน

แบบประเมินพฤติกรรมการใช้กลวิธีการอ่านเป็นแบบประเมินที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อสำรวจพฤติกรรมการใช้กลวิธีการอ่านของผู้เรียน โดยจะใช้ทดสอบผู้เรียนก่อนและหลังการทดลองในการพัฒนาแบบประเมินผู้วิจัยดำเนินการดังนี้

1. วิเคราะห์บทความ งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกลวิธีการอ่านภาษาที่สอง/ภาษาต่างประเทศ แล้วคัดเลือกเฉพาะพฤติกรรมที่จัดอยู่ในกลุ่มเดียวกับกลวิธี 5 กลวิธีที่ผู้วิจัยจะทำการศึกษา ได้แก่ การเชื่อมโยงความรู้ การทำนายความ การทำความเข้าใจให้กระจ่าง การตั้งคำถาม การสรุปย่อ โดยเป็นพฤติกรรมของผู้ที่มีความสามารถในการอ่านภาษาที่สอง และช่วยในการทำความเข้าใจบทอ่าน

2. สร้างแบบประเมินพฤติกรรมการใช้กลวิธีการอ่าน ซึ่งประกอบด้วยข้อความที่แสดงถึงพฤติกรรมการใช้กลวิธีการอ่าน จำนวน 24 ข้อความ ลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ที่มีค่าแต่ละระดับดังนี้

- 5 หมายถึง พฤติกรรมที่ปฏิบัติบ่อยที่สุด
- 4 หมายถึง พฤติกรรมที่ปฏิบัติบ่อย
- 3 หมายถึง พฤติกรรมที่ปฏิบัติปานกลาง
- 2 หมายถึง พฤติกรรมที่ปฏิบัติน้อย
- 1 หมายถึง พฤติกรรมที่ปฏิบัติน้อยที่สุด

สำหรับเกณฑ์ในการแปลผลกำหนดดังนี้

4.50- 5.00 หมายถึง เป็นพฤติกรรมที่ปฏิบัติบ่อยที่สุด

3.50-4.49 หมายถึง เป็นพฤติกรรมที่ปฏิบัติบ่อย

2.50- 3.49 หมายถึง เป็นพฤติกรรมที่ปฏิบัติในระดับปานกลาง

1.50-2.49 หมายถึง เป็นพฤติกรรมที่ปฏิบัติในระดับน้อย

1.00-1.49 หมายถึง เป็นพฤติกรรมที่ปฏิบัติในระดับน้อยที่สุด

3. นำร่างแบบประเมินพฤติกรรมการใช้กลวิธีการอ่านไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาพิจารณาความครอบคลุมของพฤติกรรมการใช้กลวิธีต่าง ๆ จากนั้นผู้วิจัยนำแบบประเมินมาปรับแก้ตามคำแนะนำ

4. ติดต่อสถาบันภาษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เพื่อขอข้อมูลนิติตันปีที่ 1

ปีการศึกษา 2546 ที่มีผลคะแนนการสอบเข้ามหาวิทยาลัยในปีการศึกษา 2546 ในวิชาภาษาอังกฤษ (03) สูงที่สุดจำนวน 5 คน ซึ่งปรากฏว่าเป็นนิสิตจากคณะต่าง ๆ ดังนี้ คือ คณะแพทยศาสตร์ 2 คน คณะเภสัชศาสตร์ 1 คน คณะนิเทศศาสตร์ 1 คน และคณะนิติศาสตร์ 1 คน แยกเป็นชาย 1 คน หญิง 4 คน โดยทั้ง 5 คน เป็นผู้ที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษในระดับดีมาก คือได้คะแนนวิชาภาษาอังกฤษระหว่าง 97 – 100 คะแนน

5. ติดต่อสัมภาษณินิสิตทั้งห้าคนก่อนการสัมภาษณ์จริง 1 สัปดาห์

6. สัมภาษณินิสิตโดยมีขั้นตอนดังนี้

6.1 ผู้วิจัยอธิบายวิธีการ ขั้นตอนของการอ่าน โดยการให้นิสิตแสดงการคิดออกมาเป็นถ้อยคำ (Think aloud) พร้อมสาธิตวิธีการให้ดูเป็นตัวอย่าง แล้วให้นิสิตทดลองทำด้วยตนเองกับบทอ่านที่เป็นแบบฝึกจนเข้าใจวิธีการเป็นอย่างดี

6.2 นิสิตอ่านบทอ่านที่ผู้วิจัยเตรียมไว้ จำนวน 2 เรื่อง คือเรื่อง “I Have a Dream” ของ Martin Luther King ซึ่งเป็นเรื่องที่มีค่าความยากง่ายตามเกณฑ์ของ Fry อยู่ที่ระดับ 9 และเรื่อง “Worrying” (Fowler, 1979) ซึ่งเป็นเรื่องที่มีค่าความยากง่ายตามเกณฑ์ของ Fry อยู่ที่ระดับ 11 ผู้วิจัยสุ่มนิสิต 3 คนอ่านเรื่องที่หนึ่ง และอีก 2 คนอ่านเรื่องที่สอง ในการอ่านผู้วิจัยให้อิสระนิสิตในเรื่องของการใช้เวลา และอนุญาตให้นิสิตใช้พจนานุกรมที่ผู้วิจัยเตรียมไปด้วยได้ ผู้วิจัยบันทึกทบทวนนิสิตอ่านบทอ่าน และจดบันทึกพฤติกรรมการใช้กลวิธีการอ่านตามที่ได้สังเกตเห็นไว้ด้วย

6.3 หลังอ่านจบ ผู้วิจัยให้นิสิตอ่านร่างแบบประเมินพฤติกรรมการใช้กลวิธีการอ่านเพื่อให้นิสิตตรวจสอบพฤติกรรมการใช้กลวิธีการอ่านของตนเองกับพฤติกรรมที่ระบุไว้ในแบบประเมินเพื่อดูความชัดเจนของภาษาที่ใช้ และรายละเอียดของพฤติกรรมการใช้กลวิธีที่นิสิตอาจจะเพิ่มเติมในส่วนที่ตนเองใช้แต่ไม่ปรากฏในแบบประเมิน ซึ่งปรากฏว่านิสิตสอบถามเกี่ยวกับความหมายของข้อความบางตอน เช่น โครงสร้างของงานเขียน และให้อธิบายว่างานเขียนมีลักษณะแบบใดบ้าง ทำให้ผู้วิจัยต้องระวังไว้ว่าอาจเกิดปัญหาขึ้นได้ในการนำแบบประเมินไปใช้จริง

6.4 ผู้วิจัยถอดเทปการอ่านของนิสิต เพื่อนำมาวิเคราะห์พฤติกรรมการใช้กลวิธีการอ่าน ผลปรากฏว่านิสิตมีพฤติกรรมอ่าน ดังนี้

- 1) การแปลภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทย (เฉพาะบางที่และใช้น้อยมาก)
- 2) การใช้คำศัพท์ที่มีความหมายใกล้เคียงกับคำเดิม
- 3) การสรุปความทั้งในระดับย่อหน้าและบทอ่านทั้งหมด
- 4) การตีความศัพท์ สำนวน
- 5) การแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับสิ่งที่อ่าน
- 6) การใช้ความรู้เดิมเกี่ยวกับศัพท์ และเกี่ยวกับเนื้อหาที่อ่าน
- 7) การประเมินความเข้าใจของตนเอง

- 8) การแก้ไขความคิดเห็น
- 9) การย้อนกลับมาอ่านซ้ำ
- 10) การอ่านต่อไปแม้จะยังไม่เข้าใจ (เพราะคิดว่าข้อความต่อไปจะช่วยให้เข้าใจมากขึ้น)
- 11) การหยุดอ่าน อ่านช้าลง และอ่านข้าม
- 12) การใช้พจนานุกรมช่วยหาความหมายของคำศัพท์ (เฉพาะที่มีความสำคัญ หรือเป็นคำที่นึกติดสนใจ)
- 13) การใช้ความรู้ด้านโครงสร้างไวยากรณ์ และโครงสร้างงานเขียน
- 14) การขีดเส้นใต้ข้อความสำคัญ
- 15) การเดาความหมายของคำศัพท์จากบริบท
- 16) การเดาความหมายของคำศัพท์จากการวิเคราะห์คำ
- 17) การอ่านอย่างคร่าว ๆ
- 18) การเชื่อมโยงส่วนต่าง ๆ ของเนื้อหาเข้าด้วยกัน
- 19) การตั้งคำถามเกี่ยวกับเนื้อหาที่อ่าน

7. คัดเลือกพฤติกรรมข้างต้นเฉพาะพฤติกรรมที่อยู่ในกลุ่มของกลวิธีที่ผู้วิจัยจะศึกษา และไม่ปรากฏในร่างแบบประเมิน ซึ่งได้แก่พฤติกรรมในข้อ 1, 2, 12 และ 14 มาเพิ่มเติมในแบบประเมินพฤติกรรมการใช้กลวิธีการอ่าน นอกจากนี้ผู้วิจัยยังได้ปรับข้อความบางข้อให้มีความชัดเจนขึ้น ทำให้ได้ข้อความที่แสดงถึงพฤติกรรมการใช้กลวิธีการอ่าน จำนวน 28 ข้อความ

8. นำแบบประเมินไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิทางการศึกษาและการสอนภาษาอังกฤษ จำนวน 5 ท่าน (ดังปรากฏนามในภาคผนวก ก) พิจารณาความครอบคลุมของพฤติกรรมและความถูกต้องของภาษา

ข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิดังนี้

- 1) ชื่อเครื่องมือควรปรับชื่อจาก “แบบวัดประสิทธิภาพการใช้กลวิธีการอ่าน” เป็น “แบบประเมินพฤติกรรมการใช้กลวิธีการอ่าน”
- 2) ข้อ 4 ปรับข้อความจาก “เพื่อนำความรู้ที่นำมาช่วยในการเดาความหมายของศัพท์สำนวนนั้น” เป็น “เพื่อใช้บริบทเดิมที่เคยพบมาช่วยในการเดาความหมายของศัพท์หรือสำนวนนั้น”
- 3) เพิ่มข้อ 6 “ในขณะที่อ่านท่านพยายามเชื่อมโยงความรู้ที่มีอยู่เดิมเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านกับความรู้ใหม่ที่ได้รับจากการอ่าน” ในกลุ่มกลวิธีการเชื่อมโยงความรู้
- 4) ข้อ 11 เติมข้อความ “มีผลใด ๆ” หลังข้อความ “หากไม่”
- 5) ข้อ 12 เป็นข้อความทางลบจะต้องกลับเกณฑ์การให้คะแนน

6) ข้อ 14 เติม “S” หลังคำว่า “root” และเติมคำว่า “และ” ระหว่าง roots กับ affixes

7) ข้อ 29 ปรับคำว่า “รวบรวม” เป็น “สรุป”

8) นำแบบประเมินพฤติกรรมการใช้กลวิธีการอ่านที่ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิแล้วซึ่งประกอบไปด้วยข้อความที่แสดงถึงพฤติกรรมการใช้กลวิธีการอ่าน 5 กลวิธีจำนวน 29 ข้อความ โดยแยกเป็นพฤติกรรมการใช้กลวิธีการเชื่อมโยงความรู้ จำนวน 6 ข้อความ พฤติกรรมการใช้กลวิธีการทำนายความ จำนวน 4 ข้อความ พฤติกรรมการใช้กลวิธีการทำความเข้าใจให้กระจ่าง จำนวน 11 ข้อความ พฤติกรรมการใช้กลวิธีการตั้งคำถาม จำนวน 4 ข้อความ และพฤติกรรมการใช้กลวิธีการสรุปย่อ จำนวน 4 ข้อความ ไปทดลองใช้กับนิสิตนักศึกษา ระดับอุดมศึกษาที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 20 คน

9) คำนวณหาค่าความเที่ยงของแบบประเมินการใช้กลวิธีการอ่าน โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์อัลฟา (α - Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach's) โดยมีเกณฑ์ว่า ค่าความเที่ยงต้องมีค่าตั้งแต่ .60 ขึ้นไป ซึ่งผลการคำนวณจากโปรแกรม SPSS ได้ค่าความเที่ยงเท่ากับ .85

1.3 แบบประเมินการทำงานกลุ่ม

แบบประเมินการทำงานกลุ่ม ใช้สำหรับศึกษาความคิดเห็นของผู้เรียนภายหลังเสร็จสิ้นการทำงานร่วมกับกลุ่มเพื่อน ซึ่งผู้วิจัยกำหนดให้ผู้เรียนประเมินจำนวน 5 ครั้ง แต่ครั้งห่างกัน 1 สัปดาห์ การพัฒนาเครื่องมือมีขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาแนวคิดของการประเมินการทำงานร่วมกันจากเอกสาร บทความ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อกำหนดกรอบของประเด็นของการประเมินโดยต้องมีความสอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนการสอนตามรูปแบบที่ได้พัฒนาขึ้น

2. สร้างแบบประเมินการทำงานกลุ่ม โดยมีลักษณะเป็นมาตราส่วนแบบประมาณค่า 3 ระดับ ซึ่งมีเกณฑ์ดังนี้

- 3 หมายถึง พฤติกรรมที่ปฏิบัติในระดับมาก หรือมีความเห็นด้วยกับข้อความที่ถามในระดับมาก
- 2 หมายถึง พฤติกรรมที่ปฏิบัติในระดับปานกลาง หรือมีความเห็นด้วยกับข้อความที่ถามในระดับปานกลาง
- 1 หมายถึง พฤติกรรมที่ปฏิบัติในระดับน้อย หรือมีความเห็นด้วยกับข้อความที่ถามในระดับน้อย

สำหรับเกณฑ์ที่ใช้ในการแปลผลมีดังนี้

- 2.50-3.00 หมายความว่า ปฏิบัติหรือมีความเห็นด้วยกับข้อความที่ถาม
ในระดับมาก
- 1.50-2.49 หมายความว่า ปฏิบัติหรือมีความเห็นด้วยกับข้อความที่ถาม
ในระดับปานกลาง
- 1.00-1.49 หมายความว่า ปฏิบัติหรือมีความเห็นด้วยกับข้อความที่ถาม
ในระดับน้อย

ซึ่งในขั้นต้นผู้วิจัยกำหนดกรอบของการประเมินเป็น 3 ด้าน คือ การประเมินการมีส่วนร่วมของตนเอง
ในการทำงาน ประกอบด้วยข้อความ 10 ข้อความ การประเมินการทำงานภายในกลุ่มประกอบด้วย
ข้อความ 5 ข้อความ และการประเมินประโยชน์ที่ได้จากการทำงานกลุ่มประกอบด้วยข้อความ 4
ข้อความ

3. นำแบบประเมินที่สร้างขึ้นไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบความครอบคลุม
ของประเด็นการประเมิน และการใช้ภาษา

4. ปรับปรุงแก้ไขแบบประเมินตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา

5. นำแบบประเมินที่สร้างขึ้นไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิทางการศึกษาและการสอน
ภาษาอังกฤษ จำนวน 5 ท่าน (ดังปรากฏนามในภาคผนวก ก) ตรวจสอบความครอบคลุมของ
ประเด็น และความเหมาะสมของการใช้ภาษา ซึ่งได้คำแนะนำดังนี้

1) ควรเพิ่มประเด็นของการประเมินการทำงานภายในกลุ่ม 2 ข้อ คือ

2.6 สมาชิกทุกคนมีส่วนร่วมในการทำงาน

2.7 กลุ่มทำงานร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพ

2) ตัดคำว่า “อย่างมีความสุข” ในข้อ 1.8 ออก

6. ปรับปรุงแก้ไขแบบประเมินตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิ ทำให้ได้แบบ
ประเมินการทำงานกลุ่มที่ประกอบด้วยข้อความจำนวนทั้งสิ้น 21 ข้อความ แยกเป็นการประเมินการ
มีส่วนร่วมของตนเองในการทำงาน 10 ข้อความ การประเมินการทำงานภายในกลุ่ม จำนวน 7 ข้อความ
และการประเมินประโยชน์ที่ได้จากการทำงานกลุ่ม 4 ข้อความ

7. นำแบบประเมินการทำงานร่วมกันไปทดลองใช้กับนิสิตนักศึกษา
ระดับอุดมศึกษาที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 20 คน

8. คำนวณหาค่าความเที่ยงของแบบประเมินการทำงานกลุ่ม โดยใช้สูตร
สัมประสิทธิ์อัลฟา (α - Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach's) โดยมีเกณฑ์ว่าค่าความเที่ยง
ต้องมีค่าตั้งแต่ .60 ขึ้นไป ซึ่งผลการคำนวณจากโปรแกรม SPSS ได้ค่าความเที่ยงเท่ากับ .86

1.4 แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับรูปแบบที่พัฒนาขึ้น

แบบสอบถามนี้ใช้สำหรับสอบถามความคิดเห็นของผู้เรียนภายหลังเสร็จสิ้น การทดลอง โดยประเด็นของข้อคำถามจะเกี่ยวกับความพึงพอใจของผู้เรียนต่อการจัดกิจกรรมการเรียน การสอน ประโยชน์ที่ได้รับและข้อเสนอแนะ โดยผู้วิจัยมีขั้นตอนในการสร้างดังนี้

1. นำแนวคิดพื้นฐาน หลักการ จุดมุ่งหมาย ลำดับขั้นกิจกรรมการเรียนการสอน และการวัดประเมินผลตามรูปแบบที่พัฒนาขึ้นมาเป็นกรอบในการกำหนดประเด็นการสร้าง แบบสอบถาม

2. สร้างแบบสอบถามโดยแบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 เป็นแบบประมาณค่า 5 ระดับ โดยใช้เกณฑ์ดังนี้ คือ

- 5 หมายถึง มีความเห็นด้วยอย่างยิ่ง หรือมีความพอใจมาก
- 4 หมายถึง มีความเห็นด้วย หรือมีความพึงพอใจ
- 3 หมายถึง ไม่แน่ใจ หรือไม่สามารถตัดสินคำตอบได้
- 2 หมายถึง ไม่เห็นด้วย หรือไม่พอใจ
- 1 หมายถึง ไม่เห็นด้วยอย่างมาก หรือไม่พอใจมาก

สำหรับเกณฑ์ในการแปลผลกำหนดดังนี้

- 4.50- 5.00 หมายความว่า มีความเห็นด้วยหรือมีความพึงพอใจมาก
- 3.50- 4.49 หมายความว่า มีความเห็นด้วยหรือมีความพึงพอใจ
- 2.50- 3.49 หมายความว่า ไม่แน่ใจหรือไม่สามารถตัดสินคำตอบได้
- 1.50- 2.49 หมายความว่า ไม่เห็นด้วยหรือไม่พอใจ
- 1.00- 1.49 หมายความว่า ไม่เห็นด้วยอย่างมาก หรือไม่พอใจมาก

ในขั้นต้นผู้วิจัยพัฒนาข้อคำถามได้ จำนวน 17 ข้อความ และส่วนที่ 2 เป็นแบบปลายเปิดที่ให้ผู้เรียน เขียนแสดงความคิดเห็นหรือให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

3. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบความตรงตาม เนื้อหาและความเหมาะสมในการใช้ภาษา

4. ปรับปรุงแก้ไขการใช้ภาษาในแบบสอบถามตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา

5. นำแบบสอบถามไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิทางการศึกษาและการสอนภาษาอังกฤษ จำนวน 5 ท่าน (ดังปรากฏนามในภาคผนวก ก) ตรวจสอบความครอบคลุม และความเหมาะสมของ การใช้ภาษา ซึ่งได้ข้อแนะนำดังนี้

1) ข้อ 4 การกล่าวถึง กลวิธีการอ่านที่นำมาฝึก ควรแยกประเมินที่ละ กลวิธีเพื่อให้รู้ว่ากลวิธีไหนดีมีประโยชน์

2) ข้อ 8 ปรับข้อความเป็น “การฝึกกลวิธีการอ่านกับกลุ่มเพื่อนทำให้นิสิตได้เรียนรู้และแลกเปลี่ยนกลวิธีการอ่านจากเพื่อน”

6. ปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิทำให้ได้แบบสอบถามสมบูรณ์ที่ประกอบด้วยข้อความ จำนวน 20 ข้อความ เพื่อนำไปใช้จริงต่อไป

2. เครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงคุณภาพ

2.1 แบบบันทึกสภาพการจัดการเรียนการสอน

เป็นแบบบันทึกที่สร้างขึ้นเพื่อผู้สอนใช้บันทึกสิ่งที่เกิดขึ้นในขณะที่กำลังดำเนินการเรียนการสอน โดยประเด็นของการบันทึกประกอบด้วยบรรยากาศการเรียนการสอน โดยทั่วไป ปัญหาที่พบ วิธีการแก้ไขที่ได้กระทำ และข้อเสนอแนะในการสอนครั้งต่อไป โดยมีขั้นตอนในการสร้างดังนี้

1. ศึกษาแนวคิด ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในห้องเรียนโดยทั่วไปและสภาพการจัดการเรียนการสอนจริงในห้องเรียน
2. กำหนดกรอบของประเด็นในการบันทึก
3. สร้างแบบบันทึกสภาพการจัดการเรียนการสอนฉบับร่าง
4. นำร่างแบบบันทึกที่สร้างขึ้นไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบความครอบคลุมและความเหมาะสม
5. ปรับปรุงแบบบันทึกตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา โดยเพิ่มคำอธิบายประกอบเพื่อเป็นแนวทางในการบันทึก
6. นำร่างแบบบันทึกที่สร้างขึ้นไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิทางการศึกษาและการสอนภาษาอังกฤษ จำนวน 5 ท่าน (ดังปรากฏนามในภาคผนวก ก) ตรวจสอบความครอบคลุมและความเหมาะสม ซึ่งได้ข้อเสนอแนะดังนี้
 - 1) ปัญหาที่พบควรแยกเป็นปัญหาเกี่ยวกับผู้สอน ปัญหาเกี่ยวกับผู้เรียน และปัญหาเกี่ยวกับกิจกรรมการเรียนการสอน
 - 2) ประเด็นต่าง ๆ ในการบันทึกควรนำมาใส่ในแบบฟอร์ม เพื่อความสะดวกในการบันทึก
 - 3) ในการบันทึกบรรยากาศการเรียนการสอน ควรเพิ่มประเด็นการเข้าร่วมกิจกรรม
7. ปรับปรุงแก้ไขแบบบันทึกสภาพการจัดการเรียนการสอนตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิ
8. นำแบบบันทึกไปทดลองใช้เพื่อตรวจสอบความครอบคลุมประเด็น

การบันทึก และความสะดวกในการนำไปใช้ ซึ่งพบว่า แบบบันทึกมีความชัดเจน ทำให้สามารถเก็บข้อมูลได้ตามที่กำหนด

2.2 แบบสังเกตการทำงานร่วมกัน

แบบสังเกตการทำงานร่วมกันใช้สำหรับศึกษาพฤติกรรมการทำงานร่วมกันของผู้เรียนในชั้นที่ 3 ของกิจกรรมการเรียนการสอน โดยศึกษาวิธีการ ขั้นตอน และพฤติกรรมในการทำงานของผู้เรียนแต่ละกลุ่ม การพัฒนาเครื่องมือมีขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาแนวคิดของการเรียนรู้แบบร่วมงาน และการสอนกลวิธีการอ่านจากหนังสือ วารสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
2. สร้างกรอบของเครื่องมือ โดยแบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 เป็นการบันทึกสภาพการดำเนินงานภายในกลุ่ม ในประเด็นของการแบ่งบทบาทหน้าที่/การปฏิบัติตามบทบาทที่ได้รับ ลักษณะการทำงานร่วมกันของสมาชิก และบรรยากาศในการทำงาน และส่วนที่ 2 เป็นการวิเคราะห์พฤติกรรมทางวาจาในการทำงานร่วมกัน โดยในส่วนนี้ผู้วิจัยได้ดัดแปลงมาจากแบบวัดพฤติกรรมการให้ความช่วยเหลือกันในการใช้กลวิธีการอ่านของ Klingner and Vaughn (2000) ซึ่งประกอบด้วยประเด็นดังนี้

- 1) การกำกับกระบวนการทำงาน
- 2) การอ่านออกเสียง
- 3) การแปล
- 4) กลวิธีการสร้างความเข้าใจในการอ่าน
 - 4.1 การเชื่อมโยงความรู้
 - 4.2 การทำนายความ
 - 4.3 การทำความเข้าใจให้กระจ่าง
 - 4.4 การตั้งคำถาม
 - 4.5 การสรุปย่อ
- 5) การกระตุ้นให้แสดงความคิดเห็น
- 6) การแสดงความคิดเห็น/อธิบาย
- 7) การแสดงความเห็นด้วย
- 8) การแสดงความขัดแย้ง
- 9) อื่นๆ

ทั้งนี้ผู้วิจัยได้สร้างคู่มือที่เป็นกรอธิบายพฤติกรรมทางวาจาในรูปแบบต่างๆ พร้อมยกตัวอย่าง

ประกอบเพื่อความเข้าใจและความสะดวกในการบันทึกข้อมูล

3. นำแบบสังเกตพร้อมคู่มือที่สร้างขึ้นไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบความเหมาะสม

4. ปรับปรุงแบบสังเกตตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา โดยปรับการใช้ภาษา เพิ่มประเด็นในการวิเคราะห์พฤติกรรมทางวาจา พร้อมทั้งปรับคำอธิบายและตัวอย่างคำพูดที่จะใช้ในการวิเคราะห์

5. นำแบบสังเกตพร้อมคู่มือไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิทางด้านการศึกษาและด้านการอ่าน จำนวน 5 ท่าน (ดังปรากฏนามในภาคผนวก ก) พิจารณาความครอบคลุมของประเด็นการสังเกตและความเหมาะสมของคู่มือ ซึ่งผู้ทรงคุณวุฒิแนะนำว่าควรนำกรอบการบันทึกมาสร้างเป็นแบบฟอร์มเพื่อความสะดวกและช่วยไม่ให้หลงประเด็นขณะทำการบันทึก

6. แก้ไขปรับปรุงแบบสังเกตตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิ

7. นำแบบสังเกตไปทดลองใช้ เพื่อตรวจสอบความครอบคลุมของประเด็นการบันทึกในส่วนที่ 1 ซึ่งพบว่า มีความครอบคลุมและชัดเจน สามารถเก็บข้อมูลได้ตามที่กำหนด ส่วนตอนที่ 2 ซึ่งเป็นการวิเคราะห์พฤติกรรมทางวาจา ผู้วิจัยนำข้อมูลมาหาค่าความเที่ยงในการวิเคราะห์ โดยดำเนินการดังนี้

1) หาค่าความเที่ยงระหว่างผู้วิเคราะห์ (Interrater Reliability) ซึ่งประกอบด้วยผู้วิจัย และผู้ช่วยวิจัย 2 คน ผู้วิจัยนำแบบวิเคราะห์พฤติกรรมทางวาจาพร้อมคำอธิบายไปให้ผู้ช่วยวิจัยศึกษารายละเอียดและทำความเข้าใจจนมีความเข้าใจตรงกัน จากนั้นผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัยแยกกันวิเคราะห์พฤติกรรมทางวาจาจากบันทึกข้อมูลคำพูดของผู้เรียนที่ถอดจากเทปที่บันทึกไว้ ขณะผู้เรียนให้ความช่วยเหลือกันในการทำความเข้าใจบทอ่าน จากนั้นจึงนำผลที่ได้มาหาค่าความเที่ยงระหว่างผู้วิเคราะห์ โดยวิธีการคำนวณของสก๊อต (The Scott Formula) ได้ค่าความเที่ยงระหว่างผู้วิเคราะห์เป็นรายคู่ดังนี้

ค่าความเที่ยงระหว่างผู้วิจัยกับผู้ช่วยวิจัยคนที่ 1 มีค่าเท่ากับ .90

ค่าความเที่ยงระหว่างผู้วิจัยกับผู้ช่วยวิจัยคนที่ 2 มีค่าเท่ากับ .89

ค่าความเที่ยงระหว่างผู้ช่วยวิจัยคนที่ 1 กับผู้ช่วยวิจัยคนที่ 2 มีค่าเท่ากับ .93

จากนั้นนำค่าความเที่ยงระหว่างผู้วิเคราะห์ทุกคู่มาหาค่าความเที่ยงเฉลี่ยระหว่างผู้วิเคราะห์ ซึ่งพบว่ามีค่าเท่ากับ .91

2) หาค่าความเที่ยงจากการตรวจซ้ำ (Intrarater Reliability) หลังจากหาค่าความเที่ยงระหว่างผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัย 2 คน ไปแล้วครั้งหนึ่ง ถัดจากนั้นมาอีกหนึ่งสัปดาห์ ผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัยทั้งสองคนได้ทำการวิเคราะห์พฤติกรรมทางวาจาชุดเดิมซ้ำอีกครั้งหนึ่ง จากนั้นจึงนำผล

จากการวิเคราะห์ครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2 มาวิเคราะห์หาค่าความเที่ยงในการตรวจซ้ำ โดยใช้วิธีการคำนวณของสก๊อต (The Scott Formula) ซึ่งผลพบว่า

ค่าความเที่ยงของการวิเคราะห์สองครั้งของผู้วิจัย มีค่าเท่ากับ .94

ค่าความเที่ยงของการวิเคราะห์สองครั้งของผู้ช่วยวิจัยคนที่ 1 มีค่าเท่ากับ .88

ค่าความเที่ยงของการวิเคราะห์สองครั้งของผู้ช่วยวิจัยคนที่ 2 มีค่าเท่ากับ .89

จากนั้นจึงนำค่าความเที่ยงจากการตรวจซ้ำของผู้วิเคราะห์ทุกคนมาหาค่าความเที่ยงเฉลี่ยของการตรวจซ้ำ ซึ่งพบว่ามีค่าเท่ากับ .90

3) ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาในการวิเคราะห์พฤติกรรมทางวาจาของผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัย โดยการนำข้อมูลที่ได้รับการวิเคราะห์จากผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัย จำนวน 2 คน และได้รับการหาค่าความเที่ยงแล้ว ในข้อที่ 1 ไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความเชี่ยวชาญเกี่ยวกับกลวิธีตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาในการวิเคราะห์ข้อมูล

ระยะที่ 3 การทดลองใช้รูปแบบที่พัฒนาขึ้น

การทดลองใช้รูปแบบการสอน เป็นการนำแผนการสอนที่เขียนขึ้นตามลำดับขั้นของการเรียนการสอนที่กำหนดไว้ในรูปแบบไปทดลองใช้ในสภาพการณ์จริง โดยมีขั้นตอนดำเนินงานดังนี้

1. การจัดกลุ่มทดลองและการเลือกรายวิชาที่ใช้ในการทดลอง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือนิสิตระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 สังกัดมหาวิทยาลัยเปิดของรัฐในส่วนภูมิภาค การที่ผู้วิจัยเลือกนิสิตกลุ่มนี้เพราะนิสิตทุกคนจะต้องเรียนวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน ซึ่งนิสิตจะได้รับการฝึกฝนทักษะการอ่านเพื่อที่จะได้นำไปเป็นเครื่องมือในการเรียนรายวิชาอื่นๆ ที่ต้องใช้ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษในการศึกษา หรือค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมด้วยตนเอง การฝึกกลวิธีการอ่านจึงเป็นวิธีการที่น่าจะช่วยพัฒนาความสามารถในการอ่านของนิสิตให้ดียิ่งขึ้นได้ จากนั้นผู้วิจัยจึงเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยดำเนินการดังนี้

1. การเลือกสถาบัน

ผู้วิจัยใช้การเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยสถาบันที่เลือก คือ มหาวิทยาลัยนครสวรรค์ ซึ่งเป็นมหาวิทยาลัยเปิดของรัฐในส่วนภูมิภาคแห่งหนึ่งที่ตั้งขึ้นเพื่อสนองต่อความต้องการในการศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาของประชาชนในท้องถิ่น ดังนั้นนิสิตส่วนใหญ่จึงเป็นผู้ที่มีภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัดใกล้เคียงกับมหาวิทยาลัย นอกจากนี้มหาวิทยาลัยยังเปิดสอนหลักสูตรระดับปริญญาตรีในสาขาวิชาที่หลากหลาย ครอบคลุมทั้งสาขาสังคมศาสตร์ และสาขาวิทยาศาสตร์

จึงสามารถเป็นตัวแทนของสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษาในส่วนภูมิภาคได้ ดังนั้นกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้จึงเป็นนิสิตชั้นปีที่ 1 ของมหาวิทยาลัยนเรศวร จังหวัดพิษณุโลก ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน 1 (Foundations of English I) ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2547

2. การสุ่มกลุ่มทดลองผู้วิจัยดำเนินการดังนี้

2.1 ผู้วิจัยติดต่อขอทราบผลคะแนนสอบเข้ามหาวิทยาลัยในวิชาภาษาอังกฤษ (03) ของนิสิตชั้นปีที่ 1 ของทุกคณะ จากฝ่ายทะเบียนของมหาวิทยาลัย เพื่อคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างในชั้นต้น 2 กลุ่ม ทั้งนี้เนื่องจากแต่ละคณะมีนิสิตเป็นจำนวนมาก โดยมีเกณฑ์ในการคัดเลือกดังนี้

2.1.1 นิสิตทั้งสองกลุ่มควรเป็นนิสิตต่างคณะ เพื่อที่ผลจากการทดลองใช้รูปแบบจะสามารถชี้ให้เห็นว่า รูปแบบที่พัฒนาขึ้นสามารถนำไปใช้ได้กับนิสิตโดยทั่วไป ไม่จำกัดว่าเป็นนิสิตสาขาใดสาขาหนึ่ง

2.1.2 นิสิตคณะนั้นๆจะต้องมีคะแนนวิชาภาษาอังกฤษ (03) กระจายตัว คือ มีทั้งผู้ที่ได้คะแนนสูง คะแนนปานกลาง และคะแนนต่ำ เพื่อให้สอดคล้องกับหลักการของการเรียนรู้แบบร่วมงานที่ต้องการให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้จากการได้ทำงานร่วมกับเพื่อนที่มีความรู้ ความสามารถมากกว่า

จากเกณฑ์ดังกล่าวทำให้ได้กลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม เป็นนิสิตคณะมนุษยศาสตร์และคณะเภสัชศาสตร์ ซึ่งพบว่าคณะมนุษยศาสตร์ (ภาษาอังกฤษ, วิทยาศาสตร์) มีนิสิต 29 คน ส่วนคณะเภสัชศาสตร์มีนิสิต 56 คน

2.2 ผู้วิจัยนำคะแนนของนิสิตแต่ละกลุ่มมาเรียงลำดับตั้งแต่มากไปหาน้อย เพื่อแบ่งนิสิตออกเป็น 3 กลุ่ม ดังนี้

กลุ่มสูง หมายถึง กลุ่มนิสิตที่มีผลคะแนนสอบเข้ามหาวิทยาลัยในวิชาภาษาอังกฤษ (03) สูงเป็น 5 อันดับแรกของกลุ่ม

กลุ่มปานกลาง หมายถึง กลุ่มนิสิตที่มีผลคะแนนสอบเข้ามหาวิทยาลัยในวิชาภาษาอังกฤษ (03) อยู่ระหว่างกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ

กลุ่มต่ำ หมายถึง กลุ่มนิสิตที่มีผลคะแนนสอบเข้ามหาวิทยาลัยในวิชาภาษาอังกฤษ (03) อยู่ใน 5 ลำดับสุดท้ายของกลุ่ม

ผู้วิจัยสุ่มตัวอย่างนิสิตในอัตราส่วน 5 : 10 : 5 รวมเป็นกลุ่มตัวอย่างกลุ่มละ 20 คน โดยที่แต่ละกลุ่มมีระดับของคะแนนวิชาภาษาอังกฤษ ดังนี้

ตารางที่ 3 ระดับคะแนนวิชาภาษาอังกฤษ (03) ของกลุ่มตัวอย่างคณะมนุษยศาสตร์และคณะ
เภสัชศาสตร์

กลุ่มตัวอย่าง	ระดับคะแนน		
	สูง	ปานกลาง	ต่ำ
คณะมนุษยศาสตร์	54 – 72	48 – 52	37 – 41
คณะเภสัชศาสตร์	72 – 81	54 – 60	38 – 45

3. การเลือกรายวิชาที่ใช้ในการทดลอง

ในการทดลองใช้รูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้นครั้งนี้ ผู้วิจัยนำไปใช้ในการสอนรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน 1 (Foundations of English 1) ซึ่งเป็นวิชาพื้นฐานในหลักสูตรปริญญาตรี ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อฝึกทักษะพื้นฐานทางภาษาอังกฤษ ทั้งการฟัง พูด อ่านและเขียนให้แก่ผู้เรียน ผู้วิจัยจัดสอนให้แก่ผู้เรียนในส่วนที่เป็นทักษะการอ่าน การที่ผู้วิจัยเลือกวิชานี้ เพราะเหตุว่า รูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้นจะช่วยในการพัฒนาให้ผู้เรียนมีพื้นฐานทักษะการอ่านที่ดี ซึ่งผู้เรียนจะสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้ในการศึกษารายวิชาอื่นๆ และในขั้นที่สูงขึ้นไปที่ต้องใช้ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษในการศึกษาหาความรู้

2. การดำเนินการทดลองใช้รูปแบบ

2.1 การกำหนดแบบแผนการทดลอง

การวิจัยในขั้นตอนการทดลองใช้รูปแบบการสอนนี้ เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi – experiment) เป็นการทดลองที่มีกลุ่มทดลองกลุ่มเดียวแบบที่มีการทดสอบก่อนและหลังการทดลอง (One Group Pretest-Posttest Design) โดยมีแบบแผนการทดลองดังนี้ (ล้วน และอังคณา สายยศ, 2538: 249)

ตารางที่ 4 แบบแผนการทดลอง

การวัดก่อนการทดลอง	การจัดกระทำ	การวัดหลังการทดลอง
T ₁	X	T ₂

X = การจัดกระทำ (Treatment)

T₁ = การทดสอบก่อนที่จะจัดกระทำการทดลอง (Pretest)

T₂ = การทดสอบหลังจากที่จัดกระทำการทดลอง (Posttest)

1) ทดสอบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของผู้เรียนสองกลุ่ม โดยใช้แบบสอบวัดสมรรถภาพทางภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ (TOEFL) ของ Educational Testing Service สหรัฐอเมริกา เฉพาะส่วนที่เป็นการอ่าน เพื่อจัดผู้เรียนเป็นกลุ่มที่มีความสามารถในการอ่านสูง ปานกลาง และต่ำของแต่ละกลุ่ม โดยใช้เกณฑ์เดียวกับที่ใช้ในการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างที่กล่าวมาแล้วข้างต้น ทำให้แต่ละกลุ่มมีนิสิตที่มีความสามารถในการอ่านสูง 5 คน นิสิตที่มีความสามารถในการอ่านปานกลาง 10 คน และนิสิตที่มีความสามารถในการอ่านต่ำ จำนวน 5 คน รวมทั้งสิ้นกลุ่มละ 20 คน โดยแต่ละกลุ่มผู้เรียนมีคะแนนการอ่านดังนี้

ตารางที่ 5 ระดับคะแนนความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจก่อนการทดลองของนิสิตคณะมนุษยศาสตร์และคณะเภสัชศาสตร์

กลุ่มตัวอย่าง	ระดับคะแนน		
	สูง	ปานกลาง	ต่ำ
คณะมนุษยศาสตร์	19 - 21	15 - 18	8 - 14
คณะเภสัชศาสตร์	24 - 34	15 - 23	8 - 13

* คะแนนเต็ม 50 คะแนน

จากนั้นจึงนำผลคะแนนมาทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยโดยใช้สถิติ t-test เพื่อทดสอบว่านิสิตทั้งสองกลุ่มมีคะแนนความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจแตกต่างกันหรือไม่ ซึ่งผลปรากฏดังนี้

ตารางที่ 6 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจก่อนการทดลองของนิสิตคณะมนุษยศาสตร์และคณะเภสัชศาสตร์

กลุ่มตัวอย่าง	X	S. D.	t	Sig
คณะมนุษยศาสตร์	15.95.	3.26	1.75	.09
คณะเภสัชศาสตร์	18.80	6.46		

*P < .01

*คะแนนเต็ม 50 คะแนน

จากตารางที่ 6 แสดงให้เห็นว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนิสิตคณะมนุษยศาสตร์และคณะเภสัชศาสตร์แตกต่างกันอย่าง

ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

เมื่อทราบระดับความสามารถในการอ่านของผู้เรียนแต่ละคนแล้ว จึงจัดผู้เรียนเข้ากลุ่ม กลุ่มละ 4 คน โดยแต่ละกลุ่มประกอบด้วยผู้ที่มีความสามารถในการอ่านสูง 1 คน ผู้ที่มีความสามารถในการอ่านปานกลาง 2 คน และผู้ที่มีความสามารถในการอ่านต่ำ 1 คน ดังนั้นในแต่ละกลุ่มทดลองจะประกอบด้วยผู้เรียน 5 กลุ่มย่อย และแต่ละกลุ่มประกอบด้วยสมาชิกที่มีความสามารถในการอ่านแตกต่างกันจำนวนกลุ่มละ 4 คน

2) สํารวจพฤติกรรมกรรมการใช้กลวิธีการอ่าน 5 กลวิธี ได้แก่ การเชื่อมโยงความรู้ การทำนายความ การทำความเข้าใจให้กระจ่าง การตั้งคำถาม และการสรุปย่อ ของกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มด้วยแบบประเมินที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จากนั้นจึงนำผลการประเมินมาทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยโดยใช้สถิติ t-test เพื่อทดสอบว่านิสิตทั้งสองกลุ่มมีพฤติกรรมการใช้กลวิธีการอ่านแตกต่างกันหรือไม่ ซึ่งผลปรากฏดังนี้

ตารางที่ 7 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมการใช้กลวิธีการอ่านก่อนการทดลองของนิสิตคณะมนุษยศาสตร์กับคณะเภสัชศาสตร์

กลุ่มตัวอย่าง	X	S. D.	t	Sig
คณะมนุษยศาสตร์	3.36	.47	.44	.65
คณะเภสัชศาสตร์	3.30	.42		

*P < .01

จากตารางที่ 7 แสดงให้เห็นว่าค่าเฉลี่ยในการประเมินพฤติกรรมการใช้กลวิธีการอ่านก่อนการทดลองของนิสิตคณะมนุษยศาสตร์และคณะเภสัชศาสตร์แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2.2.2 การดำเนินการขณะทดลอง

ผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการสอนกลุ่มทดลองทั้งสองกลุ่มด้วยตนเอง โดยกลุ่มทดลองที่ 1 (คณะมนุษยศาสตร์) ดำเนินการสอนในวันอังคาร เวลา 9.00-12.00 ส่วนกลุ่มทดลองที่ 2 (คณะเภสัชศาสตร์) ดำเนินการสอนในวันพฤหัสบดี เวลา 13.00-16.00 น. เป็นเวลา 10 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 ชั่วโมง โดยเริ่มตั้งแต่ต้นเดือนมิถุนายน 2547 ถึงกลางเดือนกันยายน 2547

ในการสอนผู้วิจัยดำเนินการสอนโดยใช้แผนการสอนที่สร้างขึ้นโดยมีขั้นตอนการสอนตามรูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้น ซึ่งมีลำดับขั้นของการเรียนการสอนดังนี้

1. ขั้นกระตุ้น ขั้นตอนนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างความสนใจในการเรียน ตรวจสอบพื้นฐานความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับวิธีการใช้กลวิธี และความสามารถในการใช้กลวิธีของผู้เรียน ซึ่งประกอบด้วย

1.1 การตรวจสอบพื้นฐานความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับวิธีการใช้กลวิธี และความสามารถในการใช้กลวิธีของผู้เรียน

1.2 การขยายขอบเขตของความรู้เกี่ยวกับกลวิธี

2. ขั้นสร้างความเข้าใจ มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้เรียนได้ศึกษาและทำความเข้าใจเกี่ยวกับการใช้กลวิธีโดยละเอียด โดยมีกิจกรรมที่สำคัญคือ

2.1 การให้ความรู้เกี่ยวกับการใช้กลวิธีว่าจะใช้อย่างไร และเมื่อไร

2.2 การทดลองใช้กลวิธี โดยให้ผู้เรียนฝึกใช้กลวิธีด้วยวิธีการเดียวกับที่ได้รับการสอน ผู้สอนเป็นผู้คอยชี้แนะ ให้ข้อมูลป้อนกลับ และลดการให้ความช่วยเหลือลงเมื่อผู้เรียนมีความเข้าใจและสามารถใช้กลวิธีได้ด้วยตนเอง

3. ขั้นประยุกต์ใช้ เป็นขั้นตอนที่ มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้เรียนได้นำกลวิธีการอ่านที่ได้ฝึกในตอนต้นไปประยุกต์ใช้ในการอ่านบทอ่านใหม่กับเพื่อนกลุ่มย่อย เพื่อให้ผู้เรียนได้ช่วยเหลือ เรียนรู้ และแลกเปลี่ยนความรู้ ความคิดเกี่ยวกับการใช้กลวิธีในการทำ ความเข้าใจบทอ่าน

4. ขั้นสรุปและประเมินผล เป็นขั้นตอนที่ มีวัตถุประสงค์เพื่อตรวจสอบความเข้าใจในการอ่าน และตรวจสอบความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการใช้กลวิธีของผู้เรียน โดยกิจกรรมประกอบด้วย

4.1 การตรวจสอบความเข้าใจในการอ่าน

4.2 การตรวจสอบความรู้ ความเข้าใจ และความสามารถในการใช้กลวิธีการอ่าน

นอกจากนี้ในระหว่างดำเนินการทดลอง ผู้วิจัยกำหนดให้มีการเก็บข้อมูลดังนี้

1) ผู้วิจัยบันทึกสภาพการจัดการเรียนการสอนทุกครั้งที่มีการเรียนการสอน
 2) ผู้เรียนจะได้รับการสังเกตพฤติกรรมการทำงานร่วมกัน โดยผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัยอีก 1 คน สังเกตพฤติกรรมในขณะที่ผู้เรียนให้ความช่วยเหลือกันในการทำ ความเข้าใจบทอ่าน ในขั้นตอนที่ 3 ของกิจกรรมการเรียนการสอน โดยประเด็นของการสังเกตประกอบด้วย การแบ่งบทบาทหน้าที่ การปฏิบัติตามบทบาท ลักษณะการทำงานร่วมกัน และบรรยากาศในการทำงาน นอกจากนี้แล้ว ผู้วิจัยยังได้บันทึกเหตุการณ์สนทนาในขณะที่ผู้เรียนทำงานไว้ เพื่อนำมาถอดเทป และวิเคราะห์พฤติกรรมทางวาจาในภายหลัง สำหรับการเก็บข้อมูลนี้ ผู้วิจัยสุ่มผู้เรียน 2 กลุ่ม โดยแต่ละกลุ่มจะได้รับการสังเกต รวม 5 ครั้ง โดยมีระยะห่างของการสังเกตสัปดาห์เว้นสัปดาห์

3) ผู้เรียนทุกคนประเมินการทำงานร่วมกันภายหลังเสร็จสิ้นการเรียน

การสอบด้วยแบบประเมินที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยกำหนดระยะเวลาห่างของการประเมินสัปดาห์เว้นสัปดาห์

2.2.3 การดำเนินการหลังการทดลอง

1) ทดสอบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของกลุ่มทดลองทั้งสองกลุ่มด้วยแบบวัดสมิทธิภาพทางภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ (TOEFL) เฉพาะส่วนที่เป็นการอ่าน ซึ่งเป็นแบบวัดคนละฉบับกับแบบวัดที่ได้ทดสอบในขั้นก่อนการทดลอง แต่ถือว่าเป็นข้อสอบที่มีลักษณะเป็นข้อสอบคู่ขนาน ทั้งนี้เพราะข้อสอบ TOEFL เป็นข้อสอบมาตรฐานที่ได้รับการยอมรับโดยทั่วไป มีการจัดสอบทุกเดือนตามศูนย์สอบต่างๆมากกว่า 1,250 แห่งทั่วโลก มีการวิเคราะห์ข้อสอบ และมีคลังข้อสอบอยู่เป็นจำนวนมาก

2) สัมภาษณ์พฤติกรรมการใช้กลวิธีการอ่าน 5 กลวิธี ได้แก่ การเชื่อมโยงความรู้ การทำนายความ การทำความเข้าใจให้กระจ่าง การตั้งคำถาม และการสรุปย่อ ของกลุ่มทดลองทั้งสองกลุ่มด้วยแบบประเมินที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นและเป็นฉบับเดียวกับที่ใช้ในขั้นก่อนทดลอง

3) สอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับรูปแบบการเรียนการสอนด้วยแบบสอบถามที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น

3. การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการประเมินผลการทดลองใช้รูปแบบ ผู้วิจัยนำข้อมูลต่างๆ ที่เก็บรวบรวมไว้มาวิเคราะห์ โดยกำหนดดังนี้

1. หาค่าเฉลี่ย (X) และค่าเฉลี่ยร้อยละ ของคะแนนจากแบบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของกลุ่มตัวอย่าง จากนั้นจึงนำค่าเฉลี่ยร้อยละเทียบกับเกณฑ์การประเมิน ซึ่งผู้วิจัยกำหนดดังนี้

คะแนนร้อยละ	ความหมาย
80 -100	มีความสามารถในการอ่านอยู่ในระดับสูงมาก
70 -79	มีความสามารถในการอ่านอยู่ในระดับมาก
60 -69	มีความสามารถในการอ่านอยู่ในระดับปานกลาง
50 -59	มีความสามารถในการอ่านผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำที่กำหนดไว้
0 -49	มีความสามารถในการอ่านต่ำกว่าเกณฑ์ขั้นต่ำที่กำหนดไว้

2. เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยที่ได้จากแบบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจก่อนกับหลังการทดลอง โดยใช้สถิติทีแบบไม่อิสระ (t-dependent) ที่ระดับความมีนัยสำคัญ .01

3. เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยที่ได้จากการทำแบบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจหลังการทดลองระหว่างนิสิตคณะมนุษยศาสตร์กับคณะเภสัชศาสตร์ โดยใช้ สถิติที่แบบอิสระ (t-independent) ที่ระดับความมีนัยสำคัญ .01

4. หาค่าเฉลี่ยของคะแนนจากแบบประเมินพฤติกรรมการใช้กลวิธีการอ่าน นำค่าเฉลี่ยมาแปลความหมายตามเกณฑ์ที่กำหนด จากนั้นจึงนำมาเฉลี่ยมาเทียบกับเกณฑ์ที่ผู้วิจัยกำหนด คือ ค่าเฉลี่ยต้องมีค่าตั้งแต่ 3.50 ขึ้นไป และมีค่า S.D. ไม่เกิน 1 จึงจะถือว่า มีพฤติกรรมการใช้กลวิธีการอ่านอยู่ในระดับสูง

5. เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยจากแบบประเมินพฤติกรรมการใช้กลวิธีการอ่าน ก่อนกับหลังการทดลอง โดยใช้สถิติที่แบบไม่อิสระที่ระดับความมีนัยสำคัญ .01

6. เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยจากการแบบประเมินพฤติกรรมการใช้กลวิธีการอ่าน หลังการทดลองระหว่างนิสิตคณะมนุษยศาสตร์กับคณะเภสัชศาสตร์ โดยใช้สถิติที่แบบอิสระที่ระดับความมีนัยสำคัญ .01

7. หาค่าเฉลี่ยของคะแนนจากการประเมินการทำงานกลุ่มใน 3 ด้าน คือการทำงานของตนเอง การทำงานของกลุ่ม และประโยชน์ที่ได้จากการทำงานกลุ่มในแต่ละครั้ง นำค่าเฉลี่ยมาแปลความหมายตามเกณฑ์ที่กำหนด

8. วิเคราะห์เนื้อหาจากแบบบันทึกสภาพการจัดการเรียนการสอน

9. วิเคราะห์เนื้อหาในส่วนที่ 1 ของแบบสังเกตการทำงานร่วมกันที่เป็นการศึกษาสภาพการทำงาน และหาค่าความถี่เป็นร้อยละของพฤติกรรมทางวาจาในขณะทำงานร่วมกันในส่วนที่ 2

10. หาค่าเฉลี่ยของคะแนนจากแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับรูปแบบการเรียนการสอนที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น และวิเคราะห์เนื้อหาในส่วนที่เป็นปลายเปิด

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 4

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการสอนกลวิธีการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้หลักการเรียนรู้แบบร่วมงานเพื่อส่งเสริมผลการเรียนรู้อ่านสำหรับนิสิตนักศึกษา แบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ผลการพัฒนารูปแบบการสอนกลวิธีการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้หลักการเรียนรู้แบบร่วมงาน

ตอนที่ 2 ผลการทดลองใช้รูปแบบการเรียนการสอนกลวิธีการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้หลักการเรียนรู้แบบร่วมงาน

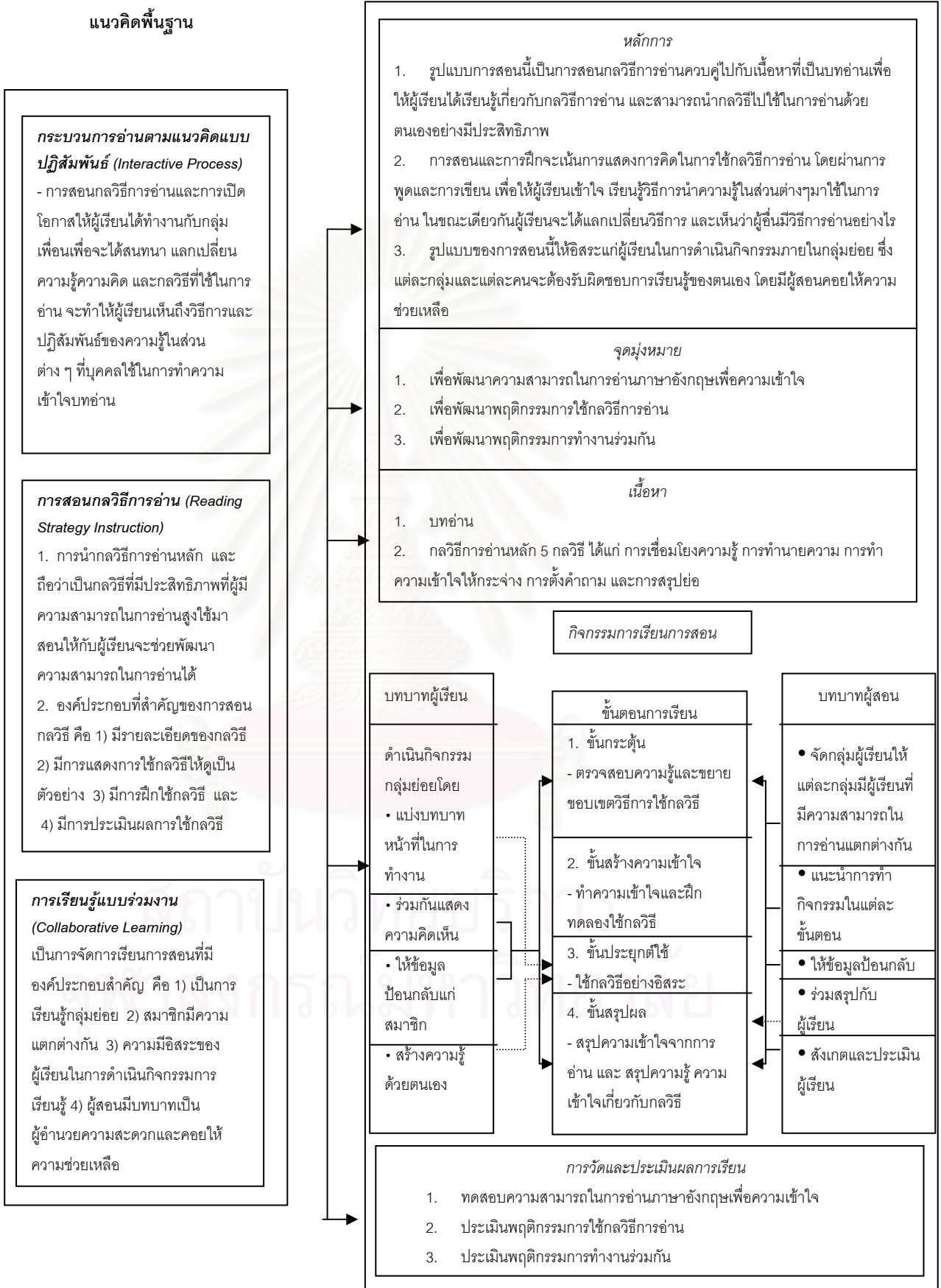
ตอนที่ 1 ผลการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนกลวิธีการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้หลักการเรียนรู้แบบร่วมงาน

รูปแบบการสอนกลวิธีการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้หลักการเรียนรู้แบบร่วมงานเพื่อส่งเสริมผลการเรียนรู้อ่านสำหรับนิสิตนักศึกษา ได้ผ่านการพัฒนาตามขั้นตอนในการสร้าง 6 ขั้นตอนดังนี้ 1) การศึกษาข้อมูลพื้นฐานและวิเคราะห์แนวคิดที่เกี่ยวข้อง 2) การสร้างรูปแบบการเรียนการสอน 3) การจัดทำเอกสารประกอบรูปแบบการเรียนการสอน 4) การตรวจสอบคุณภาพของรูปแบบการเรียนการสอน และเอกสารประกอบรูปแบบ 5) การทดลองใช้รูปแบบการเรียนการสอนเพื่อพิจารณาความเป็นไปได้ 6) การแก้ไขปรับปรุงรูปแบบการเรียนการสอน และเอกสารประกอบรูปแบบ ผลการดำเนินการดังกล่าวได้รูปแบบการเรียนการสอนฉบับสมบูรณ์ ดังแสดงในแผนภูมิที่ 3

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แผนภูมิที่ 3 รูปแบบการสอนกลวิธีการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้หลักการเรียนรู้แบบร่วมงานเพื่อส่งเสริมผลการเรียนรู้อ่านสำหรับนิสิตนักศึกษา

แนวคิดพื้นฐาน

โดยมีรายละเอียดของรูปแบบตามแผนภูมิที่นำเสนอ ดังนี้

ทฤษฎีและแนวคิดพื้นฐานของรูปแบบการเรียนการสอน

รูปแบบการสอนกลวิธีการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้หลักการเรียนรู้แบบร่วมงาน สำหรับนิสิตนักศึกษา มีพื้นฐานมาจากแนวคิดของกระบวนการอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ แนวคิดของการสอนกลวิธีการอ่าน และแนวคิดเกี่ยวกับการเรียนรู้แบบร่วมงาน โดยมีรายละเอียดของแนวคิดพอสังเขป ดังนี้

1. แนวคิดของกระบวนการอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ (Interactive Process)

Barnett (1989) Aebersold and Field (1997) และ Orme and Masson (1999) มีแนวคิดว่าการอ่านเป็นกระบวนการปฏิสัมพันธ์ระหว่างบทอ่านกับผู้อ่านเพื่อสร้างความหมาย เป็นกระบวนการที่เน้นผู้อ่านและการทำงานที่ตื่นตัวของสมอง กล่าวคือในการอ่าน ผู้อ่านจะต้องใช้ทักษะการคิด (Cognitive Skills) ที่ประกอบด้วย การคาดเดา การทำนาย การยืนยันความคิดเดิม การแก้ไขความคิด การตั้งสมมติฐาน การลงความเห็น การแยกแยะ การสังเคราะห์ และใช้ความรู้เกี่ยวกับกลวิธี (Strategies) มาช่วยในการสร้างความเข้าใจในการอ่าน กลวิธีจะช่วยก่อให้เกิดปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้อ่านกับบทอ่าน โดยจะช่วยให้อ่านรู้จักเชื่อมโยงเนื้อหาต่างๆ ในบทอ่านอย่างมีเหตุผล รู้จักวิเคราะห์บทอ่าน และประมวลเนื้อหาต่างๆ เข้าด้วยกัน ดังนั้นการสอนอ่านจึงเน้นที่กระบวนการที่เกิดขึ้นภายในสมองในขณะที่อ่าน (Process) มากกว่าการเน้นที่ผลของการอ่าน (Product) คือความสามารถในการจดจำข้อมูล และตอบคำถามต่างๆ ได้ถูกต้อง ซึ่งเป็นแนวคิดของการสอนอ่านแบบเดิม (Traditional Approach) การให้อ่านแสดงการคิดที่เกิดขึ้นในขณะที่อ่านซึ่งอาจกระทำโดยผ่านทาง การพูดหรือการเขียนจะทำให้เห็นถึงวิธีการที่แต่ละบุคคลนำความรู้ในส่วนต่างๆ มาใช้ในการทำความเข้าใจบทอ่าน และในขณะที่เดียวกันการที่ผู้อ่านแสดงการคิดของตนเองออกมาก็จะก่อให้เกิดการเรียนรู้ แลกเปลี่ยน และเห็นว่าผู้อื่นมีวิธีการอ่านอย่างไร

2. แนวคิดของการสอนกลวิธีการอ่าน (Reading Strategy Instruction)

กลวิธีการอ่าน คือ การกระทำ หรือกระบวนการที่ผู้อ่านใช้ในการทำความเข้าใจบทอ่าน (Barnett, 1989; Anderson, 1991) โดยผู้เชี่ยวชาญในด้านการอ่านมีความเชื่อว่า การอ่านภาษาที่สองไม่ได้ขึ้นอยู่กับความสามารถทางภาษา เช่น ศัพท์ หรือโครงสร้างของภาษาเท่านั้น แต่ยังขึ้นอยู่กับการใช้กลวิธีการอ่าน ซึ่งสำหรับผู้อ่านที่ความสามารถในภาษาที่สองมีอยู่จำกัด กลวิธีการอ่านจะช่วยให้อ่านสามารถทำความเข้าใจกับบทอ่านได้ การสอนกลวิธีการอ่านจึงมุ่งเน้นที่จะพัฒนาวิธีการในการทำความเข้าใจบทอ่าน ให้อ่านมีความคิดไตร่ตรอง มีความรอบคอบ และ

กระตือรือร้นในการทำความเข้าใจบทอ่าน ผู้ที่รู้จักใช้กลยุทธ์การอ่านจะเป็นผู้ที่มียุทธศาสตร์ในการอ่าน (Strategic Reader) และการที่จะพัฒนาผู้เรียนให้เป็นผู้ที่มียุทธศาสตร์ในการอ่านนั้นจะต้องมีการสอนกลยุทธ์การอ่านที่หลากหลายให้กับผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนสามารถปรับเปลี่ยน พลิกแพลง และเลือกใช้ได้อย่างสอดคล้องกับลักษณะของบทอ่านและจุดมุ่งหมายในการอ่าน (Grabe and Stoller, 2002) นอกจากนี้แล้วในการสอนจะต้องสอนกลยุทธ์ที่ละกลยุทธ์และต้องให้ผู้เรียนฝึกใช้บ่อยๆจนเกิดความชำนาญ ซึ่ง Miller and Perkins (1990) Williams and Burden (1997) และ Duke and Pearson (2002) กล่าวถึงองค์ประกอบที่สำคัญในการสอนว่าประกอบด้วย

1. การนำเสนอรายละเอียดของกลยุทธ์ เพื่อให้เกิดมโนทัศน์เกี่ยวกับกลยุทธ์ในประเด็นต่อไปนี้เป็นคือ What is the strategy? Why should the strategy be learned? How can the strategy be used? When should the strategy be used? Where should the reader look? How can the reader evaluate the use of the strategy?

2. การแสดงการใช้กลยุทธ์ให้ดูเป็นตัวอย่าง ซึ่งอาจกระทำโดยผ่านการพูดแสดงการคิดในการใช้กลยุทธ์ออกมาเป็นถ้อยคำ เช่น การสอนกลยุทธ์การทำนายความในการอ่านบทอ่านเรื่อง "Owl at Home" ผู้สอนสาธิตด้วยการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกลยุทธ์ดังนี้

" I am going to make predictions while I read this story. Hmm.. I see a picture of an owl. It looks like he is wearing pajamas, and he's carrying a candle. I predict that it is going to be about this owl, and it is going to take place at night time."

" The title will give me more clues; the title is Owl at Home. So this makes me think even more that this story is going to be about the Owl. He will probably be the main character. And it will take place in his house.

3. เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกใช้กลยุทธ์โดยผู้สอนเป็นผู้คอยให้ความช่วยเหลือ และลดความช่วยเหลือลงเมื่อผู้เรียนเข้าใจและสามารถใช้กลยุทธ์ได้ด้วยตนเอง

4. มีการประเมินผลการใช้กลยุทธ์

3. แนวคิดของการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Collaborative Learning)

การเรียนรู้แบบร่วมมือเป็นการเรียนรู้ที่เกิดจากการมีปฏิสัมพันธ์และจากการทำงานร่วมกับผู้ที่มีความรู้ ความสามารถมากกว่า โดยเน้นที่ความมีอิสระของผู้เรียนในการจัดการเรียนรู้ของตนเอง ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาศักยภาพของตนเองได้ หลักการที่สำคัญของการเรียนรู้แบบร่วมมือตามแนวคิดของ Bruffee (1995; 1999) Matthews et al (1995) Oxford (1997) และ LeJeune (1999) คือ

1. เป็นการเรียนรู้กลุ่มย่อย โดยมองว่าการเรียนรู้เป็นกระบวนการทางสังคม ซึ่ง

ผู้เรียนจะเกิดการเรียนรู้จากการทำงานร่วมกับผู้อื่น

2. สมาชิกภายในกลุ่มมีความแตกต่างกัน โดยมีความเชื่อว่าความแตกต่างทางวิสัยทัศน์ ประสบการณ์ และพื้นฐานความรู้ของแต่ละบุคคลเป็นส่วนสำคัญในการเรียนรู้ ซึ่งผู้เรียนจะเกิดการเรียนรู้จากการได้ร่วมงานกับผู้ที่มีความรู้ และความสามารถมากกว่า

3. ความมีอิสระของผู้เรียนในการดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้ทั้งในการกำหนดบทบาทหน้าที่ การร่วมกันแสดงความคิดเห็น การให้ข้อมูลป้อนกลับแก่สมาชิก และสร้างความรู้ด้วยตนเอง

4. ผู้สอนมีบทบาทเป็นผู้อำนวยความสะดวกในการจัดสภาพการเรียนรู้ และคอยให้ความช่วยเหลือ โดยให้ความสำคัญกับความรู้ ประสบการณ์เดิมของผู้เรียน และพยายามส่งเสริมหรือเพิ่มเติมความรู้ในส่วนที่ยังไม่สมบูรณ์ให้กับผู้เรียน

หลักการของรูปแบบการสอนกลวิธีการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้หลักการเรียนรู้แบบร่วมงาน

หลักการของรูปแบบการสอนนี้ได้มาจากการสังเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน ได้แก่ แนวคิดของกระบวนการอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ แนวคิดของการสอนกลวิธีการอ่าน แนวคิดของการเรียนรู้แบบร่วมงาน โดยสรุปหลักการของรูปแบบการสอนได้ดังนี้

1. รูปแบบการสอนนี้เป็นการสอนกลวิธีการอ่านควบคู่ไปกับเนื้อหาที่เป็นบทอ่าน เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้เกี่ยวกับการใช้กลวิธีการอ่านและสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการอ่านด้วยตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. การสอนและการฝึกจะเน้นการแสดงความคิดเห็นในการใช้กลวิธีการอ่านโดยผ่านทาง การพูดและการเขียน เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจ เรียนรู้วิธีการนำความรู้ในส่วนต่างๆ มาใช้ในการอ่าน ในขณะเดียวกันผู้เรียนจะได้แลกเปลี่ยนวิธีการ และเห็นว่าผู้อื่นมีวิธีการอ่านอย่างไร

3. รูปแบบการสอนนี้ให้อิสระแก่ผู้เรียนในการดำเนินกิจกรรมภายในกลุ่มย่อย ซึ่งแต่ละกลุ่มและแต่ละคนจะต้องรับผิดชอบการเรียนรู้ของตนเองโดยมีผู้สอนเป็นผู้คอยให้ความช่วยเหลือ

จุดมุ่งหมาย

รูปแบบการสอนนี้มีจุดมุ่งหมาย 2 ประการคือ

1. เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ซึ่งประกอบด้วย ความเข้าใจในการอ่าน 3 ระดับคือ

1.1 ความเข้าใจระดับตัวอักษร หมายถึง ความสามารถในการบอก

ความหมายของคำ การอ้างอิงคำ/ข้อความ การหาใจความสำคัญ การหารายละเอียด จากข้อมูล ที่ปรากฏโดยตรงในบทอ่าน

1.2 ความเข้าใจระดับตีความ หมายถึง ความสามารถในการหาใจความสำคัญ การสรุปอ้างอิงและลงความเห็น ซึ่งคำตอบไม่ได้ปรากฏโดยตรงในบทอ่าน แต่ต้องอาศัยการตีความ จากข้อมูลภายในบทอ่าน

1.3 ความเข้าใจระดับวิเคราะห์วิจารณ์ หมายถึง ความสามารถในการวิเคราะห์ วิเคราะห์สิ่งที่อ่าน การระบุลักษณะของการเขียน การบอกวัตถุประสงค์ของผู้เขียน การตัดสินและ ประเมินสิ่งที่อ่าน ซึ่งต้องอาศัยเกณฑ์เฉพาะที่กำหนดขึ้น ผสมผสานไปกับความรู้และประสบการณ์ เดิมของผู้อ่าน

2. เพื่อพัฒนาพฤติกรรมการใช้กลวิธีการอ่านของผู้เรียน 5 กลวิธีคือ การเชื่อมโยง ความรู้ การทำนายความ การทำความเข้าใจให้กระจ่าง การตั้งคำถาม และการสรุปย่อ

3. เพื่อพัฒนาพฤติกรรมการทำงานร่วมกันของผู้เรียน

เนื้อหา

เนื้อหาของรูปแบบการสอนกลวิธีการอ่านโดยใช้หลักการเรียนรู้แบบร่วมงาน ประกอบด้วย

1. เนื้อหาที่เป็นบทอ่าน

บทอ่าน คือ ข้อความหรือเรื่องราวที่ใช้เป็นสื่อทำให้เกิดพฤติกรรมการเรียนรู้ ทั้ง ด้านความเข้าใจในการอ่านและการใช้กลวิธีการอ่าน โดยพิจารณาความเหมาะสมในด้านต่างๆ ดังนี้

1.1 บทอ่านมีลักษณะการเขียนแตกต่างกัน เช่น เป็นบทอ่านที่มีการเขียนแบบ บรรยาย การเขียนแบบเปรียบเทียบ การเขียนแบบอธิบาย เป็นต้น

1.2 บทอ่านมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์ในการสอน คือมีความเหมาะสมสำหรับการ เรียนรู้กลวิธีการอ่านที่กำหนดไว้ เช่น ในการสอนกลวิธีการเชื่อมโยงความรู้ บทอ่านที่นำมาไม่ควร มีคำศัพท์ยากจำนวนมากที่จะทำให้ผู้เรียนไม่สามารถใช้ความรู้เดิมได้ หรือบทอ่านที่จะนำมาใช้ในการ สอนกลวิธีการทำนายความควรมีลักษณะที่เอื้อต่อการใช้กลวิธี เช่น ควรเป็นเรื่องที่ผู้เรียนพอมี ความรู้เดิมอยู่บ้าง หรือโครงสร้างของบทอ่านมีลักษณะที่ผู้เรียนสามารถทำนายได้ เป็นต้น

1.3 บทอ่านมีความยากง่ายเหมาะสมกับระดับของผู้เรียน

1.4 บทอ่านมีเนื้อหาที่ตรงกับความสนใจของผู้เรียน มีความหลากหลาย และมีลักษณะการเขียนแตกต่างกัน

2. เนื้อหาที่เป็นกลวิธีการอ่าน

กลวิธีการอ่านที่นำมาสอนเป็นกลวิธีที่ผู้อ่านจำเป็นต้องใช้และส่งผลต่อความสามารถในการอ่าน ซึ่งได้มาจากการวิเคราะห์พฤติกรรมการอ่านของผู้ที่ประสบความสำเร็จในการอ่าน โดยพบกลวิธีการอ่านหลัก 5 กลวิธีดังนี้ คือ

การเชื่อมโยงความรู้ คือ กลวิธีที่ผู้อ่านใช้ในการนำพื้นความรู้ที่มีอยู่ในตนเองก่อนการอ่านมาสัมพันธ์กับสิ่งที่อ่าน โดยผู้อ่านจะคิดว่าตนเองรู้อะไรมาบ้างแล้วเกี่ยวกับบทอ่าน และจะนำความรู้นั้นมาช่วยในการอ่านอย่างไร และเมื่อใด เช่น ก่อนอ่าน ผู้อ่านจะคิดว่าตนเองรู้อะไรบ้างเกี่ยวกับเนื้อหาที่อ่าน และในขณะที่อ่านก็จะเชื่อมโยงความรู้ที่มีอยู่เดิมทั้งในด้านคำศัพท์ โครงสร้าง และเนื้อหาเกี่ยวกับความรู้ใหม่เพื่อสร้างความเข้าใจในการอ่าน

การทำนายความ คือ กลวิธีที่ผู้อ่านใช้ในการคาดเดาเนื้อหาของบทอ่านว่าจะเกี่ยวกับอะไร หรือจะเกิดอะไรขึ้นต่อไป เช่น ก่อนอ่านเนื้อหาในแต่ละส่วน ผู้อ่านจะคาดเดาว่าเนื้อหาที่จะอ่านต่อไปจะเป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไร ซึ่งจะช่วยสร้างแนวทางในการอ่านเบื้องต้นให้กับผู้อ่าน

การทำความเข้าใจให้กระจ่าง คือ กลวิธีที่ผู้อ่านใช้เพื่อแก้ปัญหาในการอ่าน เช่น เมื่อไม่เข้าใจคำศัพท์ ผู้อ่านอาจใช้วิธีการเดาความหมายของคำจากบริบท หรือจาก prefixes, suffixes, roots เป็นต้น

การตั้งคำถาม คือ กลวิธีที่ผู้อ่านใช้เพื่อตรวจสอบความเข้าใจในการอ่านของตนเอง โดยผู้อ่านจะตั้งคำถามเกี่ยวกับบทอ่าน ซึ่งจะเป็นคำถามที่วัดความเข้าใจในระดับต่างๆ

การสรุปย่อ คือ กลวิธีที่ผู้อ่านใช้ในการเขียนสรุปใจความสำคัญของบทอ่าน ซึ่งอาจมีความยาวเพียงหนึ่งหรือสองประโยค เช่น ก่อนอ่านผู้อ่านจะสำรวจเนื้อหาอย่างคร่าวๆ เพื่อดูว่าใจความสำคัญจะเกี่ยวกับสิ่งใด และในขณะที่อ่านผู้อ่านจะหยุดเป็นช่วงๆ เพื่อสรุปใจความสำคัญ เป็นต้น

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

กิจกรรมการเรียนรู้การสอนตามรูปแบบมีรายละเอียดดังนี้

1. การเตรียมการ (2 ชั่วโมง)

ขั้นตอนนี้เป็นการเตรียมผู้เรียน โดยผู้สอนเป็นผู้จัดปฐมนิเทศเพื่อให้มีความรู้เกี่ยวกับการเรียนการสอนตามรูปแบบแก่ผู้เรียน โดยดำเนินการดังนี้

1.1 ผู้สอนแจกคำอธิบายเนื้อหาวิชา เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจวัตถุประสงค์ของการสอน และขอบเขตของเนื้อหา โดยการอธิบายให้ผู้เรียนมีความเข้าใจในเรื่องของกลวิธีการอ่าน (Reading Strategies) และการอ่านอย่างมียุทธศาสตร์ (Strategic Reading) ให้ผู้เรียนมีความตระหนักถึงความสำคัญของการเรียนและการฝึกกลวิธีการอ่าน ซึ่งประเด็นที่ควรสร้างความเข้าใจคือ

1.1.1 ผู้เรียนต้องมีความเข้าใจว่ากลวิธีการอ่านจะช่วยพัฒนาความสามารถในการอ่านได้

1.1.2 ผู้เรียนจะได้รับการฝึกกลวิธีการอ่านที่ถือว่าเป็นกลวิธีที่มีประสิทธิภาพและเป็นกลวิธีที่ผู้มีความสามารถในการอ่านภาษาที่สองใช้

1.1.3 กลวิธีการอ่านจะช่วยสร้างความตื่นตัวในการอ่านและช่วยให้ผู้เรียนสามารถควบคุมความเข้าใจในการอ่านของตนเองได้

1.2 ให้ความรู้เกี่ยวกับกระบวนการเรียนการสอนตามรูปแบบ และวิธีดำเนินการในแต่ละขั้นตอน อธิบายเกี่ยวกับบทบาทของผู้สอน บทบาทของผู้เรียน รวมทั้งวิธีการวัดและประเมินผล

1.3 ให้ความรู้เกี่ยวกับเอกสารที่ผู้เรียนใช้ประกอบการเรียนการสอน และวิธีใช้เอกสารดังกล่าว ได้แก่ แบบประเมินการทำงานกลุ่ม และแบบประเมินความคิดเห็นเกี่ยวกับรูปแบบการเรียนการสอน

1.4 จัดผู้เรียนเข้ากลุ่มๆละ 4 คน โดยแต่ละกลุ่มประกอบด้วยผู้เรียนที่มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษสูง ปานกลางและต่ำในสัดส่วน 1: 2:1 คน โดยตลอดการเรียนการสอนผู้เรียนทุกคนจะต้องอยู่ประจำกลุ่มเดิม และให้ความช่วยเหลือกันในการใช้กลวิธีเพื่อทำความเข้าใจบทอ่านที่กำหนด

2. การดำเนินการ (30 ชั่วโมง)

กิจกรรมการเรียนการสอนเป็นองค์ประกอบที่สำคัญของรูปแบบการสอน โดยเป็นส่วนที่แสดงถึงแนวทาง วิธีการที่ผู้สอนจะดำเนินการในขั้นตอนของการสอน ซึ่งตามรูปแบบการสอนที่นำเสนอแบ่งออกเป็น 4 ขั้นตอนหลัก คือ

1. ขั้นกระตุ้น ขั้นตอนนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างความสนใจในการเรียน ตรวจสอบพื้นฐานความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับวิธีการใช้กลวิธี และความสามารถในการใช้กลวิธีของผู้เรียน ซึ่งมีกิจกรรมย่อยที่ผู้สอนสามารถเลือกใช้ได้ในแต่ละครั้ง และให้เหมาะสมกับกลวิธีแต่ละกลวิธีที่จะสอน เช่น

1.1 การตรวจสอบพื้นฐานความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับวิธีการใช้กลวิธี และความสามารถในการใช้กลวิธีของผู้เรียน อาจใช้การสอบถาม สนทนา อภิปรายกับผู้เรียน หรือให้

ผู้เรียนระดมสมองเกี่ยวกับวิธีการใช้กลวิธีการอ่านของตนเอง หรือให้ผู้เรียนดูสื่อ เช่น รูปภาพ พาดหัวข่าวหนังสือพิมพ์ ชื่อเรื่องของบทอ่าน ประโยค ข้อความสั้นๆ แล้วให้ผู้เรียนอธิบายวิธีการใช้กลวิธีการของตนเอง หรืออาจให้ผู้เรียนทดลองใช้กลวิธีตามวิธีการของตนเอง แล้วผู้สอนตรวจสอบความถูกต้อง เช่น สามารถเขียนสรุปย่อได้ถูกต้องหรือไม่ สามารถตั้งคำถามได้หรือไม่ และประเภทของคำถามอยู่ในระดับใด หรือเดาความหมายของคำได้ถูกต้องหรือไม่ เป็นต้น

1.2 การขยายขอบเขตของความรู้เกี่ยวกับกลวิธี ผู้สอนอาจให้รายละเอียดของกลวิธีเพิ่มเติมจากที่ผู้เรียนรู้อยู่แล้ว หรือให้เปรียบเทียบวิธีการที่ผู้เรียนใช้อยู่ในปัจจุบันกับวิธีการที่ผู้สอนนำเสนอ เป็นต้น

กิจกรรมในขั้นตอนนี้ นอกจากจะช่วยกระตุ้นความสนใจของผู้เรียนแล้ว ยังช่วยให้ผู้เรียนเกิดมโนทัศน์เกี่ยวกับกลวิธีนั้นๆ เป็นเบื้องต้น และในขณะเดียวกันผู้เรียนก็สามารถตรวจสอบตนเองได้ว่ามีความรู้เกี่ยวกับกลวิธีนั้นๆ มากน้อยเพียงใด หรือสามารถใช้กลวิธีนั้นได้อย่างมีประสิทธิภาพหรือไม่

2. ขั้นสร้างความเข้าใจ มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้เรียนได้ศึกษาและทำความเข้าใจเกี่ยวกับการใช้กลวิธีโดยละเอียด โดยมีกิจกรรมที่สำคัญคือ

2.1 การให้ความรู้เกี่ยวกับการใช้กลวิธีว่าจะใช้อย่างไร และเมื่อไร โดยมีวิธีการที่ผู้สอนสามารถเลือกใช้ได้ อาทิ

2.1.1 การสาธิตโดยแสดงกระบวนการคิดในการใช้กลวิธีออกมาเป็นถ้อยคำ (Think -aloud Modeling) เช่น ผู้สอนแสดงกระบวนการคิดในการใช้กลวิธีการเชื่อมโยงความรู้จากบทอ่านเรื่อง “ Refugees Dying in One of the Most Miserable Spots on Earth” ดังนี้

“ From the title, “Refugees” are people who migrate from their own countries and live in other countries. I've heard about refugees from Khmer and Vietnam. But the title says “miserable spots on earth”, so I think it is not in Asia. It should be somewhere in Africa because I've heard a lot about the dry area and the poor people there.”

2.1.2 การใช้ถ้อยคำอธิบายกระบวนการคิดในการใช้กลวิธีซึ่งนำมาสู่ข้อสรุปของตนเอง (Talk- aloud Modeling) เช่น ผู้สอนสาธิตโดยแสดงให้เห็นว่าไม่ทราบความหมายของคำศัพท์แต่ในที่สุดก็สามารถแก้ปัญหาได้โดยสามารถบอกได้ว่าคำนั้นมีความหมายอย่างไร ผู้สอนจะอธิบายย้อนกลับไปที่วิธีการอย่างไรจึงสามารถบอกความหมายของคำศัพท์คำนั้นได้ ดังนี้

“From the sentence: That toy is a lethal weapon; the kid almost killed me with it!” (Teacher writes the answer “lethal = deadly” on a board, then explains) I guess the word lethal means deadly from the context “ the kid almost killed me with it! “ It can kill so it might be very dangerous.

2.1.3 การแสดงพฤติกรรมในการใช้กลวิธี (Performance Modeling) เช่น ผู้สอนแสดงการใช้กลวิธีการสรุปย่อโดยการขีดเส้นใต้ข้อความที่แสดงความคิดสำคัญของย่อหน้า หรือ บทอ่าน เป็นต้น

2.1.4 การพูดอธิบายเกี่ยวกับกลวิธี (Explanation) เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจว่าจะใช้กลวิธีนี้ได้อย่างไร อาทิเช่น ผู้สอนอธิบายกลวิธีการสรุปย่อ ดังนี้

“ To summarize the main idea of a paragraph or a passage , you should follow these steps. First, read a paragraph or a passage. Second, delete unimportant information. Third,

2.2 การทดลองใช้กลวิธี โดยให้ผู้เรียนฝึกใช้กลวิธีด้วยวิธีการเดียวกับที่ได้รับ การสอน ผู้สอนเป็นผู้คอยชี้แนะ ให้ข้อมูลป้อนกลับ และลดการให้ความช่วยเหลือลงเมื่อผู้เรียนมีความเข้าใจและสามารถใช้กลวิธีได้ด้วยตนเอง

3. ชั้นประยุกต์ใช้ เป็นขั้นตอนที่มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้เรียนได้นำกลวิธีการอ่านที่ได้ ฝึกในตอนต้นไปประยุกต์ใช้ในการอ่านบทอ่านใหม่กับเพื่อนกลุ่มย่อยเพื่อให้ผู้เรียนได้ช่วยเหลือ เรียนรู้ และแลกเปลี่ยนความรู้ ความคิดเกี่ยวกับการใช้กลวิธีในการทำความเข้าใจบทอ่าน กิจกรรม ในขั้นตอนนี้ผู้สอนจะคอยสังเกต ให้ความช่วยเหลือและกระตุ้นให้ผู้เรียนแต่ละกลุ่มได้แลกเปลี่ยน เรียนรู้ และแสดงความคิดเห็นร่วมกัน

4. ชั้นสรุปและประเมินผล เป็นขั้นตอนที่มีวัตถุประสงค์เพื่อตรวจสอบความเข้าใจใน การอ่าน และตรวจสอบความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการใช้กลวิธีของผู้เรียน โดยกิจกรรมประกอบด้วย

4.1 การตรวจสอบความเข้าใจในการอ่าน โดยอาจให้ผู้เรียนทำแบบฝึกหัดลักษณะ ต่างๆ เช่น ถ้าม-ตอบแบบปากเปล่า แบบเขียนตอบ แบบเลือกคำตอบที่ถูกต้อง แบบถูกผิด แบบ จับคู่ แบบเติมคำ หรือข้อความลงใน diagram เป็นต้น

4.2 การตรวจสอบความรู้ ความเข้าใจ และความสามารถในการใช้กลวิธีกระทำ โดยการที่ผู้สอนและผู้เรียนสนทนาเพื่อทำความเข้าใจเกี่ยวกับกลวิธีร่วมกัน และผู้สอนประเมิน ความสามารถในการใช้กลวิธี เช่น ผู้เรียนใช้กลวิธีเดาความหมายของคำแล้วช่วยให้ได้ความหมายที่ ถูกต้องหรือไม่ ผู้เรียนสามารถตั้งคำถามในระดับต่างๆได้หรือไม่ ผู้เรียนสามารถเขียนสรุปความได้ ถูกต้องหรือไม่ เป็นต้น

การวัดและประเมินผลการเรียน

การวัดและประเมินผลการเรียนการสอนตามรูปแบบครอบคลุมทั้งการวัดก่อนการ เรียน การติดตามผลระหว่างเรียน และการวัดผลหลังการเรียน ประกอบด้วย

1. ก่อนการเรียนมีการทดสอบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจเพื่อจะรู้ระดับความสามารถในการอ่านของผู้เรียน และภายหลังการเรียนจัดให้มีการสอบอีกครั้งหนึ่ง โดยอาจใช้ข้อสอบชุดเดียวกับที่ใช้ในครั้งแรก หรืออาจใช้ข้อสอบคนละชุดแต่เป็นข้อสอบที่มีลักษณะเป็นคู่ขนาน นำคะแนนจากผลการสอบทั้งสองครั้งมาเปรียบเทียบ หากผู้เรียนมีคะแนนหลังการเรียนสูงขึ้นกว่าก่อนการเรียนแสดงว่า ผู้เรียนมีพัฒนาการของความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ

2. ก่อนการเรียนมีการสำรวจพฤติกรรมการใช้กลวิธีการอ่านทั้ง 5 กลวิธีของผู้เรียน ได้แก่ การเชื่อมโยงความรู้ การทำนายความ การทำความเข้าใจให้กระจ่าง การตั้งคำถาม และการสรุปย่อ และหลังการเรียนให้สำรวจซ้ำอีกครั้งหนึ่ง เพื่อดูว่าผู้เรียนมีพฤติกรรมการใช้กลวิธีการอ่านทั้งห้ากลวิธีเปลี่ยนแปลงไปหรือไม่ หากมีการเปลี่ยนแปลงแสดงว่า ผู้เรียนมีพัฒนาการของพฤติกรรมการใช้กลวิธีการอ่าน

3. ในขณะที่เรียน ผู้สอนสังเกตพฤติกรรมการทำงานร่วมกันของผู้เรียนในประเด็นของการแบ่งบทบาทหน้าที่ การมีส่วนร่วมในการทำงาน และการให้ความช่วยเหลือกันภายในกลุ่ม นอกจากนี้ยังให้ผู้เรียนประเมินการทำงานภายในกลุ่มของตนเองเป็นระยะๆ เพื่อดูว่าผู้เรียนมีปัญหาในการทำกิจกรรมกลุ่มหรือไม่ หากมีผู้สอนจะได้ให้ความช่วยเหลือต่อไป

เอกสารประกอบรูปแบบการเรียนการสอน

เอกสารประกอบรูปแบบการเรียนการสอน ประกอบด้วย

1. คู่มือการใช้รูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้น เป็นเอกสารที่ให้คำแนะนำการใช้รูปแบบ ซึ่งในเอกสารจะอธิบายให้ผู้สอนได้ทราบถึงสิ่งที่ควรศึกษาและควรจัดเตรียม ตลอดจนวิธีปฏิบัติในแต่ละขั้นตอนของการสอน บทบาทของผู้สอน บทบาทของผู้เรียน การจัดสภาพการเรียนการสอน รวมถึงข้อเสนอแนะอื่นๆที่จะทำให้การจัดการเรียนการสอนตามรูปแบบเป็นไปอย่างราบรื่น สามารถบรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้

2. แผนการสอน เป็นเอกสารที่เขียนขึ้นตามลำดับขั้นของรูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้น จำนวน 10 แผน แต่ละแผนใช้เวลาในการสอน 3 ชั่วโมง และมีองค์ประกอบหลักที่เหมือนกันคือ ชื่อแผน จุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหา สื่อการสอน เวลาที่ใช้ การดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล และภาคผนวก ซึ่งจะเป็นบทอ่าน ใบงานสำหรับทำกิจกรรมในห้องเรียน ใบความรู้สำหรับผู้เรียนใช้ศึกษาเพิ่มเติม และแบบฝึกหัดทดสอบความเข้าใจในการอ่านพร้อมเฉลย โดยรายละเอียดของแผนการสอนมีดังนี้

ตารางที่ 8 ลำดับที่ กลวิธีการอ่านในแผนการสอนที่จัดทำขึ้นตามรูปแบบการเรียนการสอน

แผนการสอนที่	ชื่อกลวิธีการอ่าน
1	Activating and connecting background knowledge
2	Making predictions
3	Solving problems with clarifying strategy
4	Using questioning strategy I
5	Using questioning strategy II
6	Writing a summary I
7	Writing a summary II
8	Linking background knowledge, predicting, clarifying, questioning, and summarizing strategies I
9	Linking background knowledge, predicting, clarifying, questioning, and summarizing strategies II
10	Linking background knowledge, predicting, clarifying, questioning, and summarizing strategies III

ตอนที่ 2 ผลการทดลองใช้รูปแบบการสอนกลวิธีการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้หลักการเรียนรู้แบบร่วมมือ

การทดลองใช้รูปแบบการสอนกลวิธีการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้หลักการเรียนรู้แบบร่วมมือ กระทำโดยนำแผนการสอนที่เขียนขึ้นโดยยึดลำดับขั้นของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามรูปแบบที่พัฒนาขึ้น ซึ่งได้รับการตรวจสอบจากอาจารย์ที่ปรึกษา ผู้ทรงคุณวุฒิ ผ่านการนำไปทดลองใช้เพื่อพิจารณาความเป็นไปได้แล้ว ไปทดลองสอนนิสิตในระดับอุดมศึกษาเพื่อประเมินประสิทธิภาพของรูปแบบการเรียนการสอน และเอกสารประกอบรูปแบบการเรียนการสอนว่าสามารถพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจและพัฒนาการใช้กลวิธีการอ่านให้กับผู้เรียนได้หรือไม่ ผลการทดลองได้ข้อมูลดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ

1.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจก่อนกับหลังการทดลองของนิสิตคณะมนุษยศาสตร์และคณะเภสัชศาสตร์ที่เรียนโดยใช้รูปแบบการสอนกลวิธีการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้หลักการเรียนรู้แบบร่วมงาน ปรากฏดังตารางที่ 9

ตารางที่ 9 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจก่อนกับหลังการทดลองของนิสิตคณะมนุษยศาสตร์ และคณะเภสัชศาสตร์ที่เรียนโดยใช้รูปแบบการสอนกลวิธีการอ่านโดยใช้หลักการเรียนรู้แบบร่วมงาน

กลุ่มตัวอย่าง	ก่อนการทดลอง		หลังการทดลอง		t	Sig
	X	S.D.	X	S.D.		
คณะมนุษยศาสตร์	15.95	3.26	19.00	3.02	3.53*	.00
คณะเภสัชศาสตร์	18.80	6.46	27.85	5.64	8.81*	.00

* $P < .01$

จากตารางที่ 9 แสดงให้เห็นว่าคะแนนเฉลี่ยของความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนิสิตคณะมนุษยศาสตร์และคณะเภสัชศาสตร์สูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

1.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจก่อนกับหลังการทดลองของนิสิตที่เรียนโดยใช้รูปแบบการสอนกลวิธีการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้หลักการเรียนรู้แบบร่วมงาน แยกตามระดับความสามารถในการอ่าน ปรากฏดังตารางที่ 10- 11

ตารางที่ 10 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ก่อนกับหลังการทดลองของนิสิตคณะมนุษยศาสตร์ที่เรียนโดยใช้รูปแบบการสอนกลวิธี การอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้หลักการเรียนรู้แบบร่วมงานแยกตามระดับความสามารถ ในการอ่าน

ความสามารถในการอ่าน	ก่อนการทดลอง		หลังการทดลอง		t	Sig
	X	S.D.	X	S.D.		
สูง	20.00	.70	21.20	2.68	.96	.38
ปานกลาง	15.70	1.76	18.30	3.19	2.12	.06
ต่ำ	12.40	2.60	18.20	2.28	3.32	.02

*P < .01

จากตารางที่ 10 แสดงให้เห็นว่านิสิตคณะมนุษยศาสตร์กลุ่มที่มีความสามารถในการอ่านสูง ปานกลาง และต่ำ มีคะแนนเฉลี่ยของความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ สูงขึ้นอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตารางที่ 11 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ก่อนกับหลังการทดลองของนิสิตคณะเภสัชศาสตร์ที่เรียนโดยใช้รูปแบบการสอนกลวิธี การอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้หลักการเรียนรู้แบบร่วมงานแยกตามระดับความสามารถ ในการอ่าน

ความสามารถในการอ่าน	ก่อนการทดลอง		หลังการทดลอง		t	Sig
	X	S.D.	X	S.D.		
สูง	27.60	3.84	35.00	2.12	3.76	.02
ปานกลาง	17.90	2.92	26.20	4.80	5.56*	.00
ต่ำ	11.80	2.16	24.00	2.34	7.37*	.00

* P < .01

จากตารางที่ 11 แสดงให้เห็นว่านิสิตคณะเภสัชศาสตร์กลุ่มที่มีความสามารถในการอ่านสูง มีคะแนนเฉลี่ยของความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจสูงขึ้นอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นิสิตกลุ่มที่มีความสามารถในการอ่านปานกลางและต่ำมีคะแนนเฉลี่ยของ ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

1.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อความเข้าใจหลังการทดลองของนิสิตคณะมนุษยศาสตร์กับคณะเภสัชศาสตร์ที่เรียนโดยใช้รูปแบบการ สอนกลวิธี การอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้หลักการเรียนรู้แบบร่วมงาน ปรากฏดังตารางที่ 12

ตารางที่ 12 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจหลังการทดลองของนิสิตคณะมนุษยศาสตร์กับคณะเภสัชศาสตร์ที่เรียนโดยใช้รูปแบบการสอนกลวิธีการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้หลักการเรียนรู้แบบร่วมงาน

	X	S.D.	t	Sig
คณะมนุษยศาสตร์	19.00	3.02	6.18*	.00
คณะเภสัชศาสตร์	27.85	5.64		

*P < .01

จากตารางที่ 12 แสดงให้เห็นว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจหลังการทดลองของนิสิตคณะมนุษยศาสตร์กับคณะเภสัชศาสตร์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

1.4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยและร้อยละของคะแนนความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจหลังการทดลองของนิสิตคณะมนุษยศาสตร์กับคณะเภสัชศาสตร์ที่เรียนโดยใช้รูปแบบการสอนกลวิธีการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้หลักการเรียนรู้แบบร่วมงาน ปรากฏดังตารางที่ 13

ตารางที่ 13 ค่าเฉลี่ยและร้อยละของคะแนนความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจหลังการทดลองของนิสิตคณะมนุษยศาสตร์กับคณะเภสัชศาสตร์ที่เรียนโดยใช้รูปแบบการสอนกลวิธีการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้หลักการเรียนรู้แบบร่วมงาน

	X	ร้อยละ	เทียบกับเกณฑ์ที่กำหนด
คณะมนุษยศาสตร์	19.00	38	ต่ำกว่าเกณฑ์
คณะเภสัชศาสตร์	27.85	55.70	ผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ

*คะแนนเต็ม 50 คะแนน

จากตารางที่ 13 แสดงให้เห็นว่านิสิตคณะมนุษยศาสตร์มีคะแนนเฉลี่ยของความสามารถในการอ่านหลังการทดลอง คิดเป็นร้อยละ 38 ซึ่งเมื่อเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนด ถือว่ามีความสามารถในการอ่านอยู่ในระดับต่ำกว่าเกณฑ์ขั้นต่ำที่กำหนด ส่วนนิสิตคณะเภสัชศาสตร์มีคะแนนเฉลี่ยของความสามารถในการอ่านหลังการทดลอง คิดเป็นร้อยละ 55.70 ซึ่งเมื่อเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดถือว่า มีความสามารถในการอ่านผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำที่กำหนด

2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมการใช้กลวิธีการอ่าน

2.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยที่ได้จากการประเมินพฤติกรรมการใช้กลวิธีการอ่านก่อนกับหลังการทดลองของนิสิตที่เรียนโดยใช้รูปแบบการสอนกลวิธีการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้หลักการเรียนรู้แบบร่วมงาน ปรากฏผลดังตารางที่ 14-15

ตารางที่ 14 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยพฤติกรรมการใช้กลวิธีการอ่านก่อนกับหลังการทดลองของนิสิตคณะมนุษยศาสตร์ที่เรียนโดยใช้รูปแบบการสอนกลวิธีการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้หลักการเรียนรู้แบบร่วมงาน

กลวิธีการอ่าน	ก่อนทดลอง		หลังทดลอง		t	Sig
	X	S.D	X	S.D		
1. การเชื่อมโยงความรู้	3.49	.64	3.79	.55	2.52	.02
2. การทำนายความ	3.27	.70	3.77	.56	2.69	.01
3. การทำความเข้าใจให้กระจ่าง	3.46	.50	3.73	.39	2.72	.01
4. การตั้งคำถาม	2.78	.69	3.35	.67	3.05*	.00
5. การสรุปย่อ	3.57	.43	4.02	.50	6.09*	.00
รวม	3.36	.47	3.73	.40	4.03*	.00

*P < .01

จากตารางที่ 14 แสดงให้เห็นว่า ในภาพรวมนิสิตคณะมนุษยศาสตร์มีค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมการใช้กลวิธีการอ่านภายหลังการทดลองสูงขึ้นกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และเมื่อพิจารณาเป็นรายกลวิธี พบว่า นิสิตมีค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมการใช้กลวิธีการเชื่อมโยงความรู้ การทำนายความ และการทำความเข้าใจให้กระจ่างสูงขึ้นอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นิสิตมีค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมการใช้กลวิธีการตั้งคำถาม และการสรุปย่อสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

เมื่อนำค่าเฉลี่ยมาเทียบกับเกณฑ์ที่ผู้วิจัยกำหนด คือ พฤติกรรมนั้นต้องมีค่าเฉลี่ย 3.50 ขึ้นไป และมีค่า S.D.ไม่เกิน 1 จึงจะถือว่ามีพฤติกรรมการอ่านอยู่ในระดับสูง พบว่า ในภาพรวม นิสิตคณะมนุษยศาสตร์มีพฤติกรรมการใช้กลวิธีการอ่านหลังการทดลองอยู่ในระดับสูง และเมื่อพิจารณาเป็นรายกลวิธี พบว่า นิสิตมีพฤติกรรมการใช้กลวิธีการอ่านเกือบทุกกลวิธีอยู่ในระดับสูง มีเพียงกลวิธีการตั้งคำถามเท่านั้น ที่นิสิตมีพฤติกรรมการใช้กลวิธีต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนด

ตารางที่ 15 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยพฤติกรรมการใช้กลวิธีการอ่านก่อนกับหลังการทดลองของนิสิต คณะศึกษาศาสตร์ที่เรียนโดยใช้รูปแบบการสอนกลวิธีการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้หลักการเรียนรู้แบบร่วมมือ

กลวิธีการอ่าน	ก่อนทดลอง		หลังทดลอง		t	Sig
	X	S.D.	X	S.D.		
1. การเชื่อมโยงความรู้	3.35	.54	3.97	.41	4.05*	.00
2. การทำนายความ	3.27	.58	3.73	.63	2.68	.01
3. การทำความเข้าใจให้กระจ่าง	3.40	.47	3.73	.35	3.89*	.00
4. การตั้งคำถาม	2.70	.81	3.36	.52	4.12*	.00
5. การสรุปย่อ	3.58	.61	3.85	.56	1.68	.10
รวม	3.30	.42	3.75	.34	5.39*	.00

*P < .01

จากตารางที่ 15 แสดงให้เห็นว่า ในภาพรวม นิสิตคณะศึกษาศาสตร์มีค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมการใช้กลวิธีการอ่านภายหลังการทดลองสูงขึ้นกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และเมื่อพิจารณาเป็นรายกลวิธี พบว่า นิสิตมีค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมการใช้กลวิธีการเชื่อมโยงความรู้ การทำความเข้าใจให้กระจ่าง และการตั้งคำถามสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นิสิตมีค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมการใช้กลวิธีการทำนายความ และการสรุปย่อสูงขึ้นอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

เมื่อนำค่าเฉลี่ยมาเทียบกับเกณฑ์ที่ผู้วิจัยกำหนด คือ พฤติกรรมนั้นต้องมีค่าเฉลี่ย 3.50 ขึ้นไป และมีค่า S.D. ไม่เกิน 1 จึงจะถือว่ามีพฤติกรรมการอ่านอยู่ในระดับสูง พบว่า ในภาพรวม นิสิตคณะศึกษาศาสตร์มีพฤติกรรมการใช้กลวิธีการอ่านหลังการทดลองอยู่ในระดับสูง และเมื่อพิจารณาเป็นรายกลวิธี พบว่า นิสิตมีพฤติกรรมการใช้กลวิธีการอ่านเกือบทุกกลวิธีอยู่ในระดับสูง มีเพียงกลวิธีการตั้งคำถามเท่านั้นที่นิสิตมีพฤติกรรมการใช้กลวิธีต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนด

2.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยพฤติกรรมการใช้กลวิธีการอ่านหลังการทดลองของนิสิตที่เรียนโดยใช้รูปแบบการสอนกลวิธีการอ่านโดยใช้หลักการเรียนรู้แบบร่วมมือแยกตามระดับความสามารถในการอ่าน ปรากฏผลดังตารางที่ 16-17

ตารางที่ 16 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยพฤติกรรมกรรมการใช้กลวิธีการอ่านก่อนกับหลังการทดลองของนิสิตคณะมนุษยศาสตร์ที่เรียนโดยใช้รูปแบบการสอนกลวิธีการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้หลักการเรียนรู้แบบร่วมงานแยกตามระดับความสามารถในการอ่าน

กลวิธีการอ่าน	ระดับความสามารถในการอ่าน														
	สูง					ปานกลาง					ต่ำ				
	ก่อน		หลัง		t	ก่อน		หลัง		t	ก่อน		หลัง		t
X	S.D	X	S.D	X		S.D	X	S.D	X		S.D	X	S.D		
1. การเชื่อมโยงความรู้	3.83	.50	4.00	.31	.81	3.36	.65	3.61	.60	1.28	3.40	.75	3.93	.60	2.76
2. การทำนายความ	3.35	.65	3.75	.35	1.06	3.22	.73	3.65	.69	1.41	3.30	.85	4.05	.37	2.53
3. การทำความเข้าใจ															
ให้กระจ่าง	3.69	.27	4.01	.26	1.54	3.37	.54	3.56	.44	1.67	3.41	.63	3.78	.20	1.32
4. การตั้งคำถาม	3.00	.68	3.15	.48	.58	2.70	.83	3.40	.77	2.10	2.75	.39	3.45	.69	4.80*
5. การสรุปย่อ	3.85	.54	4.20	.48	5.71*	3.55	.38	3.95	.58	2.95	3.35	.33	4.00	.39	10.61*
รวม	3.60	.21	3.88	.19	1.83	3.28	.53	3.61	.48	2.11	3.29	.53	3.83	.38	4.22

*P < .01

จากตารางที่ 16 แสดงให้เห็นว่า ในภาพรวมนิสิตคณะมนุษยศาสตร์กลุ่มที่มีความสามารถในการอ่านสูง ปานกลาง และต่ำมีพฤติกรรมกรรมการใช้กลวิธีการอ่านหลังการทดลองสูงขึ้นอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และเมื่อพิจารณาเป็นรายกลวิธีพบว่า นิสิตกลุ่มต่ำมีพฤติกรรมกรรมการใช้กลวิธีการตั้งคำถามและการสรุปย่อสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนพฤติกรรมกรรมการใช้กลวิธีการอ่านอื่น ๆ สูงขึ้นอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นิสิตกลุ่มสูงมีพฤติกรรมกรรมการใช้กลวิธีการสรุปย่อสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนกลวิธีอื่น ๆ สูงขึ้นอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และนิสิตกลุ่มปานกลางมีพฤติกรรมกรรมการใช้กลวิธีทุกกลวิธีสูงขึ้นอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

เมื่อนำค่าเฉลี่ยมาเทียบกับเกณฑ์ที่ผู้วิจัยกำหนด คือ พฤติกรรมนั้นต้องมีค่าเฉลี่ย 3.50 ขึ้นไป และมีค่า S.D. ไม่เกิน 1 จึงจะถือว่า มีพฤติกรรมกรรมการอ่านอยู่ในระดับสูง พบว่า ในภาพรวม นิสิตคณะมนุษยศาสตร์ทุกกลุ่มมีพฤติกรรมกรรมการใช้กลวิธีการอ่านหลังการทดลองอยู่ในระดับสูง และเมื่อพิจารณาเป็นรายกลวิธี พบว่า นิสิตทุกกลุ่มมีพฤติกรรมกรรมการใช้กลวิธีการอ่านเกือบทุกกลวิธีอยู่ในระดับสูง มีเพียงกลวิธีการตั้งคำถามเท่านั้น ที่นิสิตมีพฤติกรรมกรรมการใช้กลวิธีต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนด

ตารางที่ 17 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยพฤติกรรมการใช้กลวิธีการอ่านก่อนกับหลังการทดลองของนิสิตคณะ
ศึกษาศาสตร์ที่เรียนโดยใช้รูปแบบการสอนกลวิธีการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้หลักการเรียนรู้
แบบร่วมงานแยกตามระดับความสามารถในการอ่าน

กลวิธีการอ่าน	ระดับความสามารถในการอ่าน														
	สูง					ปานกลาง					ต่ำ				
	ก่อน	หลัง	ก่อน	หลัง	t	ก่อน	หลัง	ก่อน	หลัง	t	ก่อน	หลัง	ก่อน	หลัง	t
	X	S.D	X	S.D		X	S.D	X	S.D		X	S.D	X	S.D	
1. การเชื่อมโยงความรู้	3.53	.36	3.93	.36	1.29	3.21	.68	4.13	.35	4.17*	3.43	.36	3.70	.50	1.17
2. การทำนายความ	3.60	.62	3.70	.54	.59	3.15	.57	3.82	.64	2.22	3.20	.57	3.60	.80	1.55
3. การทำความเข้าใจ															
ให้กระจ่าง	3.54	.50	3.89	.17	1.67	3.40	.53	3.73	.44	2.55	3.23	.34	3.58	.26	2.17
4. การตั้งคำถาม	2.85	.69	3.60	.37	1.93	2.55	.93	3.27	.55	3.41*	2.85	.76	3.30	.62	1.29
5. การสรุปย่อ	3.30	.75	3.95	.67	2.80	3.72	.50	3.92	.44	1.63	3.60	.72	3.60	.72	.00
รวม	3.42	.43	3.84	.25	2.06	3.25	.48	3.79	.34	4.88*	3.26	.36	3.57	.41	1.86

*P < .01

จากตารางที่ 17 แสดงให้เห็นว่า ในภาพรวม นิสิตคณะศึกษาศาสตร์กลุ่มที่มีความสามารถในการอ่านปานกลางมีพฤติกรรมการใช้กลวิธีการอ่านสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และเมื่อพิจารณารายกลวิธี พบว่า นิสิตมีพฤติกรรมการใช้กลวิธีการเชื่อมโยงความรู้และการตั้งคำถามสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนกลวิธีอื่นๆสูงขึ้นอย่างไร้มีนัยสำคัญทางสถิติ ในภาพรวมนิสิตกลุ่มที่มีความสามารถในการอ่านสูงและต่ำมีพฤติกรรม การใช้กลวิธีการอ่านสูงขึ้นอย่างไร้มีนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อพิจารณารายกลวิธี พบว่านิสิตทั้งสองกลุ่มมีพฤติกรรมการใช้กลวิธีการอ่านทุกกลวิธีสูงขึ้นอย่างไร้มีนัยสำคัญทางสถิติ

เมื่อนำค่าเฉลี่ยมาเทียบกับเกณฑ์ที่ผู้วิจัยกำหนด คือ พฤติกรรมนั้นต้องมีค่าเฉลี่ย 3.50 ขึ้นไป และมีค่า S.D. ไม่เกิน 1 จึงจะถือว่าพฤติกรรมกรอ่านอยู่ในระดับสูง พบว่า ในภาพรวม นิสิตคณะศึกษาศาสตร์ทุกกลุ่มมีพฤติกรรมการใช้กลวิธีการอ่านหลังการทดลองอยู่ในระดับสูง และเมื่อพิจารณาเป็นรายกลวิธี พบว่า นิสิตกลุ่มสูงมีพฤติกรรมการใช้กลวิธีการอ่านทุกกลวิธีอยู่ในระดับสูง นิสิตกลุ่มปานกลางและต่ำมีพฤติกรรมการใช้กลวิธีเกือบทุกกลวิธีอยู่ในระดับสูง มีเพียงกลวิธีที่ตั้งคำถามเท่านั้นที่นิสิตมีพฤติกรรมการใช้กลวิธีต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนด

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

2.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยพฤติกรรมการใช้กลวิธีการอ่านหลังการทดลองของนิสิตคณะมนุษยศาสตร์กับคณะเภสัชศาสตร์ที่เรียนโดยใช้รูปแบบการสอนกลวิธีการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้หลักการเรียนรู้แบบร่วมงานปรากฏผลดังตารางที่ 18

ตารางที่ 18 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยพฤติกรรมการใช้กลวิธีการอ่านหลังการทดลองของนิสิตคณะมนุษยศาสตร์กับคณะเภสัชศาสตร์ที่เรียนโดยใช้รูปแบบการสอนกลวิธีการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้หลักการเรียนรู้แบบร่วมงาน

	X	S.D.	t	Sig
คณะมนุษยศาสตร์	3.73	.40	.10	.92
คณะเภสัชศาสตร์	3.75	.34		

*P < .01

จากตารางที่ 18 แสดงให้เห็นว่าค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมการใช้กลวิธีการอ่านหลังการทดลองของนิสิตคณะมนุษยศาสตร์กับคณะเภสัชศาสตร์แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการทำงานร่วมกัน

3.1 ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยจากการประเมินการทำงานร่วมกันของนิสิตที่เรียนโดยใช้รูปแบบการสอนกลวิธีการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้หลักการเรียนรู้แบบร่วมงาน ปรากฏผลดังตารางที่ 19-20

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 19 ค่าเฉลี่ยจากการประเมินการทำงานร่วมกันของนิสิตคณะมนุษยศาสตร์ที่เรียนโดยใช้รูปแบบการสอนกลวิธีการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้หลักการเรียนรู้แบบร่วมงาน

ครั้งที่เรียน	การมีส่วนร่วม ของตนเอง		ระดับการ ประเมิน	การทำงาน ภายในกลุ่ม		ระดับการ ประเมิน	ประโยชน์จาก การทำงานกลุ่ม		ระดับการ ประเมิน	รวมทั้งนับ		ระดับการ ประเมิน
	X	S.D.		X	S.D.		X	S.D.		X	S.D.	
1	2.49	.29	ปานกลาง	2.60	.33	มาก	2.59	.33	มาก	2.55	.26	มาก
3	2.27	.23	ปานกลาง	2.42	.29	ปานกลาง	2.35	.32	ปานกลาง	2.34	.20	ปานกลาง
5	2.44	.32	ปานกลาง	2.52	.43	มาก	2.44	.40	ปานกลาง	2.46	.30	ปานกลาง
7	2.46	.23	ปานกลาง	2.65	.30	มาก	2.65	.37	มาก	2.56	.21	มาก
9	2.49	.29	ปานกลาง	2.74	.29	มาก	2.58	.36	มาก	2.59	.21	มาก

จากตารางที่ 19 แสดงให้เห็นว่า ในจำนวน 5 ครั้งของการประเมิน ในภาพรวม นิสิตคณะมนุษยศาสตร์ประเมินการทำงานร่วมกันว่ามีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก 3 ครั้ง และประเมินการทำงานร่วมกันว่ามีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง 2 ครั้ง และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นิสิตประเมินการมีส่วนร่วมของตนเองอยู่ในระดับปานกลางทุกครั้ง ประเมินการทำงานภายในกลุ่มว่าอยู่ในระดับมาก จำนวน 4 ครั้ง และประเมินประโยชน์จากการทำงานกลุ่มอยู่ในระดับมาก จำนวน 3 ครั้ง

ตารางที่ 20 ค่าเฉลี่ยจากการประเมินการทำงานร่วมกันของนิสิตคณะเภสัชศาสตร์ที่เรียน
โดยใช้รูปแบบการสอนกลวิธีการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้หลักการเรียนรู้แบบร่วมงาน

ครั้งที่ เรียน	การมีส่วนร่วม ของตนเอง		ระดับการ ประเมิน	การทำงาน ภายในกลุ่ม		ระดับการ ประเมิน	ประโยชน์จาก การทำงานกลุ่ม		ระดับการ ประเมิน	รวมทั้งฉบับ		ระดับการ ประเมิน
	X	S.D.		X	S.D.		X	S.D.		X	S.D.	
1	2.61	.14	มาก	2.70	.27	มาก	2.53	.26	มาก	2.62	.14	มาก
3	2.36	.27	ปานกลาง	2.36	.35	ปานกลาง	2.47	.49	ปานกลาง	2.38	.29	ปานกลาง
5	2.54	.25	มาก	2.61	.30	มาก	2.72	.29	มาก	2.60	.24	มาก
7	2.52	.21	มาก	2.52	.30	มาก	2.59	.37	มาก	2.53	.23	มาก
9	2.52	.23	มาก	2.53	.29	มาก	2.58	.34	มาก	2.53	.21	มาก

จากตารางที่ 20 แสดงให้เห็นว่า ในจำนวน 5 ครั้งของการประเมิน ในภาพรวม
นิสิตคณะเภสัชศาสตร์ประเมินการทำงานร่วมกันว่ามีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก 4 ครั้ง และประเมิน
การทำงานร่วมกันว่ามีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง 1 ครั้ง และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า
นิสิตประเมินการมีส่วนร่วมของตนเองอยู่ในระดับมาก จำนวน 4 ครั้ง ประเมินการทำงานภายในกลุ่ม
ว่าอยู่ในระดับมาก จำนวน 4 ครั้ง และประเมินประโยชน์จากการทำงานกลุ่มอยู่ในระดับมาก จำนวน
4 ครั้ง

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

4. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพการจัดการเรียนการสอน

4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพการจัดการเรียนการสอนนิสิต

คณะมนุษยศาสตร์

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากบันทึกสภาพการจัดการเรียนการสอนของผู้สอนพบว่า ในด้านบรรยากาศการเรียนการสอนโดยทั่วไป ในช่วงสัปดาห์ต้นๆของการเรียน ผู้เรียนให้ความสนใจในการเรียนดี แต่นิสิตจะกังวลว่าจะต้องใช้ภาษาอังกฤษในการได้ตอบกับผู้สอนจึงไม่ค่อยกล้าที่จะแสดงความคิดเห็นมากนัก เมื่อผู้สอนอนุญาตให้ใช้ภาษาไทยได้จึงกล้าที่จะโต้ตอบมากขึ้น ต่อมาในช่วงกลางและช่วงสัปดาห์ท้ายๆของการจัดการเรียนการสอนเห็นได้อย่างชัดเจนว่าผู้เรียนมีความสนใจในการเรียนน้อยลง โดยขาดเรียนครั้งละหลายๆคน จนบางครั้งไม่สามารถดำเนินการเรียนการสอนได้ จึงต้องมีการสอนชดเชยเพื่อให้ครบตามเวลาที่กำหนดไว้ในห้องเรียน นิสิตก็ขาดความกระตือรือร้นในการทำกิจกรรม หรือบางครั้งก็เพียงทำกิจกรรมให้เสร็จโดยไม่ได้ใส่ใจมากนัก ส่วนบางกลุ่มดูว่ามีความตั้งใจใช้เวลาในการทำกิจกรรมมากจนเกินเวลาที่กำหนด ทำให้กลุ่มอื่นต้องรอและขาดความสนใจในสิ่งที่เรียนโดยพูดคุยกันหรือทำกิจกรรมอื่น ผู้เรียนไม่เอาใจใส่ในการเรียนเท่าที่ควรทั้งที่การเรียนในครั้งนี้มีสัดส่วนของคะแนนคิดเป็น 20 % ของคะแนนในรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน 1

ในด้านปัญหาที่เกิดขึ้น พบว่า ผู้เรียนในห้องสามารถแบ่งออกได้เป็นสองกลุ่มใหญ่ๆ กลุ่มแรกจะเป็นกลุ่มที่มีความตั้งใจในการเรียน ตั้งใจทำงาน ส่วนกลุ่มที่สองเป็นกลุ่มที่ไม่ค่อยตั้งใจมากนัก ทำงานเร็วแต่ขาดความรอบคอบ และมีบางคนในกลุ่มที่เชื่อมั่นในความคิดของตนเอง มีพฤติกรรมเป็นผู้นำเวลาเข้ากลุ่ม และเพื่อนในกลุ่มให้ความเชื่อถือ อย่างไรก็ตามผลการตรวจสอบความเข้าใจในการอ่านหลังจบบทเรียนก็ไม่ได้แสดงว่ามีความสามารถในการอ่านโดดเด่นกว่าคนอื่นๆ ซึ่งทำให้เกิดปัญหาคือ สมาชิกคนอื่นๆจะไม่ได้แสดงความคิดเห็น หรือมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมเท่าที่ควร ส่วนปัญหาเกี่ยวกับกิจกรรมการเรียนการสอนพบว่า บทอ่านบางบทมีเนื้อหาที่ยากเกินไป เช่น บทอ่านเรื่องการศึกษา ทั้งนี้เพราะผู้เรียนมีความรู้เกี่ยวกับเรื่องนี้น้อยมาก ดังนั้นผู้สอนจึงต้องใช้คำถามนำอยู่ตลอดเวลา และทำให้ไม่สามารถสอนให้จบบทเรียนได้ภายในเวลาที่กำหนด นอกจากนี้ยังพบว่า ผู้เรียนไม่ค่อยคุ้นเคยกับกลวิธีการอ่านที่นำมาสอน เช่น กลวิธีการเชื่อมโยงความรู้ นิสิตไม่รู้ว่าจะเชื่อมโยงความรู้เมื่อไร และจะนำความรู้ในส่วนใดมาเชื่อมโยง กลวิธีการทำความเข้าใจให้กระจ่าง พบว่า ส่วนใหญ่นิสิตจะคุ้นเคยกับวิธีการโดยทั่วไป เช่น การเดา ความหมายของคำศัพท์จากบริบท การใช้ prefixes, suffixes แต่มีบางวิธีการที่นิสิตส่วนใหญ่ได้เรียนรู้เพิ่มเติม เช่น การสังเกตเครื่องหมาย punctuation นอกจากนี้ยังได้ฝึกวิธีการที่เคยรู้มาแล้ว เพื่อให้สามารถใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น ส่วนกลวิธีการทำนายความ และการตั้งคำถาม เป็นกลวิธีการที่นิสิตไม่เคยฝึกใช้มาก่อน จึงต้องใช้เวลาในการทำความเข้าใจ ส่วนกลวิธีการสรุปย่อ

พบว่า นิสิตไม่มีขั้นตอนของตนเองในการเขียนสรุป และเขียนสรุปโดยใช้ภาษาที่ผิดหลักไวยากรณ์ เป็นส่วนใหญ่ อย่างไรก็ตาม โดยภาพรวมนิสิตมีพัฒนาการในการใช้กลวิธีต่างๆ แต่ต้องใช้เวลาสักระยะหนึ่ง

ด้านวิธีการแก้ไขที่ได้กระทำ หากผู้เรียนมีปัญหาในเรื่องความไม่เข้าใจ วิธีการแสดงการคิดออกมาในขณะที่อ่าน และปัญหาการใช้กลวิธีการอ่าน ผู้สอนแก้ปัญหาโดยเพิ่มระยะเวลาในการสาธิตให้มากขึ้น เข้าไปดูแลขณะทำกิจกรรมกลุ่มอย่างใกล้ชิด อนุญาตให้ใช้ภาษาไทยในการสนทนา ในการตั้งคำถามเกี่ยวกับบทอ่าน และไม่ให้ผู้เรียนกังวลกับความถูกต้องของการใช้ภาษาในการเขียนสรุปย่อมากนัก แต่ให้เน้นที่ความคิดเป็นสำคัญ ปัญหาที่มีผู้เรียนบางคนเป็นผู้นำกลุ่มที่ไปครอบงำความคิดของผู้อื่น ทำให้เพื่อนในกลุ่มไม่ได้ใช้ความคิดของตัวเองนั้น ผู้สอนแก้ปัญหาโดยสลับสมาชิกบางคนในกลุ่มกับกลุ่มอื่นที่มีความสามารถในการอ่านอยู่ในระดับเดียวกัน ซึ่งพบว่าได้ผลเพราะจากการที่นิสิตคนหนึ่งเมื่ออยู่กลุ่มเดิมจะไม่ค่อยพูดแสดงความคิดเห็น เมื่อย้ายกลุ่มแล้วพบว่าเขากล้าพูดแสดงความคิดเห็น และดูว่าเป็นคนที่มีความคิดดีคนหนึ่งทีเดียว นอกจากนี้แล้วในการตรวจสอบความเข้าใจในการอ่าน ผู้เรียนไม่รู้จักรูปวิธีการเขียนตอบ กล่าวคือ มักจะคัดลอกข้อความจากบทอ่านมาตอบ ซึ่งทำให้ได้คำตอบที่ไม่ตรงประเด็น ผู้สอนนำประเด็นมาพูดคุยในห้องเรียนและแนะวิธีการเขียนตอบโดยให้ใช้ภาษาของตนเอง นอกจากนี้แล้วกรณีที่ไม่สามารถสอนให้จับบทเรียนได้ในเวลาที่กำหนด บางครั้งผู้สอนจะมอบหมายบทอ่าน หรือไปงานให้ผู้เรียนไปศึกษามาล่วงหน้าเพื่อลดระยะเวลาในการทำกิจกรรมในส่วนนั้นๆ ลง

4.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพการจัดการเรียนการสอนนิสิต

คณะเภสัชศาสตร์

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากบันทึกสภาพการจัดการเรียนการสอน พบว่า ในด้านบรรยากาศการเรียนการสอนโดยทั่วไป ผู้เรียนมีความสนใจ กระตือรือร้นในทุกครั้งของการเรียนการสอน ทุกคนพยายามที่จะตอบคำถามของผู้สอนแม้ว่าจะตอบผิด เมื่อมีปัญหาหรือเกิดข้อสงสัยก็กล้าที่จะยกมือขึ้นถาม และเมื่อให้ออกมาทำกิจกรรมหน้าชั้นเรียนในครั้งแรกๆ ก็จะเป็นผู้เรียนคนเดิมที่ออกมา แต่เมื่อผู้เรียนคุ้นเคยกับผู้สอนก็มีการสลับกันออกมาทำกิจกรรมโดยไม่เวียนกันอีกต่อไป นอกจากนี้แล้วในการสอน ผู้สอนสามารถใช้ภาษาอังกฤษในการสอนได้เป็นส่วนใหญ่เพราะผู้เรียนไม่ค่อยมีปัญหาในการฟัง บรรยากาศการเรียนไม่เคร่งเครียด สังเกตทุกคนมีรอยยิ้ม เสียงหัวเราะในขณะที่ทำกิจกรรม สามารถทำกิจกรรมได้เสร็จตามเวลาที่กำหนด ผู้เรียนเอาใจใส่ในการเรียน โดยส่วนใหญ่จะมีกระดาษหรือสมุดเล่มเล็กๆ สำหรับจดศัพท์ คำนวนใหม่ที่พบแยกต่างหากโดยที่ผู้สอนไม่ต้องบอกให้ทำ และมีบางครั้งที่แม้จะช่วยกันคิดกับเพื่อนแล้วแต่ยังไม่ได้คำตอบที่ชัดเจน ผู้เรียนก็จะสอบถามผู้สอนอีกครั้งหนึ่ง การที่ผู้เรียนเอาใจใส่ในการเรียนเช่นนี้อาจเป็นเพราะผู้เรียนเกรงว่าจะได้คะแนนน้อย เนื่องจากในสัดส่วนของคะแนนที่ได้จากการเรียนกับผู้สอนใน

ครั้งนี้คิดเป็น 20 % ของคะแนนในรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน 1 และในกลุ่มผู้เรียนก็มีสภาพการแข่งขันสูง ผู้เรียนพยายามสอบถามคะแนนอยู่ตลอดเวลา และในการทำแบบฝึกหัดก็ดูว่ามีความตั้งใจที่จะทำให้ได้คะแนนดี ๆ

ด้านปัญหาในการสอน พบว่า ผู้เรียนมีปัญหาในช่วงแรกที่ไม่คุ้นเคยกับวิธีการเรียนการสอนโดยการให้แสดงการคิดออกมาเป็นถ้อยคำ แต่ผู้เรียนก็ใช้เวลาไม่นานนักในการปรับตัว ผู้เรียนมีพัฒนาการของการใช้กลวิธีที่ดี เช่น กลวิธีที่ตั้งคำถาม แรกๆ ผู้เรียนไม่สามารถคิดคำถามได้ เพราะไม่เคยเป็นผู้คิดตั้งคำถามมาก่อน เคยแต่การเป็นผู้ตอบคำถาม จึงใช้เวลานานในการคิดสร้างคำถาม และส่วนใหญ่คำถามที่ตั้งจะเป็นคำถามประเภทที่สามารถหาคำตอบได้โดยตรงจากบทอ่าน แต่เพียงอย่างเดียว เมื่อฝึกกลวิธีเดิมซ้ำในครั้งต่อมา พบว่า ผู้เรียนมีความระมัดระวังในการตั้งคำถาม และสามารถตั้งคำถามที่มีความหลากหลายมากขึ้น หรือการใช้กลวิธีการเขียนสรุปย่อที่ในครั้งแรกผู้เรียนจับประเด็นได้ไม่ตึง แต่ในที่สุดมีพื้นฐานการเขียนที่ค่อนข้างดีพอใช้ พอฝึกซ้ำเป็นครั้งที่สองก็สามารถทำได้ดีขึ้น เป็นต้น

ในด้านวิธีการแก้ไขที่ได้กระทำ เนื่องจากผู้เรียนบางคนมีปัญหาในการทำแบบฝึกหัดตรวจสอบความเข้าใจในการอ่านในลักษณะเขียนตอบ โดยผู้เรียนจะคัดลอกข้อความจากบทอ่านมาตอบทำให้ตอบคำถามไม่ตรงประเด็น ผู้สอนได้นำมาอธิบายในชั้นเรียนและให้ผู้เรียนเขียนคำตอบใหม่ ในบางบทเรียนผู้เรียนมีปัญหาในการกรอกข้อมูลลงในใบงาน เช่น การฝึกกลวิธีการทำความเข้าใจให้กระจ่าง ผู้เรียนมุ่งแต่จะทำงานจึงไม่ได้กรอกข้อมูลลงในใบงาน แต่เขียนลงในบทอ่าน ผู้สอนก็ต้องอนุโลมโดยปรับให้ผู้เรียนบันทึกคำตอบลงในบทอ่านได้ ในการเขียนสรุปย่อผู้สอนต้องเน้นว่าให้ผู้เรียนแสดงความคิดออกมาก่อน และอย่ากังวลกับความถูกต้องของภาษามากนักเพราะสามารถช่วยกันแก้ไขภายหลังได้ ผู้เรียนจึงสามารถทำงานได้อย่างคล่องแคล่วขึ้น หรือในการสอนกลวิธีที่ตั้งคำถาม ผู้สอนก็อนุญาตให้ผู้เรียนตั้งคำถามเป็นภาษาไทยได้ไม่เช่นนั้นจะใช้เวลานานและคิดตั้งคำถามไม่ออก เมื่อเสร็จกิจกรรมในห้องเรียนจึงให้ผู้เรียนไปคิดแปลคำถามเป็นภาษาอังกฤษแล้วนำมาแลกเปลี่ยนเรียนรู้กันในห้องเรียน และบางครั้งเพื่อประหยัดเวลาก็มีการมอบหมายใบความรู้ให้ผู้เรียนไปศึกษามาล่วงหน้า

5. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการสังเกตการทำงานกลุ่ม

การวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการสังเกตทำงานกลุ่ม แบ่งออกเป็น 2 ตอน ในตอนที่ 1 เป็นข้อมูลเกี่ยวกับสภาพการทำงานกลุ่ม ในประเด็นของการแบ่งบทบาทหน้าที่/การปฏิบัติตามหน้าที่ การทำงานร่วมกันของสมาชิก และบรรยากาศในการทำงาน ส่วนตอนที่ 2 เป็นการวิเคราะห์พฤติกรรมทางวาจาที่ผู้เรียนใช้ในขณะทำงานร่วมกัน ผลการวิเคราะห์มีดังนี้

5.1 การวิเคราะห์สภาพการทำงานของนิสิตคณะมนุษยศาสตร์

ตอนที่ 1 สภาพการทำงานกลุ่ม

ในการทำงานแต่ละครั้งจะมีการแบ่งบทบาทหน้าที่ที่แตกต่างกันไป เช่นในครั้งแรกอาจกำหนดให้คนหนึ่งเป็นผู้บันทึกข้อมูล คนอื่นๆช่วยกันแปล และอีกคนหนึ่งเป็นผู้ออกมานำเสนอ และในครั้งต่อไปก็จะสลับหน้าที่ให้คนอื่นออกมานำเสนอหรือทำกิจกรรมหน้าชั้นเรียนบ้าง ส่วนวิธีการทำงานกลุ่มมีอยู่ 4 ลักษณะคือ 1) มีสมาชิกหนึ่งคนอ่านออกเสียงบทอ่านนำ และแปลไปเรื่อยๆ คนอื่นๆจะอ่านตามไปในใจ และช่วยเสริมหรือแสดงความคิดเห็นส่วนตัวเป็นช่วงๆ 2) สมาชิกต่างคนต่างอ่านบทอ่านในใจ แล้วหยุดอ่านที่ละย่อหน้าเพื่อช่วยกันสรุปเป็นช่วงๆ 3) ในกลุ่ม 4 คน มีการแบ่งเป็นสองกลุ่มย่อย เมื่อกลุ่มของตนเองอ่านจบจึงมาตรวจสอบความเข้าใจกันอีกครั้งหนึ่ง 4) มีสมาชิกหนึ่งคนที่ดูว่าเป็นคนที่เก่งที่สุดในกลุ่มที่เพื่อนๆไว้วางใจ ให้ความเชื่อถือทำหน้าที่เป็นหลักของกลุ่ม เขาจะคอยแปล สรุปบทอ่านให้กับคนอื่นๆ จนทำให้คนอื่นๆไม่มีบทบาทในการทำงานเท่าที่ควร ส่วนบรรยากาศในการทำงานส่วนใหญ่เป็นไปอย่างเงียบๆ ผู้เรียนพูดคุยกันเบาๆ แต่ก็ไม่เครียด มีเพียงหนึ่งกลุ่มที่บรรยากาศในการทำงานดูจะสนุกกว่ากลุ่มอื่นๆ เพราะทุกคนจะช่วยกันทำงาน ผลัดกันแสดงความคิดเห็นอยู่ตลอดเวลา

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์พฤติกรรมทางวาจาในการทำงาน ปรากฏดังตารางที่ 21

ตารางที่ 21 ค่าความถี่และร้อยละของพฤติกรรมทางวาจาของนิสิตคณะมนุษยศาสตร์

ประเภทพฤติกรรมทางวาจา	ความถี่	ร้อยละ	ลำดับที่
1. การกำกับกระบวนการทำงาน	68	9.73	4
2. การอ่านออกเสียง	90	12.88	3
3. การแปล	192	27.47	1
4. การใช้กลวิธีการอ่าน			
4.1 การเชื่อมโยงความรู้	16	2.29	8
4.2 การทำนายความ	5	0.71	10
4.3 การทำความเข้าใจให้กระจ่าง	45	6.44	7
4.4 การตั้งคำถาม	46	6.58	6
4.5 การสรุปย่อ	13	1.86	9

ตารางที่ 21 (ต่อ)

ประเภทพฤติกรรมทางวาจา	ความถี่	ร้อยละ	ลำดับที่
5. การกระตุ้นให้แสดงความคิดเห็น	54	7.72	5
6. การแสดงความเห็น/อธิบาย	150	21.46	2
7. การแสดงความเห็นด้วย	13	1.86	9
8. การแสดงความขัดแย้ง	4	.57	11
9. อื่นๆ	3	.43	12
รวม	699	100	

จากตารางที่ 21 แสดงให้เห็นว่านิสิตคณะมนุษยศาสตร์มีพฤติกรรมทางวาจาในการให้ความช่วยเหลือกันในการทำงาน จำนวน 699 ข้อความ โดยเรียงลำดับของความถี่ของข้อความแต่ละประเภทจากสูงไปต่ำดังนี้ ข้อความที่เป็นการเปล่งเสียงที่อ่าน คิดเป็นร้อยละ 27.46 ข้อความที่แสดงความคิดเห็น/อธิบาย คิดเป็นร้อยละ 21.46 การอ่านออกเสียง คิดเป็นร้อยละ 12.88 การกำกับกระบวนการทำงาน คิดเป็นร้อยละ 9.73 การกระตุ้นให้แสดงความคิดเห็น คิดเป็นร้อยละ 7.72 การใช้กลวิธีตั้งคำถาม คิดเป็นร้อยละ 6.58 การทำความเข้าใจให้กระจ่าง คิดเป็นร้อยละ 6.44 การเชื่อมโยงความรู้ คิดเป็นร้อยละ 2.29 การสรุปย่อ คิดเป็นร้อยละ 1.86 การแสดงความเห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 1.86 การทำนายความ คิดเป็นร้อยละ 0.71 การแสดงความขัดแย้ง คิดเป็นร้อยละ .57 และ ข้อความอื่นๆ เช่นการพูดที่ไม่จบประโยค อาทิเช่น “เค้าบอกว่า.....” “gain แปลว่า” คิดเป็นร้อยละ .43

5.2 สภาพการทำงานของนิสิตคณะเภสัชศาสตร์

ตอนที่ 1 สภาพการทำงานกลุ่ม

ในการทำงานแต่ละครั้งจะมีการแบ่งบทบาทหน้าที่สลับหมุนเวียนกันไป เช่น ในครั้งแรกสมาชิกคนหนึ่งทำหน้าที่บันทึกข้อมูล คราวต่อไปก็จะสลับให้คนอื่นทำหน้าที่นี้ หรือการออกมาทำกิจกรรมหน้าชั้นเรียนก็จะสลับกันออกมาทำหน้าที่ ส่วนการทำงานกลุ่มของสมาชิกมีอยู่ 3 ลักษณะคือ 1) สมาชิกต่างคนต่างอ่านบทอ่านในใจให้จบก่อน จากนั้นจึงมาพูดคุยเพื่อตรวจสอบความเข้าใจให้ตรงกัน หากมีปัญหาคำศัพท์ หรือมีความเข้าใจไม่ตรงกันก็ช่วยกันแสดงความคิดเห็นเพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ถูกต้อง ชัดเจน 2) สมาชิกหนึ่งหรือสองคนในกลุ่ม ทำหน้าที่เป็นหลักในการทำงานที่จะอ่านออกเสียงหรือแปลนำ แต่ก็ไม่ได้เป็นในลักษณะครอบงำความคิดของผู้อื่น เพราะสมาชิกคนอื่นๆก็จะผลัดกันแสดงความคิดเห็น และช่วยเสริมอยู่ตลอดเวลา 3) เมื่อได้รับบทอ่าน

กลุ่มก็จะเริ่มอ่านทันที โดยไม่มีใครทำหน้าที่หลัก ทุกคนจะสลับกันพูดและแสดงความคิดเห็นอย่างสมดุลย์ บรรยากาศในการทำงาน ส่วนใหญ่มีบรรยากาศสนุกสนาน มีเสียงพูดคุย และเสียงหัวเราะ สลับในการทำงานโดยตลอดทำให้บรรยากาศไม่เคร่งเครียด ทุกคนมีส่วนร่วมในการทำงาน แทบไม่ปรากฏว่ามีนิสิตคนใดนั่งฟังเฉยๆโดยไม่มีส่วนร่วมในการทำงาน

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์พฤติกรรมทางวาจาในการทำงาน ปรากฏดังตารางที่ 22

ตารางที่ 22 ค่าความถี่และร้อยละของพฤติกรรมทางวาจาของนิสิตคณะเภสัชศาสตร์

ประเภทพฤติกรรมทางวาจา	ความถี่	ร้อยละ	ลำดับที่
1. การกำกับกระบวนการทำงาน	54	6.42	6
2. การอ่านออกเสียง	97	11.53	3
3. การแปล	269	31.99	1
4. การใช้กลวิธีการอ่าน			
4.1 การเชื่อมโยงความรู้	25	2.97	9
4.2 การทำนายความ	16	1.90	10
4.3 การทำความเข้าใจให้กระจ่าง	72	8.56	5
4.4 การตั้งคำถาม	30	3.57	8
4.5 การสรุปย่อ	10	1.19	11
5. การกระตุ้นให้แสดงความคิดเห็น	73	8.68	4
6. การแสดงความคิดเห็น/อธิบาย	149	17.72	2
7. การแสดงความเห็นด้วย	37	4.40	7
8. การแสดงความขัดแย้ง	4	0.48	13
9. อื่นๆ	5	0.59	12
รวม	841	100	

จากตารางที่ 22 แสดงให้เห็นว่านิสิตคณะเภสัชศาสตร์มีพฤติกรรมทางวาจาในการให้ความช่วยเหลือกันในการทำงาน จำนวน 841 ข้อความ โดยเรียงลำดับของความถี่ของข้อความ แต่ละประเภทจากสูงไปต่ำดังนี้ ข้อความที่เป็นการแปลสิ่งที่อ่าน คิดเป็นร้อยละ 31.99 ข้อความที่แสดงความคิดเห็น/อธิบาย คิดเป็นร้อยละ 17.72 การอ่านออกเสียง คิดเป็นร้อยละ 11.53 การกระตุ้นให้แสดงความคิดเห็น คิดเป็นร้อยละ 8.68 การทำความเข้าใจให้กระจ่าง คิดเป็นร้อยละ

8.56 การกำกับกระบวนการทำงาน คิดเป็นร้อยละ 6.42 การแสดงความคิดเห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 4.40 การใช้กลวิธีตั้งคำถาม คิดเป็นร้อยละ 3.57 การเชื่อมโยงความรู้ คิดเป็นร้อยละ 2.97 การทำนายความ คิดเป็นร้อยละ 1.90 การสรุปย่อ คิดเป็นร้อยละ 1.19 ข้อความอื่นๆ เช่น การแสดงความรู้สึกร่วมตัว อาทิเช่น “เดี๋ยวๆเขา get แล้ว” “ละเอียดยิบขนาดนั้นเชียวหรือ” คิดเป็นร้อยละ .59 และการแสดงความขัดแย้ง คิดเป็นร้อยละ .48

6. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อรูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้น

6.1 ผลการวิเคราะห์คะแนนเฉลี่ยจากแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับรูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้นของนิสิตคณะมนุษยศาสตร์ ในตอนที่ 1 ปรากฏผลดังตารางที่ 23

ตารางที่ 23 ค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นเกี่ยวกับรูปแบบการสอนกลวิธีการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้หลักการเรียนรู้แบบร่วมงานของนิสิตคณะมนุษยศาสตร์

ข้อความ	X	S.D.	ระดับความคิดเห็น
นิสิตคิดว่า.....			
1. การปฐมนิเทศก่อนการเรียนการสอนเป็นสิ่งจำเป็นในการจัดการเรียนการสอนตามรูปแบบนี้.....	4.15	.58	มาก
2. นิสิตควรทราบถึงความสามารถในการอ่านของตนเองก่อนการเรียนเพื่อจะได้รู้ว่าตนเองจะต้องพัฒนาการอ่านในระดับที่มากน้อยเพียงใด และควรพัฒนาไปในทิศทางใด.....	4.55	.60	มากที่สุด
3. กลวิธีการอ่านเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นต่อการเข้าใจบทอ่าน.....	4.65	.58	มากที่สุด
4. กลวิธีการอ่านที่นำมาฝึกเป็นกลวิธีที่สำคัญและมีประโยชน์ต่อนิสิต			
ก. การเชื่อมโยงความรู้.....	4.50	.68	มากที่สุด
ข. การทำนายความ.....	3.95	.88	มาก
ค. การทำความเข้าใจให้กระจ่าง.....	4.45	.82	มาก
ง. การตั้งคำถาม.....	4.00	.72	มาก
จ. การสรุปย่อ	4.40	.72	มาก
5. กลวิธีการอ่านที่นำมาฝึกเพียงพอที่จะช่วยให้นิสิตอ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพ.....	4.00	.91	มาก
6. นิสิตต้องใช้กลวิธีมากกว่าหนึ่งกลวิธีในการอ่านบทอ่านแต่ละเรื่อง ...	4.60	.50	มากที่สุด

ตารางที่ 23 (ต่อ)

ข้อความ	X	S.D.	ระดับความคิดเห็น
7. การฝึกกลวิธีการอ่านโดยมีผู้สอนคอยชี้แนะในตอนต้นทำให้นิสิตมีความเข้าใจและมีทักษะในการใช้กลวิธีนั้น ๆ มากขึ้น.....	4.65	.58	มากที่สุด
8. การฝึกกลวิธีการอ่านกับกลุ่มเพื่อนทำให้นิสิตได้เรียนรู้และแลกเปลี่ยนกลวิธีการอ่านกับเพื่อน	4.35	.58	มาก
9. การทำงานร่วมกับกลุ่มเพื่อนทำให้นิสิตมีอิสระ มีความมั่นใจและกล้าแสดงความคิดเห็นมากขึ้น.....	4.35	.48	มาก
10. นิสิตได้พัฒนาความรู้ ความเข้าใจ และสามารถใช้กลวิธีการอ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น.....	4.35	.58	มาก
11. นิสิตพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน.....	4.05	.60	มาก
12. นิสิตพึงพอใจกับสื่อที่ใช้ประกอบการเรียนการสอน.....	4.10	.64	มาก
13. นิสิตพึงพอใจที่ได้ทำงานเป็นกลุ่มร่วมกับเพื่อน.....	4.25	.63	มาก
14. นิสิตรู้สึกกระตือรือร้นในการทำงานกลุ่ม.....	4.10	.55	มาก
15. การทำงานร่วมกับเพื่อนทำให้อัตราการเรียนการสอนในชั้นเรียนน่าสนใจมากขึ้น.....	4.40	.59	มาก
16. ในภาพรวมนิสิตพึงพอใจต่อรูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้น.....	4.15	.67	มาก
17. รูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้นช่วยให้นิสิตสามารถอ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพ.....	4.25	.71	มาก
18. รูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้นกระตุ้นให้นิสิตต้องการฝึกฝนการอ่านมากขึ้น.....	4.25	.55	มาก
19. รูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้นกระตุ้นให้นิสิตต้องการเรียนรู้กลวิธีการอ่านอื่น ๆ อีก.....	4.30	.65	มาก
20. นิสิตสามารถนำกลวิธีที่ได้เรียนรู้ไปปรับใช้กับการอ่านในรายวิชาอื่น ๆ	4.25	.55	มาก
รวม	4.29	.36	มาก

จากตารางที่ 23 แสดงให้เห็นว่า ในภาพรวมนิสิตคณะมนุษยศาสตร์มีความคิดเห็นเกี่ยวกับรูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้นอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณารายประเด็นพบว่า ประเด็นที่นิสิตมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุดมีอยู่ 5 ประเด็น คือ นิสิตควรทราบถึงความสามารถในการอ่านของตนเองก่อนการเรียนเพื่อจะได้รู้ว่าตนเองจะต้องพัฒนาการอ่านใน

ระดับที่มากน้อยเพียงใด และควรพัฒนาไปในทิศทางใด กลวิธีการอ่านเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นต่อการเข้าใจบทอ่าน นิสิตคิดว่ากลวิธีการเชื่อมโยงความรู้มีประโยชน์มากที่สุด นิสิตต้องใช้กลวิธีมากกว่าหนึ่งกลวิธีในการอ่านบทอ่านแต่ละเรื่อง และการฝึกกลวิธีการอ่านโดยมีผู้สอนคอยชี้แนะในตอนต้นทำให้นิสิตมีความเข้าใจและมีทักษะในการใช้กลวิธีนั้น ๆ มากขึ้น ส่วนในประเด็นอื่นๆ นิสิตมีความเห็นอยู่ในระดับมาก

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม มีผู้เขียนแสดงความคิดเห็นจำนวน 8 คน โดยมีประเด็นต่างๆ ดังนี้

1. รูปแบบการสอนนี้เป็นรูปแบบการสอนที่ดี (1 คน)
2. เป็นวิธีการสอนที่ดี แม้ว่าเนื้อหาบางเรื่องที่ยากจะยาก (1 คน)
3. นิสิตได้พัฒนาทักษะการอ่าน (1 คน)
4. ระยะเวลาในการเรียนนานเกินไป กลวิธีบางกลวิธีเป็นสิ่งที่ทราบอยู่แล้ว แต่ก็ได้พัฒนาในสิ่งที่รู้แล้วด้วย (1 คน)
5. ขอให้จัดการเรียนการสอนในรุ่นต่อไปอีก (1 คน)
6. การเรียนทำให้มีความเข้าใจและสามารถพัฒนาการอ่านได้ดีขึ้น (3 คน)

6.2 ผลการวิเคราะห์คะแนนเฉลี่ยจากแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับรูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้นของนิสิตคณะเภสัชศาสตร์ ในตอนที่ 1 ปรากฏผลดังตารางที่ 24

ตารางที่ 24 ค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นเกี่ยวกับรูปแบบการสอนกลวิธีการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้หลักการเรียนรู้แบบร่วมงานของนิสิตคณะเภสัชศาสตร์

ข้อความ	X	S.D.	ระดับความคิดเห็น
นิสิตคิดว่า.....			
1. การปฐมนิเทศก่อนการเรียนการสอนเป็นสิ่งจำเป็นในการจัดการเรียนการสอนตามรูปแบบนี้.....	4.40	.59	มาก
2. นิสิตควรทราบถึงความสามารถในการอ่านของตนเองก่อนการเรียนเพื่อจะรู้ว่าตนเองจะต้องพัฒนาการอ่านในระดับที่มากน้อยเพียงใดและควรพัฒนาไปในทิศทางใด.....	4.60	.50	มากที่สุด
3. กลวิธีการอ่านเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นต่อการเข้าใจบทอ่าน.....	4.80	.41	มากที่สุด
4. กลวิธีการอ่านที่นำมาฝึกเป็นกลวิธีที่สำคัญและมีประโยชน์ต่อนิสิต			
ก. การเชื่อมโยงความรู้.....	4.45	.51	มากที่สุด
ข. การทำนายความ.....	4.10	.71	มาก

ตารางที่ 24 (ต่อ)

ข้อความ	X	S.D.	ระดับความคิดเห็น
ค. การทำความเข้าใจให้กระจ่าง	4.20	.83	มาก
ง. การตั้งคำถาม.....	3.70	.80	มาก
จ. การสรุปย่อ.....	4.55	.60	มาก
5. กลวิธีการอ่านที่นำมาฝึกเพียงพอที่จะช่วยให้นิสัยอ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพ.....	3.70	.97	มาก
6. นิสิตต้องใช้กลวิธีมากกว่าหนึ่งกลวิธีในการอ่านบทอ่านแต่ละเรื่อง	4.70	.47	มากที่สุด
7. การฝึกกลวิธีการอ่านโดยมีผู้สอนคอยชี้แนะในตอนต้นทำให้นิสิตมีความเข้าใจและมีทักษะในการใช้กลวิธีนั้น ๆ มากขึ้น.....	4.55	.51	มากที่สุด
8. การฝึกกลวิธีการอ่านกับกลุ่มเพื่อนทำให้นิสิตได้เรียนรู้และแลกเปลี่ยนกลวิธีการอ่านกับเพื่อน.....	4.20	.76	มาก
9. การทำงานร่วมกับกลุ่มเพื่อนทำให้นิสิตมีอิสระ มีความมั่นใจและกล้าแสดงความคิดเห็นมากขึ้น.....	4.25	.71	มาก
10. นิสิตได้พัฒนาความรู้ ความเข้าใจ และสามารถใช้กลวิธีการอ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น.....	4.20	.76	มาก
11. นิสิตพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน.....	4.15	.48	มาก
12. นิสิตพึงพอใจกับสื่อที่ใช้ประกอบการเรียนการสอน.....	4.30	.47	มาก
13. นิสิตพึงพอใจที่ได้ทำงานเป็นกลุ่มร่วมกับเพื่อน.....	4.50	.51	มากที่สุด
14. นิสิตรู้สึกกระตือรือร้นในการทำงานกลุ่ม.....	3.80	.76	มาก
15. การทำงานร่วมกับเพื่อนทำให้กิจกรรมการอ่านในชั้นเรียนน่าสนใจมากขึ้น.....	4.05	.68	มาก
16. ในภาพรวมนิสิตพึงพอใจต่อรูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้น.....	4.25	.55	มาก
17. รูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้นช่วยให้นิสิตสามารถอ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพ.....	3.90	1.07	มาก
18. รูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้นกระตุ้นให้นิสิตต้องการฝึกฝนการอ่านมากขึ้น.....	3.70	1.12	มาก
19. รูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้นกระตุ้นให้นิสิตต้องการเรียนรู้กลวิธีการอ่านอื่น ๆ อีก.....	3.75	1.11	มาก
20. นิสิตสามารถนำกลวิธีที่ได้เรียนรู้ไปปรับใช้กับการอ่านในรายวิชาอื่น ๆ	4.15	.67	มาก
รวม	4.29	.31	มาก

จากตารางที่ 24 แสดงให้เห็นว่า ในภาพรวมนิสิตคณะเภสัชศาสตร์มีความคิดเห็นเกี่ยวกับรูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้นอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณารายประเด็นพบว่า ประเด็นที่นิสิตมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุดมีอยู่ 6 ประเด็นคือ นิสิตควรทราบถึงความสามารถในการอ่านของตนเองก่อนการเรียนเพื่อจะได้รู้ว่าตนเองจะต้องพัฒนาการอ่านในระดับที่มากน้อยเพียงใด และควรพัฒนาไปในทิศทางใด กลวิธีการอ่านเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นต่อการเข้าใจบทอ่าน กลวิธีการสรุปย่อเป็นกลวิธีที่สำคัญและมีประโยชน์ต่อนิสิตมากที่สุด นิสิตต้องใช้กลวิธีมากกว่าหนึ่งกลวิธีในการอ่านบทอ่านแต่ละเรื่อง การฝึกกลวิธีการอ่านโดยมีผู้สอนคอยชี้แนะในตอนต้นทำให้นิสิตมีความเข้าใจและมีทักษะในการใช้กลวิธีนั้น ๆ มากขึ้น และนิสิตพึงพอใจที่ได้ทำงานเป็นกลุ่มร่วมกับเพื่อน ส่วนในประเด็นอื่น ๆ นิสิตมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม มีนิสิตเขียนแสดงความคิดเห็น 7 คน โดยมีประเด็นดังนี้

1. ควรจัดสอนอีกหลายครั้งเพื่อจะได้ความรู้มากกว่านี้ (2 คน)
2. แบบฝึกหัดยังน้อย อยากให้มีการฝึกอ่านออกเสียงด้วย (1 คน)
3. ถ้ามีการฝึกบ่อยๆจะทำให้อ่านได้ดีขึ้น (1 คน)
4. การทำงานกลุ่มกับเพื่อนทำให้ได้แสดงความคิดเห็นอิสระ ซึ่งดีมาก และควรใช้เวลามากกว่านี้ (2 คน)
5. ควรมีเวลาในการทำกิจกรรมการอ่านให้มากกว่านี้ เพราะเวลาที่มีอยู่จำกัด (1คน)
6. การอัดเทปทำให้เกร็งนิดหน่อย แต่ทำให้กระตือรือร้น (1 คน)
7. อยากให้มีการฝึกทำข้อสอบมากๆ (1 คน)

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง "การพัฒนารูปแบบการสอนกลวิธีการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้หลักการเรียนรู้แบบร่วมงานเพื่อส่งเสริมผลการเรียนรู้การอ่านสำหรับนิสิตนักศึกษา" มีวัตถุประสงค์ดังนี้

1. เพื่อพัฒนารูปแบบการสอนกลวิธีการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้หลักการเรียนรู้แบบร่วมงานเพื่อส่งเสริมผลการเรียนรู้การอ่านสำหรับนิสิตนักศึกษา

2. เพื่อศึกษาผลการใช้รูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้น โดย

2.1 เปรียบเทียบผลการใช้รูปแบบการสอนกลวิธีการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้หลักการเรียนรู้แบบร่วมงานที่มีต่อความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจก่อนกับหลังการทดลองของนิสิตคณะมนุษยศาสตร์และนิสิตคณะเภสัชศาสตร์

2.2 เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจหลังการทดลองของนิสิตคณะมนุษยศาสตร์ กับนิสิตคณะเภสัชศาสตร์ ที่ได้รับการสอนโดยใช้รูปแบบการสอนกลวิธีการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้หลักการเรียนรู้แบบร่วมงาน

2.3 เปรียบเทียบพฤติกรรมการใช้กลวิธีการอ่านก่อนกับหลังการทดลองของนิสิตคณะมนุษยศาสตร์ และนิสิตคณะเภสัชศาสตร์

2.4 เปรียบเทียบพฤติกรรมการใช้กลวิธีการอ่านหลังการทดลองของนิสิตคณะมนุษยศาสตร์ กับนิสิตคณะเภสัชศาสตร์ ที่ได้รับการสอนโดยใช้รูปแบบการสอนกลวิธีการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้หลักการเรียนรู้แบบร่วมงาน

2.5 ศึกษาพฤติกรรมการทำงานร่วมกันของนิสิตกลุ่มทดลองคณะมนุษยศาสตร์ และนิสิตกลุ่มทดลองคณะเภสัชศาสตร์

การดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยแบ่งการดำเนินการออกเป็น 3 ระยะคือ

ระยะที่ 1 การพัฒนาแบบการสอนกลวิธีการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้หลักการเรียนรู้แบบร่วมงาน

การพัฒนาแบบการสอนกลวิธีการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้หลักการเรียนรู้แบบร่วมงาน มีทั้งสิ้น 6 ขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาข้อมูลพื้นฐานและวิเคราะห์แนวคิดที่เกี่ยวข้อง ในขั้นตอนนี้ ผู้วิจัยแบ่งการศึกษาเป็น 3 ประเด็นคือ 1) ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับสภาพ/ปัญหาการสอนอ่านภาษาอังกฤษระดับอุดมศึกษา กระทำโดยการรวบรวมข้อมูลจากเอกสาร ผลงานวิจัย รายงานวิจัยตลอดจนถึงการสัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษระดับอุดมศึกษา 4 ท่าน และสัมภาษณ์นิสิตนักศึกษาระดับอุดมศึกษา จำนวน 20 คน แล้วนำมาวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญ ซึ่งทำให้ได้ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพปัญหาของผู้เรียน ผู้สอนและสภาพการจัดการเรียนการสอน ซึ่งแสดงให้เห็นความสำคัญของรูปแบบและแนวทางในการพัฒนารูปแบบ 2) ศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการสอนเพื่อให้เกิดความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับขั้นตอนของการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอน 3) ศึกษาแนวคิดที่นำมาใช้ในการพัฒนารูปแบบ 3 แนวคิด คือ แนวคิดของกระบวนการอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ แนวคิดของการสอนกลวิธีการอ่าน และแนวคิดของการเรียนรู้แบบร่วมมือ เพื่อใช้เป็นกรอบแนวคิดพื้นฐานในการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอน

2. สร้างรูปแบบการสอนกลวิธีการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้หลักการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยนำข้อมูลที่ศึกษาในขั้นที่ 1 มาวิเคราะห์ แล้วนำมาเป็นกรอบแนวคิดในการสร้างรูปแบบ จากนั้นจึงกำหนด และจัดลำดับองค์ประกอบต่างๆ ให้มีความสัมพันธ์ สอดคล้อง ส่งเสริมซึ่งกันและกัน และทำสรุปเขียนรายละเอียดของแต่ละองค์ประกอบให้สมบูรณ์ ทำให้ได้รูปแบบการเรียนการสอนกลวิธีการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้หลักการเรียนรู้แบบร่วมมือฉบับร่าง ซึ่งประกอบด้วย ส่วนที่กล่าวถึงแนวคิดพื้นฐานที่นำมาพัฒนารูปแบบ หลักการ จุดมุ่งหมาย กิจกรรมการเรียนการสอน และการวัดและประเมินผลการเรียน ก่อนที่จะนำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบคุณภาพต่อไป

3. จัดทำเอกสารประกอบรูปแบบการเรียนการสอน เพื่ออำนวยความสะดวกให้กับผู้ที่จะนำรูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้นไปใช้ ผู้วิจัยได้พัฒนาเอกสารขึ้น 2 ชุด ซึ่งประกอบด้วย 1) คู่มือการใช้รูปแบบการเรียนการสอน เป็นเอกสารที่ให้รายละเอียดและแนะนำแนวทางในการนำรูปแบบการเรียนการสอนไปใช้ โดยจะกล่าวถึงสิ่งที่ผู้สอนต้องศึกษา วิธีปฏิบัติเพื่อจัดเตรียมสิ่งต่างๆ โดยข้อมูลในส่วนนี้จะเป็นส่วนที่กล่าวเพิ่มเติมนอกเหนือจากที่ระบุไว้ในรูปแบบการเรียนการสอน 2) แผนการสอน เป็นเอกสารสำหรับให้ผู้สอนทราบถึงแนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามขั้นตอนที่กำหนดไว้ในรูปแบบ

4. ตรวจสอบคุณภาพรูปแบบการเรียนการสอนและเอกสารประกอบรูปแบบการเรียนการสอน โดยผู้วิจัยนำรูปแบบการเรียนการสอนฉบับร่างและเอกสารประกอบรูปแบบไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิประเมิน และให้คำแนะนำ จากนั้นจึงปรับปรุงแก้ไขรูปแบบและเอกสารประกอบรูปแบบตามข้อมูลที่ได้จากการประเมิน และตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิ

5. ทดลองใช้รูปแบบการสอนเพื่อพิจารณาความเป็นไปได้ ผู้วิจัยนำแผนการสอนที่เขียนขึ้นตามลำดับขั้นตอนของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามรูปแบบไปทดลองใช้กับ

ผู้เรียนระดับอุดมศึกษาที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 1 แผน เป็นเวลา 3 ชั่วโมง เพื่อตรวจสอบความเป็นไปได้ในการนำไปใช้จริง

6. ปรับปรุงรูปแบบการเรียนการสอนและเอกสารประกอบรูปแบบการเรียนการสอน ผู้วิจัยปรับปรุงรูปแบบการเรียนการสอน และเอกสารประกอบรูปแบบจากข้อมูลการทดลองใช้รูปแบบการเรียนการสอน เพื่อให้ได้รูปแบบการเรียนการสอนและเอกสารประกอบรูปแบบการเรียนการสอนฉบับสมบูรณ์

ระยะที่ 2 การพัฒนาเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลมีทั้งหมด 6 ชุด ประกอบด้วยเครื่องมือเก็บข้อมูลเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ โดยเป็นแบบสอบถามมาตรฐานที่ผู้วิจัยได้รับอนุญาตให้นำมาใช้ จำนวน 1 ชุด และ เป็นเครื่องมือที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง จำนวน 5 ชุด โดยมีขั้นตอนในการสร้างคือ ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องเพื่อให้ได้แนวคิดที่จะนำมาเป็นกรอบ/ประเด็นในการพัฒนาเครื่องมือ จากนั้นจึงดำเนินการสร้างเครื่องมือฉบับร่าง ก่อนนำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา และความเหมาะสมของเครื่องมือ เมื่อแก้ไขเครื่องมือตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิแล้วจึงนำเครื่องมือไปทดลองใช้ก่อนนำไปใช้ในการเก็บข้อมูลจริง โดยรายละเอียดของเครื่องมือมีดังนี้

1. แบบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ใช้สำหรับทดสอบผู้เรียนก่อนและหลังการเรียน ซึ่งในที่นี้คือแบบวัดสมิทธิภาพทางภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ (TOEFL) โดยผู้วิจัยได้รับอนุญาตอย่างเป็นทางการจาก Educational Testing Service ประเทศสหรัฐอเมริกา ให้นำแบบสอบจำนวน 2 ฉบับมาใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้ ผู้วิจัยนำมาใช้เฉพาะส่วนที่เป็นการทดสอบทักษะการอ่าน ลักษณะเป็นข้อสอบแบบปรนัย ประกอบด้วยบทอ่าน 5 บท และข้อคำถาม จำนวน 50 ข้อ ที่วัดความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจในระดับต่างๆ คือ การบอกความหมายคำศัพท์/สำนวน การตีความสำนวน/ประโยค การอ้างอิงคำ/ข้อความ การหาใจความสำคัญ การหารายละเอียด การสรุปอ้างอิง การบอกลักษณะการเขียน การทำนายเนื้อหาของบทอ่าน และการบอกวัตถุประสงค์ของผู้เขียน

2. แบบประเมินพฤติกรรมการใช้กลวิธีการอ่าน เป็นแบบประเมินที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อสำรวจพฤติกรรมการใช้กลวิธีการอ่านของผู้เรียน ใช้วัดก่อนและหลังการเรียน ลักษณะเป็นแบบประมาณค่า 5 ระดับ ประกอบด้วยข้อความที่สอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการใช้กลวิธีการอ่าน 5 กลวิธี คือ การเชื่อมโยงความรู้ การทำนายความ การทำความเข้าใจให้กระจ่าง การตั้งคำถาม และการสรุปย่อ จำนวน 29 ข้อความ ซึ่งได้ผ่านการตรวจสอบจากผู้ทรงคุณวุฒิ นำไปทดลองใช้ และนำข้อมูลมาวิเคราะห์หาค่าความเที่ยง ซึ่งปรากฏค่าความเที่ยงเท่ากับ .85

3. แบบประเมินการทำงานกลุ่ม ผู้วิจัยสร้างขึ้นสำหรับผู้เรียนใช้ในการประเมินตนเองหลังการทำงานกลุ่มร่วมกับเพื่อน ซึ่งผู้วิจัยกำหนดการประเมินไว้ 5 ครั้ง แต่แต่ละครั้งมีระยะห่างกัน 1 สัปดาห์ เครื่องมือมีลักษณะเป็นมาตราส่วนแบบประมาณค่า 3 ระดับ ให้ผู้เรียนประเมินตนเองใน 3 ด้าน คือ การมีส่วนร่วมในการทำงานของตนเอง การประเมินการทำงานกลุ่ม และการประเมินประโยชน์ที่ได้จากการทำงานกลุ่ม รวมทั้งสิ้น 21 ข้อความ แบบประเมินนี้ได้รับการตรวจสอบจากผู้ทรงคุณวุฒิ นำไปทดลองใช้ และนำมาวิเคราะห์ค่าความเที่ยง ซึ่งปรากฏผลมีค่าเท่ากับ .86

4. แบบสังเกตการทำงานร่วมกัน ใช้สำหรับบันทึกข้อมูลขณะผู้เรียนทำงานร่วมกันในกลุ่มย่อย โดยกำหนดการบันทึก 5 ครั้ง แต่แต่ละครั้งมีระยะห่าง 1 สัปดาห์ แบบสังเกตแบ่งออกเป็น 2 ตอน ตอนที่ 1 เป็นแบบปลายเปิด สำหรับผู้สอนเขียนบันทึกสภาพการดำเนินงานภายในกลุ่ม ในประเด็นของการแบ่งบทบาทหน้าที่/การปฏิบัติตามหน้าที่ การทำงานร่วมกันของสมาชิก และบรรยากาศในการทำงาน ตอนที่ 2 เป็นการวิเคราะห์พฤติกรรมทางวาจาในขณะที่ผู้เรียนทำงานร่วมกันในกลุ่มย่อย โดยแบ่งประเภทของพฤติกรรมทางวาจาที่จะนำมาวิเคราะห์ออกเป็น 1) การกำกับกระบวนการทำงาน 2) การอ่านออกเสียง 3) การแปล 4) กลวิธีที่ใช้ในการสร้างความเข้าใจในการอ่าน ได้แก่ การเชื่อมโยงความรู้ การทำนายความ การทำความเข้าใจให้กระจ่าง การตั้งคำถาม และการสรุปย่อ 5) การกระตุ้นให้แสดงความคิดเห็น 6) การแสดงความคิดเห็น/การอธิบาย 7) การแสดงความคิดเห็นด้วย 8) การแสดงความขัดแย้ง 9) อื่นๆ อาทิเช่น การสนทนาในเรื่องที่ไม่เกี่ยวข้องกับบทอ่าน การพูดไม่จบประโยค เป็นต้น แบบสังเกตดังกล่าวได้ผ่านการตรวจสอบจากผู้ทรงคุณวุฒิ นำไปทดลองใช้ และนำมาวิเคราะห์ค่าความเที่ยงระหว่างผู้วิเคราะห์ 3 คน มีค่าเท่ากับ .91 และหาค่าความเที่ยงจากการตรวจสอบซ้ำของผู้วิเคราะห์ 3 คน มีค่าเท่ากับ .90 นอกจากนี้ยังได้รับการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาในการวิเคราะห์พฤติกรรมทางวาจาระหว่างผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัยจากผู้ทรงคุณวุฒิแล้ว

5. แบบบันทึกสภาพการจัดการเรียนการสอน ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นสำหรับผู้สอนบันทึกขณะดำเนินการเรียนการสอน โดยประเด็นของการบันทึกประกอบด้วย 1) บรรยากาศการเรียนการสอนโดยทั่วไป 2) ปัญหาที่พบ 3) วิธีการแก้ไขที่ได้กระทำ 4) ข้อเสนอแนะในการสอนครั้งต่อไป แบบบันทึกดังกล่าวได้ผ่านการตรวจสอบจากผู้ทรงคุณวุฒิ และได้ผ่านการนำไปทดลองใช้เพื่อศึกษาความครอบคลุมของประเด็นต่างๆแล้ว

6. แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับรูปแบบที่พัฒนาขึ้น ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นเพื่อใช้สำหรับสอบถามความคิดเห็น/ความพึงพอใจของผู้เรียนภายหลังที่ได้ดำเนินการสอนไปครบ 10 สัปดาห์ตามที่กำหนดไว้ แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 2 ตอนคือ ตอนที่ 1 เป็นแบบประมาณค่า 5 ระดับ ประกอบด้วยข้อคำถามที่สอบถามความคิดเห็น/ความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอน

ตามรูปแบบที่พัฒนาขึ้น จำนวน 20 ข้อความ ตอนที่ 2 เป็นแบบปลายเปิด สำหรับผู้เรียนเขียนแสดงความคิดเห็น / ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม แบบสอบถามดังกล่าวได้ผ่านการตรวจสอบเชิงเนื้อหาจากผู้ทรงคุณวุฒิแล้ว

ระยะที่ 3 การทดลองใช้รูปแบบที่พัฒนาขึ้น

ผู้วิจัยนำรูปแบบที่พัฒนาขึ้นไปทดลองใช้โดยนำแผนการสอนที่เขียนขึ้นตามลำดับขั้นของการเรียนการสอนที่กำหนดไว้ในรูปแบบไปทดลองสอนนิสิตชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยนเรศวร จังหวัดพิษณุโลก จำนวน 40 คน โดยแบ่งเป็นกลุ่มทดลองคณะมนุษยศาสตร์ จำนวน 20 คน และกลุ่มทดลอง คณะศึกษาศาสตร์ จำนวน 20 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบเจาะจง หลังจากนั้นผู้วิจัยดำเนินการดังนี้

1. ก่อนดำเนินการทดลอง ผู้วิจัยทดสอบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจและประเมินพฤติกรรมการใช้กลวิธีการอ่านของนิสิตกลุ่มทดลองทั้งสองกลุ่ม จากนั้นจึงนำคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยและทดสอบด้วยสถิติที โดยใช้โปรแกรม SPSS พบว่าความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ และพฤติกรรมการใช้กลวิธีการอ่านของกลุ่มทดลองทั้งสองกลุ่มแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

2. ขณะดำเนินการทดลอง ผู้วิจัยทดลองสอนกลุ่มทดลองทั้งสองกลุ่มโดยใช้แผนการสอนที่สร้างขึ้นตามขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของรูปแบบการสอนกลวิธีการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้หลักการเรียนรู้แบบร่วมมือ ซึ่งประกอบด้วยขั้นตอน 4 ขั้นตอนคือ ขั้นกระตุ้นขั้นสร้างความเข้าใจ ขั้นประยุกต์ใช้ และขั้นสรุปและประเมินผล ในการเรียนการสอนผู้วิจัยในฐานะผู้สอนดำเนินบทบาทเป็นผู้อำนวยความสะดวก คือ จัดสภาพการเรียนรู้โดยจัดกลุ่มผู้เรียนเป็นกลุ่มย่อยกลุ่มละ 4 คน และให้แต่ละกลุ่มมีผู้เรียนที่มีความสามารถในการอ่านแตกต่างกัน แนะนำการทำกิจกรรมในแต่ละขั้นตอน สถิติการใช้กลวิธีให้ผู้เรียนดูเป็นตัวอย่าง และให้ความช่วยเหลือจนผู้เรียนเข้าใจวิธีการเรียนและสามารถใช้กลวิธีได้ด้วยตนเอง ให้ข้อมูลป้อนกลับและกระตุ้นให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็น นอกจากนี้ยังร่วมสรุป สังเกต และประเมินการเรียนรู้ของผู้เรียน ในขณะที่ดำเนินการเรียนการสอน ผู้วิจัยกำหนดให้มีการเก็บข้อมูลเพิ่มเติม โดย 1) ผู้วิจัยเขียนบันทึกสภาพการจัดการเรียนการสอนทุกครั้งที่มีการเรียนการสอน 2) ผู้วิจัยสังเกต เขียนบันทึกสภาพการทำงานร่วมกันของผู้เรียนกลุ่มย่อย และบันทึกเทปการสนทนาขณะทำงานร่วมกันของผู้เรียนกลุ่มย่อยในแต่ละกลุ่มทดลอง จำนวน 2 กลุ่มย่อย ซึ่งผู้วิจัยใช้วิธีการสุ่มแบบเฉพาะเจาะจง โดยแต่ละกลุ่มจะได้รับการสังเกตรวม 5 ครั้ง แต่ละครั้งมีระยะห่างกัน 1 สัปดาห์ 3) ผู้เรียนประเมินการทำงานร่วมกันของตนเองภายหลังเสร็จสิ้นการเรียน โดยกำหนดการประเมิน 5 ครั้ง แต่ละครั้งมีระยะห่างกัน 1 สัปดาห์ ทั้งนี้รวมระยะเวลาใน

การทดลองสอน 10 สัปดาห์ เป็นเวลา 30 ชั่วโมง

3. หลังดำเนินการทดลอง เมื่อเสร็จสิ้นการทดลอง ผู้วิจัยทดสอบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของผู้เรียนด้วยข้อสอบคนละฉบับกับที่ใช้ก่อนการทดลอง และประเมินพฤติกรรมการใช้กลวิธีการอ่านของผู้เรียนโดยใช้แบบประเมินฉบับเดียวกับที่ใช้ก่อนการทดลอง

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยนำข้อมูลต่างๆ ที่เก็บรวบรวมไว้มาวิเคราะห์ โดยกำหนดดังนี้ 1) หาค่าเฉลี่ย (X) และค่าเฉลี่ยร้อยละ ของคะแนนจากแบบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของกลุ่มตัวอย่าง จากนั้นจึงนำค่าเฉลี่ยร้อยละเทียบกับเกณฑ์การประเมินที่ผู้วิจัยกำหนด 2) เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยที่ได้จากแบบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจก่อนกับหลังการทดลอง โดยใช้สถิติที่ระดับความมีนัยสำคัญ .01 3) เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยที่ได้จากการทำแบบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจหลังการทดลองระหว่างนิสิตคณะมนุษยศาสตร์กับคณะเภสัชศาสตร์โดยใช้สถิติที่ระดับความมีนัยสำคัญ .01 4) หาค่าเฉลี่ยของคะแนนจากแบบประเมินพฤติกรรมการใช้กลวิธีการอ่าน นำค่าเฉลี่ยมาแปลความหมายตามเกณฑ์ที่กำหนด จากนั้นจึงนำค่าเฉลี่ยมาเทียบกับเกณฑ์ที่ผู้วิจัยกำหนด 5) เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยจากแบบประเมินพฤติกรรมการใช้กลวิธีการอ่านก่อนกับหลังการทดลอง โดยใช้สถิติที่ระดับความมีนัยสำคัญ .01 6) เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยจากแบบประเมินพฤติกรรมการใช้กลวิธีการอ่านหลังการทดลองระหว่างนิสิตคณะมนุษยศาสตร์กับคณะเภสัชศาสตร์ โดยใช้สถิติที่ระดับความมีนัยสำคัญ .01 7) หาค่าเฉลี่ยของคะแนนจากการประเมินการทำงานกลุ่มใน 3 ด้าน คือการทำงานของตนเอง การทำงานของกลุ่ม และประโยชน์ที่ได้จากการทำงานกลุ่มในแต่ละครั้ง นำค่าเฉลี่ยมาแปลความหมายตามเกณฑ์ที่กำหนด 8) วิเคราะห์เนื้อหาจากแบบบันทึกสภาพการจัดการเรียนการสอน 9) วิเคราะห์เนื้อหาในส่วนที่ 1 ของแบบสังเกตการทำงานร่วมกันที่เป็นการศึกษาสภาพการทำงาน และหาค่าความถี่เป็นร้อยละของพฤติกรรมทางวาจาในขณะที่ทำงานร่วมกันในส่วนที่ 2 10) หาค่าเฉลี่ยของคะแนนจากแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับรูปแบบการเรียนการสอนที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น และวิเคราะห์เนื้อหาในส่วนที่เป็นปลายเปิด

ผลการวิจัย

ผลการดำเนินการตามขั้นตอนการวิจัยที่ได้นำเสนอในตอนต้น ปรากฏผลดังนี้

1. ผลการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนและเอกสารประกอบรูปแบบการเรียนการสอน

1.1 รูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้น

รูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้น คือ รูปแบบการสอนกลวิธีการอ่านภาษาอังกฤษ

โดยใช้หลักการเรียนรู้แบบร่วมงานสำหรับนิสิตนักศึกษา ที่มีองค์ประกอบที่สำคัญได้แก่ หลักการ จุดมุ่งหมาย เนื้อหา กิจกรรมการเรียนการสอน และการวัดและประเมินผล

หลักการของรูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้นนี้ เน้นการสอนกลวิธีการอ่าน ควบคู่ไปกับบทอ่านที่มีลักษณะการเขียนต่าง ๆ กัน การสอนและการฝึกจะเน้นการแสดงความคิดเห็นในการ ใช้กลวิธีการอ่าน ในขณะที่เดียวกันก็เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้จากการแลกเปลี่ยนความรู้ ความคิด และกลวิธีที่ใช้ในการอ่านจากการทำงานร่วมกันในกลุ่มย่อยที่มีสมาชิก 4 คน

จุดมุ่งหมายของรูปแบบการสอนกลวิธีการอ่านภาษาอังกฤษมุ่งพัฒนา ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ และพัฒนาพฤติกรรมการใช้กลวิธีการอ่าน ของผู้เรียน

เนื้อหาของรูปแบบการสอนกลวิธีการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้หลักการเรียนรู้ แบบร่วมงาน ประกอบด้วย 2 ส่วนคือ 1) เนื้อหาที่เป็นบทอ่าน ซึ่งมีลักษณะการเขียนต่าง ๆ กัน มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์ในการสอน มีความยากง่าย มีความยาวเหมาะสมกับระดับของ ผู้เรียน และเนื้อหาตรงกับความสนใจของผู้เรียน 2) เนื้อหาที่เป็นกลวิธีการอ่าน ซึ่งประกอบด้วย กลวิธีการอ่าน 5 กลวิธีคือ การเชื่อมโยงความรู้ การทำนายความ การทำความเข้าใจให้กระจ่าง การตั้งคำถาม และการสรุปย่อ

กิจกรรมการเรียนการสอนตามรูปแบบที่พัฒนาขึ้น ประกอบด้วยขั้นตอน การสอน 4 ขั้นตอน คือ ขั้นกระตุ้น ขั้นสร้างความเข้าใจ ขั้นประยุกต์ใช้ ขั้นสรุปและประเมินผล โดยมีรายละเอียดพอสังเขปดังนี้

ขั้นกระตุ้น เป็นขั้นของการสร้างความสนใจในการเรียน ตรวจสอบพื้นฐาน ความรู้ ความสามารถในการใช้กลวิธีของผู้เรียน และขยายขอบเขตของมโนทัศน์เกี่ยวกับการใช้ กลวิธีการอ่านในเบื้องต้น

ขั้นสร้างความเข้าใจ เป็นขั้นตอนของการให้ผู้เรียนศึกษาและทำความเข้าใจ เกี่ยวกับการใช้กลวิธีโดยละเอียด ซึ่งประกอบด้วย 1) การให้ความรู้เกี่ยวกับกลวิธีโดยผู้สอนเป็น ผู้สาธิต 2) การให้ผู้เรียนทดลองใช้กลวิธีโดยมีผู้สอนคอยชี้แนะจนผู้เรียนเกิดความเข้าใจและ สามารถใช้กลวิธีนั้นได้โดยอิสระ

ขั้นประยุกต์ใช้ เป็นขั้นตอนที่ให้ผู้เรียนได้นำกลวิธีการอ่านที่ได้ฝึกในตอนต้น ไปประยุกต์ใช้ในการอ่านบทอ่านใหม่ด้วยตนเองกับเพื่อนกลุ่มย่อย โดยที่ผู้สอนไม่เข้าไปชี้นำ ผู้เรียน จะได้ช่วยเหลือ แลกเปลี่ยนความรู้ ความคิดเกี่ยวกับการใช้กลวิธีในการทำความเข้าใจบทอ่าน

ขั้นสรุปและประเมินผล เป็นขั้นที่ผู้สอนตรวจสอบความเข้าใจในการอ่าน และตรวจสอบความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการใช้กลวิธีของผู้เรียน

การวัดและประเมินผลการเรียน กระทำโดยใช้แบบวัดสมิททิภาพทางภาษาอังกฤษ ในฐานะภาษาต่างประเทศ (TOEFL) เฉพาะส่วนที่เป็นการทดสอบทักษะการอ่าน และแบบประเมินพฤติกรรมการใช้กลวิธีการอ่านที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยทดสอบผู้เรียนก่อนและหลังการเรียน และในขณะดำเนินการเรียนการสอนกำหนดให้มีการเก็บข้อมูลโดยผู้สอนเขียนบันทึกสภาพการจัดการเรียนการสอน สังเกต บันทึกสภาพการทำงานของผู้เรียน และบันทึกเสียงการสนทนาขณะที่ผู้เรียนทำงานกลุ่มย่อยในชั้นตอนที่ 3 ของการเรียนการสอน ให้ผู้เรียนประเมินการทำงานกลุ่มร่วมกัน และสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับรูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้นภายหลังเสร็จสิ้นการเรียนการสอน

1.2 เอกสารประกอบรูปแบบการเรียนการสอน

1.2.1 คู่มือการใช้รูปแบบการสอนกลวิธีการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้หลักการเรียนรู้แบบร่วมงานสำหรับนิสิตนักศึกษา เป็นเอกสารที่ให้คำแนะนำการใช้รูปแบบ โดยจะอธิบายให้ทราบถึงสิ่งที่ควรศึกษาและควรจัดเตรียม ตลอดจนวิธีปฏิบัติในแต่ละขั้นตอนของการสอน บทบาทของผู้สอน บทบาทของผู้เรียน การจัดสภาพการเรียนการสอน รวมถึงข้อเสนอแนะอื่นๆ ซึ่งทั้งหมดนี้ไม่ได้กล่าวไว้ในรูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้น

1.2.2 แผนการสอน เป็นเอกสารที่เขียนขึ้นตามลำดับขั้นตอนของกิจกรรมการเรียนการสอนตามรูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้น จำนวนทั้งสิ้น 10 แผน แต่ละแผนใช้เวลาในการสอน 3 ชั่วโมง และมีรูปแบบในการเขียนที่เหมือนกัน คือ ชื่อแผน จุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหา สื่อการสอน เวลาที่ใช้ การดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล และภาคผนวก ซึ่งจะมีบทบาทที่ใช้ในการสอน ใบงานสำหรับทำกิจกรรมในห้องเรียน ใบความรู้สำหรับการศึกษาค้นคว้าความรู้เพิ่มเติม และแบบฝึกหัดสำหรับทดสอบความเข้าใจในการอ่านในลักษณะต่างๆ พร้อมเฉลย

2. ผลการทดลองใช้รูปแบบการสอนกลวิธีการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้หลักการเรียนรู้แบบร่วมงานสำหรับนิสิตนักศึกษา

ผลการทดลองใช้รูปแบบการเรียนการสอนเป็นผลมาจากการนำแผนการสอนที่สร้างขึ้นไปทดลองใช้กับผู้เรียนระดับอุดมศึกษา จำนวน 2 กลุ่ม เพื่อประเมินคุณภาพของรูปแบบการเรียนการสอน ซึ่งปรากฏผลดังนี้

2.1 นิสิตคณะมนุษยศาสตร์และนิสิตคณะเภสัชศาสตร์ที่เรียนโดยใช้รูปแบบการสอนกลวิธีการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้หลักการเรียนรู้แบบร่วมงานมีคะแนนความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจหลังการทดลองสูงขึ้นกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2.2 นิสิตคณะเภสัชศาสตร์ที่เรียนโดยใช้รูปแบบการสอนกลวิธีการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้หลักการเรียนรู้แบบร่วมงานมีคะแนนความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจหลังการทดลองสูงกว่านิสิตคณะมนุษยศาสตร์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2.3 นิสิตคณะมนุษยศาสตร์ และนิสิตคณะเภสัชศาสตร์ที่เรียนโดยใช้รูปแบบการสอนกลวิธีการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้หลักการเรียนรู้แบบร่วมงานมีค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมการใช้กลวิธีการอ่านหลังการทดลองสูงขึ้นกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2.4 นิสิตคณะเภสัชศาสตร์ที่เรียนโดยใช้รูปแบบการสอนกลวิธีการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้หลักการเรียนรู้แบบร่วมงานมีค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมการใช้กลวิธีการอ่านหลังการทดลองแตกต่างจากนิสิตคณะมนุษยศาสตร์อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2.5 นิสิตคณะมนุษยศาสตร์และนิสิตคณะเภสัชศาสตร์มีพฤติกรรมการทำงานร่วมกันแตกต่างกัน ในประเด็นของลักษณะการทำงาน บรรยากาศในการทำงาน แต่ไม่พบความแตกต่างของพฤติกรรมทางวาจาในการให้ความช่วยเหลือกัน

อภิปรายผลการวิจัย

จากการดำเนินการพัฒนารูปแบบการสอนกลวิธีการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้หลักการเรียนรู้แบบร่วมงาน และเอกสารประกอบรูปแบบ รวมทั้งการนำรูปแบบไปทดลองใช้ มีประเด็นที่ควรนำมาอภิปราย 2 ประเด็นคือ 1) ด้านการพัฒนารูปแบบการสอน 2) ด้านคุณภาพของรูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้น ดังรายละเอียดการอภิปรายดังต่อไปนี้

1. ด้านการพัฒนารูปแบบการสอน

รูปแบบการสอนกลวิธีการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้หลักการเรียนรู้แบบร่วมงานที่พัฒนาขึ้น ผู้วิจัยดำเนินการโดยเริ่มจากการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับสภาพ/ปัญหาของการสอนอ่านภาษาอังกฤษในระดับอุดมศึกษา ปัญหาเกี่ยวกับความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของผู้เรียน และศึกษาแนวคิดในการสอนอ่านแบบต่างๆที่จะนำมาแก้ปัญหาที่เกิดขึ้น ซึ่งในที่นี้ผู้วิจัยพิจารณาแล้วว่าแนวทางหนึ่งที่จะช่วยพัฒนาความสามารถในการอ่านของผู้เรียนได้นั้นคือ การสอนกลวิธีการอ่าน เมื่อได้ประเด็นแล้วจึงได้ศึกษาแนวคิดของการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนจากแนวคิดของนักการศึกษาหลายๆท่าน อาทิ Saylor et al. (1981) Joyce and Weil (1996) และ ทิศนา ขัมมณี (2545) เพื่อทำความเข้าใจกระบวนการในการพัฒนารูปแบบ จากนั้นผู้วิจัยจึงศึกษารายละเอียดของแนวคิดที่คัดเลือกไว้เพื่อนำมาเป็นแนวคิดพื้นฐานในการพัฒนารูปแบบคือ

กระบวนการอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ การสอนกลวิธีการอ่าน และแนวคิดของการเรียนรู้แบบร่วมงาน
 ขั้นต่อมาจึงกำหนดองค์ประกอบของรูปแบบ แล้วจึงเขียนรายละเอียดขององค์ประกอบให้ชัดเจนเพื่อ
 สร้างเป็นรูปแบบการสอนฉบับร่างพร้อมทั้งเอกสารประกอบรูปแบบที่จะนำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ
 ตรวจสอบคุณภาพ ซึ่งผู้ทรงคุณวุฒิประเมินรูปแบบและเอกสารประกอบรูปแบบว่ามีความเหมาะสม
 อยู่ในระดับดีจนถึงดีมาก อย่างไรก็ตาม ผู้วิจัยได้นำข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิมาพิจารณาปรับปรุง
 แก้ไขรูปแบบและเอกสารประกอบรูปแบบ จากนั้นจึงนำไปทดลองใช้เพื่อพิจารณาความเป็นไปได้

จากข้อมูลที่ได้กล่าวมาข้างต้นจะเห็นได้ว่ารูปแบบการสอนที่ผู้วิจัยนำเสนอได้รับการ
 พัฒนาขึ้นอย่างเป็นระบบ และสอดคล้องกับแนวคิดในการพัฒนารูปแบบการสอนตามแนวคิดของ
 นักการศึกษาและผู้เชี่ยวชาญทางการสอน อีกทั้งผ่านการประเมินจากผู้ทรงคุณวุฒิและได้นำไป
 ทดลองใช้ในเบื้องต้นแล้วว่ามีประสิทธิภาพและสามารถนำไปใช้ในการสอนได้จริง

นอกจากนี้แล้วจากผลการประเมินความคิดเห็นของผู้เรียนเกี่ยวกับรูปแบบการสอน
 ที่พัฒนาขึ้น ในภาพรวม นิสิตในกลุ่มทดลองทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นด้วยหรือมีความพึงพอใจใน
 ระดับมากและมากที่สุดในระดับต่างๆที่ผู้วิจัยนำมาจัดไว้ในรูปแบบการสอน โดยพบว่า ประเด็นที่
 นิสิตคณะมนุษยศาสตร์มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุดมีอยู่ 5 ประเด็น คือ นิสิตควรทราบถึง
 ความสามารถในการอ่านของตนเองก่อนการเรียนเพื่อจะได้รู้ว่าตนเองจะต้องพัฒนาการอ่านในระดับ
 ที่มากน้อยเพียงใด และควรพัฒนาไปในทิศทางใด กลวิธีการอ่านเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นต่อการ
 เข้าใจบทอ่าน นิสิตคิดว่ากลวิธีการเชื่อมโยงความรู้มีประโยชน์มากที่สุด นิสิตต้องใช้กลวิธีมากกว่า
 หนึ่งกลวิธีในการอ่านบทอ่านแต่ละเรื่อง และการฝึกกลวิธีการอ่านโดยมีผู้สอนคอยชี้แนะในตอนต้น
 ทำให้นิสิตมีความเข้าใจและมีทักษะในการใช้กลวิธีนั้น ๆ มากขึ้น ส่วนในประเด็นอื่นๆ นิสิตมีความเห็น
 อยู่ในระดับมาก และประเด็นที่นิสิตคณะเภสัชศาสตร์มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุดมีอยู่ 6
 ประเด็น คือ นิสิตควรทราบถึงความสามารถในการอ่านของตนเองก่อนการเรียนเพื่อจะได้รู้ว่าตนเอง
 จะต้องพัฒนาการอ่านในระดับที่มากน้อยเพียงใด และควรพัฒนาไปในทิศทางใด กลวิธีการอ่านเป็น
 สิ่งสำคัญและจำเป็นต่อการเข้าใจบทอ่าน กลวิธีการสรุปย่อเป็นกลวิธีที่สำคัญและมีประโยชน์ต่อนิสิต
 มากที่สุด นิสิตต้องใช้กลวิธีมากกว่าหนึ่งกลวิธีในการอ่านบทอ่านแต่ละเรื่อง การฝึกกลวิธีการอ่าน
 โดยมีผู้สอนคอยชี้แนะในตอนต้นทำให้นิสิตมีความเข้าใจและมีทักษะในการใช้กลวิธีนั้น ๆ มากขึ้น
 และนิสิตพึงพอใจที่ได้ทำงานเป็นกลุ่มร่วมกับเพื่อน ส่วนในประเด็นอื่นๆ นิสิตมีความเห็นอยู่ในระดับ
 มาก ข้อมูลเหล่านี้สะท้อนให้เห็นมุมมองของผู้เรียนที่มีต่อรูปแบบการสอนกลวิธีการอ่านภาษาอังกฤษ
 โดยใช้หลักการเรียนรู้แบบร่วมงาน ซึ่งล้วนเป็นไปในเชิงบวก ดังนั้นจึงทำให้เกิดความเชื่อมั่นได้ว่า
 รูปแบบการสอนนี้มีประโยชน์สามารถนำไปใช้ได้จริง

2. ด้านคุณภาพของรูปแบบการสอน

2.1 ด้านความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ

2.1.1 จากผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า นิสิตคณะมนุษยศาสตร์และนิสิตคณะเภสัชศาสตร์ที่ได้รับการสอนโดยใช้รูปแบบการสอนกลวิธีการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้หลักการเรียนรู้แบบร่วมงานมีคะแนนเฉลี่ยของความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจหลังการทดลองสูงขึ้นกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ และสอดคล้องกับผลการวิจัยของนักวิจัยหลายๆท่าน อาทิเช่น กัลยา ปาระมีสา (2539) Klingner and Vaughn (1996) Rattanakul (1998) Klingner, Vaughn, and Schumm (1998) Adulyarittigun (1998) Soonthornmanee (2001) McPeak (2002) เป็นต้น ซึ่งศึกษาผลของการสอนกลวิธีการอ่านให้กับผู้เรียนในหลายระดับทั้งระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษาและอุดมศึกษา และพบว่าการสอนกลวิธีการอ่านช่วยพัฒนาความสามารถในการอ่านของผู้เรียนให้สูงขึ้นได้ ซึ่งประเด็นที่น่าจะทำให้เกิดผลดังกล่าวคือ

1) การสอนกลวิธีการอ่านให้แก่ผู้เรียน การที่ผู้เรียนได้มีโอกาสเรียนรู้และฝึกการใช้กลวิธีการอ่านทั้ง 5 กลวิธี ได้แก่ กลวิธีการเชื่อมโยงความรู้ กลวิธีการทำนายความเข้าใจให้กระจ่าง กลวิธีการตั้งคำถาม และกลวิธีการสรุปย่อ ซึ่งถือว่าเป็นกลวิธีการอ่านหลัก เป็นกลวิธีที่ผู้มีความสามารถในการอ่านภาษาที่สองใช้ในการอ่าน และเป็นกลวิธีที่ช่วยในการทำ ความเข้าใจบทอ่าน กลวิธีเหล่านี้ช่วยให้ผู้เรียนมีความรอบคอบ รู้จักคิดไตร่ตรองเกี่ยวกับบทอ่าน สามารถควบคุมกระบวนการอ่านของตนเอง และสามารถแก้ปัญหาในการอ่านได้ด้วยตนเอง ทั้งก่อน การอ่าน ในขณะที่อ่าน และหลังการอ่าน ซึ่งทั้งหมดนี้เป็นแนวคิดของการสอนกลวิธีที่เชื่อว่าจะช่วย พัฒนาความสามารถในการเรียนรู้ของผู้เรียนให้สูงขึ้น ช่วยให้ผู้เรียนมีความเป็นอิสระ และกระตุ้น ให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง (Williams and Burden, 1997)

2.) การเปิดโอกาสให้ผู้เรียนทำงานร่วมกันในกลุ่มย่อย การเรียนโดยแบ่งผู้เรียน เป็นกลุ่มย่อย กลุ่มละ 4 คน โดยสมาชิกในกลุ่มมีความสามารถในการอ่านแตกต่างกัน มีการแบ่ง บทบาทหน้าที่ ให้ความช่วยเหลือ แลกเปลี่ยนความรู้ ความคิดเกี่ยวกับบทอ่านและกลวิธีที่ใช้ในการ ทำความเข้าใจบทอ่านเป็นวิธีการหนึ่งที่ทำให้ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้ร่วมกัน เป็นการสร้างความรู้ ด้วยตนเอง ซึ่งทำให้ผู้เรียนมีความเป็นอิสระ กล่าวที่จะแสดงความคิดเห็น ซึ่งสอดคล้องกับผลการ วิจัยของ Sang-on (1993) กัลยา ปาระมีสา (2539) Rattanakul (1998) Adulyarittigun (1998) Soonthornmanee (2001) Lee (2001) ซึ่งทดลองสอนการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้แนวคิดของ การเรียนรู้กลุ่มย่อย และพบว่า นอกจากจะมีความสามารถในการอ่านสูงขึ้นแล้ว ผู้เรียนยังมีทัศนคติ

ในทางบวกต่อการมีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อน ผู้เรียนกล้าแสดงออกมากขึ้นเมื่อกลุ่มเล็กลง และผู้เรียนมีความสัมพันธ์กับผู้สอนและเพื่อนในกลุ่มมากขึ้น

2.1.2 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ก่อนกับหลังการทดลองของนิสิตคณะมนุษยศาสตร์โดยแยกตามระดับความสามารถในการอ่าน พบว่า นิสิตกลุ่มที่มีความสามารถในการอ่านสูง ปานกลาง และต่ำมีคะแนนเฉลี่ยของความเข้าใจในการอ่านสูงขึ้นอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 อย่างไรก็ตาม หากเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนก่อนและหลังการทดลองแล้วจะเห็นได้ว่า นิสิตกลุ่มที่มีความสามารถในการอ่านปานกลางและต่ำมีระดับการเพิ่มขึ้นของคะแนนมากกว่านิสิตกลุ่มที่มีความสามารถในการอ่านสูง

ส่วนกลุ่มทดลองคณะเภสัชศาสตร์ พบว่า นิสิตกลุ่มที่มีความสามารถในการอ่านสูงมีคะแนนเฉลี่ยของความเข้าใจในการอ่านสูงขึ้นอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนนิสิตที่มีความสามารถในการอ่านปานกลางและต่ำมีคะแนนเฉลี่ยของความเข้าใจในการอ่านสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของ Mcquire (1999) ที่ศึกษาผลของการสอนกลวิธีการอ่านให้กับผู้เรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง และพบว่า ผู้เรียนโดยเฉพาะอย่างยิ่ง ผู้ที่มีความสามารถในการอ่านต่ำได้ประโยชน์จากการสอนกลวิธีการอ่านมากกว่าผู้เรียนกลุ่มอื่นๆ ซึ่งโดยลักษณะของการจัดการเรียนการสอนตามรูปแบบที่ใช้แนวคิดของการเรียนรู้แบบร่วมงานที่เน้นการให้ผู้เรียนที่มีความสามารถในการอ่านแตกต่างกันได้ช่วยเหลือกันในการเรียน จึงเป็นไปได้ที่นิสิตกลุ่มที่มีความสามารถในการอ่านสูงอาจเป็นผู้ที่ให้ความช่วยเหลือเพื่อนในการเรียนรู้มากกว่าที่จะเป็นผู้รับการช่วยเหลือจากเพื่อนในกลุ่ม เขาจึงมีส่วนช่วยให้เพื่อนๆ ในกลุ่มได้พัฒนาความสามารถในการอ่านมากขึ้น ในขณะที่ตนเองซึ่งมีความรู้มากกว่าคนอื่นอยู่แล้วอาจพัฒนาความสามารถในการอ่านได้ในระดับที่น้อยกว่า

อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยร้อยละของคะแนนความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนิสิตทั้งสองกลุ่ม จะเห็นได้ว่านิสิตคณะมนุษยศาสตร์ มีค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถในการอ่าน คิดเป็นร้อยละ 38 ซึ่งถือว่ายังไม่ผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำที่กำหนดไว้ ส่วนนิสิตคณะเภสัชศาสตร์ มีค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถในการอ่าน คิดเป็นร้อยละ 55.70 ซึ่งถือว่าผ่านเพียงเกณฑ์ขั้นต่ำที่กำหนดไว้เท่านั้น ที่เป็นดังนี้อาจเป็นเพราะระยะเวลาในการฝึกใช้กลวิธีนั้นสั้นเกินไป คือเพียง 10 สัปดาห์เท่านั้น จึงทำให้นิสิตได้ฝึกการใช้กลวิธีแต่ละกลวิธีเพียง 1-2 ครั้ง เท่านั้น และมีเวลาในการฝึกใช้กลวิธีโดยรวมเพียง 3 ครั้ง ข้อจำกัดของระยะเวลาดังกล่าวจึงอาจทำให้นิสิตไม่สามารถนำความรู้เกี่ยวกับกลวิธีการอ่านไปใช้เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านของตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2.1.3 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจหลังการทดลองของนิสิตคณะมนุษยศาสตร์กับนิสิตคณะเภสัชศาสตร์ พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งที่ก่อนการทดลองนิสิตทั้งสองกลุ่มมีค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถในการอ่านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ข้อค้นพบนี้อาจอธิบายได้จากข้อมูลบันทึกสภาพการจัดสภาพการเรียนการสอนของทั้งสองกลุ่มทดลองที่ผู้วิจัยบันทึกไว้ ซึ่งเมื่อนำมาข้อมูลเปรียบเทียบกันแล้วจะเห็นได้อย่างชัดเจนว่า นิสิตทั้งสองกลุ่มมีความแตกต่างกันในเรื่องของความสนใจ ความตั้งใจ และความกระตือรือร้นในการเรียน โดยประเด็นของความสนใจนั้นจะเห็นได้จากความเต็มใจในการเข้าร่วมเป็นกลุ่มทดลอง เมื่อผู้วิจัยได้อธิบายเกี่ยวกับขั้นตอนและวิธีการทดลอง นิสิตคณะมนุษยศาสตร์ดูว่าจะให้ความสนใจในระยะแรก แต่เมื่อเรียนไปโดยเฉพาะในช่วงกลางๆของการทดลองนิสิตไม่สนใจการเรียนเท่าที่ควร นิสิตไม่เคยจดคำศัพท์ใหม่ลงสมุด นอกจากจดลงในบทอ่านหรือแผ่นใบงานที่ใช้ในห้องเรียน และไม่ค่อยมีปัญหาซักถามผู้วิจัย บรรยายภาคในการเรียนเป็นไปแบบเรื่อยๆเนือๆ มีเพียงบางกลุ่มเท่านั้นที่มีบรรยายภาคสนุกสนาน และผู้วิจัยต้องเข้าไปกระตุ้นการทำงานกลุ่มค่อนข้างมาก ซึ่งแตกต่างจากนิสิตคณะเภสัชศาสตร์ที่มีความสนใจซักถามรายละเอียด และยิ่งนิสิตรู้ระดับความสามารถในการอ่านของตนเองจากแบบทดสอบก่อนการทดลองว่าอยู่ในเกณฑ์ต่ำ นิสิตก็ยิ่งแสดงความสนใจที่จะพัฒนาตนเองให้ได้คะแนนสูงขึ้นอีก ในขณะที่เรียนนิสิตมีความตั้งใจ สังเกตได้จากนิสิตแทบจะทุกคนจะจดบันทึกคำศัพท์ใหม่ที่ได้เรียนลงในสมุดอย่างเป็นระเบียบโดยที่ผู้สอนไม่ได้กำหนดให้ผู้เรียนกระทำ เมื่อมีปัญหาที่กลุ่มไม่สามารถหาคำตอบได้ก็จะซักถามผู้วิจัย นิสิตกระตือรือร้นในการเข้าร่วมกิจกรรมทั้งในกลุ่มย่อยและกลุ่มใหญ่ กล้าซักถาม แสดงความคิดเห็นไม่ว่าจะถูกหรือผิด ไม่เกียจหน้าที่ยกมือต้องออกมาทำกิจกรรมหน้าชั้นเรียน การทำงานมีบรรยากาศสนุกสนาน มีเสียงหัวเราะสีหน้ายิ้มแย้มตลอดเวลาการทำกิจกรรมกับเพื่อนกลุ่มย่อย ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าความสนใจ ความตั้งใจ และความกระตือรือร้นของนิสิตกลุ่มนี้มาจากภายในตัวของนิสิตที่มีความตั้งใจที่จะพัฒนาตนเอง ดังที่ Bennett (n.d.:2) กล่าวว่า การที่ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจในการเรียนขึ้นภายในตัวเอง จะทำให้เขาเกิดความพยายามที่จะไปให้ถึงเป้าหมายที่วางไว้ ผู้เรียนกลุ่มนี้มักเป็นผู้ที่ประสบความสำเร็จสูง และมีความต้องการที่จะทำสิ่งที่ดีที่สุดตลอดเวลา สิ่งเหล่านี้จะเป็นองค์ประกอบหนึ่งที่มีส่วนสำคัญทำให้นิสิตคณะเภสัชศาสตร์สามารถพัฒนาความสามารถในการอ่านได้แตกต่างจากนิสิตคณะมนุษยศาสตร์

โดยสรุป ผลจากการนำรูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้นไปทดลองใช้กับนิสิตสองกลุ่มได้พบปัจจัยหลายอย่างที่ส่งผลต่อความสามารถในการอ่าน อาทิเช่น รูปแบบการเรียนของนิสิตที่มีความแตกต่างกัน ความตั้งใจ ความเอาใจใส่ในการเรียน และระดับความสามารถในการอ่านของนิสิต อย่างไรก็ตาม จากการทดลองครั้งนี้พบว่า กลวิธีการอ่านก็เป็นปัจจัยสำคัญอย่างหนึ่งที่จะช่วยพัฒนาความสามารถในการอ่านของนิสิตให้สูงขึ้นได้

1.2 ด้านพฤติกรรมการใช้กลวิธีการอ่าน

จากผลการวิจัย พบว่า นิสิตคณะมนุษยศาสตร์และนิสิตคณะเภสัชศาสตร์มีค่าเฉลี่ยของการประเมินพฤติกรรมการใช้กลวิธีการอ่านหลังการทดลองสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และเมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของการประเมินพฤติกรรมการใช้กลวิธีการอ่านก่อนกับการทดลองของนิสิตกลุ่มทดลองทั้งสองกลุ่มพบว่า แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ Ramos (1996) Chapman (1997) Singhal (1999) Soonthornmanee (2001) Akyel (2002) ที่ทดลองสอนกลวิธีการอ่านให้กับผู้เรียนในหลายระดับ และพบว่า ผู้เรียนมีพฤติกรรมการใช้กลวิธีการอ่านเปลี่ยนไป โดยที่ผู้เรียนจะใช้กลวิธีการอ่านบ่อยขึ้น หลากหลายมากขึ้น และใช้กลวิธีการได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น ที่เป็นดังนี้อาจเป็นเพราะในทุกขั้นตอนของกิจกรรมการเรียนการสอนตามรูปแบบที่พัฒนาขึ้นเน้นให้ผู้เรียนเกิดความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับกลวิธีการอ่านทั้งสิ้น กล่าวคือในขั้นกระตุ้น จะเป็นการตรวจสอบพื้นฐานความรู้ และการใช้กลวิธีการของผู้เรียน ขั้นการสร้างความรู้ความเข้าใจจะเป็นการสาธิตการใช้กลวิธีการให้ผู้เรียนได้ศึกษา จากนั้นจึงให้ฝึกใช้กลวิธีการด้วยตนเองโดยมีผู้สอนคอยชี้แนะ ในขั้นประยุกต์ใช้ ผู้เรียนก็จะนำความรู้ที่ได้เรียนไปใช้ในการอ่านบทอ่านใหม่กับเพื่อนกลุ่มย่อยด้วยตนเอง และขั้นสรุปนอกจากจะทดสอบความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับบทอ่านแล้ว ยังมีการตรวจสอบความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการใช้กลวิธีการอ่านอีกด้วย ทั้งนี้เพราะจุดมุ่งหมายของรูปแบบคือการสอนให้ผู้เรียนเกิดมโนทัศน์เกี่ยวกับกลวิธีการอ่าน โดยจะเน้นให้ผู้เรียนรู้ว่ากลวิธีนั้นมีชื่อว่าอะไร จะใช้กลวิธีนี้เมื่อไร ที่ไหน และอย่างไร ดังนั้นผู้เรียนก็จะได้รับความรู้ ความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับการใช้กลวิธีการอ่าน นอกจากนี้แล้วการฝึกก็เป็นลักษณะของการทำซ้ำๆกันในช่วงระยะเวลาหนึ่ง ซึ่งสอดคล้องกับกฎของการฝึกหัดตามทฤษฎีการเรียนรู้ของ Thorndike (Thorndike's Theory) ที่กล่าวว่า การเรียนรู้ที่เกิดจากการที่ผู้เรียนได้ปฏิบัติหรือทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดซ้ำๆกันหลายครั้ง ดังนั้นจึงเป็นไปได้ที่ผลจากการสอนจะทำให้ผู้เรียนเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการใช้กลวิธีการอ่านดังกล่าว

อย่างไรก็ตามเมื่อนำค่าเฉลี่ยของคะแนนจากแบบประเมินพฤติกรรมการใช้กลวิธีการอ่านของนิสิตไปเทียบกับเกณฑ์การประเมินที่ผู้วิจัยกำหนดไว้ จะเห็นได้ว่า เมื่อแยกเป็นรายกลวิธีการพบว่า นิสิตทั้งสองกลุ่มมีพฤติกรรมการใช้กลวิธีที่ทุกกลวิธีอยู่ในระดับสูงและผ่านเกณฑ์ที่กำหนด ยกเว้นกลวิธีการตั้งคำถามที่มีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนด และเมื่อแยกตามระดับความสามารถในการอ่านของนิสิต ก็พบอีกเช่นกันว่า นิสิตทั้งสองกลุ่มและทุกระดับความสามารถมีพฤติกรรมการใช้กลวิธีการอ่านทุกกลวิธีในระดับสูง คือ ผ่านเกณฑ์ที่กำหนด ยกเว้นกลวิธีการตั้งคำถามที่นิสิตทั้งสองกลุ่มและทุกระดับมีค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมการใช้กลวิธีต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนด มีเพียงนิสิตกลุ่มสูงของคณะเภสัชศาสตร์เท่านั้นที่มีพฤติกรรมการใช้กลวิธีการตั้งคำถามอยู่ในระดับสูงและผ่านเกณฑ์ที่กำหนด

ข้อค้นพบนี้อาจอธิบายได้จากข้อมูลการบันทึกสภาพการจัดการเรียนการสอนที่พบว่า นิสิตทั้งสองกลุ่มไม่เคยใช้กลวิธีนี้ในการอ่านมาก่อนเลยเมื่อเทียบกับกลวิธีอื่นที่นิสิตพอมีความรู้อยู่บ้าง ดังนั้น เมื่อเริ่มฝึกกลวิธี นิสิตจึงมีปัญหาค่อนข้างมาก โดยไม่รู้ว่าจะตั้งคำถามอย่างไร และในส่วนของบทอ่าน และเมื่อตั้งคำถาม คำถามส่วนใหญ่จะเป็นคำถามประเภทที่สามารถหาคำตอบได้โดยตรงจากบทอ่าน เมื่อฝึกไปสักระยะจึงสามารถตั้งคำถามได้หลากหลายมากขึ้น อย่างไรก็ตาม นิสิตมีโอกาสแยกฝึกใช้กลวิธีนี้เพียง 2 ครั้งเท่านั้น จึงเป็นไปได้ว่าระยะเวลาในการฝึกที่จำกัด ประกอบกับกลวิธีนี้เป็นกลวิธีที่ไม่เคยใช้มาก่อน จึงอาจทำให้นิสิตมีพฤติกรรมการใช้กลวิธีนี้ในระดับที่ต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนด

1.3 พฤติกรรมการทำงานร่วมกัน

จากผลวิเคราะห์การทำงานกลุ่มของนิสิตกลุ่มทดลองคณะมนุษยศาสตร์ พบว่า ในจำนวน 5 ครั้งของการประเมิน นิสิตประเมินการทำงานกลุ่มของตนเองและของกลุ่มว่าอยู่ในระดับมาก จำนวน 3 ครั้ง อยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 2 ครั้ง จากการสังเกตการทำงานกลุ่มย่อย พบว่า มีลักษณะการทำงานกลุ่ม 4 แบบ คือ 1) มีสมาชิกหนึ่งทำหน้าที่เป็นหลักในการทำงาน โดยอ่านออกเสียงบทอ่าน และแปลไปเรื่อยๆ คนอื่นๆจะอ่านในใจตาม และช่วยเสริมหรือแสดงความคิดเห็นส่วนตัวเป็นช่วงๆ 2) สมาชิกต่างคนต่างอ่านบทอ่านในใจแล้วหยุดอ่านที่ละย่อหน้าเพื่อช่วยกันสรุปเป็นช่วงๆ 3) ในกลุ่มย่อย 4 คน มีการแบ่งการทำงานเป็นคู่ เมื่อแต่ละคู่อ่านจบจึงมาตรวจสอบความเข้าใจกันอีกครั้งหนึ่ง 4) มีสมาชิกหนึ่งคนที่ดูว่าเป็นคนที่เก่งที่สุดในกลุ่มที่เพื่อนๆไว้ใจ ให้ความเชื่อถือทำหน้าที่เป็นหลักของกลุ่ม เขาจะคอยแปล สรุปบทอ่านให้กับคนอื่นๆ จนทำให้คนอื่นๆไม่มีบทบาทในการทำงานเท่าที่ควร ส่วนบรรยากาศการทำงานเป็นไปอย่างเงียบๆ แต่ก็ไม่เคร่งเครียด มีเพียงบางกลุ่มและบางครั้งเท่านั้นที่จะสนุกสนาน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความยาก-ง่ายของบทเรียนและกิจกรรมที่ทำ ส่วนด้านพฤติกรรมทางวาจานั้นพบว่า นิสิตคณะมนุษยศาสตร์มีพฤติกรรมทางวาจาในการให้ความช่วยเหลือกันในการทำงาน จำนวน 699 ข้อความ โดยเรียงลำดับของความถี่ของข้อความแต่ละประเภทจากสูงไปต่ำดังนี้ การแปลสิ่งที่อ่าน คิดเป็นร้อยละ 27.46 การแสดงความคิดเห็น/อธิบาย คิดเป็นร้อยละ 21.46 การอ่านออกเสียง คิดเป็นร้อยละ 12.88 การกำกับกระบวนการทำงาน คิดเป็นร้อยละ 9.73 การกระตุ้นให้แสดงความคิดเห็น คิดเป็นร้อยละ 7.72 การใช้กลวิธีตั้งคำถามคิดเป็นร้อยละ 6.58 การทำความเข้าใจให้กระจ่าง คิดเป็นร้อยละ 6.44 การเชื่อมโยงความรู้ คิดเป็นร้อยละ 2.29 การสรุปย่อ คิดเป็นร้อยละ 1.86 การแสดงความคิดเห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 1.86 การทำนายความ คิดเป็นร้อยละ 0.71 การแสดงความขัดแย้ง คิดเป็นร้อยละ .57 และ ข้อความอื่นๆ เช่น การพูดที่ไม่จบประโยค อาทิเช่น “เค้าบอกว่า.....” “gain แปลว่า” คิดเป็นร้อยละ .43

ส่วนผลวิเคราะห์การทำงานกลุ่มของนิสิตกลุ่มทดลองคณะเภสัชศาสตร์ พบว่า ในจำนวน 5 ครั้งของการประเมิน นิสิตประเมินการทำงานกลุ่มของตนเองและของกลุ่มว่า อยู่ในระดับมาก จำนวน 4 ครั้ง อยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 1 ครั้ง จากการสังเกตลักษณะการทำงานกลุ่มย่อยพบว่า มีลักษณะการทำงานกลุ่ม 3 แบบ คือ 1) สมาชิกต่างคนต่างอ่านบทอ่าน ในใจให้จบทั้งหมดก่อน จากนั้นจึงมาพูดคุยเพื่อตรวจสอบความเข้าใจให้ตรงกัน หากมีปัญหาคำศัพท์ หรือมีความเข้าใจไม่ตรงกันก็ช่วยกันแสดงความคิดเห็นเพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ถูกต้อง ชัดเจน 2) สมาชิกหนึ่งหรือสองคนในกลุ่ม ทำหน้าที่เป็นหลักในการทำงานที่จะอ่านออกเสียงหรือแปลนำ แต่ก็ไม่ได้เป็นในลักษณะครอบงำความคิดของผู้อื่น เพราะสมาชิกคนอื่นๆก็จะผลัดกันแสดงความคิดเห็น และช่วยเสริมอยู่ตลอดเวลา 3) เมื่อได้รับบทอ่านกลุ่มก็จะเริ่มอ่านทันที โดยไม่มีใครทำหน้าที่หลัก ทุกคนจะสลับกันพูดและแสดงความคิดเห็นอย่างสมดุลย์ ส่วนบรรยากาศการทำงานเป็นไปอย่างสนุกสนานมีเสียงพูดคุย สลับกับเสียงหัวเราะเป็นระยะ ทุกคนพูดคุย กระตือรือร้นและมีส่วนร่วมในการทำงานในด้านพฤติกรรมทางวาจานั้นพบว่า นิสิตคณะเภสัชศาสตร์มีพฤติกรรมทางวาจาในการให้ความช่วยเหลือกันในการทำงาน จำนวน 841 ข้อความ โดยเรียงลำดับของความถี่ของข้อความแต่ละประเภทจากสูงไปต่ำดังนี้ การแปลสิ่งที่อ่าน คิดเป็นร้อยละ 31.99 การแสดงความคิดเห็น/อธิบาย คิดเป็นร้อยละ 17.72 การอ่านออกเสียง คิดเป็นร้อยละ 11.53 การกระตุ้นให้แสดงความคิดเห็น คิดเป็นร้อยละ 8.68 การทำความเข้าใจให้กระจ่าง คิดเป็นร้อยละ 8.56 การกำกับกระบวนการทำงาน คิดเป็นร้อยละ 6.42 การแสดงความคิดเห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 4.40 การใช้กลวิธีตั้งคำถาม คิดเป็นร้อยละ 3.57 การเชื่อมโยงความรู้ คิดเป็นร้อยละ 2.97 การทำนายความ คิดเป็นร้อยละ 1.90 การสรุปย่อ คิดเป็นร้อยละ 1.19 ข้อความอื่นๆ เช่น การแสดงความรู้สึกส่วนตัว อาทิเช่น “เดี๋ยวๆเขา get แล้ว” “ละเอียดยิบขนาดนั้นเชียวหรือ” คิดเป็นร้อยละ .59 และการแสดงความขัดแย้ง คิดเป็นร้อยละ .48

ข้อมูลดังกล่าวสามารถสะท้อนให้เห็นความเหมือนและความแตกต่างของ พฤติกรรมการทำงานร่วมกันของนิสิตดังนี้

1. ลักษณะการทำงานของนิสิตแต่ละกลุ่มมีความแตกต่างกัน ทั้งนี้เป็นเพราะตามแนวคิดของการเรียนรู้แบบร่วมงานจะให้อิสระผู้เรียนในการดำเนินกิจกรรมภายในกลุ่มด้วยตนเองโดยที่ผู้สอนไม่เข้าไปชี้นำ ดังนั้นการดำเนินการจึงขึ้นอยู่กับข้อตกลงเกี่ยวกับวิธีการทำงานของแต่ละกลุ่ม อย่างไรก็ตามจะเห็นได้ว่า ส่วนใหญ่รูปแบบการทำงานจะเป็นในลักษณะที่ทุกคนช่วยเหลือกัน ซึ่งบทบาทในการให้ความช่วยเหลือกันอาจแตกต่างกันบ้างตามศักยภาพของสมาชิกแต่ละคน แต่ก็แทบจะไม่มีสมาชิกคนใดในกลุ่มเลยที่ไม่ได้แสดงความคิดเห็นร่วมกับกลุ่ม นอกจากนี้แล้วสิ่งที่สังเกตได้ชัดเจนอีกประการหนึ่งคือ นิสิตส่วนใหญ่ไม่ชอบการเป็นผู้นำ โดยสังเกตว่าแต่ละกลุ่มไม่มีการกำหนดว่าใครจะเป็นหัวหน้ากลุ่มอย่างเป็นทางการ การทำงานจึงเป็นไปในลักษณะประนีประนอม ซึ่งทั้งนี้

อาจเกิดจากลักษณะโดยทั่วไปของคนไทยที่จะขี้อาย และไม่กล้าแสดงความเป็นผู้นำออกมา แต่ก็สามารถทำงานได้บรรลุตามวัตถุประสงค์ และในทางตรงกันข้าม การที่สมาชิกหนึ่งคนรับบทบาทเป็นผู้นำกลับทำให้บรรยากาศในการทำงานอึดอัด สมาชิกคนอื่นๆไม่กล้าแสดงความคิดเห็น และทำให้การทำกิจกรรมไม่ได้ผลดีเท่าที่ควร

2. ในภาพรวมนิสิตทั้งสองกลุ่มให้ความช่วยเหลือกันในการทำงานเป็นอย่างดี ดังผลจากการประเมินการทำงานของตนเองและของกลุ่มที่พบว่าส่วนใหญ่นิสิตประเมินการทำงานร่วมกันของกลุ่มอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เพราะนิสิตมีจุดมุ่งหมายเดียวกันคือ การทำความเข้าใจบทอ่าน ซึ่งน่าจะเกิดจากการที่ผู้วิจัยได้อธิบายในช่วงการปฐมนิเทศให้นิสิตเข้าใจแนวคิดของการเรียนรู้แบบร่วมงานว่าทุกคนจะต้องให้ความร่วมมือ ช่วยเหลือกันในการอ่าน ไม่ใช่การแข่งขันโดยเน้นว่ากลุ่มจะต้องแน่ใจว่าสมาชิกทุกคนมีความเข้าใจเกี่ยวกับบทอ่านที่ตรงกัน แต่ประเด็นที่สังเกตได้ชัดเจน คือ บรรยากาศในการทำงานร่วมกัน โดยนิสิตคณะเภสัชศาสตร์จะมีความกระตือรือร้นในการทำงานกิจกรรม ทำงานด้วยความสนุกสนานโดยจะมีเสียงหัวเราะอยู่แทบจะตลอดเวลา ส่วนนิสิตคณะมนุษยศาสตร์จะทำงานในบรรยากาศเงียบๆ และทำงานค่อนข้างช้า

3. พฤติกรรมทางวาจาของนิสิตที่ใช้ในการทำความเข้าใจบทอ่านแม้ว่าจะมีปริมาณที่แตกต่างกัน แต่พบว่า พฤติกรรมมีลักษณะคล้ายกัน กล่าวคือ พบว่า พฤติกรรมที่มีความถี่มากที่สุดคือ การแปล ข้อค้นพบนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของ Kamhi-Stein (2003) ที่พบว่า การแปลจากภาษาที่สองไปเป็นภาษาแม่เป็นกลวิธีเฉพาะของผู้ที่พูดสองภาษา รองลงมาคือ การแสดงความคิดเห็น/ อธิบาย ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ Benado (1988) ที่พบว่า ในห้องเรียนการอ่าน โครงสร้างของการสนทนาที่ใช้มากที่สุดคือ การอธิบาย ซึ่งทั้งนี้อาจเกิดจากการที่กลุ่มมีสมาชิกเพียง 4 คน จึงมีความใกล้ชิด ทำให้เกิดบรรยากาศผ่อนคลาย นิสิตจึงกล้าแสดงออกมากขึ้น ดังผลจากการวิจัยของ Lee (2001) ที่พบเช่นกันว่า ผู้เรียนกล้าแสดงออกมากขึ้นเมื่อกลุ่มเล็ก และเมื่อความสัมพันธ์ระหว่างผู้สอน ผู้เรียนและเพื่อนในกลุ่มมีความเป็นส่วนตัวมากขึ้น นอกจากนี้ก็เป็นพฤติกรรมของการให้ความช่วยเหลือกันในด้านอื่นๆ สำหรับพฤติกรรมที่มีความถี่สองอันดับสุดท้ายคือ การแสดงความคิดเห็น และพฤติกรรมทางวาจาอื่นๆ เช่น การพูดไม่จบประโยค หรือการแสดงความรู้สึกส่วนตัว ก็อาจมาจากลักษณะนิสัยของคนไทยเช่นเดียวกันที่มีลักษณะประนีประนอม ไม่ชอบสร้างความขัดแย้ง หรือไม่กล้าแสดงอารมณ์ออกมาโดยตรง

ข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำรูปแบบการสอนกลวิธีการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้หลักการเรียนรู้แบบร่วมงานสำหรับนิสิตนักศึกษาไปใช้

1.1 เนื่องจากผลการนำรูปแบบการสอนกลวิธีการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้หลักการเรียนรู้แบบร่วมงานให้ผลเป็นที่น่าพอใจว่าสามารถพัฒนาความสามารถในการอ่าน และพัฒนาพฤติกรรมการใช้กลวิธีการอ่านของผู้เรียนได้ จึงนับเป็นรูปแบบหนึ่งที่เป็นทางเลือกที่ผู้สอนสามารถนำไปใช้ในการสอนในระดับอุดมศึกษาได้ และสามารถปรับใช้ได้ตามสภาพของผู้เรียน เช่น อาจมีการปรับในเรื่องของเวลาที่ใช้ในการสอนซึ่งเดิมกำหนดไว้บทเรียนละ 3 ชั่วโมง ก็สามารถปรับเวลาให้เพิ่มขึ้นหรือลดลงได้ตามระดับความสามารถในการรับรู้ของผู้เรียน อาทิเช่น กลวิธีการตั้งคำถาม ซึ่งเป็นกลวิธีที่ผู้เรียนไม่คุ้นเคย ผู้สอนอาจเพิ่มระยะเวลาในการฝึกให้มากขึ้น หรือการเลือกกลวิธีที่นำมาสอนก็สามารถปรับได้ตามความสนใจของผู้เรียน นอกจากนี้แล้วการเลือกบทอ่านที่นำมาใช้ในการสอนอาจปรับให้หัวข้อเรื่องมีความสอดคล้องกับความสนใจของผู้เรียน หรือมีระดับความยากง่ายเหมาะสมกับผู้เรียนแต่ละกลุ่มมากยิ่งขึ้น และอาจปรับกิจกรรมการสอนในบางช่วงโดยอาจกำหนดบทอ่านให้ผู้เรียนไปศึกษานอกห้องเรียนแทนการเรียนในห้องเรียนบ้าง เป็นต้น

1.2 จากการทดลองนำรูปแบบการสอนไปใช้แสดงให้เห็นว่า รูปแบบการสอนนี้สามารถพัฒนาความสามารถในการอ่านของผู้เรียนได้โดยไม่มีข้อจำกัดในเรื่องสาขาวิชาหรือโปรแกรมการศึกษาของผู้เรียน แต่สิ่งหนึ่งที่จะช่วยให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาความสามารถในการอ่านได้สูงยิ่งขึ้นไปอีกนั่นคือ ความตั้งใจ และความสนใจในการเรียน ดังนั้นการปฐมุนิเทศก่อนการเรียนเพื่อสร้างความเข้าใจและเพื่อให้ผู้เรียนตระหนักในความสำคัญของสิ่งที่จะเรียน และการให้ผู้เรียนได้รู้ถึงระดับความสามารถในการอ่านของตนเองก่อนการเรียนเป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดแรงกระตุ้นในการที่จะพัฒนาตนเอง ซึ่งโดยทั่วไปแล้ว ผู้สอนมักไม่ได้ทดสอบความสามารถของผู้เรียนก่อนการเรียน ทำให้ผู้เรียนไม่ทราบว่าตนเองจะไปทิศทางใด และในระดับที่มากน้อยเพียงใด นอกจากนี้แล้วผู้เรียนแต่ละกลุ่มยังมีความแตกต่างกันในเรื่องความสนใจเกี่ยวกับกลวิธีการอ่านที่ต้องการศึกษา เช่น ผู้เรียนบางคนอาจมีความเห็นว่ากลวิธีบางกลวิธีที่กำหนดไว้ตามรูปแบบเป็นกลวิธีที่เขาารู้แล้ว และไม่ตรงกับความต้องการของผู้เรียน ผู้สอนอาจใช้วิธีการสอบถามผู้เรียนก่อนการเรียนเพื่อคัดเลือกกลวิธีที่ผู้เรียนมีความสนใจก็จะเป็นวิธีหนึ่งที่จะสร้างความสนใจให้กับผู้เรียนได้

1.3 ควรมีการนำรูปแบบการสอนนี้ไปใช้ในการสอนลักษณะต่อเนื่อง เช่นในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน ที่จะต้องใช้เวลาในการเรียน 2 ภาคการศึกษา ในภาคเรียนที่ 1 เป็นการเรียนตามรูปแบบที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น โดยสอนกลวิธี 5 กลวิธี ในภาคเรียนที่ 2 ก็ควรมีการเรียนตามรูปแบบนี้อีกแต่เพิ่มกลวิธีอื่นๆเข้าไป ซึ่งจะช่วยสร้างความต่อเนื่อง และเพิ่มความหลากหลายของกลวิธีการอ่านที่ผู้เรียนสามารถนำไปเลือกใช้ได้ตามวัตถุประสงค์ในการอ่านของตนเอง และนอกจากนี้แล้วยังเป็นการสร้างพฤติกรรมการอ่านที่ดีให้แก่ผู้เรียนได้อีกด้วย

1.4 การจัดให้ผู้เรียนได้เรียนเป็นกลุ่มย่อย เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แลกเปลี่ยนความรู้ ความคิด เกี่ยวกับบทอ่านและเกี่ยวกับการใช้กลวิธีการอ่านเป็นวิธีการหนึ่งทีนอกจากจะช่วยพัฒนาความสามารถในการอ่านแล้ว ยังพบว่าผู้เรียนส่วนใหญ่มีความพึงพอใจต่อสภาพการจัดการเรียนการสอนเช่นนี้ เพราะทำให้ผู้เรียนมีความตื่นตัวในการเรียน และมีส่วนร่วมในการเรียนมากขึ้น แต่สิ่งหนึ่งที่ผู้สอนควรให้ความสนใจคือ ต้องสังเกตลักษณะการทำงานภายในกลุ่มย่อยของผู้เรียน หากพบว่าการที่สมาชิกคนหนึ่งคนใดมีบทบาทมากเกินไปจนทำให้สมาชิกคนอื่นไม่กล้าแสดงความคิดเห็น อาจต้องมีการเปลี่ยนกลุ่มเพื่อให้บรรยากาศการทำงานภายในกลุ่มดีขึ้น

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 เนื่องจากกลวิธีการอ่านเป็นสิ่งหนึ่งที่จะช่วยพัฒนาความสามารถในการอ่านได้ และเมื่อผู้เรียนได้เรียนรู้แล้วจะต้องสามารถนำไปใช้ได้จริงโดยไม่ลืมจึงจะเกิดประโยชน์อย่างแท้จริง ดังนั้นควรได้มีการศึกษาถึงความคงทนของความรู้เกี่ยวกับกลวิธีการอ่าน และความสามารถในการอ่านภายหลังจากที่ได้เรียนตามรูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้น ว่าจะยังคงเดิมหรือเปลี่ยนแปลงไปอย่างไร

2.2 ควรมีการศึกษาผลการใช้รูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้น โดยศึกษาตัวแปรเพิ่มเติม เช่น เพศ เจตคติต่อการอ่าน ความสนใจ รวมทั้งตัวแปรอื่นๆที่อาจส่งผลต่อความเข้าใจในการอ่าน

2.3 ควรมีการศึกษาเพื่อเปรียบเทียบการนำรูปแบบการสอนนี้ไปใช้ในการสอนอ่านภาษาที่หนึ่ง และภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศ ทั้งนี้เพื่อดูการถ่ายโอนของการใช้กลวิธีการอ่านจากภาษาที่หนึ่งไปยังภาษาที่สอง

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

- กัลยา ปาระมีสา. 2539. **การพัฒนาบทเรียนตามแนวคิดของการสอนแบบแลกเปลี่ยน บทบาทเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจและการใช้กลวิธี ความรู้การอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5.** วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต สาขาการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- จิตรา ชัยอมฤต . 2538. **การเปรียบเทียบผลของการเขียนย่อเรื่องกับการสอนให้นักเรียน ตั้งคำถามเองที่มีต่อความเข้าใจในการอ่านและการเขียนย่อเรื่องภาษาอังกฤษ.** วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต สาขาการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ .
- ทีศนา แหมมณี. 2545. **ศาสตร์การสอน.** กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- นิตยา ชัยสวัสดิ์. 2538. **ผลของการที่ผู้เรียนตั้งคำถามเกี่ยวกับบทอ่านด้วยตนเองที่มีต่อ ความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษและความคงทนในการจำ.** วิทยานิพนธ์ ปริญญา มหาบัณฑิต สาขาการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ บัณฑิต วิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2538. **เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา(พิมพ์ครั้งที่ 5).** กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น .
- สรารัตน์ จันทร์กลิ่น. 2544. **การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ระหว่างกลุ่มที่ได้รับการสอนด้วย กลวิธีการตั้งคำถามตนเองและกลวิธีการจดบันทึก.** วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์ มหาบัณฑิต สาขาการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สำนักทดสอบกลาง. 2547. **สถิติคะแนนสอบวัดความรู้.** แหล่งที่มา <http://www.entrance.mis.mua.go.th>[2004,October 9]
- สุพัฒนา สุขมลสันต์. 2535. **การอภิวิเคราะห์และการสังเคราะห์งานวิจัยที่เกี่ยวกับการเรียน การสอนภาษาอังกฤษ ในระหว่างปี พ.ศ.2515-2530.** กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย .

- อัจฉรา วงศ์ไศธร. 2536. **ระดับทักษะทางภาษาอังกฤษของนักศึกษาไทย**. สถาบันภาษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อัจฉรา วงศ์ไศธร และคณะ. 2545. **รายงานการวิจัยเรื่อง การสำรวจความต้องการใช้ภาษาอังกฤษของสังคมระดับมาตรฐานและคุณภาพที่สังคมต้องการสำหรับนิสิต/นักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรี**. โครงการพัฒนาหลักสูตรกลุ่มสาขาวิชาภาษาอังกฤษในสถาบันอุดมศึกษา คณะทำงานกลุ่มสาขาวิชาภาษาอังกฤษ ทบวงมหาวิทยาลัย.

ภาษาอังกฤษ

- Adams, I. W. 2000. Exploring the efficacy of cooperative/collaborative learning: The experience of college ESL teachers. **Dissertation Abstracts Online**[Online]. Available from: <http://thailis.uni.net.th/dao/detail.nsp>[2002, May 20]
- Aebersold, J., and Field, M. 1997. **From reader to reading teacher: Issues and strategies for second language classrooms**. New York: Cambridge University Press.
- Adulyarittigun, D. 1998. The effects of reciprocal teaching procedure on Thai EFL students' reading performance and self-perception as readers. **Dissertation Abstracts Online**[Online]. Available from: <http://thailis.uni.net.th/dao/detail.nsp>[2002, May 20]
- Alderson, J. C. 1984. Reading in a foreign language: A reading problem or a language problem?. In J. C. Alderson., and A. H. Urquhart (eds.), **Reading in a foreign language**, pp.1-27. New York: Longman.
- Alderson, J. C. 2000. **Assessing reading**. New York: Cambridge University Press.
- Ali, Z., et al. 2002. Collaborative learning experience within the ESL classroom and beyond. **VirTEC Journal**. 2 : 51-64.
- Anderson, N. J. 1991. Individual differences in strategy use in second language reading and testing. **The Modern Language Journal**. 75: 460-472.
- Anderson, N. J. 1999. **Exploring second language reading: Issues and strategies**. Toronto: Heinle & Heinle.

- Armstrong, J. L. 1999. Collaborative learning: A study of two classes. **Dissertation Abstracts Online**[Online]. Available from: <http://thailis.uni.net.th/dao/detail.nsp> [2002, December 8]
- Auerbach, E. R., and Paxton, D. 1997. It's not the English thing: Bringing reading research into the ESL classroom. **TESOL Quarterly**. 31(2): 237-261.
- Barnett, M. A. 1988. Reading through context: How real and perceive strategy use affects L2 comprehension. **The Modern Language Journal**. 72: 150-162.
- Barnett, M. A. 1989. **More than meets the eye: Foreign language reading**. New Jersey: Prentice Hall Regents.
- Benado, J. 1988. Second language students' use of language and collaborative learning strategies. **Dissertation Abstracts Online**[Online]. Available from: <http://thailis.uni.net.th/dao/detail.nsp>[2002,December 9]
- Bennett, B. **Motivation and learning**[Online].(n.d.). Available from: <http://www.instructor.diploma.com/core/102%20B/victoria/bennett.htm> [2004, September 22]
- Bernhardt, E., and Kamil, L. 1995. Interpreting relationships between L1 and L2 reading: Consolidating the linguistic threshold and the linguistic interdependence hypotheses. **Applied Linguistics**. 16(1): 15-34.
- Block, E. L. 1986. The comprehension strategies of second language readers. **TESOL Quarterly**. 20(3): 463-491.
- Block, E. L. 1992. See how they read: Comprehension monitoring of L1 and L2 readers. **TESOL Quarterly**. 26(2): 319-343.
- Boyle, O. D., and Peregoy, S. P. 1990. Literacy scaffolds: Strategies for first and second language readers and writers. **The Reading Teacher**. 44: 194-200.
- Brown, H. D. 2001. **Teaching by principles: An interactive approach to language pedagogy**. New York: Addison Wesley Longman.
- Bruffee, K. A. 1995. Sharing our toys: Cooperative learning versus collaborative learning. **Change**. 12(1): 12-18.
- Bruffee, K. A. 1999. **Collaborative learning: Higher education, interdependence, and authority of knowledge**(2nd ed.). Baltimore: Johns Hopkins University Press.

- Carrell, P. L. 1989. Metacognitive awareness and second language reading. **The Modern Language Journal**. 73: 121-133.
- Chapman, M. L. 1997. Instructing narrative text: using children's concept of story with reciprocal teaching activities to foster story understanding and metacognition. **Dissertation Abstracts Online**[Online]. Available from: <http://thailis.uni.net.th/dao/detail.nsp>[2002,December 16]
- Cohen, A. 1998. **Strategies in learning and using a second language**. London: Longman.
- Davidson, N. 1994. Cooperative and collaborative learning: An integration perspective. In J. S. Thousand., et al.(eds.),**Creativity and collaborative learning: A practical guide to empowering students and teachers**, pp.13-30. Maryland: Paul H. Brookes.
- Deciccio, A. C. 1987. Social constructionism and collaborative learning: The implication for rhetoric and composition. **Dissertation Abstracts Online**[Online]. Available from: <http://thailis.uni.net.th/dao/detail.nsp>[2002,December 9]
- Devine, J. 1988. The relationship between general language competence and second language reading proficiency: Implication for teaching. In P. L. Carrell., et .al.(eds), **Interactive approaches to second language reading**, pp.27-42. Cambridge: Cambridge University Press.
- Dohower, S. L. 1999. Supporting strategic stance in the classroom: A comprehension framework for helping teachers help students to be strategic. **The Reading Teacher**. 52(7): 672-688.
- Donahue, M. H. 1992. Collaborative learning in a community college freshman composition class. **Dissertation Abstracts Online**[Online]. Available from: <http://thailis.uni.net.th/dao/detail.nsp>[2002, December 9]
- Duke, N. K., and Pearson, P. D. 2002. **Effective practices for developing reading** [Online]. Available from: <http://www.ed-3.educ.msu.edu/pearson/pdppaper/Duke/ndpdp.html> [2002, March 9]

- Fielding, L. G. and Pearson, P. D. 1994. Reading comprehension: What works. **Educational Leadership**[Online]. Available from <http://www.ascd.org/readingroom/edlead/9402/fielding.html>. [2004, March 11]
- Fowler, W. S. 1979. **Proficiency English book 2: Reading comprehension**. Middlesex: Thomas Nelson and Son.
- Fry, E. 1977. **Elementary reading instruction**. New York: McGraw-Hill.
- Gersten, R., Fuchs, L. S., and Williams, P. 2001. Teaching reading comprehension strategies to students with learning disabilities: A review of research. **Review of Educational Research**. 71(2): 279-320.
- Goodman, K. 1973. **The psychology of second language learning**. Cambridge: Cambridge University Press.
- Grabe, W. 1988. Reassessing the term "Interactive" In P. L. Carrell., et. al. (eds), **Interactive approaches to second language reading**, pp.56-70. Cambridge: Cambridge University Press.
- Grabe, W., and Stoller, F. L. 2002. **Teaching and researching reading**. Great Britain: Pearson Education.
- Holt, M. D. 1988. Collaborative learning from 1911-1986: A sociohistorical analysis. **Dissertation Abstracts Online**[Online]. Available from: <http://thailis.uni.net.th/dao/detail.nsp> [2002, December 9]
- Hosenfeld, C., et.al. 1981. Second language reading : A curricular sequence for teaching reading strategies. **Foreign Language Annals**. 14(5): 415-422.
- Hutton, L. A. 2002. The impact of reading strategy instruction on struggling English language learners. **Dissertation Abstracts Online**[Online]. Available from: <http://thailis.uni.net.th/dao/detail.nsp> [2002, December 9]
- Irwin, J. W. 1991. **Teaching reading comprehension process**. New Jersey: Prentice-Hall.
- Jimenez, R. T., Garcia, G. E., and Pearson, P. D. 1996. The reading strategies of bilingual latino students who are successful English readers: Opportunities and obstacles. **Reading Research Quarterly**. 31(1) : 90-112.
- Joyce, B., and Weil, M. 1996. **Model of teaching**(5th ed.). Boston: Allyn and Bacon.

- Kamhi-Stein, L. D. 2003. Reading in two languages: How attitudes toward home language and beliefs about reading affect the behaviors of "Underprepared" L2 college readers. *TESOL Quarterly*. 37(1): 35-71.
- Katib, A. 1997. **A descriptive study of Thai EFL students' comprehension monitoring strategies when reading in English**. Doctoral Dissertation, Department of Curriculum and Instruction, University of Victoria.
- Kern, R. G. 1989. Second language reading strategy instruction: Its effects on comprehension and word inference ability. *The Modern Language Journal*. 73: 149-166.
- Klingner, J. K., and Vaughn, S. 1996. Reciprocal teaching of reading comprehension strategies for students with learning disabilities who use English as a second language. *The Elementary School Journal*. 96(3): 275-293.
- Klingner, J. K., Vaughn, S., and Schumm, J. S. 1998. Collaborative strategic reading during social studies in heterogeneous fourth-grade classroom. *The Elementary School Journal*. 99(1): 3-22.
- Klingner, J. K., and Vaughn, S. 2000. The helping behaviors of fifth graders while using collaborative strategic reading during ESL content classes. *TESOL Quarterly*. 34(1) : 69-98.
- Langer, J. A., et.al. 2002. **Guidelines for teaching middle and high school students to read and write well: Six features of effective instruction**[Online]. Available from: <http://www.cela.albany.edu/guidetext.pdf>. [2001, November 18]
- Lee, C. 2001. Taiwanese English learners and reading strategy instruction in confucian classrooms (China). *UMI ProQuest Digital Dissertations*[Online]. Available from: <http://wwwlib.umi.com/dissertations/fullcit/3023299> [2004, September 3]
- Lee, J. W., and Schallert, D. L. 1997. The relative contribution of L2 language proficiency and L1 ability to L2 reading performance: A test of the threshold hypothesis in an EFL context. *TESOL Quarterly*. 31(4): 713-739.

- LeJeune, N. F. 1999. **On-line collaborative learning: Examples of implementations of five common attributes of collaborative learning**[Online]. Available from: <http://www.our.cudenver.edu/~nflejeun/doctoralweb/Courses/IT-Technology-of-Student-Centered-L-/Collaboration-WBI.htm>[2002, October 26]
- Lewin, L. 2000. The relationship between achievement and learning preference in French as a second language classes at the university level: A comparison between a collaborative learning and a teacher-controlled approach. **UMI ProQuest Digital Dissertations**[Online]. Available from: <http://www.lib.umi.com/dissertations/fullcit/NQ49855>[2004, September 3]
- Linblom, C. T. 2000. Reciprocal teaching: From words to meaning. **Dissertation Abstracts Online**[Online]. Available from: <http://thailis.uni.net.th/dao/detail.nsp> [2002, May 20]
- Lubliner, S. 2000. The effects of cognitive strategy instruction on students' reading comprehension. **Dissertation Abstracts Online**[Online]. Available from: <http://thailis.uni.net.th/dao/detail.nsp>[2002, December 9]
- Manzo, A. V., Manzo, U. C., and Estes, T. H. 2001. **Content area literacy: Interactive teaching for active learning.**(3rd ed.). New York: John Wiley & Sons.
- Matthews, R. S., et.al. 1995. Building bridges between cooperative and collaborative learning. **Change**. 27(4): 34-37.
- Mcpeak, S. H. 2002. The effects of trained adult volunteers in Vygotskian collaboration with elementary students on cognitive processing and reading achievement. **Dissertation Abstracts Online**[Online]. Available from: <http://thailis.uni.net.th/dao/detail.nsp> [2002, May 20]
- Mcquire, K. M. 1999. Generative precising as a reading comprehension strategy for adult ESL learners. **Dissertation Abstracts Online**[Online]. Available from: <http://thailis.uni.net.th/dao/detail.nsp>[2002, December 9]
- Miholic, V. 1994. An inventory to pique students' metacognitive awareness of reading strategies. **Journal of Reading**. 38(2): 84-86.

- Miller, L. D., and Perkins, K. 1990. ESL reading comprehension instruction. *RELC Journal*. 21(1): 79-94.
- Mitchell, C. B., and Vidal, K. L. 2001. Weighing the ways of the flow: Twentieth century language instruction. *The Modern Language Journal*. 85: 26-38.
- Nunan, D. 1999. *Second language teaching and learning*. New York: Heinle & Heinle.
- Nuttal, C. 1996. *Teaching reading skills in a foreign language*. Oxford: Heinemann.
- Orme, L., and Masson, S. 1999. *Literacy : Development and teaching strategies* [Online]. Available from: <http://www.rec.resd.mb.ca/cctela>[2003, March 30]
- Oxford, R. L. 1997. Cooperative learning, collaborative learning, and interaction: Three communicative strands in the language classroom. *The Modern Language Journal*. 81: 443-456.
- Panitz, T. 1996. *A definition of collaborative vs cooperative learning*[Online]. Available from: <http://www.lgu.ac.uk/deliberations/collab.learning/panitz2.html>. [2002, March 14]
- Peters, J. M., and Armstrong, J. L. 1998. Collaborative learning: People laboring together to construct knowledge. *New Directions for Adult and Continuing Education*. 79 : 75-85.
- Portwood , M. M. 1999. The experience of students in a collaborative learning classroom. *Dissertation Abstracts Online*[Online]. Available from: <http://thailis.uni.net.th/dao/detail.nsp>[2002, December 9]
- Ramos, M. 1996. Effect of strategy instruction on reading skills of diverse students. *UMI ProQuest Digital Dissertations*[Online]. Available from: <http://wwwlib.umi.com/dissertations/fullcit/9633267>[2004, September 3]
- Rattanakul, S. 1999. *An experimental study of the use of the reciprocal teaching technique in teaching English reading comprehension*. Master's Thesis (Applied Linguistics), Faculty of Graduate Studies, Mahidol University.
- Raygor, A. L., and Raygor, R. D. 1985. *Effective reading: Improving reading rates and comprehension*. New York: McGraw-Hill.
- Reading Instructional Handbook. *Characteristics of effective reading*[Online] (n.d.). Available from <http://www.pasd.com/PSSA/reading/rihand19htm>. [2002, October 25]

- Russell, V. M. 1997. Effects of reciprocal teaching on reading and oral language proficiency and reader's self-perception of six-grade ESL students. *Dissertation Abstracts Online*[Online]. Available from: <http://thailis.uni.net.th/dao/detail.nsp> [2002, May 16]
- Ryder, R. J., and Gravers, M. F. 1994. *Reading and learning in content areas*. New York: Macmillan.
- Salataci, R., and Akyel, A. 2002. Possible effects of strategy instruction on L1 and L2 reading. *Reading in a Foreign Language*[Online]. Available from: [http://www.nflrc.hawaii.edu/rfl.\[2004](http://www.nflrc.hawaii.edu/rfl.[2004), September 3]
- Saylor, J. G., et.al. 1981. *Curriculum planning for better teaching and learning* (4th ed.). Japan: Holt/Saunders International Edition.
- Sang-on, P. 1993. *An experimental study of 8 group approach in the teaching of reading comprehension*. Master's Thesis (Applied Linguistics), Faculty of Graduate Studies, Mahidol University.
- Sarig, G. 1987. High-level reading in the first and in the foreign language: Some comparative process data. In J. Devine, P. L. Carrell., and D. E. Eskey (eds), *Research in reading in English as a second language*, pp.107-120. Washington D.C.: Teachers of English to Speakers of Other Languages.
- Singhal, M. 1999. The effects of reading strategy instruction on the reading comprehension, reading process and strategy use of adult readers. *UMI ProQuest Digital Dissertations*[Online]. Available from: [http://www.lib.umi.com/dissertations/fullcit/9957929\[2004](http://www.lib.umi.com/dissertations/fullcit/9957929[2004), September 3]
- Schmitt, M. C. 1990. A questionnaire to measure children's awareness of strategic reading process. *The Reading Teacher*. (March): 454-461.
- Smith, B. L., and MacGregor, J. 1992. *What is collaborative learning?* [Online]. Available from: [http://www.216.239.37.../collab.pdf+the+differences+between+cooperative+and+collaborative+learning&hi=th&ie=UTF-8&inlang=t\[2002](http://www.216.239.37.../collab.pdf+the+differences+between+cooperative+and+collaborative+learning&hi=th&ie=UTF-8&inlang=t[2002), October 28]

- Song, M. 1998. Teaching reading strategies in an ongoing EFL university reading classroom. *Asian Journal of English Language Teaching*[Online]. Available from: <http://www.cuhk.edu.hk/ajelt/vol8art3.htm>[2002, June 20]
- Soonthornmanee, R. 2001. *Effects of reciprocal teaching approach on reading comprehension of Chulalongkorn university political science freshman*. Bangkok: Chulalongkorn University Language Institute.
- Soranastaporn, S., and Chuedoung, M. 1999. A comparative study of reading comprehension strategies employed by ESP students. *SLLT Occasional Paper*. (8 Dec): 39-52.
- Swanson, P. N., and De La Paz, S. 1998. Teaching effective comprehension strategies to students with learning and reading disabilities. *Intervention in School and Clinic*. 33 (4): 209-220.
- Tang, H. 1996. *A study on reading comprehension processes in Chinese and English: Interdependent or universal*[Online]. Available from:<http://www.educ.uvic.ca/connections/conn96/10Tang.html> [2003, Oct 17]
- Tinzmann, M. B., et al. 1990. *What is the collaborative classroom?*[Online]. Available from: <http://www.ncrel.org/sdrs/areas/rpl-esys/collab.htm>. [2002, March 15]
- Urquhart, A. W., and Weir, C. J. 1998. *Reading in a second language: Process, product and practice*. New York: Longman.
- Vadasy, P. F. 2000. Routes to comprehension for second-graders with reading problems: One-to-one tutoring in repeated reading versus comprehension strategy instruction. *Dissertation Abstracts Online*[Online]. Available from: <http://thailis.uni.net.th/dao/detail.nsp>[2002, December 9]
- Verhoeven, L. T. 1990. Acquisition of reading in a second language. *Reading Research Quarterly*. 12: 90-112.

- Wiersema, N. 2000. **How does collaborative learning actually work in a classroom and how do students react to it? A brief reflection**[Online].
Available from: <http://www.lgu.ac.uk/deliberations/collab.learning/wiersema.html>
[2002, March 14]
- Williams, M., and Burden, R. L. 1997. **Psychology for language teachers: A social constructivist approach**. Cambridge: Cambridge University Press.
- Wood, N. V. 1997. College reading instruction as reflected by current textbooks. **Journal of College Reading and Learning**. 27(3): 79-87.
- Wu, H. E. 1991. Employing collaborative learning strategies to assist Chinese students in learning English. **Dissertation Abstracts Online**[Online].
Available from: <http://www.thailis.uni.net.th/dao/detail.nsp>[2002, December 9]
- Yorio, C. A. 1971. Some sources of reading problems for foreign language learners. **Language Learning**. 21: 107-115.

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ก
รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ

1. ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบรูปแบบการสอน
 - 1.1 ศาสตราจารย์ ดร.สุจิต เพียรชอบ
ข้าราชการบำนาญ คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
 - 1.2 รองศาสตราจารย์ ดร.อัจฉรา วงศ์โสธร
ข้าราชการบำนาญ สถาบันภาษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
 - 1.3 รองศาสตราจารย์ ดร.เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
 - 1.4 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พิมพ์พันธ์ เดชะคุปต์
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
 - 1.5 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชนาธิป พรกุล
ข้าราชการบำนาญ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต

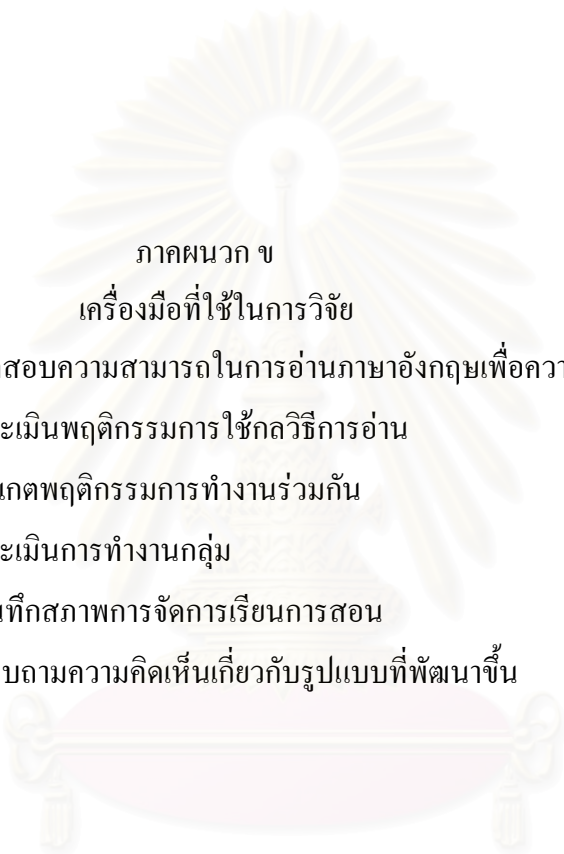
2. ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเอกสารประกอบการเรียนการสอน
 - 2.1 รองศาสตราจารย์ (พิเศษ) ดร. แมรี สารวิทย์
คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร
 - 2.2 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จันทร์ทรงกลด คชเสนี สุทธิพิบูลย์
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
 - 2.3 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชื่นชนก ไควินท์
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
 - 2.4 ดร.สายสุณี ชัยมงคล
คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี
 - 2.5 ดร.ศักดิ์สิทธิ์ แสงบุญ
คณะภาษาและการสื่อสาร สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

3. ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
 - 3.1 รองศาสตราจารย์ ดร.เกรียงศักดิ์ สยะนานนท์
คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร
 - 3.2 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.คุญฉวี รุ่งรัตนกุล
คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร

- 3.3 รองศาสตราจารย์ ดร.สุณีย์ เหมาะประสิทธิ์
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- 3.4 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. เรืองฤดี สุนทรมณี
สถาบันภาษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- 3.5 ดร. อภิศักดิ์ ภูพิพัฒน์
คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี
4. ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของการวิเคราะห์พฤติกรรมทางวาจา
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ นันทวัน ชุมตันติ
คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
5. ผู้ช่วยวิจัย
- 5.1 อาจารย์พรวิวี ทันนิเทศ
- 5.2 อาจารย์คัมภีร์ นูนคาน

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ข

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบทดสอบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ
2. แบบประเมินพฤติกรรมการใช้กลวิธีการอ่าน
3. แบบสังเกตพฤติกรรมการทำงานร่วมกัน
4. แบบประเมินการทำงานกลุ่ม
5. แบบบันทึกสภาพการจัดการเรียนการสอน
6. แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับรูปแบบที่พัฒนาขึ้น

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

APPENDIX

Materials Covered by this Permission:

The two test forms: 3 TTF07W and 3 TTF08W, Section 3

Administer one of the forms in June as a pre-test and the second form as a
Post-test in September

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แบบประเมินพฤติกรรมการใช้กลวิธีการอ่าน

คำอธิบาย จงทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับพฤติกรรมที่นิสิตปฏิบัติในการอ่าน โดยแต่ละช่องมีค่าของระดับการปฏิบัติ ดังนี้

- 5 หมายถึง พฤติกรรมที่นิสิตปฏิบัติบ่อยที่สุด
- 4 หมายถึง พฤติกรรมที่นิสิตปฏิบัติบ่อย
- 3 หมายถึง พฤติกรรมที่นิสิตปฏิบัติปานกลาง
- 2 หมายถึง พฤติกรรมที่นิสิตปฏิบัติน้อย
- 1 หมายถึง พฤติกรรมที่นิสิตปฏิบัติน้อยที่สุด

ข้อความ	ระดับการปฏิบัติ				
	5	4	3	2	1
<p>ก) การใช้ความรู้เดิม</p> <p>1. ก่อนอ่านนิสิตจะดูหัวเรื่องและคิดว่าตนเองมีความรู้เดิมอะไรบ้างเกี่ยวกับเนื้อหาของสิ่งที่จะอ่าน</p> <p>2. ในขณะที่อ่านนิสิตจะเปรียบเทียบเนื้อหาที่อ่านกับความรู้เดิมของตนเองว่าเหมือน แตกต่าง หรือนอกเหนือไปจากเดิมอย่างไร</p> <p>3. ในขณะที่อ่านนิสิตใช้ความรู้เดิมเกี่ยวกับโครงสร้างของงานเขียน เช่น การเขียนแบบบรรยาย การเขียนแบบเปรียบเทียบ เป็นต้น มาใช้เพื่อทำความเข้าใจบทอ่าน</p> <p>4. ในขณะที่อ่านเมื่อนิสิตพบศัพท์ สำนวน นิสิตพยายามคิดก่อนว่าเคยพบคำศัพท์ สำนวนเหล่านี้มาก่อนหรือไม่ เพื่อใช้บริบทเดิมที่เคยพบมาช่วยในการเดาคำความหมายของศัพท์หรือสำนวนนั้น</p> <p>5. ในขณะที่อ่านนิสิตพยายามเชื่อมโยงข้อมูลใหม่กับข้อมูลที่กล่าวมาข้างหน้า</p>					

ข้อความ	ระดับการปฏิบัติ				
	5	4	3	2	1
6. ในขณะที่อ่านนิสิตพยายามเชื่อมโยงความรู้ที่มีอยู่เดิมเกี่ยวกับเรื่องทีอ่านกับความรู้ใหม่ที่ได้รับการอ่าน					
ข) การทำนายความ					
7. ก่อนอ่านนิสิตจะดูหัวเรื่องก่อน แล้วคาดเดาว่าสิ่งที่จะอ่านต่อไปเป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไร					
8. ความรู้เกี่ยวกับโครงสร้างของงานเขียน ช่วยให้นิสิตคาดเดาได้ว่าต่อไปผู้เขียนจะกล่าวถึงสิ่งใด เช่น หากเป็นงานเขียนแบบเปรียบเทียบ นิสิตจะรู้ว่าหากผู้เขียนกล่าวถึงสิ่งหนึ่งแล้วต่อไปก็จะกล่าวถึงอีกสิ่งหนึ่งที่มีคุณสมบัติคล้ายกันหรือตรงข้ามกัน					
9. ขณะอ่านนิสิตจะตรวจสอบตนเองว่าสิ่งที่คาดเดาไว้นั้นถูกหรือผิด					
10. ขณะอ่านนิสิตมักจะหยุดและรวบรวมความคิดในแต่ละย่อหน้าเพื่อคาดเดาว่าย่อหน้าต่อไป ผู้เขียนจะกล่าวถึงอะไร					
ค) การตรวจสอบหรือทำความเข้าใจให้กระจ่าง					
11. หากพบคำศัพท์ สำนวนที่ไม่คุ้นเคย นิสิตจะพิจารณาก่อนว่าคำศัพท์นั้นมีผลต่อความเข้าใจในการอ่านหรือไม่ หากไม่มีผลใดๆ นิสิตจะอ่านข้ามไป					
12. นิสิตจะใช้วิธีแปลคำศัพท์ สำนวน หรือข้อความเป็นภาษาไทยเพื่อช่วยให้เข้าใจสิ่งที่อ่านมากขึ้น					
13. เมื่อพบคำศัพท์ สำนวนที่ไม่คุ้นเคย นิสิตจะใช้บริบทของประโยคหรือข้อความที่อยู่ข้างหน้าหรือข้างหลัง ช่วยในการทำความเข้าใจศัพท์สำนวนนั้น					

ข้อความ	ระดับการปฏิบัติ				
	5	4	3	2	1
14. เมื่อพบคำศัพท์ สำนวนที่ไม่คุ้นเคย นิสิตจะวิเคราะห์คำโดยดูหน้าที่ทางไวยากรณ์ เช่น ดูว่าคำนั้นทำหน้าที่เป็นคำนาม หรือคำกริยา เป็นต้น และใช้ความรู้เกี่ยวกับ roots และ affixes เช่น ดูว่าคำๆ นั้นมีรากศัพท์มาจากคำว่าอะไร และคำที่เติมไปข้างหน้าหรือข้างหลังทำให้คำนั้นมีความหมายอย่างไร มาช่วยในการเดาความหมาย					
15. หากพบคำศัพท์ สำนวน หรือประโยคที่เข้าใจยาก นิสิตจะถ่ายความ (paraphrase) โดยไม่ใช้คำศัพท์ยาก หรือโครงสร้างที่ซับซ้อนเพื่อให้เข้าใจง่ายขึ้น					
16. นิสิตจะเปิดพจนานุกรมหาความหมายของคำศัพท์เฉพาะคำที่มีความสำคัญต่อความเข้าใจในการอ่านเท่านั้น					
17. นิสิตจะใช้ความรู้ด้านไวยากรณ์และโครงสร้างประโยคมาช่วยในการทำความเข้าใจบทอ่าน					
18. หากไม่เข้าใจเนื้อหาบางตอนของบทอ่าน นิสิตจะย้อนกลับมาอ่านเนื้อหาส่วนนั้นซ้ำอีกครั้งหนึ่ง					
19. หากไม่เข้าใจเนื้อหาบางตอนของบทอ่าน นิสิตจะอ่านคร่าวๆ ล่วงหน้าต่อไปเพื่อดูว่าจะช่วยให้เข้าใจได้ดีขึ้นหรือไม่					
20. หากไม่เข้าใจส่วนใดของเนื้อหา นิสิตจะอ่านช้าลงกว่าปกติ อ่านทีละบรรทัดหรืออ่านทีละคำ เพื่อทำความเข้าใจกับเนื้อหาส่วนนั้นให้มากขึ้น					
21. นิสิตจะใช้ความรู้เกี่ยวกับโครงสร้างและลักษณะของงานเขียน เช่น ในการเขียนแบบเปรียบเทียบ นิสิตจะสังเกตการใช้คำ อาทิเช่น In contrast , different , alike เพื่อจัดกลุ่ม และเชื่อมโยงความคิดต่าง ๆ เข้าด้วยกัน ซึ่งจะช่วยให้เข้าใจบทอ่านได้ง่ายขึ้น					

ข้อความ	ระดับการปฏิบัติ				
	5	4	3	2	1
<p>ง) การตั้งคำถาม</p> <p>22. ก่อนอ่านนิสิตจะตั้งคำถามเกี่ยวกับเนื้อหาของสิ่งที่อ่านจากหัวเรื่อง</p> <p>23. ขณะอ่านเนื้อหาในแต่ละช่วง นิสิตจะตรวจสอบว่าเนื้อหาสามารถตอบคำถามใดให้แก่ตนเองได้บ้าง</p> <p>24. ขณะอ่านเมื่อพบสิ่งที่ไม่เข้าใจหรือไม่ตรงกับความคิดหมาย นิสิตจะคิดตั้งคำถามไว้ในใจ</p> <p>25. หลังอ่านนอกจากจะตรวจสอบว่านิสิตพบคำตอบของคำถามที่ตั้งไว้ทั้งหมดหรือไม่แล้ว นิสิตยังคิดถึงคำถามอื่น ๆ ที่คาดว่าน่าจะนำมาถาม</p>					
<p>จ) การสรุปย่อ</p> <p>26. ก่อนอ่านนิสิตจะอ่านเฉพาะหัวเรื่อง ประโยคแรก ประโยคสุดท้าย และรูปภาพประกอบก่อนเพื่อดูคร่าวๆ ว่าใจความสำคัญจะเกี่ยวกับสิ่งใด</p> <p>27. ขณะอ่านนิสิตจะให้ความสำคัญกับประโยคแต่ละประโยคไม่เท่ากัน</p> <p>28. ขณะอ่านนิสิตจะหยุดเป็นช่วง ๆ เพื่อสรุปใจความสำคัญ หรือทำโน้ตย่อเพื่อตรวจสอบความเข้าใจของตนเอง</p> <p>29. หลังอ่านนิสิตจะสรุปใจความสำคัญของเรื่องทั้งหมดเพื่อตรวจสอบว่าเข้าใจสิ่งที่อ่านหรือไม่</p>					

การสังเกตครั้งที่ กลุ่มที่

แบบสังเกตพฤติกรรมการทำงานร่วมกัน

คำอธิบาย แบบสังเกตนี้ผู้วิจัยใช้สำหรับใช้บันทึกพฤติกรรมของผู้เรียน โดยแบ่งออกเป็นสองส่วนคือ

ส่วนที่ 1 เป็นการบันทึกข้อมูลจากการสังเกตพฤติกรรมที่เห็นได้ในชั้นเรียนขณะที่ผู้เรียนทำงานร่วมกัน โดยบันทึกในลักษณะของการบรรยายตามสภาพจริง

ส่วนที่ 2 เป็นการบันทึกข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์เทปที่บันทึกการสนทนาขณะทำกิจกรรมกลุ่ม โดยบันทึกรอยคะแนนแสดงความถี่ของพฤติกรรมที่เป็นคำพูด

ส่วนที่ 1 สภาพการดำเนินงานภายในกลุ่ม

การแบ่งบทบาทหน้าที่/การปฏิบัติตามบทบาทที่ได้รับ

.....

การทำงานร่วมกันของสมาชิก

.....

บรรยากาศในการทำงาน

.....

ส่วนที่ 2 พฤติกรรมทางวาจาในการทำงานร่วมกัน

พฤติกรรมทางวาจาในการทำงาน	ความถี่ของพฤติกรรม
1. การกำกับกระบวนการทำงาน (Procedural instruction)
2. การอ่านออกเสียง (Oral reading)
3. การแปล (Translation)
4. กลวิธีการสร้างความเข้าใจในการอ่าน (Comprehension strategies)	
4.1 การเชื่อมโยงความรู้
4.2 การทำนายความ
4.3 การทำความเข้าใจให้กระจ่าง
4.4 การตั้งคำถาม
4.5 การสรุปย่อ
5. การกระตุ้นให้แสดงความคิดเห็น (Prompt)
6. การแสดงความคิดเห็น/อธิบาย (Expressing ideas)
7. การแสดงความเห็นด้วย (Agreement)
8. การแสดงความขัดแย้ง (Disagreement)
9. อื่นๆ (Others)

คำอธิบายประกอบการบันทึกข้อมูล

แบบสังเกตพฤติกรรมการทำงานร่วมกันนี้ใช้ในชั้นการสอนระยะที่ 3 คือ ชั้นประยุกต์ใช้ ซึ่งผู้เรียนแต่ละกลุ่มจะทำกิจกรรมการอ่านโดยอิสระ ผู้วิจัยสุ่มเลือกผู้เรียนเพียง 2 กลุ่ม โดยแต่ละกลุ่มจะได้รับการสังเกตรวม 5 ครั้ง แต่ละครั้งมีระยะห่าง 1 สัปดาห์ โดยแยกประเด็นสังเกตและจดบันทึกดังนี้

ส่วนที่ 1 สภาพการดำเนินงานภายในกลุ่ม

ประเด็นที่ควรบันทึกได้แก่

- การแบ่งบทบาทหน้าที่/ การปฏิบัติหน้าที่ตามบทบาทที่ได้รับ
- การให้ความช่วยเหลือสมาชิกในกลุ่ม/ การมีส่วนร่วมของสมาชิกทุกคน
- บรรยากาศในการทำงาน
- การแสดงความคิดเห็น/ การซักถาม

ส่วนที่ 2 พฤติกรรมทางวาจาในการทำงานกลุ่ม

ประเด็นที่ใช้ในการวิเคราะห์การสนทนาภายในกลุ่มย่อยของผู้เรียนมีดังนี้

พฤติกรรมทางวาจา	คำอธิบาย	ตัวอย่าง
1. การกำกับกระบวนการทำงาน (Procedural instruction)	-ผู้เรียนกล่าวถึงขั้นตอน หรือวิธีการทำงาน	"เรามาช่วยกันสรุปตรงนี้ก่อน" "เรามาช่วยกันหาความหมายของคำนี้กันเถอะ"
2. การอ่านออกเสียง (Oral reading)	-ผู้เรียนอ่านออกเสียงข้อความ ในบทอ่าน	"It is difficult....."
3. การแปล (Translation)	-ผู้เรียนแปลข้อความในบทอ่าน เป็นภาษาไทย	"สภาพแวดล้อม"
4. กลวิธีการสร้างความเข้าใจในการอ่าน (Comprehension strategies)		
4.1 การเชื่อมโยงความรู้	-ผู้เรียนกล่าวถึงความรู้เดิม ของตนเองเกี่ยวกับสิ่งที่อ่าน	"นั่นเคยได้ยินมาว่า....."
4.2 การทำนายความ	- ผู้เรียนคาดคะเนเนื้อหาของ บทอ่านทั้งหมดหรือเนื้อหาของ ย่อหน้าต่อไป	"นั่นคิดว่าเรื่องนี้น่าจะเกี่ยวกับ"

4.3 การทำความเข้าใจให้กระจ่าง	-ผู้เรียนกล่าวถึงวิธีการต่างๆที่ใช้เมื่อประสบปัญหาในการอ่าน เช่น แปล, อ่านซ้ำ, วิเคราะห์คำ, อ่านซ้ำลง, ใช้บริบท ฯลฯ	"เราลองอ่านตรงนี้ซ้ำอีกครั้งนะ" "คำนี้แปลว่า"
4.4 การตั้งคำถาม	- ผู้เรียนตั้งคำถามเกี่ยวกับสิ่งที่อ่าน เพื่อตรวจสอบความเข้าใจของตนเอง	"What is the main purpose of the passage?"
4.5 การสรุปย่อ	-ผู้เรียนกล่าวถึงใจความสำคัญของบทอ่าน	"ใจความสำคัญของย่อหน้านี้คือ"
5. การกระตุ้นให้แสดงความคิดเห็น (Prompt)	-ผู้เรียนใช้คำถามกระตุ้นให้มีการแสดงความคิดเห็น	"เราจะตีความตรงนี้ว่าอย่างไร" "ทุกคนเห็นด้วยหรือไม่"
6. การแสดงความคิดเห็น/อธิบาย (Expressing ideas)	- ผู้เรียนตอบคำถาม หรืออธิบาย ความคิดของตนเอง	"ตรงนี้น่าจะหมายความว่า....."
7. การแสดงความเห็นด้วย (Agreement)	-ผู้เรียนกล่าวข้อความซ้ำกับที่ผู้อื่นกล่าว หรือกล่าวสั้นๆแสดงการยอมรับความคิดเห็นนั้น	"ใช่ เห็นด้วย"
8. การแสดงความขัดแย้ง (Disagreement)	-ผู้เรียนกล่าวข้อความที่แสดงความไม่เห็นด้วยกับแนวคิดของผู้อื่น	"ไม่ใช่ ตรงนี้ควรจะเป็น....."
9. อื่นๆ (Others)	- ผู้เรียนสนทนาเรื่องอื่นที่ไม่เกี่ยวกับบทอ่าน เช่น พุดเล่น กุญเรื่องส่วนตัว เป็นต้น	"เราไม่ใช่นกนี้"

(Adapted from Klingner, J. K., Vaughn, S., and Schumm, J. S. 1998 . Collaborative Strategic Reading during Social Studies in Heterogeneous Fourth-Grade Classrooms.

The Elementary School Journal. 99(1): 3-22.

Klingner, J. K. and Vaughn, S. 2000 . The Helping Behaviors of Fifth Graders While Using Collaborative Strategic Reading During ESL Content Classes. TESOL Quarterly. 34 (1): 60-99.

แบบประเมินการทำงานกลุ่ม

(นิติบัณฑิตทุกครั้งภายหลังเสร็จสิ้นการทำกิจกรรมการอ่านกับกลุ่มเพื่อน)

คำชี้แจง

โปรดประเมินการมีส่วนร่วมในการทำงาน และความคิดเห็นเกี่ยวกับการทำงานกลุ่ม โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับการปฏิบัติ หรือตรงกับความคิดเห็นของนิสิตดังนี้

- 3 หมายถึง พฤติกรรมที่นิสิตปฏิบัติในระดับมาก หรือมีความเห็นด้วยกับข้อความที่ถามในระดับมาก
- 2 หมายถึง พฤติกรรมที่นิสิตปฏิบัติในระดับปานกลาง หรือมีความเห็นด้วยกับข้อความที่ถามในระดับปานกลาง
- 1 หมายถึง พฤติกรรมที่นิสิตปฏิบัติในระดับน้อย หรือมีความเห็นด้วยกับข้อความที่ถามในระดับน้อย

ข้อความ	ระดับการปฏิบัติ/ความคิดเห็น		
	3	2	1
1. การประเมินการมีส่วนร่วมของตนเองในการทำงาน			
1.1 อธิบาย แสดงความคิดเห็นของตนเอง
1.2 ชักถามเมื่อมีข้อสงสัยหรือเพื่อให้เข้าใจตรงกัน
1.3 พุดสนับสนุนความคิดของสมาชิกคนอื่นๆ
1.4 รับฟังความคิดเห็นของสมาชิกคนอื่น
1.5 กระตุ้นให้สมาชิกได้แสดงความคิดเห็น
1.6 ช่วยเหลือเมื่อสมาชิกเสนอข้อคิดเห็นที่ผิดพลาดหรือไม่สมบูรณ์
1.7 ให้ความร่วมมือเพื่อให้งานเสร็จตามเวลา
1.8 ทำงานอย่างกระตือรือร้น
1.9 ให้ความสนิทสนมเป็นกันเองกับสมาชิกภายในกลุ่ม
1.10 ให้ข้อมูลและข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ต่อกลุ่ม
2. การประเมินการทำงานภายในกลุ่ม			
2.1 สมาชิกให้ความช่วยเหลือกัน
2.2 สมาชิกผลักดันกันแสดงความคิดเห็นอย่างสมดุล
2.3 มีบรรยากาศการทำงานภายในกลุ่มที่ดี
2.4 ทำงานได้เสร็จตามเวลาที่กำหนด
2.5 สมาชิกมีความกระตือรือร้นในการทำงาน
2.6 สมาชิกทุกคนมีส่วนร่วมในการทำงาน
2.7 กลุ่มทำงานร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพ
3. การประเมินประโยชน์ที่ได้จากการทำงานกลุ่ม			
3.1 เรียนรู้และแลกเปลี่ยนการใช้กลวิธีการอ่าน
3.2 สามารถอ่านบทอ่านได้อย่างเข้าใจมากขึ้น
3.3 กล้าที่จะแสดงความคิดเห็นมากขึ้น
3.4 เรียนรู้วิธีการทำงานร่วมกับผู้อื่น

ความคิดเห็นเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

.....

.....

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แบบบันทึกสภาพการจัดการเรียนการสอน

คำอธิบาย แบบบันทึกนี้ผู้สอนใช้สำหรับบันทึกเหตุการณ์ต่างๆที่เกิดขึ้นในห้องเรียนขณะดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอน

1. บรรยากาศการเรียนการสอนโดยทั่วไป

.....

.....

.....

2. ปัญหาที่พบ

.....

.....

.....

3. วิธีการแก้ไขที่ได้กระทำ

.....

.....

.....

4. ความสามารถในการดำเนินการเรียนการสอนตามที่ได้วางแผนไว้

.....

.....

.....

5. ข้อเสนอแนะในการสอนครั้งต่อไป

.....

.....

.....

คำอธิบายประกอบการเขียนบันทึกสภาพการจัดการเรียนการสอน

แบบบันทึกนี้ผู้สอนใช้สำหรับบันทึกเหตุการณ์ต่างๆที่เกิดขึ้นในห้องเรียนขณะดำเนินการเรียนการสอน

1. บรรยากาศการเรียนการสอนโดยทั่วไป

- ความสนใจในบทเรียนของผู้เรียน
- การเข้าร่วมกิจกรรมในชั้นเรียน / การให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรม
- บรรยากาศการเรียนการสอน / การทำกิจกรรม

2. ปัญหาที่พบ

- ปัญหาเกี่ยวกับตัวผู้เรียน เช่น ความสามารถในการทำความเข้าใจบทเรียน ความสามารถในการทำกิจกรรมได้สำเร็จและถูกต้อง
- ปัญหาเกี่ยวกับกิจกรรมการเรียนการสอน เช่น ความยาก-ง่าย ความน่าสนใจของกิจกรรม ระยะเวลาที่ใช้ในการทำกิจกรรม

3. วิธีการแก้ไขที่ได้กระทำ

การแก้ปัญหาภายในห้องเรียนของผู้สอน เช่น หากผู้เรียนไม่เข้าใจบทเรียน ผู้เรียนไม่เข้าใจวิธีการทำกิจกรรม ผู้เรียนไม่ให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรม ฯลฯ ผู้สอนใช้วิธีการเช่นไรในการแก้ปัญหาเหล่านี้

4. ความสามารถในการดำเนินการเรียนการสอนตามที่ได้วางแผนไว้

- ผู้สอนสามารถดำเนินการเรียนการสอนได้สำเร็จตามแผนที่ตั้งไว้หรือไม่ เช่น กำหนดว่าจะสอนบทเรียนนี้โดยใช้เวลา 3 ชั่วโมง ผู้สอนสามารถดำเนินการได้ตามนี้หรือไม่
- ปัญหาและอุปสรรคที่ทำให้ไม่สามารถดำเนินการได้ตามแผน

5. ข้อเสนอแนะในการสอนครั้งต่อไป

- ผู้สอนเสนอแนะวิธีการที่จะช่วยให้การสอนครั้งต่อไปประสบความสำเร็จ เช่น เพิ่มระยะเวลาในการทำกิจกรรมให้มากขึ้นเพื่อทดสอบความเข้าใจในบทเรียน หรือเพิ่มตัวอย่างประกอบการอธิบาย เป็นต้น

แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับรูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้น

คำอธิบาย จงทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของนิสิตมากที่สุด โดยแต่ละช่องมีค่าของระดับความคิดเห็นดังนี้

- 5 หมายถึง นิสิตมีความเห็นด้วยอย่างยิ่ง หรือมีความพอใจมาก
- 4 หมายถึง นิสิตมีความเห็นด้วย หรือมีความพอใจ
- 3 หมายถึง นิสิตไม่แน่ใจ หรือไม่สามารถตัดสินคำตอบได้
- 2 หมายถึง นิสิตไม่เห็นด้วย หรือไม่พอใจ
- 1 หมายถึง นิสิตไม่เห็นด้วยอย่างมาก หรือไม่พอใจมาก

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
<p>นิสิตคิดว่า</p> <p>1. การปฐมนิเทศก่อนการเรียนการสอนเป็นสิ่งจำเป็นในการจัดการเรียนการสอนตามรูปแบบนี้</p> <p>2. นิสิตควรทราบถึงความสามารถในการอ่านของตนเองก่อนการเรียนเพื่อจะได้รู้ว่าตนเองจะต้องพัฒนาการอ่านในระดับที่มากน้อยเพียงใด และควรพัฒนาไปในทิศทางใด</p> <p>3. กลวิธีการอ่านเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นต่อการเข้าใจบทอ่าน ..</p> <p>4. กลวิธีการอ่านที่นำมาฝึกเป็นกลวิธีที่สำคัญและมีประโยชน์ต่อนิสิต</p> <p>4.1 การใช้ความรู้เดิม</p> <p>4.2 การทำนายความ</p> <p>4.3 การตรวจสอบทำความเข้าใจให้กระจ่าง</p> <p>4.4 การตั้งคำถาม</p> <p>4.5 การสรุปย่อ</p> <p>5. กลวิธีการอ่านที่นำมาฝึกเพียงพอที่จะช่วยให้นิสิตอ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพ.....</p> <p>6. นิสิตต้องใช้กลวิธีมากกว่าหนึ่งกลวิธีในการอ่านบทอ่านแต่ละเรื่อง</p>					

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
7. การฝึกกลวิธีการอ่าน โดยมีผู้สอนคอยชี้แนะในตอนต้นทำให้นิสิตมีความเข้าใจและมีทักษะในการใช้กลวิธีนั้นๆมากขึ้น					
8. การฝึกกลวิธีการอ่านกับกลุ่มเพื่อนทำให้นิสิตได้เรียนรู้และแลกเปลี่ยนกลวิธีการอ่านกับเพื่อน					
9. การทำงานร่วมกับกลุ่มเพื่อนทำให้นิสิตมีอิสระ มีความมั่นใจ และกล้าแสดงความคิดเห็นมากขึ้น					
10. นิสิตได้พัฒนาความรู้ ความเข้าใจ และสามารถใช้กลวิธีการอ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น					
11. นิสิตพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน					
12. นิสิตพึงพอใจกับสื่อที่ใช้ประกอบการเรียนการสอน					
13. นิสิตพึงพอใจที่ได้ทำงานเป็นกลุ่มร่วมกับเพื่อน					
14. นิสิตรู้สึกกระตือรือร้นในการทำงานกลุ่ม					
15. การทำงานร่วมกับเพื่อนทำให้กิจกรรมการอ่านในชั้นเรียน น่าสนใจมากขึ้น					
16. ในภาพรวมนิสิตพึงพอใจต่อรูปแบบการเรียนการสอน ที่พัฒนาขึ้น					
17. รูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้นช่วยให้นิสิตสามารถอ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพ.....					
18. รูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้นกระตุ้นให้นิสิตต้องการฝึกฝนการอ่านมากขึ้น					
19. รูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้นกระตุ้นให้นิสิตต้องการเรียนรู้กลวิธีการอ่านอื่นๆอีก					
20. นิสิตสามารถนำกลวิธีที่ได้เรียนรู้ไปปรับใช้กับการอ่านในรายวิชาอื่นๆ					

ความคิดเห็น/ ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

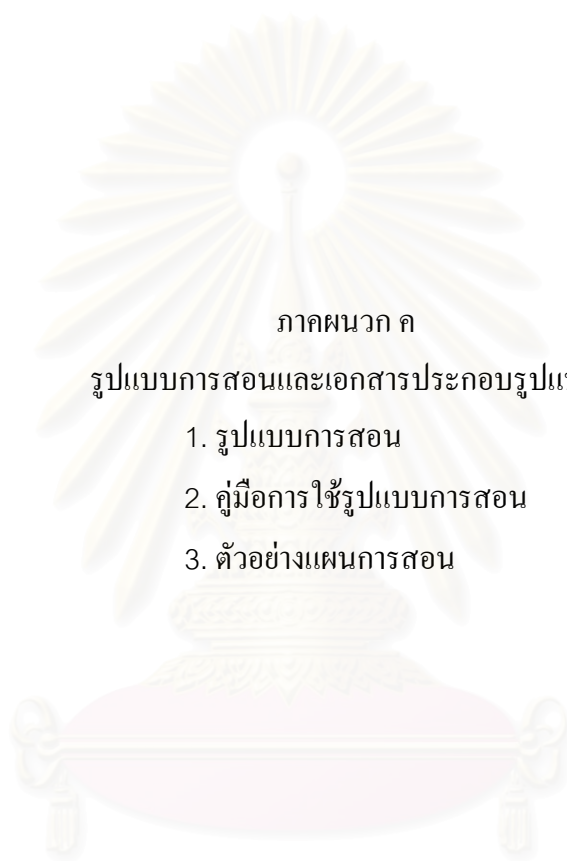
.....

.....

.....

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ค

รูปแบบการสอนและเอกสารประกอบรูปแบบ

1. รูปแบบการสอน
2. คู่มือการใช้รูปแบบการสอน
3. ตัวอย่างแผนการสอน

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

**รูปแบบการสอนกลวิธีการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้หลักการเรียนรู้
แบบร่วมงานเพื่อส่งเสริมผลการเรียนรู้การอ่านสำหรับนิสิตนักศึกษา**

ความเป็นมาและความสำคัญของรูปแบบ

ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเป็นทักษะที่มีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง โดยเฉพาะในสังคมยุคใหม่ ซึ่งถือเป็นยุคของข้อมูลข่าวสาร และยุคของความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยี ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษจะช่วยเสริมให้บุคคลเกิดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ทำให้สามารถแสวงหาความรู้เพิ่มเติมจากสื่อในรูปแบบต่างๆ ทั้งในรูปแบบของตำราเรียน หนังสือ วารสาร และจากการสืบค้นข้อมูลผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต

สำหรับสังคมไทยนั้นทักษะการอ่านภาษาอังกฤษถือว่าเป็นทักษะที่มีผู้ต้องการใช้มากที่สุด ดังผลจากการวิจัยของอัจฉรา วงศ์โสธร และคณะ (2545) ที่ได้สำรวจความคิดเห็นของบุคคลสี่กลุ่มคือ กลุ่มผู้จ้างงานภาครัฐ กลุ่มผู้จ้างงานภาคเอกชน กลุ่มอาจารย์ในระดับอุดมศึกษา และกลุ่มผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีเกี่ยวกับทักษะภาษาอังกฤษที่บุคคลากรที่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรีในหน่วยงานมีความจำเป็นต้องใช้ พบว่า โดยรวมกลุ่มตัวอย่างทั้งสี่กลุ่มมีความเห็นว่าทักษะที่ผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีต้องใช้มากที่สุดคือทักษะการอ่าน

นอกจากนี้แล้วความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษยังมีความสำคัญและจำเป็นต้องใช้มากในการศึกษา โดยเฉพาะในระดับอุดมศึกษา ทั้งนี้เพราะผู้เรียนจะต้องใช้ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้จากแหล่งข้อมูลต่างๆ ที่ส่วนใหญ่มักจะตีพิมพ์หรือบันทึกไว้เป็นภาษาอังกฤษ แต่จากผลการประเมินความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของผู้เรียนในระดับนี้ยังไม่เป็นที่น่าพอใจ จากการศึกษาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนิสิตชั้นปีที่ 1 ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และมหาวิทยาลัยศิลปากร โดยสุพัฒน์ สุกมลสันต์ ในปี พ.ศ. 2535 พบว่า โดยเฉลี่ยนิสิตมีความสามารถในการอ่านอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของอัจฉรา วงศ์โสธร ในปีถัดมาที่พบว่า นักศึกษาระดับอุดมศึกษาไทยมีความสามารถในการอ่าน-การเขียน อยู่ในระดับปานกลาง และหากพิจารณาจากผลการสอบวัดความรู้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่ทบวงมหาวิทยาลัยจัดสอบปีละสองครั้งในรายวิชาภาษาอังกฤษ (03) ซึ่งประมาณกว่าครึ่งหนึ่ง

ของข้อสอบจะเป็นการวัดความสามารถในทักษะการอ่าน ผลการวิเคราะห์สถิติการสอบจาก ข้อมูลของสำนักทดสอบกลาง (2547) พบว่า ระหว่างปี 2543 –2546 มีการจัดสอบรวมทั้งสิ้น 8 ครั้ง โดยคะแนนเฉลี่ยของวิชานี้อยู่ระหว่าง 32.40 – 39.87 คะแนน จากคะแนนเต็ม 100 คะแนน และเมื่อศึกษาโดยละเอียดยังพบอีกว่าจากจำนวนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายเกือบสองแสน หรือสองแสนกว่าคนที่เข้าสอบในแต่ละครั้งนั้น มีนักเรียนประมาณสองถึงสี่หมื่นกว่าคนเท่านั้นที่ได้ คะแนนสูงกว่าครึ่งหนึ่งของคะแนนเต็ม ข้อมูลเหล่านี้แสดงให้เห็นเป็นอย่างดีว่านักเรียนที่กำลังจะเข้าสู่ การเรียนในระดับอุดมศึกษามีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษไม่ค่อนัก ดังนั้นเมื่อเข้าเรียน เขาจึงไม่สามารถใช้ทักษะการอ่านเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

สาเหตุหลักของการที่ผู้เรียนมีความสามารถในการอ่านอยู่ในระดับดังกล่าวนอกจากจะ มาจากการที่ผู้เรียนมีความรู้ ความสามารถในการตีความอยู่จำกัดแล้ว อีกส่วนหนึ่งน่าจะมาจาก ผู้สอน และการจัดกระบวนการเรียนการสอน โดยเฉพาะอย่างยิ่งวิธีวิทยาการสอนของครูเป็นส่วน สำคัญที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้ของผู้เรียนโดยตรง โดยจะพบว่าในห้องเรียนการสอน อ่านภาษาที่สองส่วนใหญ่มักเน้นการสอนคำศัพท์ อธิบายไวยากรณ์ โครงสร้างทางภาษาที่คาดว่า จะเป็นปัญหาสำหรับผู้เรียน ทั้งนี้เพราะผู้สอนเข้าใจว่าการที่ผู้อ่านจะเกิดความเข้าใจในการอ่าน ได้ ผู้อ่านจะต้องเข้าใจตัวภาษาทั้งหมดที่ปรากฏในบทอ่าน และบางครั้งก็อาจสอนโดยการแปล ในการ อ่านผู้อ่านจะถูกกำหนดให้อ่านบทอ่าน ซึ่งอาจจะเป็นการอ่านออกเสียง หรืออ่านในใจ จากนั้นจะเป็น การตอบคำถามเพื่อวัดความเข้าใจในการอ่าน ซึ่งส่วนใหญ่มักเป็นคำถามเกี่ยวกับศัพท์และ รายละเอียดของบทอ่าน การสอนอ่านแบบนี้มีข้อจำกัดเนื่องจากไม่สอดคล้องกับแนวคิดของ กระบวนการอ่าน ทำให้ผู้อ่านอ่านได้ช้า ไม่พัฒนาความสามารถในการคิดวิเคราะห์ความหมายของบท อ่าน ไม่สามารถควบคุมกระบวนการอ่านของตนเอง หรือแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในการอ่านของตนเองได้ (Bernhardt, 1991 อ้างถึงใน Urquhart and Weir, 1998; Block, 1992)

ในการพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาที่สองนั้นประเด็นหนึ่งที่นักการศึกษา ให้ความสนใจนับตั้งแต่ปลายปี ค.ศ.1970 เป็นต้นมา คือ เรื่องของกลวิธีการอ่าน กลวิธีการอ่าน ในที่นี้ หมายถึง การกระทำ หรือกระบวนการใดๆที่ผู้อ่านกระทำเพื่อให้เกิดความเข้าใจในการอ่าน การกระทำเหล่านี้อาจใช้ทั้งที่รู้ตัวหรือไม่รู้ตัวก็ได้ โดยพบว่าผู้อ่านที่มีความสามารถในการอ่านสูง และผู้ที่มีความสามารถในการอ่านต่ำใช้กลวิธีการอ่านแตกต่างกัน จึงเกิดแนวคิดของการนำกลวิธี ที่ผู้มีความสามารถในการอ่านสูงใช้ในการอ่านมาสอนให้กับผู้ที่มีความสามารถในการอ่านต่ำ โดยมีแนวคิดว่ากลวิธีการอ่านเป็นการเรียนรู้อย่างหนึ่งที่บุคคลสามารถเรียนรู้และพัฒนาได้

จากแนวความคิดดังกล่าวจึงปรากฏว่ามีงานวิจัยที่เกี่ยวกับการสอนกลวิธีการอ่านเป็น จำนวนมาก ซึ่งในการนำไปสอนนั้นมีทั้งการสอนเพียงกลวิธีใดกลวิธีหนึ่งให้กับผู้เรียนและการสอน กลวิธีหลายๆกลวิธีพร้อมกัน ซึ่งล้วนแต่ให้ผลที่สอดคล้องกันว่าสามารถพัฒนาความสามารถ

ในการอ่านและพัฒนาความรู้เกี่ยวกับกลวิธีการอ่านได้ นอกจากนี้แล้วการสอนกลวิธีหลายๆกลวิธีจะสามารถโยงไปสู่การวัดผลสัมฤทธิ์ในการอ่านได้ดีกว่าการสอนกลวิธีการอ่านเพียงกลวิธีเดียว (Gersten, Fuchs and Williams, 2001)

ดังนั้นการนำกลวิธีการอ่านหลักที่ผู้อ่านจำเป็นต้องใช้ โดยผลจากการวิเคราะห์พฤติกรรมกรรมการอ่านของผู้ที่ประสบความสำเร็จในการอ่านพบกลวิธีหลักที่ผู้อ่านใช้ 5 กลวิธีคือ การเชื่อมโยงความรู้ การทำนายบทอ่าน การทำความเข้าใจให้กระจ่าง การตั้งคำถามและการสรุปย่อ (Reading Instructional Handbook, n.d.) ซึ่งถือว่าเป็นกลวิธีการอ่านที่มีประสิทธิภาพและส่งผลต่อความสามารถในการอ่านมาสอนหรือฝึกให้กับผู้เรียนจึงเป็นแนวคิดที่น่าสนใจซึ่งเชื่อว่าจะเป็นวิธีที่ช่วยพัฒนาความสามารถในการอ่านของนิสิต นักศึกษาไทยได้เช่นเดียวกัน

นอกจากนี้แล้วการเรียนการสอนภาษาในช่วงไม่กี่ปีที่ผ่านมาให้ความสนใจกับแนวคิดของการเรียนรู้แบบร่วมงาน (Collaborative Learning) ซึ่งพัฒนามาจากปรัชญาของการสร้างความรู้โดยผ่านกระบวนการทางสังคม (Social Constructivist) โดยมีแนวคิดว่าการเรียนรู้คือการสร้างความรู้ภายในบริบททางสังคม ซึ่งกระตุ้นให้ผู้เรียนสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ (Oxford, 1997) โดยลักษณะของปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนและผู้เรียนภายในสังคมนี้อาจแตกต่างไปจากความสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนและผู้เรียนโดยทั่วไปที่มีลักษณะของชนชั้น ซึ่งผู้สอนจะเป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญที่สุดในห้องเรียน (Brown, 2001) ในการเรียนรู้แบบนี้ ผู้สอนไม่ได้เป็นแหล่งความรู้เพียงแหล่งเดียว เพราะไม่มีทางเป็นไปได้ที่คนๆเดียวจะรู้ทุกสิ่งทุกอย่าง สิ่งที่ไม่รู้หรือรู้น้อยคือสิ่งที่จะต้องสร้างขึ้นเป็นความรู้ใหม่ที่ทุกคนจะต้องร่วมกันสร้างขึ้น ความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นภายในห้องเรียนจะเป็นลักษณะของผู้เรียนต่อผู้เรียน ผู้เรียนต่อกลุ่ม และกลุ่มต่อผู้เรียน การสนทนาถือเป็นหัวใจสำคัญของการเรียนรู้

แนวคิดดังกล่าวนำเสนอวิธีการที่จะพัฒนาห้องเรียนที่ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นและมีปฏิสัมพันธ์กันมากขึ้น ให้ผู้เรียนใช้ความคิด และรู้จักไตร่ตรองการคิดของตน ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนรู้แทนที่จะเป็นฝ่ายรับข้อมูลจากผู้สอนแต่เพียงฝ่ายเดียว จึงมีการนำแนวคิดของการเรียนรู้แบบร่วมงานไปใช้ในการเรียนการสอนรายวิชาต่างๆ โดยในการเรียนการสอนภาษา มีการนำแนวคิดนี้ไปสอนทักษะต่างๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการสอนการอ่านและการเขียน

ด้วยเหตุดังกล่าวผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะนำแนวคิดของการเรียนรู้แบบร่วมงานมาใช้ในการสอนกลวิธีการอ่าน สำหรับนิสิตนักศึกษา ทั้งนี้เพราะผู้เรียนในระดับนี้จำเป็นต้องใช้ทักษะในการอ่านมาก การเรียนรู้เกี่ยวกับกลวิธีการอ่านหลักที่ถือเป็นกลวิธีที่มีประสิทธิภาพจะเป็นพื้นฐานที่ดีและเป็นประโยชน์ต่อการที่ผู้เรียนจะนำไปประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับบทอ่านและตามจุดประสงค์ในการอ่านของตนเองต่อไป ยิ่งไปกว่านั้นการเรียนรู้แบบร่วมงานที่เน้นการสร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนและผู้เรียน และระหว่างกลุ่มผู้เรียนด้วยกันในการที่จะสร้างสรรค์ความรู้

นอกจากจะสร้างแรงจูงใจ ทำให้ผู้เรียนเข้าร่วมกิจกรรมอย่างกระตือรือร้นแล้ว น่าจะเป็นวิธีที่สอดคล้องกับแนวคิดปัจจุบันของกระบวนการอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ (Interactive Process) ซึ่งให้ความสำคัญกับการทำงานร่วมกันระหว่างความรู้ในส่วนต่างๆที่เกิดขึ้นภายในสมอง การเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดในขณะร่วมกิจกรรมการอ่านกับกลุ่มเพื่อน จะทำให้จะทำให้ผู้เรียนได้แลกเปลี่ยนความรู้ ให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ทำให้ตระหนักว่าผู้เรียนคนอื่นมีวิธีการอ่านอย่างไร และจะช่วยกระตุ้นให้มีการใช้ความคิดในการอภิปรายเกี่ยวกับกลวิธีการอ่าน และทักษะการอ่านต่างๆ ซึ่งสอดคล้องกับแนวการเรียนการสอนภาษาในอนาคตที่จะหันมาให้ความสำคัญกับผู้เรียนมากขึ้น เน้นความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของผู้สอนและผู้เรียน และให้ความสำคัญกับการทำงานร่วมกัน (Mitchell and Vidal, 2001) และประการสุดท้ายการที่ผู้เรียนได้ทำงานร่วมกับกลุ่มที่สมาชิกมีความแตกต่างกัน ทุกคนช่วยเหลือกัน และต่างก็มีส่วนในการตัดสินใจเกี่ยวกับการเรียนรู้ของตนเองน่าจะเป็นวิธีที่เหมาะสมกับการศึกษาในปัจจุบันที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางและเหมาะสมวัยของผู้เรียนที่ต้องการอิสระที่จะสามารถตัดสินใจในการเรียนรู้ต่างๆด้วยตนเอง

ทฤษฎีและแนวคิดพื้นฐาน

รูปแบบการสอนกลวิธีการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้หลักการเรียนรู้แบบร่วมงาน สำหรับนิสิตนักศึกษา มีพื้นฐานมาจากแนวคิดของกระบวนการอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ แนวคิดของการสอนกลวิธีการอ่าน และแนวคิดเกี่ยวกับการเรียนรู้แบบร่วมงาน โดยมีรายละเอียดของแนวคิดพอสังเขปดังนี้

1. แนวคิดของกระบวนการอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ (Interactive Process)

Barnett (1989) Aebersold and Field (1997) และ Orme and Masson (1999) มีแนวคิดว่าการอ่านเป็นกระบวนการปฏิสัมพันธ์ระหว่างบทอ่านกับผู้อ่านเพื่อสร้างความหมาย เป็นกระบวนการที่เน้นผู้อ่านและการทำงานที่ต้นตัวของสมอง กล่าวคือในการอ่าน ผู้อ่านจะต้องใช้ทั้งทักษะการคิด (Cognitive Skills) ที่ประกอบด้วย การคาดเดา การทำนาย การยืนยัน ความคิดเดิม การแก้ไขความคิด การตั้งสมมติฐาน การลงความเห็น การแยกแยะ การสังเคราะห์ และใช้ความรู้เกี่ยวกับกลวิธี (Strategies) มาช่วยในการสร้างความเข้าใจในการอ่าน กลวิธีจะช่วยก่อให้เกิดปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้อ่านกับบทอ่าน โดยจะช่วยให้ผู้อ่านรู้จักเชื่อมโยงเนื้อหาต่างๆในบทอ่านอย่างมีเหตุผล รู้จักวิเคราะห์บทอ่าน และประมวลเนื้อหาต่างๆเข้าด้วยกัน ดังนั้นการสอนอ่านจึงเน้นที่กระบวนการที่เกิดขึ้นภายในสมองในขณะที่อ่าน (Process) มากกว่าการเน้นที่ผลของการอ่าน

(Product) คือความสามารถในการจดจำข้อมูล และตอบคำถามต่างๆ ได้ถูกต้อง ซึ่งเป็นแนวคิดของการสอนอ่านแบบเดิม (Traditional Approach) การให้ผู้อ่านแสดงการคิดที่เกิดขึ้นในขณะที่อ่าน ซึ่งอาจกระทำโดยผ่านทาง การพูดหรือการเขียนจะทำให้เห็นถึงวิธีการที่แต่ละบุคคลนำความรู้ในส่วนต่างๆ มาใช้ในการทำความเข้าใจบทอ่าน และในขณะเดียวกันการที่ผู้อ่านแสดงการคิดของตนเอง ออกมาก็จะก่อให้เกิดการเรียนรู้ แลกเปลี่ยน และเห็นว่าผู้อื่นมีวิธีการอ่านอย่างไร

2. แนวคิดของการสอนกลวิธีการอ่าน (Reading Strategy Instruction)

กลวิธีการอ่าน คือ การกระทำ หรือกระบวนการที่ผู้อ่านใช้ในการทำความเข้าใจบทอ่าน (Barnett, 1989; Anderson, 1991) โดยผู้เชี่ยวชาญในด้านการอ่านมีความเชื่อว่า การอ่านภาษาที่สองไม่ได้ขึ้นอยู่กับความสามารถทางภาษา เช่น ศัพท์ หรือโครงสร้างของภาษาเท่านั้น แต่ยังขึ้นอยู่กับการใช้กลวิธีการอ่าน ซึ่งสำหรับผู้อ่านที่ความสามารถในภาษาที่สองมีอยู่จำกัด กลวิธีการอ่านจะช่วยให้อ่านสามารถทำความเข้าใจกับบทอ่านได้ การสอนกลวิธีการอ่านจึงมุ่งเน้นที่จะพัฒนาวิธีการในการทำความเข้าใจบทอ่าน ให้อ่านมีความคิดไตร่ตรอง มีความรอบคอบ และกระตือรือร้นในการทำความเข้าใจบทอ่าน ผู้ที่รู้จักใช้กลวิธีการอ่านจะเป็นผู้ที่มียุทธศาสตร์ในการอ่าน (Strategic Reader) และการที่จะพัฒนาผู้เรียนให้เป็นผู้ที่มียุทธศาสตร์ในการอ่านนั้นจะต้องมีการสอนกลวิธีการอ่านที่หลากหลายให้กับผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนสามารถปรับเปลี่ยน พลิกแพลง และเลือกใช้ได้อย่างสอดคล้องกับลักษณะของบทอ่านและจุดมุ่งหมายในการอ่าน (Grabe and Stoller, 2002) นอกจากนี้แล้วในการสอนจะต้องสอนกลวิธีทีละกลวิธีและต้องให้ผู้เรียนฝึกใช้บ่อยๆจนเกิดความชำนาญ ซึ่ง Miller and Perkins (1990) Williams and Burden (1997) และ Duke and Pearson (2002) กล่าวถึงองค์ประกอบที่สำคัญในการสอนว่าประกอบด้วย

1. การนำเสนอรายละเอียดของกลวิธี เพื่อให้เกิดมโนทัศน์เกี่ยวกับกลวิธีในประเด็นต่อไปนี้เป็นคือ What is the strategy? Why should the strategy be learned? How can the strategy be used? When should the strategy be used? Where should the reader look? How can the reader evaluate the use of the strategy?

2. การแสดงการใช้กลวิธีให้ดูเป็นตัวอย่าง ซึ่งอาจกระทำโดยผ่านการพูดแสดงการคิดในการใช้กลวิธีออกมาเป็นถ้อยคำ เช่น การสอนกลวิธีการทำนายความในการอ่านบทอ่านเรื่อง "Owl at Home" ผู้สอนสาธิตด้วยการแสดงความคิดเกี่ยวกับกลวิธีดังนี้

" I am going to make predictions while I read this story. Hmm.. I see a picture of an owl. It looks like he is wearing pajamas, and he's carrying a candle. I predict that it is going to be about this owl, and it is going to take place at night time."

“ The title will give me more clues; the title is Owl at Home. So this makes me think even more that this story is going to be about the Owl. He will probably be the main character. And it will take place in his house.

3. เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกใช้กลวิธีโดยผู้สอนเป็นผู้คอยให้ความช่วยเหลือ และลดความช่วยเหลือลงเมื่อผู้เรียนเข้าใจและสามารถใช้กลวิธีได้ด้วยตนเอง

4. มีการประเมินผลการใช้กลวิธี

3. แนวคิดของการเรียนรู้แบบร่วมงาน (Collaborative Learning)

การเรียนรู้แบบร่วมงานเป็นการเรียนรู้ที่เกิดจากการมีปฏิสัมพันธ์และจากการทำงานร่วมกับผู้ที่มีความรู้ ความสามารถมากกว่า โดยเน้นที่ความมีอิสระของผู้เรียนในการจัดการเรียนรู้ของตนเอง ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาศักยภาพของตนเองได้ หลักการที่สำคัญของการเรียนรู้แบบร่วมงานตามแนวคิดของ Bruffee (1995; 1999) Matthews et al (1995) Oxford (1997) และ LeJune (1999) คือ

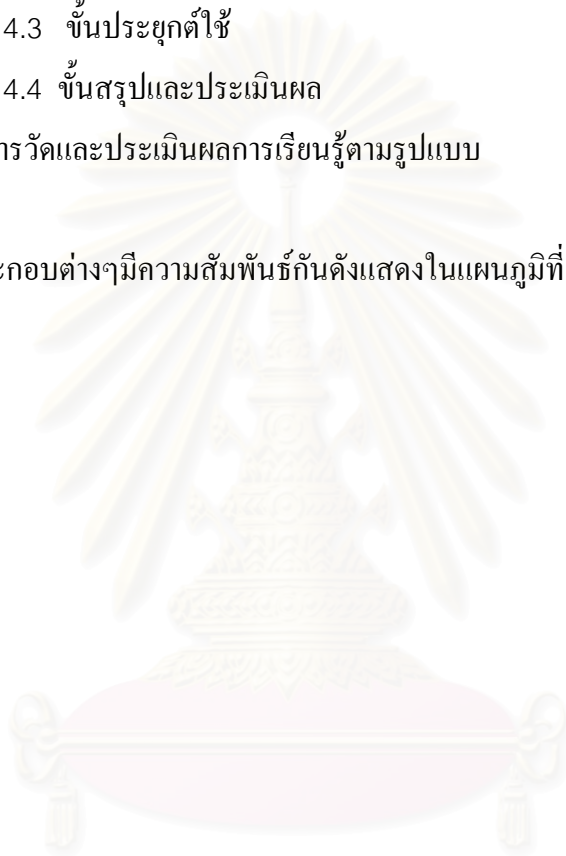
1. เป็นการเรียนรู้กลุ่มย่อย โดยมองว่าการเรียนรู้เป็นกระบวนการทางสังคม ซึ่งผู้เรียนจะเกิดการเรียนรู้จากการทำงานร่วมกับผู้อื่น
2. สมาชิกภายในกลุ่มมีความแตกต่างกัน โดยมีความเชื่อว่าความแตกต่างทางวิสัยทัศน์ ประสบการณ์ และพื้นฐานความรู้ของแต่ละบุคคลเป็นส่วนสำคัญในการเรียนรู้ ซึ่งผู้เรียนจะเกิดการเรียนรู้จากการได้ร่วมงานกับผู้ที่มีความรู้และความสามารถมากกว่า
3. ความมีอิสระของผู้เรียนในการดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้ทั้งในการกำหนดบทบาทหน้าที่ การร่วมกันแสดงความคิดเห็น การให้ข้อมูลป้อนกลับแก่สมาชิก และสร้างความรู้ด้วยตนเอง
4. ผู้สอนมีบทบาทเป็นผู้อำนวยความสะดวกในการจัดสภาพการเรียนรู้ และคอยให้ความช่วยเหลือ โดยให้ความสำคัญกับความรู้ ประสบการณ์เดิมของผู้เรียน และพยายามส่งเสริมหรือเพิ่มเติมความรู้ในส่วนที่ยังไม่สมบูรณ์ให้กับผู้เรียน

องค์ประกอบของรูปแบบการสอน

รูปแบบการสอนกลวิธีอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้หลักการเรียนรู้แบบร่วมงาน สำหรับนิสิตนักศึกษา สร้างขึ้นโดยมีองค์ประกอบหลายองค์ประกอบซึ่งมีความสัมพันธ์ สอดคล้อง และส่งเสริมซึ่งกันและกัน โดยได้ผ่านขั้นตอนการสร้างอย่างเป็นระบบ โดยองค์ประกอบต่างๆมีดังนี้

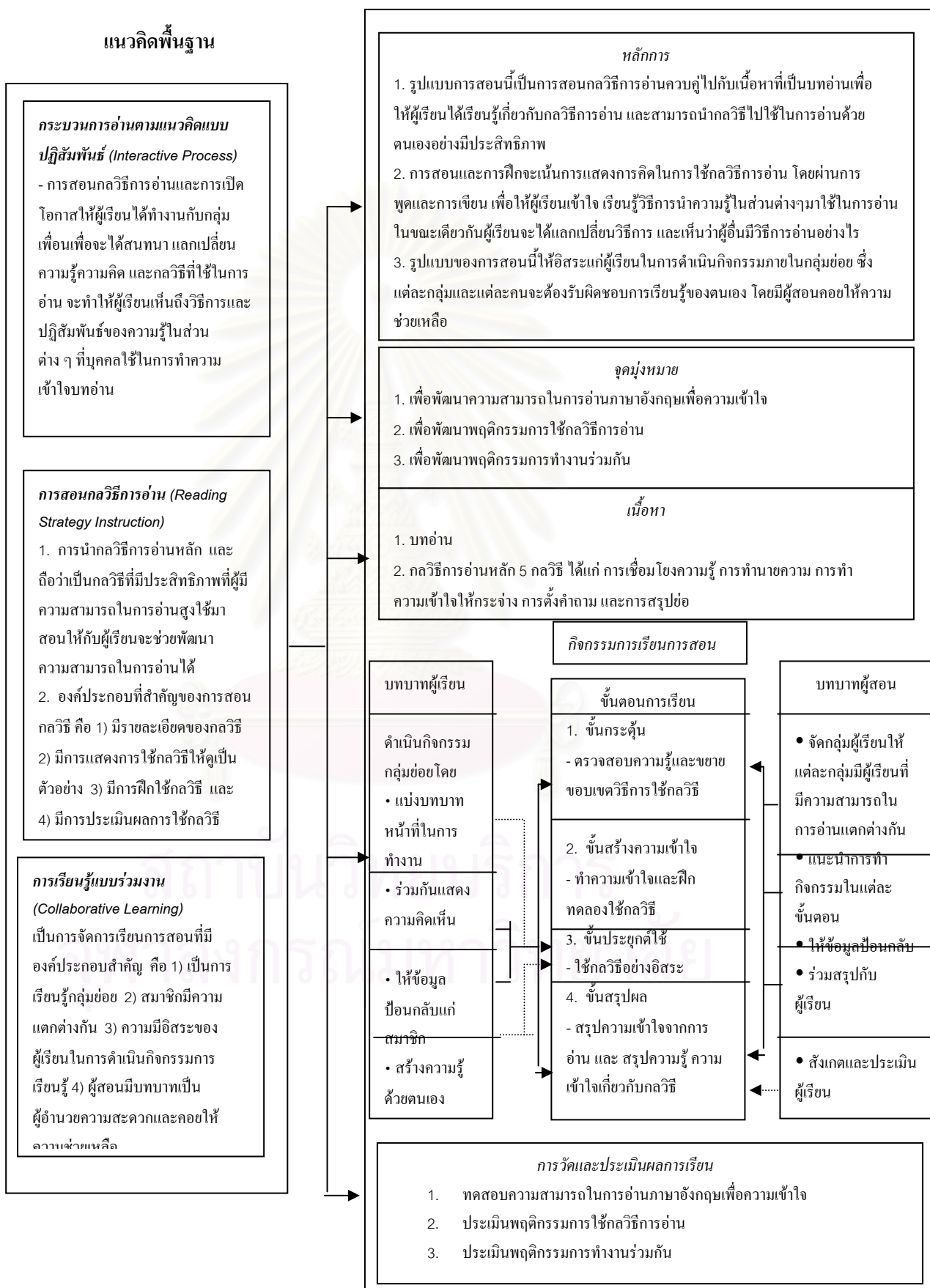
1. หลักการ
2. จุดมุ่งหมาย
3. เนื้อหา
4. การดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้การสอน ประกอบด้วยขั้นตอนดังนี้
 - 4.1 ขั้นกระตุ้น
 - 4.2 ขั้นสร้างความเข้าใจ
 - 4.3 ขั้นประยุกต์ใช้
 - 4.4 ขั้นสรุปและประเมินผล
5. การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามรูปแบบ

โดยองค์ประกอบต่างๆมีความสัมพันธ์กันดังแสดงในแผนภูมิที่ 1 ดังนี้

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แผนภูมิที่ 1 รูปแบบการสอนกลวิธีการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้หลักการเรียนรู้แบบร่วมงาน เพื่อส่งเสริมผลการเรียนรู้การอ่านสำหรับนิสิตนักศึกษา

สำหรับรายละเอียดในแต่ละองค์ประกอบของรูปแบบการสอนมีดังนี้

หลักการ

หลักการของรูปแบบการสอนนี้ได้มาจากการสังเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน ได้แก่ แนวคิดของกระบวนการอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ แนวคิดของการสอนกลวิธีการอ่าน แนวคิดของการเรียนรู้แบบร่วมงาน โดยสรุปหลักการของรูปแบบการสอนได้ดังนี้

1. รูปแบบการสอนนี้เป็นการสอนกลวิธีการอ่านควบคู่ไปกับเนื้อหาที่เป็นบทอ่าน เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้เกี่ยวกับการใช้กลวิธีการอ่านและสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการอ่านด้วยตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพ
2. การสอนและการฝึกจะเน้นการแสดงการคิดในการใช้กลวิธีการอ่านโดยผ่านทาง การพูดและการเขียน เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจ เรียนรู้วิธีการนำความรู้ในส่วนต่างๆมาใช้ในการอ่าน ในขณะเดียวกันผู้เรียนจะได้แลกเปลี่ยนวิธีการ และเห็นว่าผู้อื่นมีวิธีการอ่านอย่างไร
3. รูปแบบการสอนนี้ให้อิสระแก่ผู้เรียนในการดำเนินกิจกรรมภายในกลุ่มย่อย ซึ่งแต่ละกลุ่มและแต่ละคนจะต้องรับผิดชอบการเรียนรู้ของตนเอง โดยมีผู้สอนเป็นผู้คอยให้ความช่วยเหลือ

จุดมุ่งหมาย

รูปแบบการสอนนี้มีจุดมุ่งหมาย 3 ประการคือ

1. เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ซึ่งประกอบด้วย ความเข้าใจในการอ่าน 3 ระดับคือ
 - 1.1 *ความเข้าใจระดับตัวอักษร* หมายถึง ความสามารถในการบอก ความหมายของคำ การอ้างอิงคำ/ข้อความ การหาใจความสำคัญ การหารายละเอียด จากข้อมูล ที่ปรากฏโดยตรงในบทอ่าน
 - 1.2 *ความเข้าใจระดับตีความ* หมายถึง ความสามารถในการหาใจความสำคัญ การสรุปอ้างอิงและลงความเห็น ซึ่งคำตอบไม่ได้ปรากฏโดยตรงในบทอ่าน แต่ต้องอาศัยการตีความจาก ข้อมูลภายในบทอ่าน
 - 1.3 *ความเข้าใจระดับวิเคราะห์วิจารณ์* หมายถึง ความสามารถในการวิเคราะห์ วิจารณ์สิ่งที่อ่าน การระบุลักษณะของการเขียน การบอกวัตถุประสงค์ของผู้เขียน การตัดสินใจและ ประเมินสิ่งที่อ่าน ซึ่งต้องอาศัยเกณฑ์เฉพาะที่กำหนดขึ้น ผสมผสานไปกับความรู้และประสบการณ์ เดิมของผู้อ่าน

2. เพื่อพัฒนาพฤติกรรมการใช้กลวิธีการอ่านของผู้เรียน 5 กลวิธีคือ การเชื่อมโยงความรู้ การทำนายความ การทำความเข้าใจให้กระจ่าง การตั้งคำถาม และการสรุปย่อ
3. เพื่อพัฒนาพฤติกรรมการทำงานร่วมกันของผู้เรียน

เนื้อหา

เนื้อหาของรูปแบบการสอนกลวิธีการอ่านโดยใช้หลักการเรียนรู้แบบร่วมงาน ประกอบด้วย

1. เนื้อหาที่เป็นบทอ่าน

บทอ่าน คือ ข้อความหรือเรื่องราวที่ใช้เป็นสื่อทำให้เกิดพฤติกรรมการเรียนรู้ ทั้งด้านความเข้าใจในการอ่านและการใช้กลวิธีการอ่าน โดยพิจารณาความเหมาะสมในด้านต่างๆ ดังนี้

1.1 บทอ่านมีลักษณะการเขียนแตกต่างกัน เช่น เป็นบทอ่านที่มีการเขียนแบบบรรยาย การเขียนแบบเปรียบเทียบ การเขียนแบบอธิบาย เป็นต้น

1.2 บทอ่านมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์ในการสอน คือมีความเหมาะสมสำหรับการเรียนรู้กลวิธีการอ่านที่กำหนดไว้ เช่น ในการสอนกลวิธีการเชื่อมโยงความรู้ บทอ่านที่นำมาไม่ควรมีความซับซ้อนจำนวนมากที่จะทำให้ผู้เรียนไม่สามารถใช้ความรู้เดิมได้ หรือบทอ่านที่จะนำมาใช้ในการสอนกลวิธีการทำนายความควรมีลักษณะที่เอื้อต่อการใช้กลวิธี เช่น ควรเป็นเรื่องที่ผู้เรียนพอมีความรู้เดิมอยู่บ้าง หรือ โครงสร้างของบทอ่านมีลักษณะที่ผู้เรียนสามารถทำนายได้ เป็นต้น

1.3 บทอ่านมีความยากง่ายเหมาะสมกับระดับของผู้เรียน

1.4 บทอ่านมีเนื้อหาที่ตรงกับความสนใจของผู้เรียน มีความหลากหลาย และมีลักษณะการเขียนแตกต่างกัน

2. เนื้อหาที่เป็นกลวิธีการอ่าน

กลวิธีการอ่านที่นำมาสอนเป็นกลวิธีที่ผู้อ่านจำเป็นต้องใช้และส่งผลต่อความสามารถในการอ่าน ซึ่งได้มาจากการวิเคราะห์พฤติกรรมการอ่านของผู้ที่ประสบความสำเร็จในการอ่าน โดยพบกลวิธีการอ่านหลัก 5 กลวิธีดังนี้คือ

การเชื่อมโยงความรู้ คือ กลวิธีที่ผู้อ่านใช้ในการนำพินความรู้ที่มีอยู่ในตนเองก่อนการอ่านมาสัมพันธ์กับสิ่งที่อ่าน โดยผู้อ่านจะคิดว่าตนเองรู้อะไรมาบ้างแล้วเกี่ยวกับบทอ่าน และจะ

นำความรู้ที่ช่วยในการอ่านอย่างไร และเมื่อใด เช่น ก่อนอ่าน ผู้อ่านจะคิดว่าตนเองรู้อะไรมาบ้างเกี่ยวกับเนื้อหาที่อ่าน และในขณะที่อ่านก็จะเชื่อมโยงความรู้ที่มีอยู่เดิมทั้งในด้านคำศัพท์ โครงสร้าง และเนื้อหาเกี่ยวกับความรู้ใหม่เพื่อสร้างความเข้าใจในการอ่าน

การทำนายความ คือ กลวิธีที่ผู้อ่านใช้ในการคาดเดาเนื้อหาของบทอ่านว่าจะเกี่ยวกับอะไร หรือจะเกิดอะไรขึ้นต่อไป เช่น ก่อนอ่านเนื้อหาในแต่ละส่วน ผู้อ่านจะคาดเดาว่าเนื้อหาที่จะอ่านต่อไปจะเป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไร ซึ่งจะช่วยสร้างแนวทางในการอ่านเบื้องต้นให้กับผู้อ่าน

การทำความเข้าใจให้กระจ่าง คือ กลวิธีที่ผู้อ่านใช้เพื่อแก้ปัญหาในการอ่าน เช่น เมื่อไม่เข้าใจคำศัพท์ ผู้อ่านอาจใช้วิธีการเดาความหมายของคำจากบริบท หรือจาก prefixes, suffixes, roots เป็นต้น

การตั้งคำถาม คือ กลวิธีที่ผู้อ่านใช้เพื่อตรวจสอบความเข้าใจในการอ่านของตนเอง โดยผู้อ่านจะตั้งคำถามเกี่ยวกับบทอ่าน ซึ่งจะเป็นคำถามที่วัดความเข้าใจในระดับต่างๆ

การสรุปย่อ คือ กลวิธีที่ผู้อ่านใช้ในการเขียนสรุปใจความสำคัญของบทอ่าน ซึ่งอาจมีความยาวเพียงหนึ่งหรือสองประโยค เช่น ก่อนอ่านผู้อ่านจะสำรวจเนื้อหาอย่างคร่าวๆเพื่อดูว่าใจความสำคัญจะเกี่ยวกับสิ่งใด และในขณะที่อ่านผู้อ่านจะหยุดเป็นช่วงๆเพื่อสรุปใจความสำคัญ เป็นต้น

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

กิจกรรมการเรียนรู้การสอนตามรูปแบบมีรายละเอียดดังนี้

1. การเตรียมการ (2 ชั่วโมง)

ขั้นตอนนี้ผู้สอนเป็นผู้ดำเนินการหลักในการปฐมนิเทศเพื่อให้ความรู้ความเข้าใจแก่ผู้เรียน โดยดำเนินการดังนี้

1.1 ผู้สอนแจกคำอธิบายเนื้อหาวิชา เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจวัตถุประสงค์ของการสอน และขอบเขตของเนื้อหา โดยการอธิบายให้ผู้เรียนมีความเข้าใจในเรื่องของกลวิธีการอ่าน (Reading Strategies) และการอ่านอย่างมียุทธศาสตร์ (Strategic Reading) ให้ผู้เรียนมีความตระหนักถึงความสำคัญของการเรียนและการฝึกกลวิธีการอ่าน ซึ่งประเด็นที่ควรสร้างความเข้าใจคือ

1.1.1 ผู้เรียนต้องมีความเข้าใจว่ากลวิธีการอ่านจะช่วยพัฒนาความสามารถในการอ่านได้

1.1.2 ผู้เรียนจะได้รับการฝึกกลวิธีการอ่านที่ถือว่าเป็นกลวิธีที่มีประสิทธิภาพ และเป็นกลวิธีที่ผู้มีความสามารถในการอ่านภาษาที่สองใช้

1.1.3 กลวิธีการอ่านจะช่วยสร้างความตื่นตัวในการอ่านและช่วยให้ผู้เรียนสามารถควบคุมความเข้าใจในการอ่านของตนเองได้

1.2 ให้ความรู้เกี่ยวกับกระบวนการเรียนการสอนตามรูปแบบ และวิธีดำเนินการในแต่ละขั้นตอน อธิบายเกี่ยวกับบทบาทของผู้สอน บทบาทของผู้เรียน รวมทั้งวิธีการวัดและประเมินผล

1.3 ให้ความรู้เกี่ยวกับเอกสารที่ผู้เรียนใช้ประกอบการเรียนการสอน และวิธีใช้เอกสารดังกล่าว ได้แก่ แบบประเมินการทำงานกลุ่ม และแบบประเมินความคิดเห็นเกี่ยวกับรูปแบบการเรียนการสอน

1.4 จัดผู้เรียนเข้ากลุ่มๆละ 4 คน โดยแต่ละกลุ่มประกอบด้วยผู้เรียนที่มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษสูง ปานกลางและต่ำในสัดส่วน 1: 2:1 คน โดยตลอดการเรียนการสอนผู้เรียนทุกคนจะต้องอยู่ประจำกลุ่มเดิม และให้ความช่วยเหลือกันในการใช้กลวิธีเพื่อทำความเข้าใจบทอ่านที่กำหนด

2. การดำเนินการ (30 ชั่วโมง)

กิจกรรมการเรียนการสอนเป็นองค์ประกอบที่สำคัญของรูปแบบการสอน โดยเป็นส่วนที่แสดงถึงแนวทาง วิธีการที่ผู้สอนจะดำเนินการในขั้นตอนของการสอน ซึ่งตามรูปแบบการสอนที่นำเสนอแบ่งออกเป็น 4 ขั้นตอนหลัก คือ

1. ขั้นกระตุ้น ขั้นตอนนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างความสนใจในการเรียน ตรวจสอบพื้นฐานความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับวิธีการใช้กลวิธี และความสามารถในการใช้กลวิธีของผู้เรียน ซึ่งมีกิจกรรมย่อยที่ผู้สอนสามารถเลือกใช้ได้ในแต่ละครั้ง และให้เหมาะสมกับกลวิธีแต่ละกลวิธีที่จะสอน เช่น

1.1 การตรวจสอบพื้นฐานความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับวิธีการใช้กลวิธี และความสามารถในการใช้กลวิธีของผู้เรียน อาจใช้การสอบถาม สนทนา อภิปรายกับผู้เรียน หรือให้ผู้เรียนระดมสมองเกี่ยวกับวิธีการใช้กลวิธีที่ตนเอง หรือให้ผู้เรียนดูสื่อ เช่น รูปภาพ พาดหัวข่าวหนังสือพิมพ์ ชื่อเรื่องของบทอ่าน ประโยค ข้อความสั้นๆ แล้วให้ผู้เรียนอธิบายวิธีการใช้กลวิธีของตนเอง หรืออาจให้ผู้เรียนทดลองใช้กลวิธีตามวิธีการของตนเอง แล้วผู้สอนตรวจสอบความถูกต้อง เช่น สามารถเขียนสรุปย่อได้ถูกต้องหรือไม่ สามารถตั้งคำถามได้หรือไม่ และประเภทของคำถามอยู่ในระดับใด หรือเดาคำความหมายของคำได้ถูกต้องหรือไม่ เป็นต้น

1.2 การขยายขอบเขตของความรู้เกี่ยวกับกลวิธี ผู้สอนอาจให้รายละเอียดของกลวิธีเพิ่มเติมจากที่ผู้เรียนรู้อยู่แล้ว หรือให้เปรียบเทียบวิธีการที่ผู้เรียนใช้อยู่ในปัจจุบันกับวิธีการที่ผู้สอนนำเสนอ เป็นต้น

กิจกรรมในขั้นตอนนี้นอกจากจะช่วยกระตุ้นความสนใจของผู้เรียนแล้ว ยังช่วยให้ผู้เรียนเกิดมโนทัศน์เกี่ยวกับกลวิธีนั้นๆ เป็นเบื้องต้น และในขณะเดียวกันผู้เรียนก็สามารถตรวจสอบตนเองได้ว่ามีความรู้เกี่ยวกับกลวิธีนั้นๆ มากน้อยเพียงใด หรือสามารถใช้กลวิธีนั้น ได้อย่างมีประสิทธิภาพหรือไม่

2. ขั้นสร้างความเข้าใจ มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้เรียนได้ศึกษาและทำความเข้าใจเกี่ยวกับการใช้กลวิธีโดยละเอียด โดยมีกิจกรรมที่สำคัญคือ

2.1 การให้ความรู้เกี่ยวกับการใช้กลวิธีว่าจะใช้อย่างไร และเมื่อไร โดยมีวิธีการที่ผู้สอนสามารถเลือกใช้ได้ อาทิ

2.1.1 การสาธิตโดยแสดงกระบวนการคิดในการใช้กลวิธีออกมาเป็นถ้อยคำ (Think -aloud Modeling) เช่น ผู้สอนแสดงกระบวนการคิดในการใช้กลวิธีการเชื่อมโยงความรู้จากบทอ่านเรื่อง “ Refugees Dying in One of the Most Miserable Spots on Earth” ดังนี้

“ From the title, “Refugees” are people who migrate from their own countries and live in other countries. I’ve heard about refugees from Khmer and Vietnam. But the title says “miserable spots on earth”, so I think it is not in Asia. It should be somewhere in Africa because I’ve heard a lot about the dry area and the poor people there.”

2.1.2 การใช้ถ้อยคำอธิบายกระบวนการคิดในการใช้กลวิธีซึ่งนำมาสู่ข้อสรุปของตนเอง (Talk- aloud Modeling) เช่น ผู้สอนสาธิตโดยแสดงให้เห็นว่าไม่ทราบความหมายของคำศัพท์แต่ในที่สุดก็สามารถแก้ปัญหาได้โดยสามารถบอกได้ว่าคำนั้นมีความหมายอย่างไร ผู้สอนจะอธิบายย้อนกลับไปที่วิธีการอย่างไรจึงสามารถบอกความหมายของคำศัพท์คำนั้นได้ ดังนี้

“From the sentence: That toy is a lethal weapon; the kid almost killed me with it!” (Teacher writes the answer “lethal = deadly” on a board, then explains) I guess the word lethal means deadly from the context” the kid almost killed me with it! “ It can kill so it might be very dangerous.

2.1.3 การแสดงพฤติกรรมในการใช้กลวิธี (Performance Modeling) เช่น ผู้สอนแสดงการใช้กลวิธีการสรุปย่อ โดยการขีดเส้นใต้ข้อความที่แสดงความคิดสำคัญของย่อหน้าหรือบทอ่าน เป็นต้น

2.1.4 การพูดอธิบายเกี่ยวกับกลวิธี (Explanation) เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจว่าจะใช้กลวิธีนี้อย่างไร อาทิเช่น ผู้สอนอธิบายกลวิธีการสรุปย่อ ดังนี้

“ To summarize the main idea of a paragraph or a passage , you should follow these steps. First, read a paragraph or a passage. Second, delete unimportant information. Third,”

2.2 การทดลองใช้กลวิธี โดยให้ผู้เรียนฝึกใช้กลวิธีด้วยวิธีการเดียวกับที่ได้รับ การสอน ผู้สอนเป็นผู้คอยชี้แนะ ให้ข้อมูลป้อนกลับ และลดการให้ความช่วยเหลือลงเมื่อผู้เรียนมีความเข้าใจและสามารถใช้กลวิธีได้ด้วยตนเอง

3. ขั้นประยุกต์ใช้ เป็นขั้นตอนที่มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้เรียนได้นำกลวิธีการอ่านที่ได้ฝึก ในตอนต้นไปประยุกต์ใช้ในการอ่านบทอ่านใหม่กับเพื่อนกลุ่มย่อยเพื่อให้ผู้เรียนได้ช่วยเหลือ เรียนรู้ และแลกเปลี่ยนความรู้ ความคิดเกี่ยวกับการใช้กลวิธีในการทำความเข้าใจบทอ่าน กิจกรรมในขั้นตอนนี้ผู้สอนจะคอยสังเกต ให้ความช่วยเหลือและกระตุ้นให้ผู้เรียนแต่ละกลุ่มได้ แลกเปลี่ยนเรียนรู้ และแสดงความคิดเห็นร่วมกัน

4. ขั้นสรุปและประเมินผล เป็นขั้นตอนที่มีวัตถุประสงค์เพื่อตรวจสอบความเข้าใจใน การอ่าน และตรวจสอบความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการใช้กลวิธีของผู้เรียน โดยกิจกรรมประกอบด้วย

4.1 การตรวจสอบความเข้าใจในการอ่าน โดยอาจให้ผู้เรียนทำแบบฝึกหัดลักษณะ ต่างๆ เช่น ถาม-ตอบแบบปากเปล่า แบบเขียนตอบ แบบเลือกคำตอบที่ถูกต้อง แบบถูกผิด แบบ จับคู่ แบบเติมคำ หรือข้อความลงใน diagram เป็นต้น

4.2 การตรวจสอบความรู้ ความเข้าใจ และความสามารถในการใช้กลวิธีกระทำโดยการ ที่ผู้สอนและผู้เรียนสนทนาเพื่อทำความเข้าใจเกี่ยวกับกลวิธีร่วมกัน และผู้สอนประเมินความสามารถ ในการใช้กลวิธี เช่น ผู้เรียนใช้กลวิธีเดาความหมายของคำแล้วช่วยให้ได้ความหมายที่ถูกต้องหรือไม่ ผู้เรียนสามารถตั้งคำถามในระดับต่างๆ ได้หรือไม่ ผู้เรียนสามารถเขียนสรุปความได้ ถูกต้องหรือไม่ เป็นต้น

การวัดและประเมินผลการเรียน

การวัดและประเมินผลการเรียนการสอนตามรูปแบบครอบคลุมทั้งการวัดก่อนการ เรียน การติดตามผลระหว่างเรียน และการวัดผลหลังการเรียน ประกอบด้วย

1. ก่อนการเรียนมีการทดสอบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความ เข้าใจเพื่อจะได้รู้ระดับความสามารถในการอ่านของผู้เรียน และภายหลังการเรียนจัดให้มีการสอบอีก ครั้งหนึ่ง โดยอาจใช้ข้อสอบชุดเดียวกับที่ใช้ครั้งแรก หรืออาจใช้ข้อสอบคนละชุดแต่เป็น ข้อสอบที่มีลักษณะเป็นคู่ขนาน นำคะแนนจากผลการสอบทั้งสองครั้งมาเปรียบเทียบ หากผู้เรียนมี คะแนนหลังการเรียนสูงขึ้นกว่าก่อนการเรียนแสดงว่า ผู้เรียนมีพัฒนาการของความสามารถใน

การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ

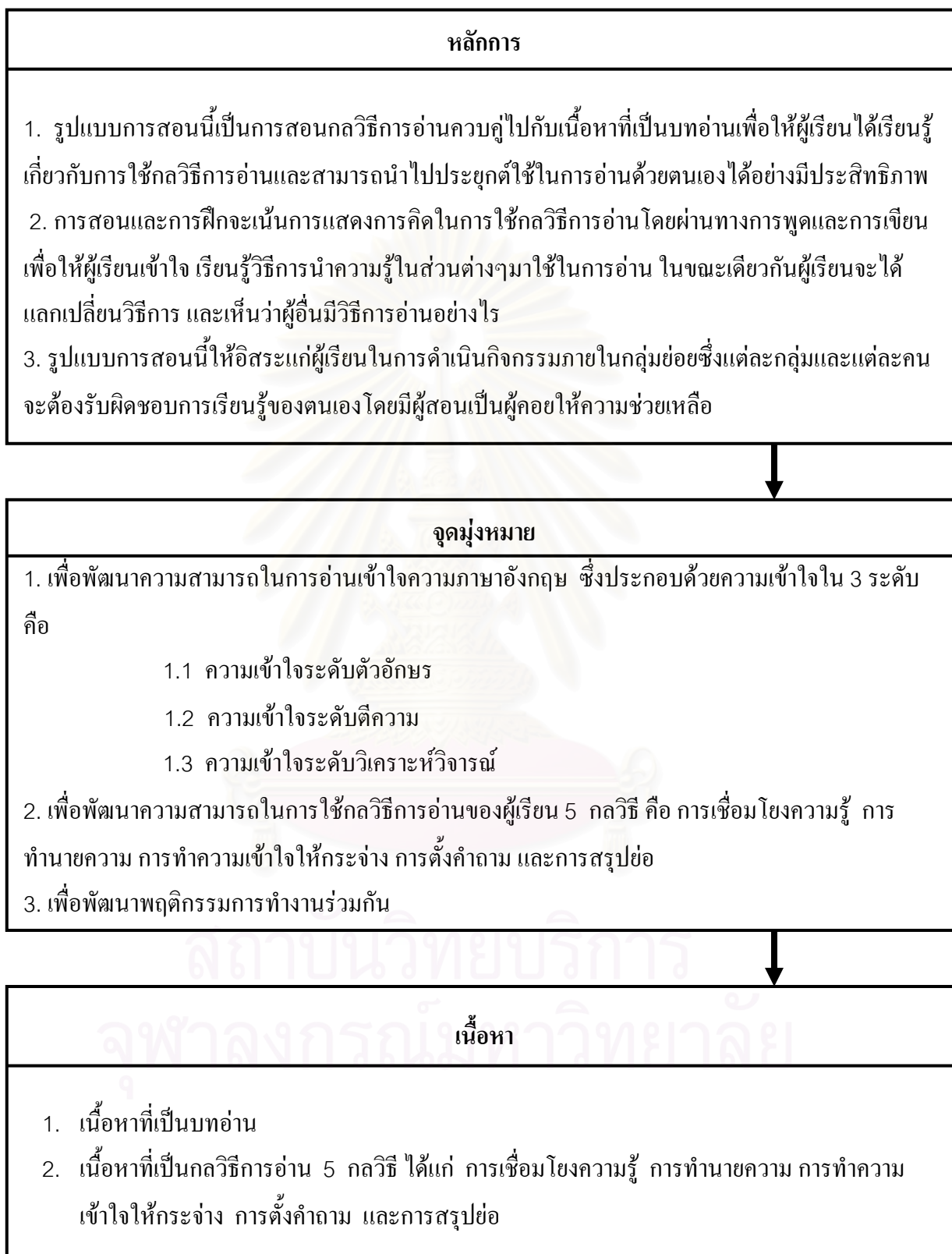
2. ก่อนการเรียนมีการสำรวจพฤติกรรมการใช้กลวิธีการอ่านทั้ง 5 กลวิธีของผู้เรียน ได้แก่ การเชื่อมโยงความรู้ การทำนายความ การทำความเข้าใจให้กระจ่าง การตั้งคำถาม และการสรุปย่อ และหลังการเรียนให้สำรวจซ้ำอีกครั้งหนึ่ง เพื่อดูว่าผู้เรียนมีพฤติกรรมการใช้กลวิธีการอ่านทั้งห้า กลวิธีเปลี่ยนแปลงไปหรือไม่ หากมีการเปลี่ยนแปลงแสดงว่า ผู้เรียนมีพัฒนาการของพฤติกรรมการใช้กลวิธีการอ่าน

3. ในขณะที่เรียน ผู้สอนสังเกตพฤติกรรมการทำงานร่วมกันของผู้เรียน ในประเด็นของการแบ่งบทบาทหน้าที่ การมีส่วนร่วมในการทำงาน และการให้ความช่วยเหลือกันภายในกลุ่ม นอกจากนี้ยังให้ผู้เรียนประเมินการทำงานกลุ่มของตนเองเป็นระยะๆ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สรุปสาระสำคัญในแต่ละองค์ประกอบของรูปแบบการสอนมีดังนี้

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน	
ขั้นตอนการสอน	กิจกรรม
<p>1. ขั้นกระตุ้น มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างความสนใจ ตรวจสอบพื้นฐานความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับวิธีการใช้กลวิธี และความสามารถในการใช้กลวิธีของผู้เรียน ซึ่งมีกิจกรรมย่อยที่ผู้สอนสามารถเลือกใช้ได้ในแต่ละครั้งและให้เหมาะสมกับกลวิธีที่จะสอน เช่น</p> <p>1.1 การตรวจสอบความรู้ ความสามารถเกี่ยวกับกลวิธีและการใช้กลวิธีของผู้เรียน</p> <p>1.2 การขยายขอบเขตของความรู้เกี่ยวกับกลวิธี</p>	<p>1. ผู้สอนสอบถาม สันทนา อภิปราย หรือให้ผู้เรียนระดมสมองเกี่ยวกับการใช้กลวิธีการอ่านของตนเองโดยตรง</p> <p>2. ผู้สอนใช้สื่อต่างๆ เช่น รูปภาพ พาดหัวข่าว ชื่อเรื่องของบทอ่าน ประโยค หรือข้อความสั้นๆ แล้วให้ผู้เรียนอธิบายวิธีการในการใช้กลวิธีนั้น</p> <p>3. ผู้เรียนทดลองใช้กลวิธีตามวิธีการของตนเองแล้ว ผู้สอนตรวจสอบ เช่น สามารถเดาความหมายได้ ถูกต้อง สามารถตั้งคำถามได้หรือไม่และประเภทของคำถามอยู่ในระดับใด หรือเขียนสรุปย่อได้ ถูกต้องหรือไม่</p> <p>1. ผู้สอนให้ข้อมูลเกี่ยวกับกลวิธีเพิ่มเติม หรือให้ผู้เรียนเปรียบเทียบวิธีที่ใช้อยู่เดิมกับวิธีการใหม่ที่ผู้สอนนำเสนอ</p>
<p>2. ขั้นสร้างความเข้าใจ ขั้นตอนนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้เรียนได้ศึกษาและทำความเข้าใจเกี่ยวกับการใช้กลวิธีโดยละเอียด โดยมีกิจกรรมที่สำคัญคือ</p> <p>2.1 ให้ความรู้เกี่ยวกับการใช้กลวิธี</p>	<p>- ผู้สอนแสดงการใช้กลวิธีให้ดูเป็นตัวอย่าง โดยใช้วิธีการต่างๆ อาทิเช่น การแสดงการคิดออกมาเป็นถ้อยคำ (Think –aloud modeling) การใช้ถ้อยคำอธิบายกระบวนการคิดในการใช้กลวิธีที่นำไปสู่ข้อสรุปของตนเอง (Talk-aloud modeling) การแสดงพฤติกรรมการใช้กลวิธี (Performance Modeling) หรือการพูดอธิบายเกี่ยวกับกลวิธี (Explanation)</p>

กิจกรรมการเรียนการสอน	
ขั้นตอนการสอน	กิจกรรม
2.2 การทดลองใช้	<p>1. ผู้เรียนฝึกการใช้กลวิธีโดยใช้วิธีการเดียวกันกับที่ได้รับการสอน</p> <p>2. ผู้สอนคอยให้ความช่วยเหลือ ให้ข้อมูลป้อนกลับ และลดการช่วยเหลือลงเมื่อผู้เรียนสามารถปฏิบัติได้ด้วยตนเอง</p>
<p>3. ขั้นประยุกต์ใช้ มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้เรียนได้นำกลวิธีการอ่านที่ได้ฝึกไปประยุกต์ใช้ในการอ่านบทอ่านใหม่กับเพื่อนกลุ่มย่อย โดยผู้เรียนได้ช่วยเหลือเรียนรู้ และแลกเปลี่ยนความรู้ ความคิดเกี่ยวกับการใช้ กลวิธีในการทำความเข้าใจบทอ่าน</p>	<p>- ผู้เรียนให้ความช่วยเหลือกันภายในกลุ่มในการใช้กลวิธีเพื่อทำความเข้าใจบทอ่าน ผู้สอนคอยกระตุ้นให้มีการแสดงความคิดเห็น ให้คำแนะนำ ช่วยเหลือเมื่อผู้เรียนมีปัญหาในการทำงาน</p>
<p>4. ขั้นสรุปและประเมินผล มีวัตถุประสงค์เพื่อตรวจสอบความเข้าใจในการอ่าน ตรวจสอบความรู้ ความเข้าใจ และความสามารถในการใช้กลวิธีของผู้เรียน</p> <p>4.1 การตรวจสอบความเข้าใจในการอ่าน</p> <p>4.2 การตรวจสอบความรู้ ความเข้าใจและความสามารถในการใช้กลวิธีของผู้เรียน</p>	<p>- ผู้สอนให้ผู้เรียนทำแบบฝึกหัดในลักษณะต่างๆ เช่น ถ้าม-ตอบแบบปากเปล่า แบบเขียนตอบ แบบจับคู่แบบเลือกข้อความไปเติมใน diagram แบบเลือกคำตอบที่ถูกต้อง เป็นต้น</p> <p>- ผู้สอนประเมินผลการใช้กลวิธี เช่น ความถูกต้องในการเขียนสรุปย่อ ระดับของการใช้คำถาม ความถูกต้องในการเดาความหมายของคำ เป็นต้น</p>

การวัดและประเมินผลการเรียน

การวัดและประเมินผลการเรียน ดำเนินการดังนี้

1. ก่อนการเรียนมีการทดสอบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจเพื่อจะ
ได้รู้ระดับความสามารถในการอ่านของผู้เรียน และภายหลังการเรียนจัดให้มีการสอบอีกครั้งหนึ่ง
โดยอาจใช้ข้อสอบชุดเดียวกับที่ใช้ในครั้งแรก หรืออาจใช้ข้อสอบคนละชุดแต่เป็น
ข้อสอบที่มีลักษณะเป็นคู่ขนาน นำคะแนนจากผลการสอบทั้งสองครั้งมาเปรียบเทียบ หากผู้เรียน
มีคะแนนหลังการเรียนสูงขึ้นกว่าก่อนการเรียนแสดงว่า ผู้เรียนมีพัฒนาการของความสามารถใน
การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ

2. ก่อนการเรียนมีการสำรวจพฤติกรรมการใช้กลวิธีการอ่านทั้ง 5 กลวิธีของผู้เรียน
ได้แก่ การเชื่อมโยงความรู้ การทำนายความ การทำความเข้าใจให้กระจ่าง การตั้งคำถาม และ
การสรุปย่อ และหลังการเรียนให้สำรวจซ้ำอีกครั้งหนึ่ง เพื่อดูว่าผู้เรียนมีพฤติกรรมการใช้กลวิธี
การอ่านทั้งห้ากลวิธีเปลี่ยนแปลงไปหรือไม่ หากมีการเปลี่ยนแปลงแสดงว่า ผู้เรียนมีพัฒนาการ
ของพฤติกรรมการใช้กลวิธีการอ่าน

3. ในขณะที่เรียน ผู้สอนสังเกตพฤติกรรมการทำงานร่วมกันของผู้เรียนในประเด็นของการแบ่ง
บทบาทหน้าที่ การมีส่วนร่วมในการทำงาน และการให้ความช่วยเหลือกันภายในกลุ่ม นอกจากนี้
ยังให้ผู้เรียนประเมินการทำงานในกลุ่มของตนเองเป็นระยะๆ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

**คู่มือการใช้รูปแบบการสอนกลวิธีการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้หลักการเรียนรู้
แบบร่วมงานเพื่อส่งเสริมผลการเรียนรู้การอ่าน สำหรับนิสิตนักศึกษา**

คำนำ

เอกสารฉบับนี้เป็นคำแนะนำการใช้ “รูปแบบการสอนกลวิธีการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้หลักการเรียนรู้แบบร่วมงานเพื่อส่งเสริมผลการเรียนรู้การอ่านสำหรับนิสิตนักศึกษา” ซึ่งในเอกสารฉบับนี้จะอธิบายให้ผู้สอนได้ทราบถึงสิ่งที่ควรศึกษาและควรจัดเตรียม ตลอดจนวิธีปฏิบัติในแต่ละขั้นตอนที่มีได้กล่าวถึงในตัวรูปแบบการเรียนการสอน เพื่อให้การจัดการเรียนการสอนตามรูปแบบดำเนินไปอย่างราบรื่นและได้ผลดี สามารถบรรลุถึงวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ได้ โปรดศึกษาและทำความเข้าใจแต่ละหัวข้อ และปฏิบัติตามคำแนะนำเหล่านั้น

หมายเหตุ คำว่า “รูปแบบการสอนกลวิธีการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้หลักการเรียนรู้แบบร่วมงานเพื่อส่งเสริมผลการเรียนรู้การอ่านสำหรับนิสิตนักศึกษา” นั้น ในที่นี้จะใช้คำว่า “รูปแบบการสอน” เพื่อให้สั้นกระชับและสะดวกต่อการอ่าน

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบการสอน

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบการสอนมีดังนี้

1. รูปแบบการสอน (เอกสารหมายเลข 1)
2. แผนการสอน จำนวน 10 แผน (เอกสารหมายเลข 2)
3. คู่มือการใช้รูปแบบการสอน (เอกสารหมายเลข 3)

ข้อควรปฏิบัติก่อนจัดการเรียนการสอน

โปรดปฏิบัติตามคำแนะนำต่อไปนี้ก่อนการสอน

1. ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง

1. ศึกษารูปแบบการสอน (เอกสารหมายเลข 1) ซึ่งจะช่วยให้ทราบความเป็นมา และเหตุผลของการสร้างรูปแบบการสอน ช่วยให้มองเห็นภาพโดยรวมของรูปแบบการสอน ทราบถึงองค์ประกอบต่างๆ และมองเห็นความสัมพันธ์ขององค์ประกอบเหล่านั้นในรูปแบบ การสอน

2. ศึกษาแผนการสอน จำนวน 10 แผน (เอกสารหมายเลข 3) ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 1 ลำดับที่ กลวิธีการอ่านในแผนการสอนที่จัดทำขึ้นตามรูปแบบการเรียนการสอน

แผนการสอนที่	กลวิธีการอ่าน
1	Activating and connecting background knowledge
2	Making predictions
3	Solving problems with clarifying strategy
4	Using questioning strategy I
5	Using questioning strategy II
6	Writing a summary I
7	Writing a summary II
8	Linking background knowledge, predicting, clarifying, questioning, and summarizing strategies I
9	Linking background knowledge, predicting, clarifying, questioning, and summarizing strategies II
10	Linking background knowledge, predicting, clarifying, questioning, and summarizing strategies III

แผนการสอนดังกล่าวจะช่วยสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับลักษณะของแผนการสอนแต่ละแผนดังนี้

2.1 แผนการสอนมีลักษณะสำเร็จรูป โดยได้กำหนดสิ่งที่จำเป็นในการสอนไว้อย่างครบถ้วนแล้วทั้งจุดประสงค์ เนื้อหา กิจกรรมการเรียนการสอน สื่อการสอน เวลาที่ใช้ และแนวการวัดและประเมินผล ผู้สอนเพียงแต่ทำความเข้าใจ จัดเตรียมสื่ออุปกรณ์ และปฏิบัติตามการสอนตามกิจกรรมให้บรรลุจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ในแผนการสอนเท่านั้น

2.2 แผนการสอนแต่ละแผนมีองค์ประกอบหลักเหมือนกัน คือ ชื่อแผน จุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหา สื่อการสอน เวลาที่ใช้ การดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล และภาคผนวก ซึ่งประกอบด้วยบทอ่านที่ใช้ในการสอน ใบงานสำหรับทำกิจกรรมในห้องเรียน ใบความรู้สำหรับผู้เรียนใช้ศึกษาเพิ่มเติม และแบบฝึกหัดสำหรับทดสอบความเข้าใจในการอ่านพร้อมเฉลย ทั้งนี้แต่ละแผนใช้เวลาในการสอน 3 ชั่วโมง

2.3 แผนการสอนแต่ละแผนเป็นการสอนกลวิธีการอ่านควบคู่ไปกับเนื้อหาที่เป็นบทอ่าน ซึ่งกิจกรรมการเรียนการสอนแต่ละแผนประกอบด้วยขั้นตอนต่อไปนี้คือ **ขั้นกระตุ้น** ซึ่งเป็นการตรวจสอบความรู้เดิมเกี่ยวกับการใช้กลวิธีการอ่านของผู้เรียน และการขยายขอบเขตของความรู้ **ขั้นสร้างความเข้าใจ** ซึ่งเป็นการศึกษาตัวอย่างการใช้กลวิธีการอ่านและการทดลองใช้กลวิธีนั้นๆ โดยมีผู้สอนคอยแนะนำช่วยเหลือ **ขั้นประยุกต์ใช้** เป็นขั้นที่ผู้เรียนนำความรู้เกี่ยวกับการใช้กลวิธีที่ได้ศึกษาไปใช้ด้วยตนเองในการอ่านกับเพื่อนกลุ่มย่อย และ **ขั้นสรุปและประเมินผล** เป็นการตรวจสอบความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับบทอ่าน และตรวจสอบความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับกลวิธีการอ่าน และความสามารถในการใช้กลวิธีการอ่าน

3. ศึกษาคู่มือการใช้รูปแบบการสอน (เอกสารหมายเลข 2 ที่ถืออยู่นี้) อย่างละเอียด

2. การเตรียมสิ่งที่จำเป็นในการเรียนการสอน

การเตรียมสิ่งที่จำเป็นในการเรียนการสอนนั้นเป็นการเตรียมตามที่ได้ระบุไว้ในแผนการสอนแต่ละแผน ดังนั้นก่อนการสอนจึงควรปฏิบัติดังนี้

1. ศึกษาแผนการสอนอย่างละเอียดก่อนที่จะดำเนินการสอน
2. จัดเตรียมสื่อ วัสดุอุปกรณ์ที่จะใช้ในการสอนแต่ละครั้งให้พร้อมและ

เพียงพอ

สำหรับผู้เรียน ซึ่งสื่อหลักๆที่เสนอไว้ในแผนการสอนมีดังนี้

2.1 สื่อที่เป็นบทอ่านสำหรับใช้ในการสอนกลวิธี ซึ่งเป็นบทอ่านที่มีเนื้อหาในสาขาต่างๆ มีระดับความยาก-ง่าย มีลักษณะการเขียนแบบต่างๆ มีความยาวเหมาะสมกับระดับของผู้เรียน และเป็นสื่อที่เหมาะสมสำหรับการเรียนรู้กลวิธีแต่ละกลวิธี ซึ่งผู้สอนอาจใช้วิธีการถ่ายเอกสาร หรือพิมพ์ไว้เพื่ออัดสำเนาได้ตามความเหมาะสม

โดยสรุปบทอ่านที่ใช้ในแผนการสอนแต่ละแผนดังนี้

แผนที่	หัวเรื่อง	ชื่อบทอ่าน
1	วัฒนธรรมไทย	1. Thai Sweets 2. Exciting and Unique Sport of Muay Thai
2	การศึกษา	1. Education in North America and Asia 2. College Life Around the World
3	ความรู้ทั่วไปทาง การแพทย์	1. Euthanasia 2. Alternative Medicine
4	วัฒนธรรม	1. Dancers for?
5	สิ่งแวดล้อม	1. New Species in North America
6	เทคโนโลยี	1. Tiny Computer will listen, compute-even talk back 2. Is This Your Child?: Here is the story of Michael Smith-man of the future
7	สุขภาพอนามัย	1. Long Live Women! 2. A Free Woman
8	วิทยาศาสตร์	1. Bats 2. How They Find a Way Home
9	ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับ สื่อสารมวลชน	1. The Power of the Press 2. Advertising a Product
10	เหตุการณ์โลกปัจจุบัน	1. Too Many Mouths 2. Increasing Environmental Awareness : The Role of the Media

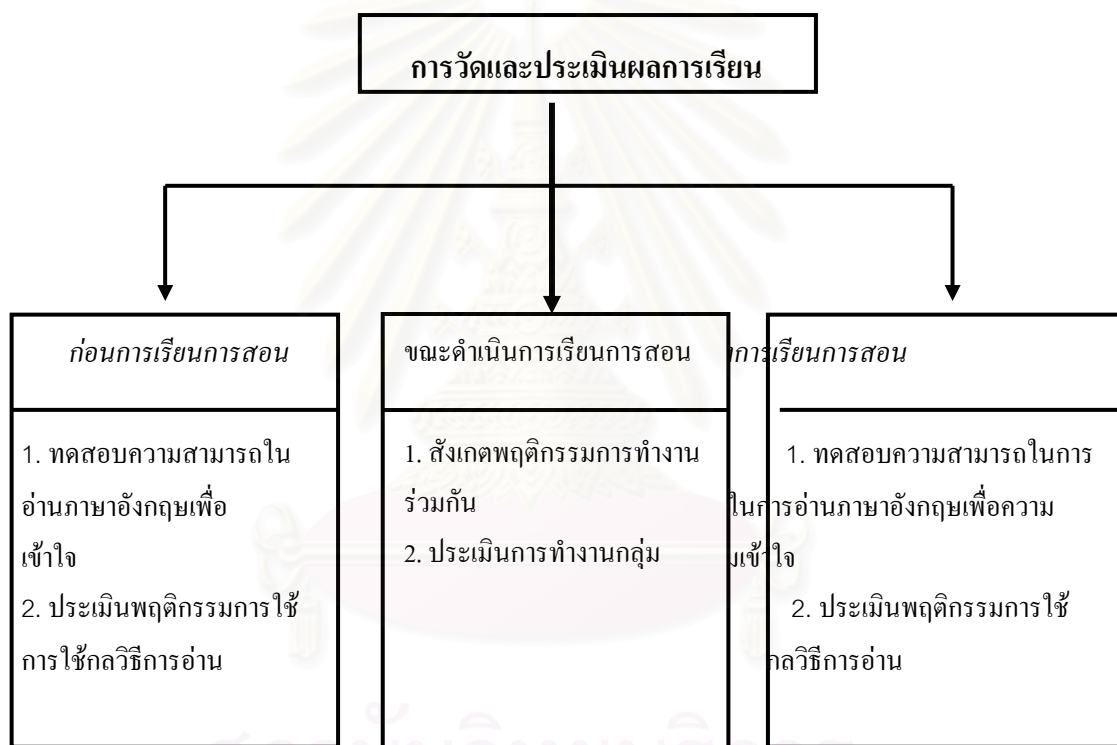
(บทอ่านที่ใช้ในการเรียนการสอนแต่ละครั้งปรากฏอยู่ในภาคผนวกของแผนการสอน)

2.2 วัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการสอน อาทิเช่น ปากกาเขียนไวท์บอร์ด แผ่นใส ปากกาเขียนแผ่นใส เครื่องฉายภาพข้ามศีรษะ ตลับเทปพร้อมเครื่องเล่นเทปสำหรับ บันทึกเสียง เป็นต้น

3. จัดเตรียมเครื่องมือที่จะใช้ในการวัดและประเมินผล

เพื่อให้เข้าใจการวัดและประเมินผลตามรูปแบบการเรียนการสอน ตามที่ได้กล่าวถึงในเอกสารรูปแบบการเรียนการสอน และในเอกสารแผนการสอน ซึ่งมีความสัมพันธ์กัน จึงขอเสนอแผนภูมิภาพรวมของการวัดและประเมินผลดังนี้

ภาพรวมของการวัดและการประเมินผล

จากแผนภูมิดังกล่าว จะเห็นได้ว่าการวัดและประเมินผลการเรียนรู้กำหนดไว้ 3 ระยะ คือ ก่อนการเรียนการสอน ขณะดำเนินการเรียนการสอน และหลังการเรียนการสอน โดยมีเครื่องมือที่ใช้ทั้งสิ้นจำนวน 3 ชุด คือ 1) แบบทดสอบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ 2) แบบประเมินพฤติกรรมกรรมการใช้กลวิธีการอ่าน และ 3) แบบประเมินการทำงานกลุ่ม ผู้สอนควรศึกษาให้เข้าใจวิธีการใช้แบบทดสอบ และจัดเตรียมแบบทดสอบให้เพียงพอกับจำนวนผู้เรียน โดยอาจใช้วิธีถ่ายเอกสาร หรือพิมพ์ใบเพื่ออัดสำเนาเมื่อได้จัดเตรียมเครื่องมือต่างๆพร้อมแล้วจึงดำเนินการดังนี้

3.1 ก่อนการเรียนการสอน

3.1.1 ทดสอบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ซึ่งประกอบด้วยความเข้าใจใน 3 ระดับ คือ ระดับตัวอักษร ระดับการตีความ และระดับวิเคราะห์วิจารณ์ ด้วยแบบทดสอบแบบ 4 ตัวเลือก นำข้อสอบมาตรวจคำตอบและบันทึกคะแนนไว้

3.1.2 ประเมินพฤติกรรมการใช้กลวิธีการอ่าน ซึ่งสอบถามระดับของการปฏิบัติในการใช้กลวิธีการอ่าน 5 กลวิธี คือ การใช้ความรู้เดิม การทำนายความ การตรวจสอบ หรือทำความเข้าใจให้กระจ่าง การตั้งคำถาม และการสรุปย่อ ด้วยแบบวัดแบบประมาณค่า 5 ระดับ นำคะแนนมาคำนวณหาค่าเฉลี่ยของระดับการปฏิบัติในการใช้กลวิธี แล้วนำมาประเมินตามเกณฑ์ต่อไปนี้

ค่าเฉลี่ย	ความหมาย
4.50-5.00	ปฏิบัติในระดับบ่งชี้ที่สุด
3.50-4.49	ปฏิบัติในระดับบ่งชี้
2.50-3.49	ปฏิบัติในระดับปานกลาง
1.50-2.49	ปฏิบัติในระดับน้อย
1.00-1.49	ปฏิบัติในระดับน้อยมาก

3.2 ขณะดำเนินการเรียนการสอน

3.2.1 สังเกตพฤติกรรมการทำงานร่วมกัน โดยผู้สอนเข้าไปสังเกตการทำงานในประเด็นของการแบ่งบทบาทหน้าที่ การให้ความช่วยเหลือ การมีส่วนร่วมของสมาชิก และบรรยากาศการทำงาน เพื่อให้ความช่วยเหลือหากกลุ่มประสบปัญหาในการทำกิจกรรม

3.2.2 ประเมินการทำงานกลุ่ม ด้วยแบบวัดแบบประมาณค่า 3 ระดับ ผู้เรียนเป็นผู้ประเมินการทำงานของตนเอง ประเมินการทำงานของกลุ่ม และประเมินประโยชน์ที่ได้จากการทำงานกลุ่ม โดยอาจประเมินเป็นระยะเพื่อดูว่าผู้เรียนมีความคิดเห็นอย่างไรต่อการทำกิจกรรมกลุ่ม สำหรับเกณฑ์การประเมินมีดังนี้

ค่าเฉลี่ย	ความหมาย
2.50 - 3.00	ปฏิบัติหรือมีความคิดเห็นในระดับมาก
1.50 - 2.49	ปฏิบัติหรือมีความคิดเห็นในระดับปานกลาง
1.00 - 1.49	ปฏิบัติหรือมีความคิดเห็นในระดับน้อย

3.3 หลังการเรียนรู้การสอน

3.3.1 ทดสอบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ด้วยแบบทดสอบแบบ 4 ตัวเลือก ซึ่งอาจใช้แบบทดสอบชุดเดียวกับที่ใช้ในการทดสอบก่อนการเรียน หรืออาจเป็นแบบทดสอบคนละชุด แต่มีโครงสร้างของข้อสอบ ค่าระดับความยาก และค่าอำนาจจำแนกในระดับเดียวกัน นำข้อสอบมาตรวจคำตอบและบันทึกคะแนนไว้

3.3.2 ประเมินพฤติกรรมการใช้กลวิธีการอ่าน ด้วยแบบประมาณค่า 5 ระดับ ชุดเดียวกับที่ใช้ก่อนดำเนินการเรียนการสอน นำคะแนนมาคำนวณหาค่าเฉลี่ยของระดับการปฏิบัติในการใช้กลวิธี แล้วนำมาประเมินโดยใช้เกณฑ์เดียวกัน

เมื่อทำการทดสอบครบทุกอย่างตามที่กำหนดไว้แล้ว จึงนำข้อมูลมาดำเนินการดังนี้

1) ผลการสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ก่อนเรียนและหลังเรียนมาคิดคะแนนหาค่าเฉลี่ย แล้วพิจารณาเป็นรายบุคคลว่าคะแนนหลังเรียนพัฒนาขึ้นหรือไม่ ถ้าพัฒนาขึ้นก็แสดงว่าผู้เรียนเกิดการพัฒนาในด้านความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ

พิจารณาคะแนนหลังเรียนเป็นรายบุคคล ถ้าผู้เรียนมีคะแนนความสามารถในการอ่านสูงกว่าร้อยละ 50 ถือว่าผ่านเกณฑ์ที่กำหนด

2) นำผลการประเมินพฤติกรรมการใช้กลวิธีการอ่านก่อนเรียนและหลังเรียนมาคิดคะแนนหาค่าเฉลี่ย แล้วพิจารณาเป็นรายบุคคลว่าคะแนนหลังเรียนพัฒนาขึ้นหรือไม่ ถ้าพัฒนาขึ้นก็แสดงว่าผู้เรียนมีพัฒนาการในการใช้กลวิธีการอ่าน

พิจารณาคะแนนหลังเรียนเป็นรายบุคคล ถ้าผู้เรียนมีคะแนนจากการประเมินพฤติกรรมการใช้กลวิธีสูงกว่า 3.50 ขึ้นไป ถือว่าผ่านเกณฑ์ที่กำหนด

3) พิจารณาค่าเฉลี่ยของการประเมินการทำงานกลุ่ม ประกอบกับข้อมูลจากการเข้าไปสังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่มของผู้เรียนเพื่อดูว่าผู้เรียนมีส่วนร่วมในการทำงานมากน้อยเพียงไร และผู้เรียนเห็นประโยชน์จากการทำงานกลุ่มหรือไม่ หรือมีสิ่งใดที่ผู้สอนจะต้องให้ความช่วยเหลือ

3. แนวปฏิบัติในการดำเนินการเรียนการสอน

การที่จะนำรูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้นไปใช้ในการพัฒนาความสามารถในการใช้กลวิธี และพัฒนาความสามารถในการอ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพนั้น ควรพิจารณาดังนี้

3.1 บทบาทของผู้สอน

3.1.1 ในการสอนตามรูปแบบนี้ผู้สอนมีบทบาทเป็นผู้อำนวยความสะดวกที่ต้องจัดสภาพที่จะเอื้อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ ดังนั้นผู้สอนจะต้องจัดกลุ่มผู้เรียนให้แต่ละกลุ่มประกอบไปด้วยผู้เรียนที่มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษแตกต่างกัน และเนื่องจากผู้เรียนเป็นนิสิตชั้นปีที่ 1 ที่เริ่มเข้าศึกษาในภาคการศึกษาต้น จึงจัดกลุ่มผู้เรียนโดยใช้ผลคะแนนการสอบวัดความรู้วิชาภาษาอังกฤษ (03) ซึ่งจัดสอบโดยทบวงมหาวิทยาลัยเป็นเกณฑ์ในการคัดเลือกผู้เรียนในชั้นต้น โดยนำคะแนนของผู้เรียนมาจัดเรียงจากสูงไปต่ำแล้วแบ่งผู้เรียนออกเป็น 3 กลุ่ม คือกลุ่มที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษสูง ปานกลาง และต่ำ จากนั้นจึงทดสอบผู้เรียนด้วยแบบสอบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ แล้วจึงแบ่งผู้เรียนออกเป็น 3 กลุ่ม ตามระดับความสามารถในการอ่าน ก่อนที่จะจัดผู้เรียนเข้ากลุ่มย่อย กลุ่มละ 4 คน ที่มีจำนวนของผู้เรียนที่มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษสูง ปานกลาง และต่ำในสัดส่วน 1:2:1

3.1.2 ผู้สอนเป็นผู้แนะนำการทำกิจกรรมในแต่ละขั้นตอน รวมทั้งเป็นผู้สาธิตการใช้กลวิธีการอ่านให้ดูเป็นตัวอย่าง กิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นการแสดงกระบวนการคิดในการใช้กลวิธีการอ่าน เป็นสิ่งสำคัญที่จะแสดงให้ผู้เรียนเห็นถึงวิธีการใช้ความรู้ในส่วนต่างๆ ที่เกิดขึ้นภายในสมองของผู้อ่าน ดังนั้นผู้สอนจะต้องทำความเข้าใจกับวิธีการอย่างละเอียด และฝึกฝนตนเองจนเกิดความชำนาญ ในขณะที่เดียวกันการที่ผู้เรียนจะต้องแสดงกระบวนการคิดในการใช้กลวิธีของตนเองก็เป็นสิ่งใหม่สำหรับผู้เรียนเช่นเดียวกัน ซึ่งอาจทำให้ต้องเสียเวลาในการฝึกมากในช่วงแรกๆ ของการเรียนการสอนที่จะทำให้ผู้เรียนเกิดความคุ้นเคยกับลักษณะการจัดการเรียนการสอนดังกล่าว เมื่อผู้เรียนเข้าใจแล้วจึงให้ดำเนินการต่างๆ ด้วยตนเอง ผู้สอนลดบทบาทลงเป็นเพียงผู้ให้ความช่วยเหลือ

3.1.3 ผู้สอนเป็นผู้ให้ข้อมูลป้อนกลับและคอยกระตุ้นให้ผู้เรียนได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้และแสดงความคิดเห็นร่วมกัน

3.1.4 ผู้สอนร่วมสรุปความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับบทอ่าน และความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับกลวิธีการอ่านกับผู้เรียน

3.1.5 ผู้สอนคอยสังเกตและประเมินผู้เรียน

3.2 บทบาทผู้เรียน

ในการเรียนตามรูปแบบนี้ผู้เรียนมีบทบาทหน้าที่ดังนี้

3.2.1 ผู้เรียนรับผิดชอบการเรียนรู้ของตนเอง และของกลุ่ม ทั้งนี้เพราะผู้เรียนจะมีอิสระในการกำหนดบทบาท หน้าที่ และวิธีการทำงานของกลุ่มในการได้มาซึ่งข้อความรู้ แทนการที่ผู้สอนจะบอกหรือกำหนดให้ทำกิจกรรมต่างๆ

3.2.2 ผู้เรียนเป็นผู้สร้างความรู้ด้วยตนเอง ทั้งจากศักยภาพภายในของตนเอง และจากการเรียนรู้ แลกเปลี่ยนการใช้กลวิธีการอ่านกับผู้อื่น และสามารถนำความรู้ที่ไปประยุกต์ใช้ได้

3.2.3 ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์เข้าร่วมกิจกรรมอย่างกระตือรือร้น ให้ความร่วมมือช่วยเหลือ การดำเนินกิจกรรมต่างๆร่วมกับกลุ่ม รับฟังและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นมีการเรียนรู้จากกลุ่ม และช่วยให้กลุ่มเกิดการเรียนรู้

3.3 การจัดสภาพการเรียนรู้การสอน

3.3.1 สภาพการจัดการเรียนการสอนต้องจัดในลักษณะของกลุ่มย่อยที่สมาชิกภายในกลุ่มต้องมีพื้นฐานความรู้ สามารถทางภาษาแตกต่างกัน (ดังที่กล่าวไว้แล้วในเรื่องบทบาทผู้สอนข้อ 3.1.1) ทั้งนี้เพื่อให้ผู้เรียนได้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กันภายในกลุ่มย่อย และเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ว่านอกจากผู้สอนแล้ว ผู้เรียนยังสามารถเรียนรู้จากเพื่อนได้เช่นเดียวกัน

3.3.2 การจัดให้ผู้เรียนได้แลกเปลี่ยนความรู้ ทักษะ และการใช้กลวิธีการอ่านในการทำกิจกรรมกลุ่มย่อยถือเป็นอีกกิจกรรมหนึ่งที่มีความสำคัญต่อการเรียนการสอนตามรูปแบบมาก ดังนั้นบรรยากาศของการเรียนการสอนจะต้องมีความเป็นกันเอง ปราศจากการแข่งขัน เป็นอิสระ และเป็นบรรยากาศแห่งความเป็นกัลยาณมิตร จึงจะช่วยให้ผู้เรียนมีความกล้าที่จะแสดงออกทั้งในการแสดงความคิดเห็นส่วนตัว การแสดงความคิดเห็นด้วย หรือไม่เห็นด้วยกับบุคคลอื่น

3.3.3 การจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนแสดงกระบวนการคิดในการใช้กลวิธีการอ่าน ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาไทยได้เพื่อประโยชน์สูงสุดในการแสดงและแลกเปลี่ยนความคิดเกี่ยวกับทักษะและกลวิธีการอ่าน ทั้งนี้เพราะหากกำหนดให้ใช้ภาษาอังกฤษเท่านั้นจะทำให้ผู้อ่านที่มีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษอยู่จำกัดไม่สามารถแสดงความคิดของตนเองออกมาได้

3.4 ข้อเสนอแนะอื่นๆ

3.4.1 ผู้สอนควรพยายามสอนให้ได้ตามขั้นตอนและเวลาที่กำหนดไว้ การศึกษาทำความเข้าใจรายละเอียดในแต่ละขั้นตอน และจัดเตรียมสื่อ วัสดุอุปกรณ์ต่างๆให้พร้อมจะช่วยให้การดำเนินการสอนเป็นไปอย่างราบรื่น

3.4.2 แผนการสอนแต่ละแผนที่ทำไว้มีเจตนาให้ผู้สอนนำไปใช้ในการสอนทักษะการอ่านให้แก่ผู้เรียนในระดับอุดมศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งนิสิต นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ทั้งนี้จากการศึกษารายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐานของมหาวิทยาลัยต่างๆพบว่า รายวิชานี้กำหนดให้เรียนสัปดาห์ละ 3 ชั่วโมง และพบว่ามีการสอนทักษะการอ่านใน 3 ลักษณะคือ 1) แบบที่เน้นทักษะการอ่านเพียงอย่างเดียว 2) แบบที่ใช้ทักษะการอ่านเป็นแกนแล้วนำไปสัมพันธ์กับทักษะอื่นๆ และ 3) แบบที่ใช้ทักษะอ่านเป็นทักษะเสริม แผนการสอนนี้จึงเหมาะสำหรับนำไปใช้ในลักษณะที่ 1 และ 2 กล่าวคือ หากนำไปใช้สอนในลักษณะที่ 1 ผู้สอนอาจเพิ่มระยะเวลาในการฝึกกลวิธีให้มากขึ้นเพื่อให้เกิดความชำนาญ หรือหากนำไปสอนในลักษณะที่สัมพันธ์กับทักษะอื่น ผู้สอนอาจสอนทักษะการอ่านไปให้ครบทั้ง 10 แผนก่อนแล้วจึงใช้เวลาที่เหลือในการสอนทักษะอื่น หรือผู้สอนอาจแทรกแบบฝึกหัดที่จะพัฒนาทักษะอื่นเพิ่มเติมเข้าไปในแผนการสอนก็ได้ เช่นเดียวกัน นอกจากนี้แล้วการสอนกลวิธีการอ่านที่จัดว่าเป็นกลวิธีการอ่านหลักจะเป็นพื้นฐานที่ดีในการอ่านและเป็นเครื่องมือที่ผู้เรียนจะสามารถนำไปใช้ในการแสวงหาความรู้ด้วยตนเองต่อไป

3.4.3 ในการสอนแต่ละกลวิธี ผู้สอนสามารถปรับเนื้อหาได้ตามความเหมาะสม ซึ่งตามแผนการสอนจะกำหนดไว้อย่างคร่าวๆ โดยคำนึงถึงพื้นฐานความรู้เกี่ยวกับกลวิธีของผู้เรียนโดยทั่วไป ตัวอย่างเช่น กลวิธีการตั้งคำถาม กำหนดการฝึกไว้ 2 แผน ทั้งนี้เพราะผู้เรียนส่วนใหญ่จะไม่คุ้นเคยกับกลวิธีนี้มาก่อน หรือกลวิธีการสรุปย่อ กำหนดไว้ 2 แผนเช่นกัน เนื่องจากเป็นกลวิธีที่สำคัญและผู้เรียนโดยทั่วไปยังใช้กลวิธีนี้ได้ไม่ดัดนัก เป็นต้น อย่างไรก็ตาม ผู้สอนสามารถปรับเพิ่ม – ลดระยะเวลาในการฝึกแต่ละกลวิธีได้ตามความสามารถ และความสนใจของผู้เรียน

Activating and Connecting Background Knowledge

Objectives: Students will realize the important role of background knowledge, and they should be able to use it to help them comprehend the text.

Materials:

1. Transparency
2. Picture
3. Text A: Thai Sweets
4. Text B: Exciting and Unique Sport of Muay Thai
5. Background knowledge handout
6. Exercise Sheets

Time: 3 hours

Procedure:

1. Introducing the Strategy

Teacher Talk:

- To become successful readers, there are many reading strategies to help you understand what you read. What are some of the strategies you know? (Use guided questions to get some comprehension strategies students would use. Write them on the transparency)
- We have come up with some excellent strategies. Today we are going to focus on using background knowledge.
- Everybody, I'd like you to look at the picture.(Present a picture of Prime Minister Thaksin Shinawatra) Who is the person in the picture? I think all of you know something about him. OK, in your group, I would like you to list as much information as possible about him. (Students brainstorm and list all of the information about Prime Minister Thaksin Shinawatra)
- Present the information to your friends. (Each group sends one person to come out and read the information)
- The information you've presented is called background knowledge or schema. Let's see which group has the most information about this person. (Check and compare the information from each group to see which group has the most information.)

- You'll see that your background knowledge is different and not equal. Some groups know more, some groups know less. Some information is right, and some information is wrong. That depends on your experiences. And as we read our background knowledge can be changed, confirmed or some are proven wrong. The ideas that we had found not true need to be thrown out. We add new knowledge to our mental files when we find new information.

- Do you know why your background knowledge or schema is important in reading? Why is it useful to the reader? (Students answer.)

2. Building an Understanding

2.1 Modeling

- Distribute text A to students together with a Background Knowledge handout.

- Explain how to activate background knowledge in reading by thinking aloud.

Teacher Talk:

- In reading, you can bring out your background knowledge to help you understand the passage quickly. I'll demonstrate how to use it.

- Before I read this passage, I look at the pictures and the title first. Both remind me of my old knowledge. From the pictures I know all kinds of sweets here, except this one. Who knows what it is? (Elicit answers from students, then write names of all the sweets in the KNOWN column)

- Who can tell me what these sweets are made of? (Discuss with the students) Moreover, I know that they are sweet, delicious, and beautiful. (Also write "They are sweet, beautiful ,and delicious" in the KNOWN column)

- How about you? What do you know about Thai sweets? (Encourage students to share what they know about Thai sweets and write all of the responses on the handout.)

- Let's read the first paragraph (Begin to read the paragraph, stop when you get to the line "..., but it was not until the reign of King Rama II that we had any recorded descriptions".

- the recorded descriptions in the reign of King Rama II” I think it is “ภาพเขียนเครื่องคาวหวาน”. I studied some parts of it when I was a high school student.(Write “recorded description = ภาพเขียนเครื่องคาวหวาน” in the KNOWN column.

- Let’s read the second paragraph. (Read the paragraph aloud) From this paragraph, I get some new knowledge about Thai sweets. I’ve just learned that it takes time to make Thai sweets, and they have good smell. (Write “Take time to make, and have a good smell” in the NEW KNOWLEDGE column.)

2.2 Guided Practice

- Students read the rest of the passage and ask themselves whether the particular part of the paragraph reminds them of something they’ve known before, seems to give them new information, or makes them change their old knowledge. Record the information on the handout in the KNOWN, NEW KNOWLEDGE, or REVISED KNOWLEDGE Columns as suitable. Teacher walks around and encourages students to speak.

Teacher Talk:

- OK. We’ve finished reading the passage. Now look at your handout in the NEW KNOWLEDGE Column, what do you know more about Thai sweets from the passage? And what are the things you knew before that are different from this passage? (Try to elicit the responses)

- Did you understand the passage? What helped you?

- In order to check your comprehension of the text, I'd like you to look at the diagram, and fill in the blanks with the information from the text. (Teacher presents a diagram on the transparency, then teacher and students discuss the answers together.)

3. Applying the Strategy

Students will work in groups and read “Exciting and Unique Sport of Muay Thai.”(Text B) Students will talk among their group members about what to do and how to deal with the task. Before they start reading, they will activate their background knowledge about the title and the pictures. Then write the responses in the KNOWN Column. After that they will read the rest of the passage, stop at a point where they want to share their

knowledge about it. And also write the knowledge which seems to be new to them in the “NEW KNOWLEDGE Column”, or write in the REVISED KNOWLEDGE column if their old knowledge is wrong. The teacher will walk around, observe and encourage students in each group to speak.

4. Wrapping Up

- Ask students to do the exercise which follows in order to check their understanding. And end the lesson with a short question and answer session about the strategy.

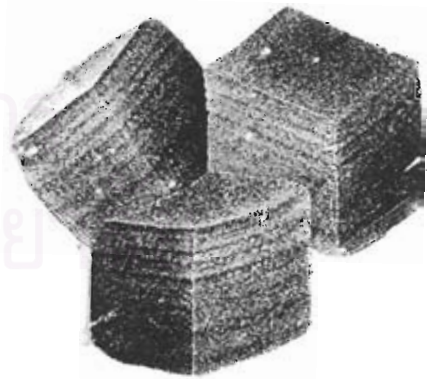
Teacher talk:

- What is the strategy called?
- How does it help the readers?
- How useful is this strategy?
- Can you use it in every reading text?

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

Thai Sweets

มหาวิทยาลัยบูรพา
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

Text A

Thai Sweets

Thai sweets had been well-known as artistic creations for centuries, but it was not until the reign of King Rama II that we had any recorded descriptions. The King himself wrote a song extolling the virtues of Thai cuisine including sweets.

Thai people are naturally artistic. This characteristic is reflected in our sweets which sometimes take days to perfect. Not only must it look good to the eye, it must also taste and smell good. The final process in the making of most Thai sweets is to scent the pieces with an aromatic candle or with flowers to give it a detectable fragrance.

In most traditional Thai ceremonies, sweets play an important role. These sweets have symbolic names to bring happiness and prosperity; such as **KHANOM THUAY FU** symbolizes abundance in life, **KHANOM CHAN** which is often made in nine layers is supposed to bring progress: the Gold Sweets such as **THONG YIP, THONG YOD, THONG EK** and **FOY THONG** are all gold in color to ensure wealth and value; the long strands of **FOY THONG** also bring long life, while **THONG EK** is symbolic of the best.

One of the most laborious sweets to make is the sweet called **CHA MONGKUT**. The **CHA MONGKUT** is in the shape of a crown made of flour and egg yolk. The base is made of red watermelon seeds with the outer skin removed and covered with syrup. The process consists of brushing a bronze frying pan with syrup to coat the watermelon seeds. This has to be done slowly and takes hours to complete.

The Gold Sweets were originally made from a Portuguese recipe brought by Thanpuying Wechayendra into the court of King Narai the Great of the Ayutthaya period. It is now considered a traditional Thai sweet.

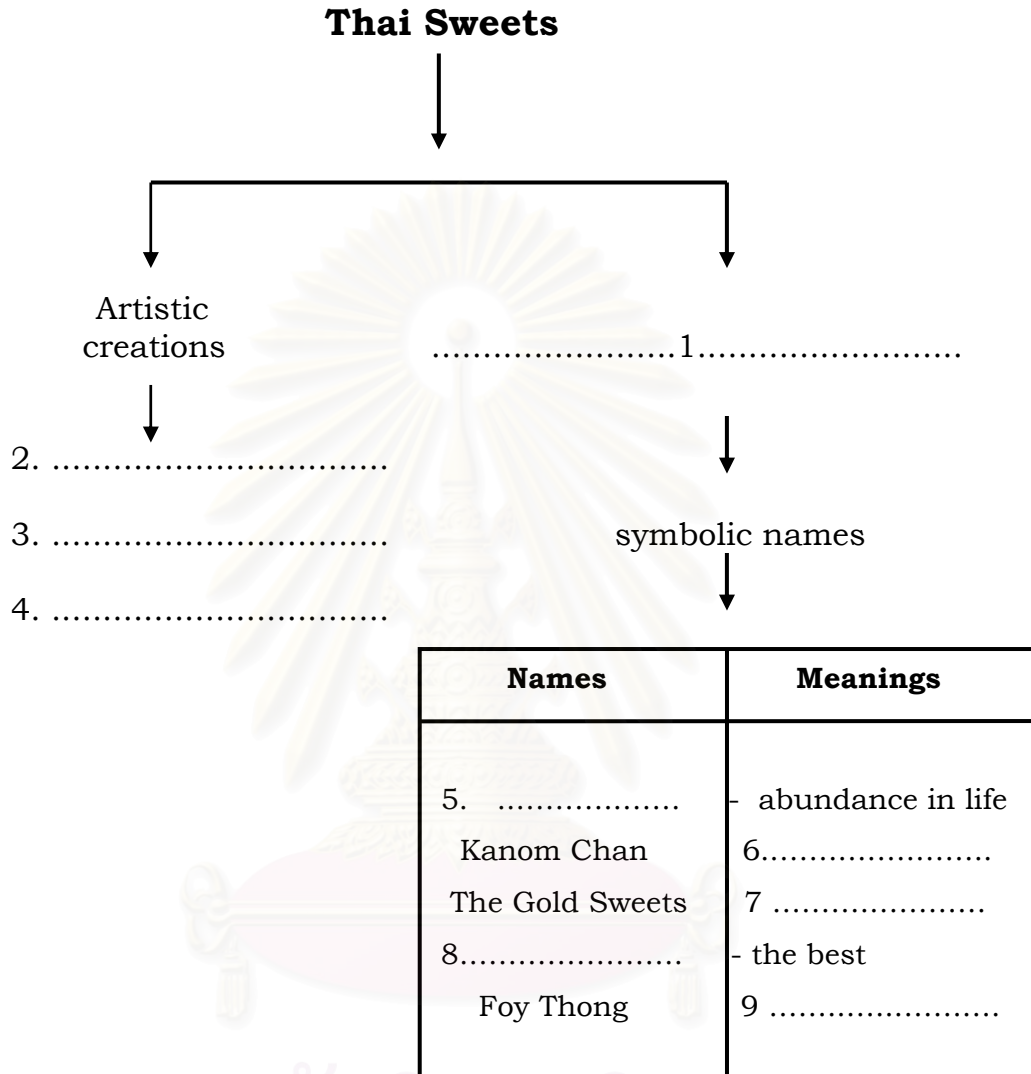
Formerly, **KHANOM CHAN** was merely cut into squares and placed on a tray for festive events. Today however, it may be elaborately crafted into roses of different sizes, complete with leaves. It is arranged together with other sweets to be presented as a gift on any occasion while at the same time preserving the Thai heritage.

Last but not least is **LOOK CHUB**, one of the most popular and well-known sweets. It is made in the form of miniature fruit such as mangoes, rose apples and mangosteens, to name a few. **LOOK CHUB** is made of ground soy beans covered with gelatin and is then given the color of each individual fruit. Foreigners like to buy them as a souvenir to take home since it is such a good example of the artistry of Thai food.

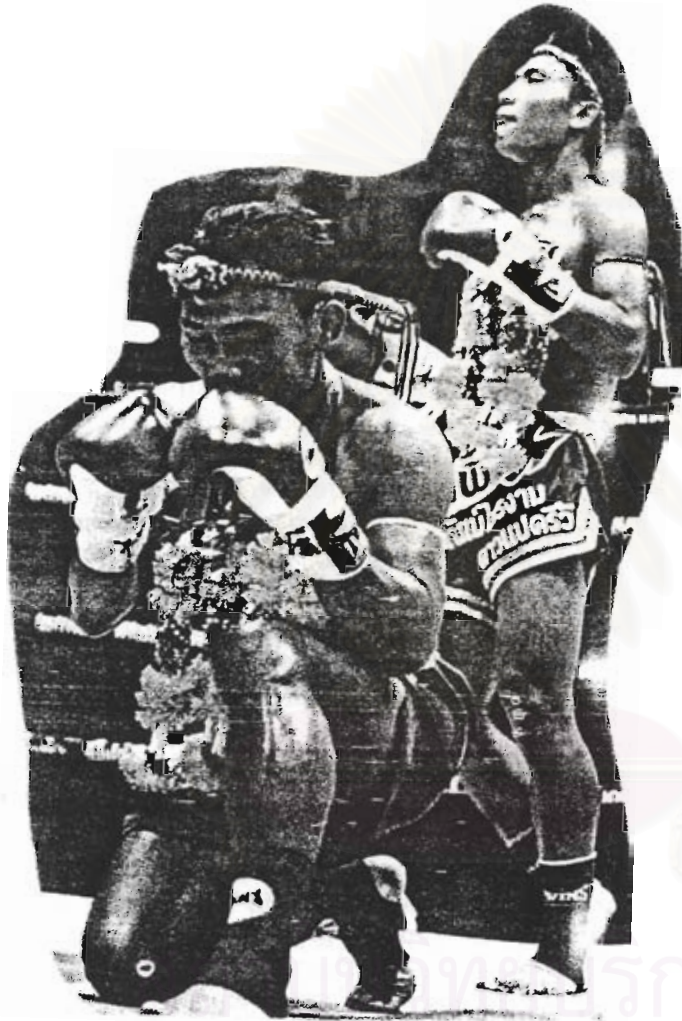
(From "Thai Sweets." *English for Fine and Applied Arts*,1992)

Comprehension Check

Fill in the blanks with the information from the passage.

Exciting and Unique Sport of Muay Thai

มหาวิทยาลัยบูรพา
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

TEXT B

Exciting and Unique Sport of Muay Thai

Ask any foreign visitors in Bangkok, whether he or she has heard of "Maui Thai" or Thai boxing and the answer will mostly be in the affirmative.

A visit to any of the boxing stadiums in Bangkok-Rachadamnoen or Lumpini- will witness this ancient Thai martial art in action.

Thai boxing originated in the Ayutthaya period. From a self-defensive art, it was transformed into a spectator sport. A curious combination of balletic grace and murderous ferocity, accompanied and whipped up by music, makes it a thrilling sport to watch.

A Thai boxing ring looks like one anywhere in the world, but the difference is apparent as soon as the boxers enter the ring. They wear the familiar gloves and boxing trunks, and also a colored cord (mongkhol) around their heads and biceps, often a jasmine garland around their necks, and they are barefooted.

Before the fight begins they go through an odd, slow motion dance called "waikru" to pay respect to the trainers, to the boxing school and to the spirit of the ring. To the outsider, the dances may look the same, but in fact each boxing camp has its own distinctive version and experts can tell immediately which camp a boxer comes from.

A four-piece orchestra composed of a Java pipe, cymbals, and a pair of long drums accompanies the dance and also the fight following the action and stepping up the tempo as the blows fly and the excitement rises.

The fight itself consists of five three -minute rounds within 7.3 meter square ring. Unlike Western boxing, a boxer can use his head, two fists, two elbows, two knees, and two feet to fight. Underlining the differences between Thai and Western boxing is that, a punch is considered the weakest of blows. So on the brutal side, the spectators expect to see the swift kicks to the head, sharp elbows to the face, knees to the ribs, and the particularly effective knee to the face. The final result is either determined by a knockout or by points. Three judges award points for each round, the boxer with the most rounds in his favor winning the fight.

Today boxers must be 15 years old or more, weight at least 100 pounds and face a physical exam before they enter the ring. Training days is six to eight hours long, with three days' rest after a fight. At the professional level, boxers don't fight for up to 30 days if they've lost.

(Adapted from "Exciting and Unique Sport of Muay Thai." *Saensanuk* (The Nation Review Supplement), May, 1983)

Comprehension Check

1. In the past, was Thai boxing a sport?

.....

2. What makes Thai boxing a thrilling sport to watch?

.....

.....

3. What parts of the body can Thai boxers use?

.....

4. What are the purposes of the "waikru" dance?

.....

5. What are the roles of music in Thai boxing?

.....

6. What are the differences between Thai boxing and Western boxing?

.....

.....

7. To some people, why is Thai boxing more brutal than Western boxing?

.....

.....

8. In your opinion, why is Thai boxing popular among foreigners?

.....

.....

Answer keys**Text A:**

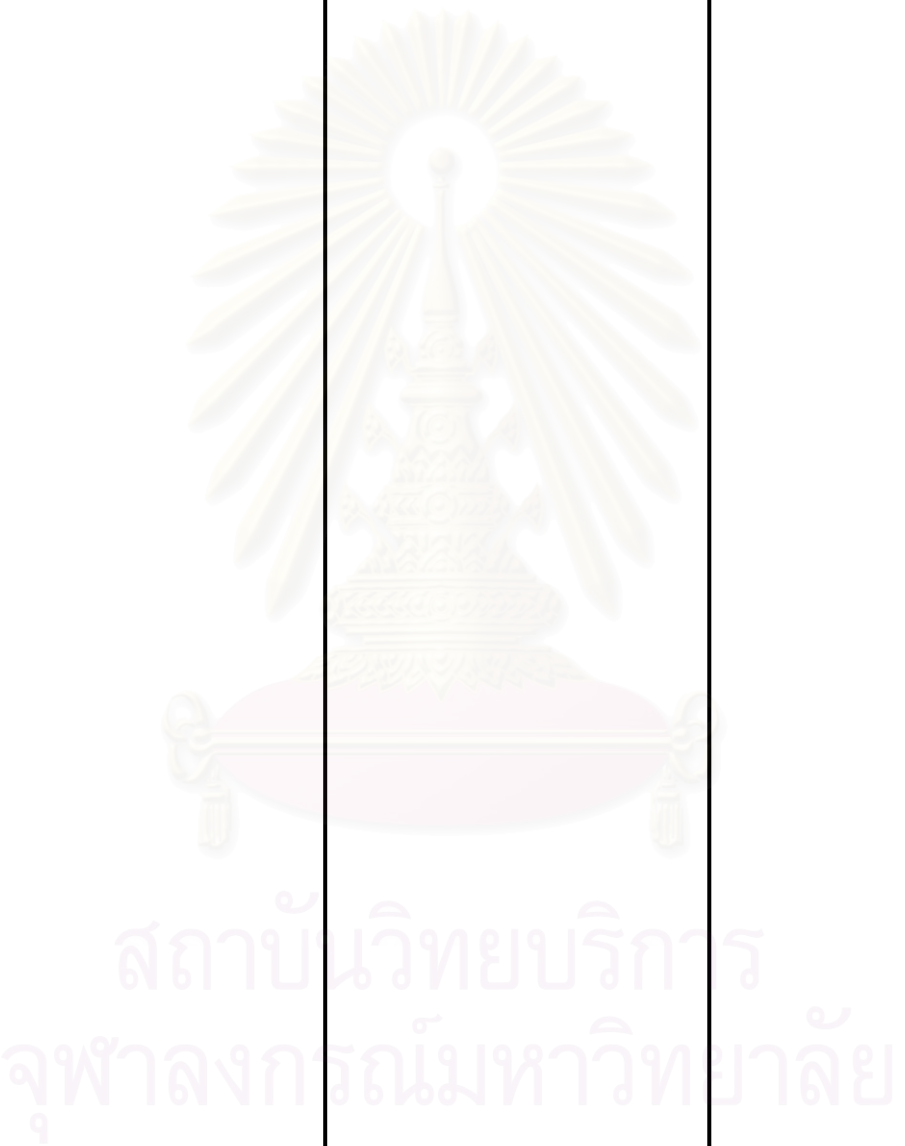
1. Importance in Thai ceremonies.
2. Take days to perfect.
3. Look good to the eye.
4. Taste and smell good.
5. Thuay Fu
6. Bring progress.
7. Wealth and value.
8. Thong Ek
9. Bring long life.

Text B:

1. No, it was a self-defensive art.
2. A curious combination of balletic grace and murderous ferocity, accompanied and whipped up by music, makes it a thrilling sport to watch.
3. Head, fists, elbows, knees, and feet.
4. To pay respect to the trainers, to the boxing school and the spirit of the ring.
5. To accompany the "waikru dance", and to give more excitement to spectators.
6. They are different in many ways. 1) Thai boxers and western boxers dress differently. 2) Thai boxers perform the "waikru dance" before the fight. 3) There is music along the fight in Thai boxing. 4) Thai boxers can use many parts of the body in fighting.
7. The boxers can use many parts of the body e.g. head, elbows, knees, feet to fight which give more affects than a punch.
8. It is different from what they usually see in their countries.

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

Background Knowledge Handout

Known	New Knowledge	Revised Knowledge
 <p>สถาบันวิทยบริการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย</p>		

ภาคผนวก ง

ผลการประเมินรูปแบบและเอกสารประกอบรูปแบบ
ผลการประเมินพฤติกรรมการใช้กลวิธีการอ่าน

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แบบประเมินรูปแบบการสอน
(เอกสารหมายเลข 1)

คำชี้แจง

แบบประเมินนี้เป็นแบบจัดอันดับคุณภาพ โดยแบ่งออกเป็น 4 ระดับดังนี้

- 4 หมายถึง ดีมาก
- 3 หมายถึง ดี
- 2 หมายถึง ปานกลาง
- 1 หมายถึง ควรปรับปรุงแก้ไข

ขอให้ท่านพิจารณาข้อความต่าง ๆ ตามรายการประเมิน แล้วทำเครื่องหมาย ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน และได้โปรดให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมลงในช่องว่างท้ายรายการ ทั้งนี้เพื่อประโยชน์ต่อผู้วิจัยในการปรับปรุงรูปแบบการสอนให้มีคุณภาพดียิ่งขึ้น

ขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงในความร่วมมือของท่าน

นาง อารีรักษ์ มีแจ้ง

ผู้วิจัย

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แบบประเมินรูปแบบการสอน
(เอกสารหมายเลข 1)

รายการที่ประเมิน	ระดับ คะแนน	ความ หมาย
1. ความเป็นมาของรูปแบบ		
- ความชัดเจนในการบรรยายความเป็นมาของการพัฒนารูปแบบการสอน	3.6	ดีมาก
- ความเหมาะสมของเหตุผลในการพัฒนารูปแบบการสอน	3.4	ดี
- การใช้ภาษาและการเรียงเรียงความเป็นมาของรูปแบบการสอน	3.0	ดี
2. แนวคิดที่ใช้เป็นพื้นฐานในการพัฒนารูปแบบ		
- ความชัดเจนในการบรรยายแนวคิดที่ใช้เป็นพื้นฐานในการพัฒนารูปแบบการสอน	3.2	ดี
- ความเหมาะสมในการนำแนวคิดมาใช้ในการพัฒนารูปแบบการสอน	3.2	ดี
- การใช้ภาษาในการอธิบายเกี่ยวกับแนวคิดต่าง ๆ	3.2	ดี
3. การกำหนดองค์ประกอบของรูปแบบการสอน		
3.1 หลักการ		
- ความชัดเจนของหลักการของรูปแบบการสอน	3.4	ดี
- ความสอดคล้องกับแนวคิดพื้นฐานที่นำมาพัฒนารูปแบบการสอน	3.4	ดี
- แสดงให้เห็นจุดเน้นของการสอน	3.6	ดีมาก
- สามารถเป็นกรอบในการกำหนดสาระและวิธีการ	3.4	ดี
- การใช้ภาษาและการเรียงลำดับหลักการ	2.8	ดี
3.2 จุดประสงค์		
- ความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์กับหลักการ	3.4	ดี
- ความชัดเจนแสดงถึงสิ่งที่มุ่งหวังให้เกิดขึ้นในตัวผู้เรียน	3.0	ดี
- ความเป็นไปได้	3.0	ดี

รายการที่ประเมิน	ระดับคะแนน	ความหมาย
3.3 เนื้อหา		
- ความสอดคล้องและนำไปสู่การบรรลุจุดประสงค์ที่ตั้งไว้	2.8	ดี
- ขอบเขตของเนื้อหา มีความเหมาะสม	3.0	ดี
3.4 กิจกรรมการเรียนการสอน		
- ความชัดเจนของกิจกรรมการเรียนการสอนที่กำหนดไว้ในรูปแบบการสอน	2.6	ดี
- ความสอดคล้องของกิจกรรมการเรียนการสอนกับจุดประสงค์ของรูปแบบการสอน	3.0	ดี
- ความเหมาะสม สามารถทำให้การสอนบรรลุผล	3.0	ดี
- การใช้ภาษาสละสลวยเข้าใจง่าย	3.2	ดี
4. การวัดและประเมินผล		
- ความสอดคล้องกับจุดประสงค์ของรูปแบบการสอน	3.0	ดี
- ความเหมาะสมของหลักเกณฑ์และแนวทางการประเมิน	3.0	ดี
- ความชัดเจนและสามารถนำไปสู่การปฏิบัติได้	2.6	ดี

สรุปความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ

1. ให้ปรับภาษาในการเสนอตัวอย่างการใช้กลวิธีในการอ่านบทอ่านเรื่อง Refugees
2. ควรเพิ่มตารางแสดงวัตถุประสงค์ของแต่ละขั้นตอนการสอน
3. ปรับกรอบแนวคิดพื้นฐานให้ชัดเจนขึ้น
4. ปรับขั้นสรุปของการสอนกลวิธี
5. ปรับผลที่เกิดจากการใช้รูปแบบให้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมาย
6. ปรับแผนการสอนให้นำเสนอเฉพาะองค์ประกอบหลักเท่านั้น คือ จุดประสงค์ เนื้อหา กิจกรรมการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล
7. ให้อธิบายวิธีการสอนให้ชัดเจน เช่น Think – aloud, Talk – aloud, Explanation
ปรับข้อความจาก ความสามารถในการอ่านเข้าใจความภาษาอังกฤษ เป็น เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ

แบบประเมินคู่มือการใช้รูปแบบการสอน
(เอกสารหมายเลข 2)

คำชี้แจง

แบบประเมินนี้เป็นแบบจัดอันดับคุณภาพ โดยแบ่งออกเป็น 4 ระดับ ดังนี้

- 4 หมายถึง เหมาะสมดีมาก
- 3 หมายถึง เหมาะสมดี
- 2 หมายถึง เหมาะสมปานกลาง
- 1 หมายถึง ควรปรับปรุงแก้ไข

ขอให้ท่านพิจารณาส่วนต่าง ๆ ตามรายการประเมินที่กำหนดไว้ แล้วทำเครื่องหมาย ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน และได้โปรดให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมลงในช่องว่างท้ายรายการประเมิน ทั้งนี้เพื่อจะเป็นประโยชน์ต่อผู้วิจัยในการปรับปรุงคู่มือการใช้รูปแบบการสอนให้มีคุณภาพสูงขึ้น

ขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงในความร่วมมือของท่าน

นาง อารีรักษ์ มีแจ้ง

ผู้วิจัย

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แบบประเมิน “คู่มือการใช้รูปแบบการสอน”
(เอกสารหมายเลข 2)

รายการที่ประเมิน	ระดับ คะแนน	ความ หมาย
1. รายละเอียดในคู่มือมีความชัดเจนเพียงพอที่จะนำรูปแบบการสอนไปใช้ได้อย่างได้ผล.....	3.4	ดี
2. แนวทางในการศึกษาเอกสารก่อนการสอนแสดงถึงความคาดหวังที่ต้องการให้เกิดกับผู้ศึกษาคู่มืออย่างชัดเจน.....	3.8	ดีมาก
3. รายละเอียดในคู่มือบอกเกี่ยวกับการจัดเตรียมสิ่งที่จำเป็นในการสอนอย่างครบถ้วน.....	4.0	ดีมาก
4. แผนภูมิแสดงภาพรวมของการวัดและประเมินผลมีความชัดเจน.....	3.8	ดีมาก
5. การสรุปเกี่ยวกับสิ่งที่ต้องจัดเตรียมสำหรับการวัดและการประเมินผลมีความชัดเจน ง่ายต่อการเตรียม.....	3.8	ดีมาก
6. การกล่าวถึงวิธีการคิดคะแนน การพิจารณาตัดสินผลการเรียนรู้ชัดเจนและเข้าใจง่าย.....	4.0	ดีมาก
7. ข้อเสนอแนะด้านบทบาทผู้สอน บทบาทผู้เรียน และการจัดสภาพการเรียนการสอนมีความชัดเจน สามารถนำไปปฏิบัติได้.....	3.8	ดีมาก

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ

1. ควรใส่รายละเอียดต่างๆของผู้เรียน เช่น บุคลิกลักษณะ ระดับความรู้ หรือชั้นปีที่เรียนลงในคู่มือด้วย
2. ควรมีส่วนที่เป็นทางเลือก หรือคำแนะนำในการแก้ปัญหา กรณีที่ผู้สอนนำไปใช้แล้ว อาจทำได้ไม่ครบ ผู้เรียนไม่ให้ความร่วมมือ หรือผู้สอนต้องการปรับแผนบ้างเล็กน้อยแต่ยังอยู่ในกรอบที่วางไว้จะอย่างไร
3. ควรให้รายละเอียดเพิ่มเติมในเรื่องวิธีการแบ่งกลุ่ม เช่น ผู้สอนเป็นผู้แบ่งเท่านั้น หรือผู้เรียนจัดกลุ่มเองได้หรือไม่ มีเกณฑ์อะไรหรือไม่ในการแบ่งกลุ่ม แต่ละกลุ่มมีสมาชิกกี่คน และ การจัดให้แต่ละกลุ่มมีความสามารถในการอ่านต่างกัันนั้น พิจารณาจากอะไร คะแนนจากแบบทดสอบความสามารถในการอ่าน (ก่อนการเรียนการสอน) หรือเกรดวิชาภาษาอังกฤษ

แบบประเมินแผนการสอน
(เอกสารหมายเลข 3)

คำชี้แจง

แบบประเมินนี้เป็นแบบจัดอันดับคุณภาพ โดยแบ่งออกเป็น 4 ระดับ ดังนี้

- 4 หมายถึง เหมาะสมดีมาก
- 3 หมายถึง เหมาะสมดี
- 2 หมายถึง เหมาะสมปานกลาง
- 1 หมายถึง ควรปรับปรุงแก้ไข

ขอให้ท่านพิจารณาส่วนต่าง ๆ ตามรายการประเมินที่กำหนดไว้ แล้วทำเครื่องหมาย ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน และได้โปรดให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมลงในช่องว่างท้ายรายการประเมิน ทั้งนี้เพื่อจะเป็นประโยชน์ต่อผู้วิจัยในการปรับปรุงแผนการสอนให้มีคุณภาพสูงขึ้น

ขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงในความร่วมมือของท่าน

นาง อารีรักษ์ มีแจ้ง

ผู้วิจัย

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แบบประเมิน “แผนการสอน”
(เอกสารหมายเลข 3)

รายการที่ประเมิน	ระดับ คะแนน	ความ หมาย
1. การกำหนดองค์ประกอบของแผนการสอน (ภาพรวม)		
1) การกำหนดองค์ประกอบของแผนการสอนครบถ้วนครอบคลุมความต้องการจำเป็นของการสอน.....	3.6	ดีมาก
2) การเรียบเรียงลำดับองค์ประกอบของแผนการสอนมีความเหมาะสม ช่วยให้เข้าใจง่าย.....	3.6	ดีมาก
3) องค์ประกอบภายในแผนการสอนมีความสัมพันธ์สอดคล้องกัน...	3.6	ดีมาก
2. องค์ประกอบของแผนการสอน (แต่ละองค์ประกอบ)		
1) ชื่อของแผนการสอน		
1.1) ชื่อของแผนการสอนเหมาะสม แสดงถึงกลวิธีการอ่านที่เน้นได้อย่างชัดเจน.....	4.0	ดีมาก
2) จุดประสงค์การเรียนรู้		
2.1) จุดประสงค์ในแผนการสอนมีความสอดคล้องและสัมพันธ์กับจุดประสงค์ของรูปแบบการสอน.....	3.2	ดี
2.2) จุดประสงค์มีความชัดเจน สามารถแสดงถึงสิ่งที่มุ่งหวังให้เกิดขึ้นกับตัวผู้เรียน.....	3.2	ดี
2.3) จุดประสงค์มีความเป็นไปได้.....	3.4	ดี
3) เนื้อหา		
3.1) เนื้อหาสอดคล้องกับจุดประสงค์และสามารถนำไปสู่การบรรลุจุดประสงค์ที่กำหนดไว้.....	3.4	ดี
4) สื่อที่ใช้ในการสอน		
4.1) มีการกำหนดรายการสื่อการเรียนที่ชัดเจน นำไปสู่การจัดเตรียมได้ง่ายและสะดวก.....	3.6	ดีมาก
4.2) มีการเรียงลำดับรายการสื่อที่ใช้เหมาะสม.....	3.2	ดี
4.3) มีการเตรียมตัวอย่างของสื่อไว้ให้เหมาะสมสามารถใช้ได้ทันที.....	3.2	ดี

รายการที่ประเมิน	ระดับ คะแนน	ความ หมาย
5) เวลาที่ใช้		
5.1) เวลาที่กำหนดสำหรับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน มีความเหมาะสม.....	3.0	ดี
6) กิจกรรมการเรียนการสอน		
6.1) ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรมการสอนมีความเหมาะสม.....	3.6	ดีมาก
6.2) การกำหนดการดำเนินกิจกรรมการสอนแต่ละขั้นตอน มีความชัดเจนเพียงพอ สามารถนำไปปฏิบัติได้สะดวก.....	3.6	ดีมาก
6.3) การดำเนินกิจกรรมได้ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง โดยให้มี ส่วนร่วมในการเรียน.....	3.2	ดี
6.4) การดำเนินกิจกรรมแต่ละขั้นตอนครอบคลุม สอดคล้องกับ การฝึกกลวิธีการอ่าน และหลักการเรียนรู้แบบร่วมงาน.....	3.2	ดี
7) การวัดและประเมินผล		
7.1) การวัดและประเมินผลมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์ ของรูปแบบการสอน.....	2.6	ดี
7.2) การวัดและประเมินผลมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์ การเรียนรู้ในแผนการสอน.....	2.6	ดี
7.3) การใช้วิธีการวัดผลเหมาะสมกับพฤติกรรมที่ต้องการวัด.....	2.6	ดี
7.4) มีการจัดเตรียมเครื่องมือที่ใช้ในการวัดผลไว้อย่างชัดเจน สามารถนำไปใช้ได้สะดวก.....	2.6	ดี
8) การเรียบเรียงและการใช้ภาษา		
8.1) การเรียบเรียงและการใช้ภาษาในแผนการสอน มีความเหมาะสม อ่านเข้าใจง่าย.....	3.4	ดี

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ

1. การวัดและประเมินผลยังไม่ชัดเจนนัก
2. สื่อที่ใช้ยังไม่ค่อยมีความหลากหลาย
3. แผนการสอนเน้นกลวิธีมากกว่าเนื้อหาที่เป็นบทอ่าน
4. ใน clarifying strategies ผู้สอนควรสรุปและเพิ่มเติมกลวิธีที่ผู้เรียนอาจไม่ได้ใช้ด้วย

**ผลการประเมินพฤติกรรมการใช้กลวิธีการอ่าน
นิสิตคณะมนุษยศาสตร์**

กลวิธีการอ่าน	ก่อนทดลอง		หลังทดลอง		t	Sig
	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D		
ก) การเชื่อมโยงความรู้						
1. ก่อนอ่านนิสิตจะดูหัวเรื่องและคิดว่าตนเองมีความรู้เดิม อะไรบ้างเกี่ยวกับเนื้อหาของสิ่งที่จะอ่าน.....	3.45	.94	4.05	.68	2.56*	.01
2. ในขณะที่อ่านนิสิตจะเปรียบเทียบเนื้อหาที่อ่านกับความรู้ เดิมของตนเองว่าเหมือน แตกต่าง หรือนอกเหนือไปจากเดิม อย่างไร.....	3.10	1.11	3.60	.82	1.94	.06
3. ในขณะที่อ่านนิสิตใช้ความรู้เดิมเกี่ยวกับโครงสร้างของ งานเขียน เช่น การเขียนแบบบรรยาย การเขียนแบบ เปรียบเทียบ เป็นต้น มาใช้เพื่อทำความเข้าใจทอ่าน.....	2.80	.83	3.30	.80	2.23*	.03
4. ในขณะที่อ่านเมื่อนิสิตพบศัพท์ สำนวน นิสิตพยายามคิด ก่อนว่าเคยพบคำศัพท์ สำนวนเหล่านี้มาก่อนหรือไม่ เพื่อใช้ บริบทเดิมที่เคยพบมาช่วยในการเดาความหมายของศัพท์ หรือสำนวนนั้น.....	4.15	.87	4.35	.81	.94	.35
5. ในขณะที่อ่านนิสิตพยายามเชื่อมโยงข้อมูลใหม่กับข้อมูล ที่กล่าวมาข้างหน้า.....	3.90	1.07	3.85	.81	.23	.81
6. ในขณะที่อ่านนิสิตพยายามเชื่อมโยงความรู้ที่มีอยู่เดิม เกี่ยวกับเรื่องที่อ่านกับความรู้ใหม่ที่ได้รับจากการอ่าน.....	3.55	.88	3.60	.75	.22	.82
ข) การทำนายความ						
7. ก่อนอ่านนิสิตจะดูหัวเรื่องก่อน แล้วคาดเดาว่าสิ่งที่ จะอ่านต่อไปเป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไร.....	4.05	1.05	3.85	.67	.69	.49
8. ความรู้เกี่ยวกับโครงสร้างของงานเขียน ช่วยให้ คาดเดาได้ว่าต่อไปผู้เขียนจะกล่าวถึงสิ่งใด เช่น หากเป็น งานเขียนแบบเปรียบเทียบ นิสิตจะรู้ว่าหากผู้เขียนกล่าวถึง สิ่งหนึ่งแล้วต่อไปก็จะกล่าวถึงอีกสิ่งหนึ่งที่มีคุณสมบัติ คล้ายกันหรือตรงข้ามกัน.....	2.90	1.07	3.80	.89	2.93**	.00

กลวิธีการอ่าน	ก่อนทดลอง		หลังทดลอง		t	Sig
	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D		
9. ขณะอ่านนิสิตจะตรวจสอบตนเองว่าสิ่งที่คาดเดาไว้ ถูกหรือผิด.....	3.35	.98	3.70	.65	1.19	.24
10. ขณะอ่านนิสิตมักจะหยุดและรวบรวมความคิด ในแต่ละย่อหน้าเพื่อคาดเดาว่าย่อหน้าต่อไป ผู้เขียน จะกล่าวถึงอะไร.....	2.80	1.05	3.75	.85	3.56**	.00
ค) การทำความเข้าใจให้กระจ่าง						
11. หากพบคำศัพท์ สำนวนไม่คุ้นเคย นิสิตจะพิจารณาก่อน ว่าคำศัพท์นั้นมีผลต่อความเข้าใจในการอ่านหรือไม่ หากไม่มีผลใด ๆ นิสิตจะอ่านข้ามไป.....	3.80	.89	4.10	.71	1.83	.08
12. นิสิตจะใช้วิธีแปลคำศัพท์ สำนวน หรือข้อความ เป็นภาษาไทยเพื่อช่วยให้เข้าใจสิ่งที่อ่านมากขึ้น.....	1.90	1.02	1.70	.57	0.74	.46
13. เมื่อพบคำศัพท์ สำนวนที่ไม่คุ้นเคย นิสิตจะใช้บริบท ของประโยคหรือข้อความที่อยู่ข้างหน้าหรือข้างหลัง ช่วยในการทำความเข้าใจคำศัพท์สำนวนนั้น.....	4.00	1.02	4.15	.93	.82	.41
14. เมื่อพบคำศัพท์ สำนวนที่ไม่คุ้นเคย นิสิตจะวิเคราะห์คำ โดยดูหน้าที่ทางไวยากรณ์ เช่น ดูว่าคำนั้นทำหน้าที่เป็น คำนาม หรือคำกริยา เป็นต้น และใช้ความรู้เกี่ยวกับ roots และ affixes เช่น ดูว่าคำ ๆ นั้นมีรากศัพท์มาจากคำอะไร และคำเดิมไปข้างหน้าหรือข้างหลัง ทำให้คำนั้นมี คามหมายอย่างไร มาช่วยในการเดาคำความหมาย.....	3.20	1.23	3.60	.88	1.45	.16
15. หากพบคำศัพท์ สำนวน หรือประโยคที่เข้าใจยาก นิสิตจะถ่ายความ (paraphrase) โดยไม่ใช้คำศัพท์ยาก หรือโครงสร้างที่ซับซ้อนเพื่อให้เข้าใจง่ายขึ้น.....	2.85	.98	3.45	.94	2.69*	.01
16. นิสิตจะเปิดพจนานุกรมหาความหมายของคำศัพท์ เฉพาะคำที่มีความสำคัญต่อความเข้าใจในการอ่านเท่านั้น...	3.55	.94	3.95	.82	1.28	.21
17. นิสิตจะใช้ความรู้ด้านไวยากรณ์ และโครงสร้างประโยค มาช่วยในการทำความเข้าใจบทอ่าน.....	3.65	.93	3.75	.71	.41	.68
18. หากไม่เข้าใจเนื้อหาบางตอนของบทอ่าน นิสิตจะย้อน กลับมาอ่านเนื้อหาส่วนนั้นซ้ำอีกครั้งหนึ่ง.....	4.20	.76	4.30	.80	.52	.60

กลวิธีการอ่าน	ก่อนทดลอง		หลังทดลอง		t	Sig
	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D		
19. หากไม่เข้าใจเนื้อหาบางตอนของบทอ่าน นิสิตจะย้อนกลับมาอ่านเนื้อหาส่วนนั้นซ้ำอีกครั้งหนึ่ง.....	4.10	.71	4.10	.64	.00	1.00
20. หากไม่เข้าใจส่วนใดของเนื้อหา นิสิตจะอ่านซ้ำลงกว่าปกติ อ่านที่ละบรรทัดหรืออ่านทีละคำ เพื่อทำความเข้าใจกับเนื้อหาส่วนนั้นให้มากขึ้น.....	4.15	.87	4.15	.87	.00	1.00
21. นิสิตจะใช้ความรู้เกี่ยวกับโครงสร้างและลักษณะของงานเขียน เช่น ในการเขียนแบบเปรียบเทียบ นิสิตจะสังเกตการใช้คำ อาทิเช่น In contrast, different, alike เพื่อจัดกลุ่ม และเชื่อมโยงความคิดต่าง ๆ เข้าด้วยกัน ซึ่งจะช่วยให้เข้าใจบทอ่านได้ดียิ่งขึ้น.....	2.70	1.12	3.80	.69	4.59**	.00
ง) การตั้งคำถาม						
22. ก่อนอ่านนิสิตจะตั้งคำถามเกี่ยวกับเนื้อหาของสิ่งที่อ่านจากหัวเรื่อง.....	2.40	.82	3.10	.78	3.03**	.00
23. ขณะอ่านเนื้อหาในแต่ละช่วง นิสิตจะตรวจสอบว่าเนื้อหานี้สามารถตอบคำถามใดให้แก่ตนเองได้บ้าง.....	3.00	.97	3.40	.75	1.71	.10
24. ขณะอ่านเมื่อพบสิ่งที่ไม่เข้าใจหรือไม่ตรงกับความคาดหมาย นิสิตจะคิดตั้งคำถามไว้ในใจ.....	3.20	.83	3.50	.82	1.37	.18
25. หลังอ่านนอกจากจะตรวจสอบว่านิสิตพบคำตอบของคำถามที่ตั้งไว้ทั้งหมดหรือไม่ แล้วนิสิตยังคิดถึงคำถามอื่น ๆ ที่คาดว่าจะนำมาถาม.....	2.55	.75	3.40	.82	4.34**	.00
จ) การสรุปย่อ						
26. ก่อนอ่านนิสิตจะอ่านเฉพาะหัวเรื่อง ประโยคแรก ประโยคสุดท้าย และรูปภาพประกอบก่อนเพื่อดูคร่าว ๆ ว่าใจความสำคัญจะเกี่ยวกับสิ่งใด.....	3.60	1.04	3.95	.75	1.78	.09
27. ขณะอ่านนิสิตจะให้ความสำคัญกับประโยคแต่ละประโยคไม่เท่ากัน.....	3.75	.63	3.95	.68	1.00	.33
28. ขณะอ่านนิสิตจะหยุดเป็นช่วง ๆ เพื่อสรุปใจความสำคัญหรือทำโน้ตย่อเพื่อตรวจสอบความเข้าใจของตนเอง.....	3.30	1.03	3.80	.69	2.12*	.04

กลวิธีการอ่าน	ก่อนทดลอง		หลังทดลอง		t	Sig
	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D		
29. หลังอ่านนิสิตจะสรุปใจความสำคัญของเรื่องทั้งหมด						
เพื่อตรวจสอบว่าเข้าใจสิ่งที่อ่านหรือไม่.....	3.65	.81	4.40	.68	5.25**	.00
รวม	3.36	.47	3.73	.40	4.03**	.00

*P<.05

**P<.01

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ผลการประเมินพฤติกรรมการใช้กลวิธีการอ่าน
นิสิตคณะเภสัชศาสตร์

กลวิธีการอ่าน	ก่อนทดลอง		หลังทดลอง		t	Sig
	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D		
ก) การเชื่อมโยงความรู้						
1. ก่อนอ่านนิสิตจะดูหัวข้อเรื่องและคิดว่าตนเองมีความรู้เดิม อะไรบ้าง เกี่ยวกับเนื้อหาของสิ่งที่อ่าน.....	3.35	.98	4.00	.64	2.79*	.01
2. ในขณะที่อ่านนิสิตจะเปรียบเทียบเนื้อหาที่อ่านกับความรู้ เดิมของตนเองว่าเหมือน แตกต่าง หรือนอกเหนือไปจากเดิม อย่างไร.....	3.00	.91	3.70	.73	3.39**	.00
3. ในขณะที่อ่านนิสิตใช้ความรู้เดิมเกี่ยวกับโครงสร้าง ของงานเขียน เช่น การเขียนแบบบรรยาย การเขียนแบบ เปรียบเทียบ เป็นต้น มาใช้เพื่อทำความเข้าใจบทอ่าน.....	3.00	1.02	3.80	.83	4.00**	.00
4. ในขณะที่อ่านเมื่อนิสิตพบศัพท์ สำนวน นิสิตพยายามคิด ก่อนว่าเคยพบคำศัพท์ สำนวนเหล่านี้มาก่อนหรือไม่ เพื่อให้ บริบทเดิมที่เคยพบมาช่วยในการเดาความหมายของศัพท์ หรือสำนวนนั้น.....	4.05	.75	4.20	1.00	.82	.41
5. ในขณะที่อ่านนิสิตพยายามเชื่อมโยงข้อมูลใหม่กับข้อมูล ที่กล่าวมาข้างหน้า.....	3.55	.88	4.25	.78	2.57*	.01
6. ในขณะที่อ่านนิสิตพยายามเชื่อมโยงความรู้ที่มีอยู่เดิม เกี่ยวกับเรื่องที่อ่านกับความรู้ใหม่ที่ได้รับจากการอ่าน.....	3.15	1.03	3.90	.78	2.59*	.01
ข) การทำนายความ						
7. ก่อนอ่านนิสิตจะดูหัวข้อเรื่องก่อน แล้วคาดเดาว่าสิ่งที่ จะอ่านต่อไปเป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไร.....	3.80	.95	4.00	1.02	.74	.46
8. ความรู้เกี่ยวกับโครงสร้างของงานเขียน ช่วยให้ นิสิตคาดเดาได้ว่าต่อไปผู้เขียนจะกล่าวถึงสิ่งใด เช่น หากเป็น งานเขียนแบบเปรียบเทียบ นิสิตจะรู้ว่าหากผู้เขียนกล่าวถึง สิ่งหนึ่งแล้วต่อไปก็จะกล่าวถึงอีกสิ่งหนึ่งที่มีคุณสมบัติ คล้ายกันหรือตรงข้าม.....	2.95	.88	3.50	.94	2.23*	.03

กลวิธีการอ่าน	ก่อนทดลอง		หลังทดลอง		t	Sig
	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D		
9. ขณะอ่านนิสิตจะตรวจสอบตนเองว่าสิ่งที่คาดเดาไว้ นั้นถูกหรือผิด.....	3.20	1.15	3.85	.81	2.04*	.05
10. ขณะอ่านนิสิตมักจะหยุดและรวบรวมความคิดในแต่ละย่อหน้าเพื่อคาดเดาว่าย่อหน้าต่อไป ผู้เขียนจะกล่าวถึงอะไร..	3.15	.87	3.60	.94	1.91	.07
ค) การทำความเข้าใจให้กระจ่าง						
11. หากพบคำศัพท์ สำนวนที่ไม่คุ้นเคย นิสิตจะพิจารณา ก่อนว่าคำศัพท์นั้นมีผลต่อความเข้าใจในการอ่านหรือไม่ หากไม่มีผลใด ๆ นิสิตจะอ่านข้ามไป.....	3.50	.94	4.05	.99	1.99	.06
12. นิสิตจะใช้วิธีแปลคำศัพท์ สำนวน หรือข้อความ เป็นภาษาไทยเพื่อช่วยให้เข้าใจสิ่งที่อ่านมากขึ้น.....	1.95	.94	2.10	.96	.61	.54
13. เมื่อพบคำศัพท์ สำนวนที่ไม่คุ้นเคย นิสิตจะใช้บริบทของประโยคหรือข้อความที่อยู่ข้างหน้าหรือข้างหลัง ช่วยในการทำความเข้าใจศัพท์สำนวนนั้น.....	4.25	.71	4.05	.82	1.07	.29
14. เมื่อพบคำศัพท์ สำนวนที่ไม่คุ้นเคย นิสิตจะวิเคราะห์คำ โดยดูหน้าที่ทางไวยากรณ์ เช่น ดูว่าคำนั้นทำหน้าที่เป็น คำนาม หรือคำกริยาเป็นต้น และใช้ความรู้เกี่ยวกับ roots และ affixes เช่น ดูว่าคำ ๆ นั้น มีรากศัพท์มาจากคำว่าอะไร และคำที่เติมไปข้างหน้าหรือข้างหลังทำให้คำนั้น มีความหมายอย่างไร มาช่วยในการเดาความหมาย.....	2.95	1.09	3.50	.94	2.77*	.01
15. หากพบคำศัพท์ สำนวน หรือประโยคที่เข้าใจยาก นิสิตจะถ่ายทอดความ (paraphrase) โดยไม่ใช้คำศัพท์ยาก หรือโครงสร้างที่ซับซ้อนเพื่อให้เข้าใจง่ายขึ้น.....	2.70	1.03	3.35	.67	2.94**	.00
16. นิสิตจะเปิดพจนานุกรมหาความหมายของคำศัพท์ เฉพาะคำที่มีความสำคัญต่อความเข้าใจในการอ่านเท่านั้น..	3.45	.99	3.75	1.01	1.00	.33
17. นิสิตจะใช้ความรู้ด้านไวยากรณ์และโครงสร้างประโยค มาช่วยในการทำความเข้าใจบทอ่าน.....	3.30	1.17	3.60	.82	1.45	.16
18. หากไม่เข้าใจเนื้อหาบางตอนของบทอ่าน นิสิตจะย้อนกลับมาอ่านเนื้อหาส่วนนั้นซ้ำอีกครั้งหนึ่ง.....	4.20	.69	4.45	.68	1.56	.13

กลวิธีการอ่าน	ก่อนทดลอง		หลังทดลอง		t	Sig
	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D		
19. หากไม่เข้าใจเนื้อหาบางตอนของบทอ่าน นิสิตจะอ่านคร่าว ๆ ล่วงหน้าต่อไปเพื่อดูว่าจะช่วยให้เข้าใจได้ดีขึ้นหรือไม่	4.05	.75	4.20	.69	.59	.56
20. หากไม่เข้าใจส่วนใดของเนื้อหา นิสิตจะอ่านซ้ำลงกว่าปกติ อ่านทีละบรรทัดหรืออ่านทีละคำ เพื่อทำความเข้าใจกับเนื้อหาส่วนนั้นให้มากขึ้น.....	4.15	.93	4.40	.75	1.22	.23
21. นิสิตจะใช้ความรู้เกี่ยวกับโครงสร้างและลักษณะของงานเขียน เช่น ในการเขียนแบบเปรียบเทียบนิสิตจะสังเกตการใช้คำ อาทิเช่น In contrast, different, alike เพื่อจัดกลุ่มและเชื่อมโยงความคิดต่าง ๆ เข้าด้วยกัน ซึ่งจะช่วยให้เข้าใจบทอ่านได้ง่ายขึ้น.....	2.90	.71	3.65	.81	3.68**	.00
ง) การตั้งคำถาม						
22. ก่อนอ่านนิสิตจะตั้งคำถามเกี่ยวกับเนื้อหาของสิ่งที่อ่านจากหัวเรื่อง.....	2.40	.88	3.15	.74	3.29**	.00
23. ขณะอ่านเนื้อหาในแต่ละช่วง นิสิตจะตรวจสอบว่าเนื้อหาสามารถตอบคำถามใดให้แก่ตนเองได้บ้าง.....	3.10	1.02	3.45	.51	1.58	.13
24. ขณะอ่านเมื่อพบสิ่งที่ไม่เข้าใจหรือไม่ตรงกับ ความคาดหมาย นิสิตจะคิดตั้งคำถามไว้ในใจ.....	3.05	1.05	3.60	.88	1.99	.06
25. หลังอ่านนอกจากจะตรวจสอบว่านิสิตพบคำตอบของคำถามที่ตั้งไว้ทั้งหมดหรือไม่แล้ว นิสิตยังคิดถึงคำถามอื่น ๆ ที่คาดว่าจะนำมาถาม.....	2.25	1.06	3.25	.85	4.15**	.00
จ) การสรุปย่อ						
26. ก่อนอ่านนิสิตจะอ่านเฉพาะหัวเรื่อง ประโยคแรก ประโยคสุดท้ายและรูปภาพประกอบก่อนเพื่อดูคร่าว ๆ ว่าใจความสำคัญจะเกี่ยวกับสิ่งใด.....	3.35	1.34	3.75	1.01	1.36	.18
27. ขณะอ่านนิสิตจะให้ความสำคัญกับประโยคแต่ละประโยคไม่เท่ากัน.....	3.90	.85	3.90	.71	.00	1.00
28. ขณะอ่านนิสิตจะหยุดเป็นช่วง ๆ เพื่อสรุปใจความสำคัญ ไน้ตย่อเพื่อตรวจสอบความเข้าใจของตนเอง.....	3.45	.94	3.85	.87	2.02	.05

กลวิธีการอ่าน	ก่อนทดลอง		หลังทดลอง		t	Sig
	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D		
29. หลังอ่านนิสตะจะสรุปใจความสำคัญของเรื่องทั้งหมด						
เพื่อตรวจสอบว่าเข้าใจสิ่งที่อ่านหรือไม่.....	3.65	.81	3.90	.71	1.31	.20
รวม	3.30	.42	3.73	.40	4.03**	.00

*P<.05

**P<.01

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

นางอารีรักษ์ มีแจ้ง เกิดเมื่อวันที่ 28 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2506 ที่จังหวัด
พระนครศรีอยุธยา สำเร็จการศึกษาได้รับปริญญาครุศาสตรบัณฑิต (เกียรตินิยมอันดับ 2) จากคณะ
ครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อปีการศึกษา 2527 สำเร็จการศึกษาปริญญา
ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการสอนภาษาอังกฤษ จากคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อ
ปีการศึกษา 2535 เข้าศึกษาต่อในหลักสูตรครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน
เมื่อปีการศึกษา 2543 ปัจจุบันรับราชการที่สาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัย
นเรศวร จังหวัดพิษณุโลก

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย